





Kunst der Polyglottie.

Gine auf Erfahrung begründete Unleitung

jede Sprache

in fürzester Zeit und in Bezug auf

Verständnis, Konversation und Schriftsprache

durch Selbstunterricht sich anzueignen.

Siebzehnter Theil:

Die hebräische Sprache.

Bon

B. Manassewitsch.

Wien. Pest. Leipzig. A. Hartleben's Berlag. (Alle Rechte vorbehalten.)

Die Kunst

zebräische Sprache

durch Selbstunterricht schnell und leicht zu erlernen.

Theoretisch-praktische Sprachlehre

für Deutsche

grammatischer und phonetischer Grundlage, unter besonderer Bestssichtigung der Bedürfnisse christlicher und jüdischer Studierender; it Aussprachbezeichnung nach christlicher und jüdischer Leseart, zahlschen Übersetzungsaufgaben, sowie einer hebräischen Chrestomathie mit chgängiger Accentuation und interlinearer deutscher Übersetzung.

Von

B. Manassewitsch.



Wien. Peft. Leipzig.

M. Hartleben's Berlag.

(Aue Rechte vorbehalten.)

Vorrede.

Aach einer jett in der philologischen Wissenschaft ge= bränchlichen Gintheilung zerfallen die Sprachen des Drients westlich vom Ganges in zwei große Familien, in die indogermanische und semitische; lettere umfaßt einen Sprachstamm, welcher sich in den Gebieten vom Tigris bis an die Küsten des Mittelmeeres ausbreitete, in Arabien heimisch war, von Südarabien aus nach Abeffinien vordrang und durch die Kolonien der Phönizier und die siegreichen Züge der Araber nach Westen wie nach Osten getragen wurde. Zu den Sprachen Dieser großen Familie zählt man das Sebräische, Ara= bifche, Phonizische mit dem Punischen, Sprische, Chaldäische 2c. Lehrreich für die Entstehung von historischen Namen für Völkergruppen und Sprachstämmen ist die Be-nennung Semite, semitisch, die zuerst von Eichhorn und Schlözer eingeführt wurde und seit etwa einem Jahrhundert im Gebrauche ist. Die genannten Sprachforscher stütten sich bei der Wahl dieses Namens auf die Erzählung in der Genesis, wonach Sem, der älteste Sohn Noahs, der Stammvater der Bölker des südwestlichen Asien, der Affyrer, Sprer, Hebraer 2c. wurde. Dank dieser Genealogie nennen wir jene morgenländischen Sprachen, die zu dem Hebräischen in verwandtschaftlichen Beziehungen stehen, die sem it ischen, und die Bölker, denen diese Sprachen angehören, Semiten. Diese Bezeichnung ist Webenso zufällig gewählt, als sie jeder historisch-wissenschaftlichen Basis entbehrt. Mit Necht bemerkt J. Georg Müller, daß sie in der diblischen Kritik, in der Religionsgeschichte und Geschichtsphilosophie Verwirrung und die willkürlichsten Völkerscharakteristiken angerichtet hat, denn man setzte fortan selbst der biblischen überlickerung entgegen Semiten und Jndosgermanen (Arier und Franier) in Gegensatz.

Indessen ist die von Eichhorn aufgebrachte Bezeichnung allgemein im Gebrauche und muß bis auf die Wahl eines berechtigteren Namens für den vorderasiatischen Sprachstamm

in Geltung bleiben.

Die Zusammengehörigkeit ber semitischen Sprachen untereinander ergiebt sich auf den ersten Blick aus unendlichen etymo= logischen und syntaktischen Analogien. Keine eigentliche Flexion für das Nomen, das mit Personalsuffixen verbunden werden fann; das Adjektiv hat keine bestimmten Formen, das Pronomen ist nur im Nominativ selbständig, sonst stets mittelft Suffige flektiert; loje Verbindung des Sates; mangelhafter Gebrauch von Partikeln; feine Bildung von Wörtern durch Zusammenstellung, durch welche die arischen Sprachen so außerordentlich mannigfaltige Begriffe erzielen; immer ein konstantes Festhalten der Burzel, die größtentheils ein Trilitterum ist. Im Deutschen beispielsweise bildet man durch die Präfize be, ge, ent, ver, zer 2c. aus einem Stamm zahlreiche Begriffe, die zwar den Stamm als Grundlage beibehalten, indeffen doch verschieden= artige Fassung erlangen, so z. B. bestehen, gestehen, entstehen, verstehen, abstehen 20.; reicher noch lassen fich mittels der Vorsatzwörter Begriffe in den flavischen Sprachen formen, so kann das Verb letat fliegen an 150 Begriffe bilben. In den semitischen Sprachen enthält der Begriff, wie er ein= mal vorhanden ist, seinen bleibenden Ausdruck. Es ergiebt sich Darans von selbst, daß die semitischen Sprachen reicher an Wurzeln sein mussen als die arischen, die ja durch Uffige bequem Begriffe bilden können. In der Bokalanderung der festen Laute der Burzel liegt für den Semiten ein höchst ge= eignetes Mittel neue Wortbildungen zu schaffen, und er bedient sich desselben in der ausgiebigsten Beise. Unter den Lauten

पार - पार - पार विद्या

treten die Gutturalen und Dentalen stark hervor; die Vokale spielen eine untergeordnete Rolle; der spiritus asper wie der lenis ist in der Aussprache gewisser Konsonanten stark hervor-

gehoben.

Einer der hervorragendsten Zweige dieses Sprachstammes ist die hebräische Sprache; sie ist die Sprache des alten Testaments, des Gesammtbegriffs der heiligen Schriften des ifraelitischen Volkes und daher auch die heilige Sprache (לְשׁוֹן הַקּהָשׁ) genannt. Die alttestamentliche Sprache, die auch Althebräisch heißt, ist eine der ältesten, wenn nicht gar die älteste unter den semitischen Sprachen; es finden sich von ihr schriftliche Denkmäler, die um fünfzehn Jahrhunderte vor unsere Zeitrechnung geschrieben sind. Es ist schwer, die Ent= widelung zu verfolgen, die diese Sprache durchgemacht hat, benn der ganze litterarische Schatz berselben, der auf uns gekommen ift, beschränkt sich auf ein nicht zu umfangreiches Buch, die Bibel, das alte Testament. Aber welch ein Buch! Gewiß, viele andere historische Kulturnationen haben in der Runft, Wiffen= schaft und Poesie bei weitem mehr geleistet als die ifraelitische, aber kein litterarisches Denkmal der Bölker kann etwas auf= weisen, was sich auch annähernd mit diesem litterarischen Schatze der Juden vergleichen läßt. Anscheinend beschäftigt sich dieses herrliche Buch mit der Geschichte eines kleinen Volkes, es drückt sein Leiden, sein Ringen, sein Sehnen, seine Schwächen, seine Tugenden aus, thatjächlich stellt es die Geschichte der ganzen zivilisierten Menschheit dar, die die Wurzeln ihrer reli= giösen, moralischen und kulturellen Entwickelung aus diesem Buche zieht. Treffend bemerkte unlängst der berühmte Drientalist Gustave Le Bon 1): "Si le peuple hébreu a l'honneur de représenter l'humanité, il le doit à ce que, plus qu'aucun peuple, il a rendu des services à l'humanité au point de vue moral. Tout ce qui est de l'humanité se trouve dans cette histoire, tout y est condensé, synthétisé, comme les lois des diverses nations dans le Décalogue . . . Toute la gamme des passions,

¹⁾ Generalinspektor der Pariser Universität.

depuis les plus violentes jusqu'aux plus tendres, est exprimée dans des tableaux saisissants où des scènes pathétiques, par des anecdotes touchantes ou des gracieuses idylles.

Der hebräische Text des alten Testaments zeigt mehrere Berioden, unter denen sich vornehmlich zwei deutlich hervor= heben: die erste, die Glanzperiode der althebräischen Sprache, reicht bis sechs Jahrhunderte vor unserer Zeitrechnung, sie ist das goldene Zeitalter der hebräischen Sprache; in der zweiten Periode, die nach dieser Zeit beginnt, wird die hebräische Sprache durch fremde Eroberung Palästinas, durch das Exil der Juden, in ihrer Reinheit gestört; das Aramäische dringt, nicht zu ihrem Vortheil, in sie ein. Es machen sich aber um diese Zeit seitens jüdischer Patrioten Bestrebungen geltend, die hebräische Sprache vor dem Verfall zu retten. Vornehmlich verdienstvoll heben sich die Bemühungen Esra's, Nehemia's und anderer Männer der großen jüdischen Repräsentation (אַנְשֵׁי כְּנֶבֶתוּ hervor. Esra wird auch die Sammlung und Zusammen= stellung des alttestamentlichen Textes zugeschrieben, welchen man den masoretischen nennt (von מסוֹרָה, überlieferung, traditio). Die politischen und sozialen Zustände Palästinas waren indessen seitdem nicht dazu angethan, das Wirken dieser Männer mit Erfolg zu fronen und ber hebräischen Sprache neues Leben einzuhauchen. Diese erhabene, an Kraft, Schönheit und logischer Bildung bewundernswerthe Sprache starb allmälig ab, bis fie im zweiten Jahrhundert unserer Zeitrechnung ganz aufhörte, Volkssprache zu sein; so ist sie uns in ihrem litterarischen Reste als das herrlichste Denkmal der grauesten Vorzeit überliefert Mit ihrem Absterben als lebende Sprache verschwand indessen die hebräische Sprache nicht ganz; sie wurde in den jüdischen gelehrten Anstalten und im Jugendunterricht weiter gehütet als eine unzertrennliche Reliquie, in der die religiösen Un= schauungen, die Tradition, die Geschichte der Juden sich verkörpern; sie entwickelte sich weiter als Schriftsprache, als Verständniß= mittel unter den Juden aller Länder. So ist die Mischna, ein Rommentar zur judischen Lehre sowie ein Komplex der religiösen

Gesethestimmungen, in hebräischer Sprache abgefaßt, die freilich von der klassischen Sprache des alten Testaments erheblich ab= weicht; noch weniger Analogien mit den erhabenen Sprach= gebilden der ersten Propheten weift der Talmud 1) auf, dieser großen jüdischen Encyklopädie, über die umsomehr gesprochen wird, je weniger das Wesen derselben gekannt und verstanden wird. Noch in unserer Zeit spielt die hebräische Sprache eine ansehnliche Rolle als Schriftsprache der Juden, welche sie in pietätvollster Weise pflegen und weiter ausbilden. der Basis der klassischen Bibelsprache ist eine "neuhebräische" Litteratur entstanden die an bedeutenden Schöpfungen reich ift. Es eristieren zur Zeit selbst zahlreiche politische und litterarische Zeitschriften in nenhebräischer Sprache, die unter der Alegide einer großen Schaar hervorragender Männer jüdischer Kon= fession, welche begeistert die Jahne der heiligen Sprache hoch halten, eine Formvollendung erhalten hat, fähig die moderne Ausdrucksweise in allen Nuancen wiederzuspiegeln. Politische, naturwissenschaftliche, fünstlerische, belletristische 2c. Werke des Occidents sind in die hebräische Sprache übertragen, und zwar häufig mit einer nichts zu wünschen übrig lassenden Klarheit und Präzision. Kenner der neuhebräischen Litteratur werden zu= geben, daß die neuhebräische Sprache ein fast trenes Abbild der alttestamentlichen Sprache ist und ihr entschieden viel näher steht, als das Rengriechische dem Altgriechischen. Und dies scheint natürlich, wenn man in Berücksichtigung zieht, daß die zeit= genössischen hebräisch schreibenden Schriftsteller pietätvoll die Elemente, die Konstruktion, die Eigenart der heiligen Sprache zu wahren suchen. Es ift ja selbstredend, daß für alle realen Begriffe unserer Zeit, sodann für die der Künste, Wissenschaften, Gewerbe 2c. termini technici gebildet werden mußten, die Hauptsache aber bleibt, daß das Wesen der Etymologie und Syntax der althebräischen Sprache im Neuhebräischen nicht

¹⁾ Der Talmud (Lehre, Lehrbuch 330, Corpus juris judaici) ift ein Sammels wert der nachbiblischen Lehre des Judenthums; er ift eine Fortsetzung und Ergänzung der Mischna.

alteriert worden ist. Ein Luzatto, Letteris, Lebinsohn, Ginsburg, Mapou und viele andere waren musterhafte Stilisten, die sich um die neuhebräische Litteratur und gleichzeitig um die Hebung des geistigen Niveaus der Juden große Verdienste erworben haben.

War das Studium der althebräischen Sprache bis in unsere Zeit fast ausschließlich auf jüdische Areise beschränkt, so beginnt sich nunmehr auch in christlichen Centren, namentlich in theologischen und philologischen, mächtig zu regen, um das schristliche Denkmal jenes Volkes zu studiren, aus dem das Licht ausstrahlte, das die Menschheit erleuchtet.

Willst du den Dichter recht versteh'n, So mußt du in des Dichters Lande geh'n.

Zum wenigsten aber muß man, um den Dichter ganz zu verstehen, ihn in der Originalsprache lesen. Dies ist auch der Fall mit dem alten Testament, das in einer noch so guten übersetung die Schönheiten vermissen läßt, die man im Orisginal findet. Man kann nicht bessex die Bedeutung des altetestamentlichen Studiums darlegen, als es Dr. J. S. Vater gethan hat. Die hebräischen Bücher, sagt er, schildern die relizgiösen Vorstellungen der frühesten Welt, religiöse Vorstellungen, die nicht blos auf Götterdienst sich bezogen, sondern sür Herz und Moralität wirkten . . . Und wie schön sprechen sich diese moralischen und religiösen Ideen in ihnen auß! Wenn auch der Vorzug der Kunst den Dichtern der Griechen und Kömer bleibt: durch jenen andern Vorzug ragen die hebräischen Sänger, neben ihrem poetischen Geiste, hervor und bleiben in dieser doppelten Beziehung jedem Manne von einigem moralischen Sinne ewig merkwürdig und anziehend. Und schon dies führt auf das zweissache und unlängbare Interesse, welches die hebräischen altetestamentarischen Schriften sür den christlichen Religionslehrer haben.

Dieser erblickt in ihnen die Quelle eines großen Theiles von dem Inhalte der christlichen Religionsurkunden; er erblickt in ihnen die Quelle der Sprache dieser; in beider Hinsicht ist ihm das Studium der hebräischen Bücher des Alten Testaments

Nothwendig. Man kann es dem christlichen Religionslehrer zur Pflicht machen, daß er wisse, was er lehren soll, aus jenen Urkunden selbst schöpfe, und nach ihnen den Werth der Lehre genau abzuwägen verstehe; daß er, wenn auch gar nicht etwa selbst gelehrter Erklärer, doch manches gelehrtere Hilfsmittel beurtheilen und nützen könne. Nächst diesem Interesse des Inshalts des Alten Testaments hat die Betrachtung des Baues der hebräischen Sprache an sich Werth für den Sprachsorscher.

Ist die Nüglichkeit der Erlernung der hebräischen Sprache für theologische und philologische Kreise jetzt allgemein aners kannt, so ist man weniger über die Methode im Klaren, wie

man das Hebräische lehren und lernen soll.

Es unterliegt keiner Frage, daß die hebräische Grammatik unentbehrlich ist, sie ist und soll aber nicht Selbstzweck sein,
sondern nur Mittel zum Zwecke, der in nichts anderm bestehen
kann, als die Bibel in der Ursprache lesen und
verstehen zu können. Man täusche sich ja nicht! Man
kann eine umfangreiche hebräische Grammatik von Tasel zu Tasel
beherrschen, und doch nicht im Stande sein, ein Kapitel der
heiligen Schrift mit Verständniß zu übersetzen; man kann die
schönheit des hebräischen Analysen machen, aber sür die Schönheit des hebräischen altestamentlichen Textes keinen Sinn
bekunden, weil das Auge zu ist. Die aschgraue Theorie und die
goldene Praxis stehen sich auch bei Erlernung der hebräischen
Sprache entgegen.

Verfasser dieses Lehrbuches war sich klar, daß die Theorie und die Praxis Hand in Hand gehen müssen, daß letztere eigentlich die feste Basis für den Bau der Sprache sein müsse, um das anzustrebende geschilderte Endziel zu erreichen. Der ausgezeichnete Sprachforscher M. Franck bemerkt richtig: Unegrammaire peut dien donner les règles, mais il nous semble que c'est surtout la pratique et l'application de ces mêmes:

règles qui facilitent et accélèrent les progrès.

Da unsere Sprachlehre zunächst Autodidakten im Augehat, erwachsene strebsame Leute, die sich durch das Selbststudium Kenntnisse aneignen wollen, so mußte unser Streben darauf; gerichtet sein, gleich an der Schwelle des Lehrgebäudes eine der größten Schwierigkeiten, als welche sich die Anssprache des Hebräischen erweist, für den Lernenden zu überwinden. Unter Zugrundelegung der besten Arbeiten über die Phonetik, glauben wir ein System dargestellt zu haben, das allen Auforderungen genügen könne. In der Grammatik waren wir bestrebt, alle ethmologischen und syntaktischen Regeln zu geben, die zur Erfassung der hebräischen Sprache nothwendig sind; die Überstehungsausgaben sind den gegebenen Regeln angevaßt.

Wir waren uns vollkommen über die Anforderungen bewußt, die man an eine praktische hebräische Sprachlehre stellen kann, und nach bestem Wissen bestrebt, denselben durch Anordnung, Kürze, Zweckmäßigkeit und passende Wahl der Übungen gerecht zu werden. Wir hegen die Zuversicht, daß unsere hebräische Sprachlehre nicht allein Anfängern zum Nutzen gereichen werde, sondern auch Vorgeschritteneren; und selbst die Lehrenden dürsten sie nicht aus der Hand segen, ohne in ihr manche Anregung gesunden zu haben. Und so möge unser Werk dazu beitragen, die Kenntniß der majestätischen hebräischen Sprache zu fördern und die Zahl ihrer Freunde zu mehren.

B. Manassewitsch.

Ginleitung.

Das Alphabet der hebräischen Sprachen besteht aus dreiundzwanzig Buchstaben, und zwar nur aus Konsonanten. Nicht daß die Sebräer feine Vokale hätten, ohne welche nicht nur die Aussprache eines Wortes, sondern selbst eines Ronsonanten undenkbar ist. Das hebräische Alphabet, wie alle jemitischen!), stellte aber die Bokale nicht dar, wodurch es sich wesentlich von den occidentalen Schriftsprachen unterscheibet. Dieser Umstand ichon deutet darauf bin, daß die bebräische Sprache, fo lange fie eine lebende war, fich der größten pho= netischen Kürze in der Schrift besleißigte; thatsächlich ist ihre Orthographie eine möglichst vollkommene. Kann aber Schrift ohne Vokale bestehen, verliert sie nicht an Deutlichkeit, Rlarheit und Übersicht? Es ist schwer zu sagen, ob die occiden= talen Sprachen sich ohne Vokale behelfen könnten, doch ist dies für das Sebräische entschieden der Fall. Noch heute find die Juden in Rußland, Österreich-Ungarn, im Drient 2c. wo sie hauptfächlich eine religiöse Erziehung erhalten, im Stande, die hebräische Schrift ohne Vokale zu lesen, wozu freilich eine große übung gehört. So werden noch jett wie jeit unzähligen Jahr=

פולשם יְלַד גַם־הָוּא אָבִי בָּל־בְּנֵי־עֵבֶר אָהִי יֶפֶת הַגְּדוֹל).

¹⁾ Der Name "Semite, semitisch" ist zuerst von Eichhorn (1752—1827) für den vorderasiallichen Sprachstamm, zu dem die althebräische Sprache gehört, eingesührt. Eichhorn stützte nich bei der Wahl dieses Namens auf die Aufzählung der Vilkersgencalogie in der Genesis, 10, 21. u. ff., wonach Sem, der älteste Sohn Noahs, der Stammvater der Völker des südwestlichen Asien, der Asser, Hebräer und Araber wurde.

Man nennt seitdem diese vorderasiatischen Bölker Se mit en und ihre Sprachen, die früher unter "Orientalische Sprachen" zusammengesaßt wurden, die se mitisch en. Diese Bezeichnung, deren man sich jetzt allgemein bedient, kann auf keine geschichtliche Berechtigung Anspruch machen.

hunderten allwöchentlich am Sabbath die fünf alttestamentlichen Bücher (Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri und Deuteronomium), die zu Gesetzerollen vereinigt sind, in den Synagogen vor= gelesen. Diese Gesetzesrollen, welche unter Beobachtung rigoroser Borschriften geschrieben werden, bleiben einer uralten Tradition zufolge ohne jegliche Vokalisation resp. Punktation. Die Vorleser sowie die hebräischkundigen Juden beherrschen dermaßen das Vokalisations-System, daß sie keiner bildlichen Darstellung besselben bedürfen. Man kann ja auch im Deutschen die Bokale bei gewissen Wörtern weglassen, ohne die Aussprache wesentlich zu alterieren, 3. B. wäre es denkbar Bank = Bnk zu ichreiben. da der fehlende Bokal durch keinen anderen als a supponiert werden kann; ähnlich Spgl = Spiegel, Hmd = Hemd, Brdrschft = Brüderschaft, Grmmtk = Grammatik 2c. Schwerer ist dies freilich bei Wörtern, die eine Bokalanderung mit ver= schiedener Bedeutung zulassen, wie Buch, Feder, Raften 2c., da die Weglassung der Vokale, als Beh, Fdr, Kstn, zu Zweifeln Unlaß geben könnte, ob nicht Bach, Fuder, Riften barunter zu verstehen wäre. Freilich ergibt sich meistens die richtige Lesart aus dem Zusammenhange, doch ist nicht zu bestreiten, daß der gänzliche Mangel der Bokale auch im Hebräischen oft zu Unklarheiten führt. Diesem übelstande vorzubeugen, haben in der Exilszeit die Rabbinen, um das siebente Jahrhundert unserer Zeitrechnung, eine Vokalisation oder richtiger, da dieselbe wesentlich aus Punktzeichen gebildet ift, Punktation figiert. Die Schriftzüge gehören der sogenannten Quadrat= ומריי מו און מו פֿרָב מְרְבְּע). Bu ben Gigenthümlich פֿרָב מְרָבְע). feiten des Hebräischen im Bergleiche zu den occidentalen Sprachen gehört, daß es von rechts nach links geschrieben wird.

Gine Aursivschrift, mit der wir den Lernenden in unserm Lehrbuche bekannt machen, ist erst viel später entstanden; sie bietet benjenigen, welche viel hebräisch kopieren ober extem=

porieren, erhebliche Erleichterungen.

Die Buchstaben des hebräischen Alphabets.

Figur	Benennung	Unssprache
8	'Ālĕph	'spiritus lenis 1)
ے	Beth	b, bh
7	Gímel	g, gh
7	Dáleth	d, dh
	He	h
٦	Waw	W
7	Sájin	s ²)
i	Cheth	ch 3)
20	Tet	t

¹⁾ Wird mit einem leisen Hanch gesprochen und dient als Zeichen für den Ansatz der Stimme bei einer Silbe mit beginnendem Bokal 3. B. אָל mo'abh 'ehudh (Eigennamen) אַ 'ẽl (311)

²⁾ Wie das deutsche s vor einem Bokal: Sonne, Sand.

³⁾ Wie ch in Tracht, Krach; ach von rechts nach links gelesen, giebt die Aussiprache dieses Kehlbuchstaben genau wieder. Kenner der slavischen Sprachen werden diesen Buchstaben leicht im russischen x (з. В. Холмъ, der Hügel) und im polnischen chwieder sinden.

Figur	Benenung	Unsjprache
,	Jod	j
I, am Ende	Caph	k, kh, ch
>	Lámed	1
🔼, am Ende 🗖	Mem	m
, am Ende	Nun	n
٥	Ssámech	s 1)
y	Ajin	Kehllaut
D , am Ende A	Phe	p, ph
Z, am Ende	Zade	${f z}$
P	Koph	k
7	Resch	r
***	Sin	s
***	Schin	sch
1) 5 umfahanda 9/ama	Taw	t, th

¹⁾ f. umftehende Anmerkung 2).

Aussprache der Konsonanten.

Es hält natürlich äußerst schwer, die genane Aussprache von Lauten einer Sprache zu fixieren, die schon an zweitausend Jahre todt ist. Mehr oder weniger founte man die hebräische Aussprache refonstituiren unter Zugrundelegung hanptjächlich der verdienstwollen Arbeiten der Physiotogen über Stimme und Sprache und der rituellen Tradition der Juden. Freilich ift die Aussprache der letteren allein feineswegs maggebend, denn fast in jedem Lande sprechen die in demselben ansäßigen Juden das Hebräische abweichend von ihren Glaubensgenossen anderer Länder aus. Man vergleiche 3. B. wie die Juden in Rugland, Polen, Deutschland, Franfreich, England 2c. Hebräisch lesen und man wird sofort zu der Überzengung gelangen, daß stets die betreffende Landessprache (Ruffisch), Polnisch, Dentsch, Französisch ac.) den hebräischen Dialeft start beeinflußte. was ja übrigens auch à priori als sicher angenommen werden fann. Die relativ reinste Aussprache des Hebräischen, die mit dem noch lebenden Arabijchen mehr übereinstimmt, besitzen die Inden der Iberijchen Salbinsel, und deren Aussprache bildet auch im großen und gangen die Basis für die Christen, die dem Studium des Hebräischen obliegen.

Die Konsonanten.

Buch = Bemertungen. stabe Laut Teiser h=Lant b. bh g, gh d, dh h iväter ausführlich. ch

Ist als der griechische spiritus lenis anzuschen. Über die Aussprache dieser Buchstaben wird bei der Begad- בּגַרְכַּפַת Begad- בַּגַרְכָּפַת ווּפּק Begadkephat) nochmals die Rede sein.

Entspricht vollständig dem deutschen harten h-Lant (spiritus asper der Griechen, wie in istooia - historia); am Schlusse eines Wortes erhält das den spiritus asper behaltende 7 einen Bunft. Darüber

Wird auch als Vokal o. u benutt.

Sanft wie das deutsche s im Worte janjeln; am nächsten steht es dem griechischen dseta &; für Kenner des Ruffischen und Polnischen genügt der Sinweis auf die Buchstaben 3 (russisch) und dé (polnisch), Dieser Rehllaut ist völlig übereinstimmend mit dem griechischen y; auch die flavischen Sprachen wie die spanische besitzen ihn: x (xussisch), ch (potnisch): im Deutschen tritt er nicht hart genng hervor, annähernd jedoch in den Wörtern Pracht, frachen, brach; der Deutsche thut am besten das griechische Wort jugiers reizend auszusprechen, und der Kehllant In tritt deutlich hervor.

		• •
Buch= stabe	Laut	Bemertungen.
20	t	Scharfes t; ist nicht mit n zu verwechseln.
,	j	Deutsches j.
٥	ch k, kh	Entspricht dem deutschen k und wird zuweisen
5	1	aspiriert, nicht mit 7 zu verwechseln.
5 2 2	m	
7	n	
Ď	s	Das deutsche ss oder s in dem Worte Smaragd;
	i.	vössig identisch mit 🕲 (s. unten).
ע		Jst ähnlich wie das k ein spiritus lenis; er ist der scharse Kehllaut, gemildert durch einen g-Laut. In unserer phonetischen Bezeichnung werden wir ihn durch h darstellen.
Ð	p, ph, h	
Z	Z	Entspricht dem deutschen z, wenn letztes scharf artisfuliert wird, völlig genau dem russischen zi in napb Zar = tsar.
7	k	scharf ausgesprochen, zum Unterschied von 🔿, das milder ist.
٦	r	Beim 7 unterscheiden wir eine härtere, palatale, und eine mildere, selten vorkommende, linguale, Aussprache.
ש	s	Das deutsche s vor einem Konsonanten oder ss wie in Slave, hassen; offenbar muß einmal ein Untersschied zwischen wund (s. oben) bestanden haben, heute ist deren Aussprache identisch.
ぜ	sch	Das vi ist sch ebenwertig, entspricht dem scha-Laut der Slaven in (russisch), sz (polnisch); mit den slavischen Sprachen hat die Hebräische den Reichthum an Zischlauten gemeinsam.
ת	t, th	Ist milder als das fast analoge v.

Die Buchstaben n 5 3 7 3.

die and.

aspiratae	tenues
Laut	Laut
1) = bh	∃ = b
\supset = gh	$\mathfrak{z} = \mathfrak{g}$
7 = dh	$\bar{\eta} = d$
5 = ch	5 = k
5 = ph	5 = p
ار (th	n = t

Die tennes stehen gewöhnlich im Anlant nach einer offenen Silbe.

Eintheilung der Konsonanten.

Nach den Organen, welche zur Hervorbringung der Konsonanten mitwirken, theilt man letztere ein in Lippen-, Gaumen-, Zungen-, Zahnund Kehllaute, wie sie folgende Tabelle darstellt:

Übersichts = Tabelle.

Lippensaute labiales	3ahnlaute dentales	Zungensause linguales	Gaumenfause palatales	Schflaute gutturales		
בומפ	וסששרצ	דטלנת	גיכק	אחהע		
Als vox memorialis folgendermaßen ansgedrückt:						
בּוּמַפ	זַסְשָׁרַצ בּוּמֵפּ		ּנִיכַק	אַחָהַע		

Wie bereits bemerft ist das resch Gammen- oder Kehllant.

Gestalt der Buchstaben.

Wir haben im Alphabet geschen, daß fünf Konsonanten am Ende eine andere Gestalt haben (litterae finales), es sind dies das Caph, Mem, Nun, Phe und Zade, man bezeichnet sie zur besseren Memorirung als Chamnaphez.

Litterae dilatabiles.

Eine Eigenthümlichkeit der hebräischen Sprache ist, daß die Wörter am Ende nicht getrennt werden dürsen. Wenn ein Wort nicht mehr Plat auf der Zeile sindet, so wird es ganz übertragen; um aber in der vorhersgehenden Zeile keine Lücke zu lassen, die der Schönheit der Druckschrift Abbruch thäte, steht es frei, gewisse Endbuchstaben in der Form zu behnen.

¹⁾ Die Inden der Jettzeit sprechen 🚍 wie v oder w aus und 💆 wie das deutsche f aus.

Es sind dies die Buchstaben — — — , die man als vox memorialis zum Worte nach (Ahaltem) verbindet.

Vokale.

llnter den Konsonanten haben wir drei Buchstaben gesunden, denen man den Vokalcharakter beilegt; es sind dies Round ich konsonantensant ist nicht genug prononciert, sie gesten daher als Vokalbuchstaben, und bezeichnender Weise sind sie auch die Grundvokale Rouchstaben, und dezeichnender Weise sind sie auch die Grundvokale Rouchstaben, und dezeichnender Vokalbuchstaben konnten natürlich nicht ausereichen, sämmtliche Vokalsante auszuprägen, abgesehen davon, daß sie auch an Prägnanz nicht vollkommen sind. Die Rabbinen, welche nach dem Exist als die natürlichen Hüter des Gesehes und der heiligen Sprache (VIII)

erschienen, waren daher bestrebt, die Deutlichseit, die Bestimmtheit der Schrift durch Ersindung von Bokalen zu sichern; sie erledigten sich dieser Aufgabe, indem sie Vokalzeichen einführten, wobei sie aber die obigen Grundvokalbuchstaben beibehielten. Es kann keinem Zweifel unterliegen, daß die gelehrten Renerer, welche etwa im 6. oder 7. Jahrhundert unserer Zeitrechnung ihr Werk aussiührten, mit selkenem Verständniß und großer Gewissenhaftigkeit ihre Aufgabe erfüllten. Die feinsten Käancen der Vokalization wurden zur Darstellung gebracht, freilich ist zu berückssichtigen, daß die Aussprache des Hedrischen schon zur damaligen Zeit nicht mehr die klassische war.

Der Genins der hebräischen Sprache ersordert solgende lange Vokale: a, e, i, o, u, neben ihnen aber auch die entsprechenden kuzen a, e, i, o, u. Diphthonge, wie sie die lateinische, griechische, die deutsche Sprache besitzt, kennt der Hebräer nicht, dagegen besitzt er Halbwokale wie man ihnen in den slavischen Sprachen begegnet. Die erdachten Vokals

zeichen repräsentieren sich daher in folgender Gestalt:

Die Namen der Vofalzeichen sind folgende:

(ā) 7 Kamets

(ĭ) · Chirek parvum

(ă) = Pathach (ū) > Ssurek (ē) · Ssere (ě) · Ssegol

(ŭ) ; Kibbus

(ō) j Cholem

(ī) - Chirek magnum

(ŏ) \(\tau\) Kamets chatuph

Diese zehn Vokalzeichen können bei Konsonanten allein stehen, und dann hat man eine scriptio defectiva, oder sie stehen zusammen mit den Grundvokalbuchstaben &, und 3, dann heißt man sie scriptio

plena. Zur Veranschausschung der Vokalzeichen dienen die folgenden Konsonanten, die wir mit sämmtlichen Vokalzeichen und ihrer phonetischen Aussprache versehen:

$$\mathbf{a} = \mathbf{b}\mathbf{a}$$
 ۾ $\mathbf{b}\mathbf{b}\mathbf{a} = \mathbf{b}\mathbf{b}$ ۾ $\mathbf{b}\mathbf{b}\mathbf{a} = \mathbf{b}\mathbf{b}$ ۾ $\mathbf{b}\mathbf{b}\mathbf{a} = \mathbf{b}\mathbf{b}\mathbf{b}$ ۾ $\mathbf{b}\mathbf{a} = \mathbf{b}\mathbf{b}\mathbf{b}\mathbf{b}$

Es ist leicht, sich zu überzeugen, daß fast sämmtliche Vokalzeichen unter den Konsonanten stehen, ausgenommen \mathfrak{z} und $\mathfrak{z}=\bar{\mathfrak{o}}$; das erste steht in der Mitte mit dem Vokalbuchstaben, das zweite links obershalb der Konsonanten.

Die Vokatzeichen, mit einer Ansnahme, die wir bald kennen ternen werden, werden nach dem Konsonanten ausgesprochen. Vokal im Anlant ist im Hebräischen nicht bekannt, da in dieser Sprache keine Silbe mit einem Vokal aufängt.

Homogene und heterogene Vofale.

Den drei Grundvokalbuchstaben können verwandte (homogene) und nicht verwandte (heterogene) Bokalzeichen vorausgehen, im ersteren Falle bleiben die Bokale unausgesprochen, im letzteren Falle erhalten sie einen konspnantischen Laut, das I wird zu w. das I zu j.

Homogene Botale und Botalzeichen: NA, E : E, I 10, U.

Mappik 7.

Benn das א am Ende eines Bortes als voller Konsonant, aussgesprochen werden soll, so erhält es einen Punkt, 3. B. אַבָּה, הַבַּא, הַבָּא

Diffene und geschloffene Silben.

Man nennt eine Silbe offen, wenn sie auf einen Bofal, ge= schlossen, wenn sie auf einen Konsonanten ausgeht.

Páthach furtivum, kamets and kamets chatuph $\begin{pmatrix} 7 & 7 \end{pmatrix}$.

Folgt auf einen heterogenen langen Bokal ein gutturaler Konsonant (Kansgenommen), so wird zwischen beiden ein Pathach eingeschaltet, das zum Unterschiede von den anderen Bokalen nicht nach, sondern vor dem Konsonanten ausgesprochen wird, wiewohl das Pathach unter letzterem steht, z. B. IND batuäch (sicher, fest, gewiß).

Wie wir gesehen haben, ist kamets gleichwertig ā, kamets chatuph dagegen ŏ und doch haben beide nur ein Zeichen, eine für den ersten Anblick unbegreisliche Erscheinung, die indessen bald ihre Erklärung sinden wird.

Halbvotale.

Die Konsonanten werden häusig mit Zeichen versehen, welche wohl in einer früheren Veriode mehr prononciert waren, gegenwärtig aber nicht

viel mehr als eine orthographische Bedeutung haben, es ist dies ähnlich wie im Russischen mit dem harten und weichen 5 b. Eines dieser Zeichen ist Sswa, das so aussieht :

Das Sswa tritt als stummes (sswa quiescens) und hörbares (sswa mobile) auf; im ersteren Falle steht es am Schlusse, im zweiten am Unsfange der Silbe: אַבְרָהָם = abhrāhām (Abraham), בָּנָי = bní (mein

פּטּהו; in בּּרָרְהָם ist ein sswa quiescens, in פּּגני ein sswa mobile.

In der Mitte des Wortes ist ein Sswa stumm, wenn der vorhergehende Vokal kurz, und hörbar, wenn setzterer lang ist, mit anderen Worten, ist der vorhergehende Vokal lang, so gehört der Sswa-Buchstabe zur nach-folgenden Silbe. Wir stellen das sswa mobile in der Aussprache' dar.

Das Sswa und die Gutturales.

Die Schwierigseit der Aussprache bedingt es, daß ein Schwa unter einem Gntturalbuchstaben mit einem andern Vokalzeichen verbunden wird : $(\overrightarrow{r} \cdot \overrightarrow{x} - \overrightarrow{r})$. Wir erhalten sodann solgende komplizierte Gestalt des Sswa $\overrightarrow{r} \cdot \overrightarrow{x} - \overrightarrow{r} \cdot \overrightarrow{x} = 0$ Sin erhalten sodann solgende komplizierte Gestalt des Sswa $\overrightarrow{r} \cdot \overrightarrow{x} - \overrightarrow{r} \cdot \overrightarrow{x} = 0$ Sin po verändertes Sswa heißt sswa compositum, das ursprüngsliche, allein stehende, sswa sim plex. Die Vokale erhalten alsdann die Bezeichnung Cateph vorgesetzt: Cateph kamets, Cateph segol, Cateph pathach. Wir stellen phonetisch das sswa compositum dar: $\overrightarrow{x} = 0$, $\overrightarrow{r} = 0$, $\overrightarrow{r} = 0$. Auch andere Buchstaben als die Gutturales können das sswa compositum erhalten, das dann aber nur als Cateph kamets und Cateph segol auftritt.

Die Buchstaben 7 7 7 18.

Zu beachten ist, daß die Gutturales fein Dagess dulden; als Ersatz für dasselbe wird das Vokalzeichen des vorhergehenden Konsonanten einer Anderung ausgesetzt. Man verwechsele nicht das Mappik im 🖪 mit einem Dagess.

Der Vokal, und das Vokalzeichen . (ī und i).

Das Bokalzeichen . ist lang: am Ende des Wortes, wenn ' folgt, oder wenn die letzte Silbe betont ist, serner ist in der Mitte i lang, wenn kein Sswa oder Dagess folgt. Ein ' ist surz (' ist dann Konsonant = j), z. B. Dir = schāmajim.

Der hebräische Accent.

Der Accent in der hebräischen Sprache ist vorzugsweise auf der letten Silbe, doch wird auch bei vielen Wörtern die vorletzte Silbe betont. Die betonte letzte Silbe heißt בַּלְרֵע — milră (betonte Ultima), die bestonte vorletzte Silbe 'בְּלֵעִיל — milēl (betonte Paenultima).

Juterpunftion&Beichen.

Interpunttionszeichen im Sinne der occidentalen Sprachen sind im Hebräischen nicht vorhanden; dieselben werden durch Accente ausgedrückt, welche in trennende und verbindende zerfallen.

Trennende Accente (Distinctivi).

Berbindende Accente (Conjunctivi).

(unter der Tonjilbe) A

Als Zeichen der Versabtheilung dient ein Kolon:, das befanntlich auch das Sswa-Zeichen ist. Man merke insbesondere die folgenden Interspunktionszeichen:

befindet sich am Schlusse des Saties (Sophpassuk);

bezeichnet die Tonstelle und den Satsschluß (Silluk und Sophpassuk);

in ber Mitte des Sages zur Angabe des Schlusses und der

Tonstelle (Athnach).

Beispiel:

בּבֶּבֶר מְאָד בְּמָקְנֶּה בַּבֶּבֶּק (wăbhrám kabhéd mōd bmikněh băkěssěf uwă sāhābh).

Von außerordentlicher Wirkung für die richtige Betonung sind folgende zwei Zeichen - ! Makeph und Metheg. Das Makeph verbindet zwei Wörter in Hinsicht des Tones, das Metheg bezeichnet den Nebenton eines Wortes.

Vom Dagess (דָנִשׁ).

Die Konsonanten, insbesonders die sechs litterae aspiratae n Dagess neunt. Tasselbe hat eine doppelte Bedentung: es verdoppelt die Konsonanten und verwandelt die obigen aspirirten Buchs

verdoppelt die Konsonanten und verwandelt die obigen aspirirten Buchstaben in tennes; im ersten Falle neunt man es startes Dagess (forte), im zweiten schwaches (lene). Das Dagess ist nicht mit dem Mappik (PP) zu verwechseln, das ebensalls einen Punft in der Mitte darstellt,

der nur in den Buchstaben ' 7 7 8 vorkommt, um ihren Konsonanten=

Laut schärfer hervorzuheben; am gewöhnlichsten kommt, wie wir früher bemerkten, das Mappik in dem 7 = h vor: 7 (phonetische Tarstellung h).

Über das Kamets und Kametschatuph.

Das Kamets, welches befanntlich aswertig ist, santet wie o (hat also ben Kametschatuph-Lant): wenn es in tousoser geschlossener Silbe

sich besindet; wenn es vor einem starfen Dagess steht; wenn der nachfolgende Konsonant mittels eines Bindestrichs (Makeph) mit dem folgenden Worte vereinigt ist; vor einem sehwa, wenn die Silbe unbetont bleibt; hat diese aber ein Metheg (Zeichen des Nebentones τ) behält das Kamets den ä-Laut. Es folgt daraus, daß das Kamets nur in gewissen Fällen die Aussprache des Kametschatuph erhält, daß letzteres daher nicht als selbständiges Vokalzeichen auftreten sann, sondern nur als eine Abart des Kamets, folgerichtig haben beide ein und dasselbe Zeichen τ .

Der Buchstabe 7.

Das 7 ist Konsonant (w), aber auch in vielen Fällen Vokal (u), namentlich dann, wenn der konsonantische Lant der Euphonie Abbruch thun würde z. B. beim Zusammentressen mit einem andern w. Als Wort bedeutet 7 und; diese Konsunktion wird aber allein ebenso wenig ausgesprochen, wie das polnische oder russische w' (Präpositionen); sie erhält nur Geltung in Verbindung mit anderen Wörtern.

Tabellarische Darstellung des hebräischen Alphabets.

		Konsonanten						abe		
Bokale	Pokatzeichen	Gutturales	Palatales	Linguales	Dentales	Labiales	Tennes	Aspiratae	Finalbud/fabe	Litterae dilatabiles
* , 1	T Kamets u. Kamets- chatuph) Pathach (Zere) (Segol) (Chirek magnum) (Chirek parvum) (Ssurek) (Kybuts) (Cholem)	* PIT	ス・コア	てのファル	אות מים יי	חרמה	паговс	ממרחמג	70~62	מתאתם

Vergleich des hebräischen Alphabets mit dem lateinischen und griechischen.

Es fällt zunächst in die Augen, daß die hebräische Sprache einen größeren Reichthum au Konsonanten hat als je eine der beiden flassischen Sprachen, auch mangelt ihr fein einziger fonsonantischer Laut derselben. Das V des Griechischen ist zusammengesetzt aus zund kann Von aus-

gedrückt werden, dasselbe ist der Fall mit Z. Bemerkenswert ist, das mit dem Griechischen und Lateinischen das Hebräische den gutturalen Laut zeh A eigen hat; es ist serner hervorzuheben, das die griechische Sprache in den S-Lant einen Finalbuchstaben besitzt. Das im Hebräischen der spiritus asper und lenis gebraucht wird, ist wiederum eine der Analogien mit dem Griechischen. Was die Bokale betrifft, so sind im Hebräischen die Hauptvokale A, E, I, O, U vertreten und werden entweder kurz oder lang ausgesprochen, dagegen mangelt es der hebräischen Sprache vollsständig an Diphthougen und Umlauten. Die griechischen al zie old av zo ov, die lateinischen as und oe sind dem Hebräischen Im Hebräischen wird seder Vokal für sich ausgesprochen.

Seseübungen.

Um dem Lernenden Gelegenheit zu geben, die gegebenen Unssprache= regeln praftisch einzunven, ihn überhaupt mit der Lefture des Hebräischen vollständig vertrant zu machen, haben wir die nachfolgenden Stücke mit einer phonetischen Bezeichnung versehen. Da aber das einfache mechanische Lejen zur Einübung der Aussprache leicht ermüdet, jo haben wir die ausschließlich als Exergitien für die Aussprache bestimmten Lesestücke mit einer interlinearen wörtlichen Ubersetzung, ohne Rücksicht auf die deutsche Konstruftion versehen, wodurch das Berstehen jedes gelesenen Wortes und dadurch aller Übungen ermöglicht wird. Dieses Verfahren gewährt noch den Bortheil, daß der Lernende gleich an der Schwelle des Unterrichtes einen Begriff von der Eigenthümlichkeit der dem Decidentalen jo völlig fremden hebräischen Konstruftion erhält. Mit dem Fortschreiten in der Grammatit ist das häufig laute Nachlesen dieser Exerzitien unter genaner Beobachtung der gegenüberstehenden phonetischen Aussprache von größtem Nuten. Nach dem Borgange Dr. Joh. S. Bater und des ausgezeichneten hebräischen Sprachforschers Mt. Frank aus Paris haben wir für die Accentuation dieser Lesenbungen nur zwei Zeichen, die Bedeutung für die Interpunktion haben, benutzt, den Athnach (1), entsprechend dem deutschen Gemi= tolon, zuweilen auch dem Kolon, und den Silluk eum sophpassuk (:T) entiprechend unjerm Punft; natürlich ist auch das Makeph und Mappik (77, 77), die für den phonetischen Accent von größtem Werthe sind, nicht unberücksichtigt gelassen. Dr. Bater hat in seinen Leseübungen noch den Sakeph koton (1) als Interpunktionszeichen aufgenommen, während-Frank den Metheg (7), den Nebenton, darstellt. Wir halten indessen für Unfänger den Sakeph koton für überflüssig, dagegen den Metheg von Rugen, und zwar letteren nicht jowohl der Betonung halber, als vielmehr deshalb, weil er von Wichtigkeit für die Bokalisation ist. Wie der Lernende bald sehen wird, sind komplizierte Perioden im Sinne der veeidentalen Sprachen im Hebräischen jo gut wie nicht vorhanden. Es würde daher die Unwendung der zahlreichen Accente nur störend für die flare Auffaffung der ersten Exerzitien gewirft haben.

Leseübung.

אלהים השמים NR (Sott und die Um Unfang Himmel Den íchuf תוחו נבהו der Tiefe auf und Finsterniß und öde wüste war Und die Erde על־פּני אַלהִים מִרַחֶפֶּת :המים: Und es sprach dem Wasser schwebt Gottes und der Geist auf וַיִהִי־־אָור: אור Licht und es ward Licht es werde Und es jah וַיַבַדְּל אַלְהִים בי־־מוב dem Lichte zwischen Gott und es schied es aut war daß Licht אלהים Gott Und nannte , ber Finsterniß. und zwischen das Licht und es ward Abend und es ward Nacht nannte er Finsterniß erster Tag Morgen

בון הַבּּרְשִׁ הְיָה עָרוּם מִכּל הַיַּת הַשְּׂדֶה אֲשֶׁר to des Feldes Thiere als alle listiger war Und die Schlange עַשְׂה (* יְהוְה צֱלֹהִים וַיּאֹמֶר אֶל־ הָאִשְׁה אַּרְ־בִּי etwa denn dem Weibe 3u und sie sprach Gott der Herr erschuf

^{*)} Aus einer übertriebenen Superstition vermeiden es die Juden aller Länder, ben Ramen Gottes יְרְהְוֹן מוּאַקּטוֹף מוּאַפּיָם ווּחַלּ (Adōnāj). Da diese Aussprache einer uralten Tradition folgt, so werden wir sie mitangeben. Es sei uns bei dieser Gelegenheit gestattet, eine Erklärung für diese aufsfallende Aussprache zu geben. Muthmaßlich hat dieselbe in vorrabbinischer Zeit nicht existiert, dasir spricht die im ganzen rein phonetische Orthographie der hebräischen Sprache. Es scheint uns dagegen sicher, daß die Rabbinen diese Aussprache eingesührt haben, und zwar aus folgendem Grunde: Bekanntlich haben sie oft viele Berbote erstassen, nicht weil die betressenden Handlungen an sich ungesetzlich wären, sondern um

Phonetische Transskription.

1 B'rē_schíth bŏrá êlōhím ĕth hăschāmájĭm w'ĕth hŏárĕts.

2 Whoárets hajtháh thohú wabhóhū wchóschech 'alpnéj thóm

wrúach êlōhím mrăchĕfĕth 'al^pnḗj hāmmájĭm 3 Wăjṓmĕr

êlōhím j'hī 'ŏr wāj'hī 'ŏr 4 Wăjár êlōhím

ěth^hāốr kĭ^tốbh wǎjǎbhdél êlōhím bējn haốr

nbhējn hachoschěch 5 Wăjikrá êlohím lāốr jom

w'lăchốschěch kốrā lấjlāh wăj'hī frebh wăj'hi

bhókĕr jōm ĕchádh.

1 W'hănnāchásch hŏjáh ārúm nukốl chajáth hăssādéh âschĕr ŏssáh j'hōwáh (âdōnáj) êlōhím wajōmér ĕl^haïscháh af kí^

Borbeugungen zu treffen, damit nicht andere Gesetzwidrigkeiten begangen würden; sie errichteten sozusagen Barrièren gegen die Sünde. Nun lautet das siedente Gebot Moses: "Du sollst den Namen des Herrn, deines Gottes nicht misbrauchen; denn der Herr wird den nicht ungestraft lassen, der seinen Namen misbraucht. — wird den nicht ungestraft lassen, der seinen Namen misbraucht.

ירוֹה אֵלהֶיךְ לַשָּׁוְא כּי לֹא יְנָקָה יְרוּה אֵת אֲשֶׁר־יִשְׂא אָת־שְׁמוֹ לַשְׁוְא: Wenn es auch klar ift, daß der Sinn des Gebots ein figürlicher ift, so liegt doch die Annahme nahe, daß letteres den Rabbinen Anlaß gab, das Aussprechen des Namen Gottes (ירוֹה) ganz zu unterdrücken.

אָמַר אֵלהִים לא תאכלוּ מִכּל אֵץ הַגְּן: des Gartens Bäumen von allen ihr jollt nicht effen Gott fagte ב וַתּאֹמֶר הְאִשְׁה אֶל־הַבְּהְשׁ מְפְּרִי עִץ־ עִץ־ בּהְנָהְשׁ מִפּרִי עִץ־ עִץ־ בּהְנָהְשׁ מוח אַפּרי עִץ־ אַשְׁר פֿוּ פּוּט אַפּרי פֿוּ פּוּט אַפּרי בּאָבָל: פֿוּמְפְּרִי הְעִץ אֲשֶׁר בּאָבֶל: פֿוּמְפְּרִי הְעִץ אֲשֶׁר der des Banmes Aber von der Frucht dürfen wir effen des Gartens בְּתוֹדְּ־ הַנָּן אָמֵר אֱלהִים לא תאכלוּ מִמֶּנוּ davon sollt ihr nicht effen Gott sagte des Gartens in der Mitte תְּנְעוּ בָּוֹ פֶּן־הְמְתְוּן: 4 וַיּאֹמֶר הַבְּּחָשׁ die Schlange Da sprach daß ihr nicht sterbet ihn berühret und nicht אֶל־־הָאִשָּׁהָ לֹא־מוֹת הְּמְהוּן: 5 כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי daß Gott es weiß Denn ihr werdet feineswegs sterben Beibe zum בִּיוֹם אֲבָלְבֶם מִפֶּנוּ וְנִפְּקְחוּ אֵבְלְבֶם eure Angen jo werden anfgethan davon daß ihr effet am Tage יְנְכִי תַאֲנָה־הוּא בׁ רָאִשָּׁר כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכְל וְכִי תַאֲּוְה־הוּא er lieblich, und daß zum Effen der Baum gut war daß das Weib לְצִיבִים וְבָּהְמָּד הָעֵץ לְהַשְּׂבִּיל flug zu machen der Baum und ausersehen für die Augen (auzusehen) וַתַּקַּח מִפָּרִיוֹ וַתִּאֹבֵל וַתִּתָּן גַּב־־לְאִישָׁה ihrem Manne auch und fie gab und fie af von seiner Frucht und fie nahm עִמָּה וַיּאַכַל: ז וַתִּפְּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם Beiber die Ungen Und es thaten fidh auf und er aß der mit ihr war וַיִּרְעוּ בִּי עִיְרִמִּם הֵהָם und sie stochten zusammen sie nackend waren daß und sie wurden gewahr וַיִּשְׁמְעוּ לְהֶם הֲגֹרְת: 8 וַיִּשְׁמְעוּ Und sie vernahmen Schürzen sich und sie machten, Feigenblätter יְרוּה יְרוּה שֶּלְהִים מְתְהַלֵּךְ בַּנְּן שֵׁלְהִים מְתְהַלֵּךְ בַּנְּן im Garten ber ging bes Servn Gottes Stimme bie לְרוּחַ הַיִּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הְאָדָם וְאִשְׁתוּ und seine Fran der Mann und es verstedte sich des Tages in der Windfühle

W

āmár êlohím lo thochlú mikól ets hagán

gren

2 Wătóměr haïscháh ělhannachásch mipri ets hăgán nochél 3 Umipri hāéts âschér b'thoch hagán amár elohím lo thochlú miménnu w'lo thig'ú bo pěn tmůthůn 4 Wăjóměr hannachásch ěl haïscháh lo móth tmůthún 5 Ki jodéa. êlohím ki bjöm 'âchölchém mimménnű wniphk'chű 'ējnējchém wihjthém keêlohím jo d'éj tobh worá 6 Watére haïscháh ki tóbh haéts l'măâchál w'chī thăâwāh hú lā'ējnájim w'něchmádh haéts lháskíl wätikkách mipprjó wáthochál wätitén gamal'ischáh 'îmmốh wăjochál 7 Watīppākāchnáh 'ējnéj sch'nējhém wăjēdh, 'ú kī 'ējrummim hēm wăjithpru 'âléh thenáh wăjă'âssú lāhém châgöróth. 8 Wăjischm'ű ěthokól j'howáh (âdonáj) êlohím mithhalléch bagán lrúach hajóm wjithchabé haŏdám w'ischtō

בְּבְנִי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץְ הַבְּנִי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץְ הַבְּנְי יִהוָּה אֱלֹהִים בָּתוֹךְ עֵץְ בְּבְּנְן יִאֹטֶר כּוֹ שִּׁכִּירִא יִהוָּה אֱלֹהִים אֶל־־הָאָדְם וַיֹּאֹטֶר כּוֹ פּוֹ ווֹאַטֶּר כּוֹ ווֹאַטֶּר כּוֹ ווֹאַנֶּר נִיּאַנְר כּוֹ ווֹאַנִי בַּנְּנְן שִׁמַיְעִתִּי בַּנְּנְן שִׁמַיְעִתִּי בַּנְּנְן שִׁמַיְעִתִּי בַּנְּנְן שִׁמַיְעִתִּי בַּנְּנְן ווֹאַטֶּר שִׁהַרְּבָּוֹ שְׁמַעְתִיי בַּנְּנְן ווֹאַכֶּר שִׁהַ וֹשִׁתְּ ווֹשִׁר שִּׁבְּנִי וְאָדְבָאִ: 11 וַיִּאֹטֶר שִׁרָב בִּיִררם אָבִרִי וְאָדְבַאִּ: 11 וַיִּאֹטֶר שִׁרִם בְּבִּנִי וְאָדְבַאְ: 11 וְיִאֹּמֶר שִּׁרְ ווֹחָם בִּיִּירִם אָנִרִי וְאָדְבָאָ: בּיִרִים בְּבִּנִי וְיִבְּיִבְּיִי וְיִבְּיִבְּיִים בְּיִבִּירִם בְּבִּיִים בּיִּבְיִים בְּבִּיִים בּיִּבּים בּיִבִּים בּיִבִּים בּיִבְיִים בְּבִּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בְּבִּיִים בְּבָּבְיִי וְיִבְּבָּי בִּיִרְים בְּבִּיִים בְּבָּבְּי בִּיִרְים בּיִבְיִרְבִּי בְּבִּבְּיִים בְּבְּבְּי בִּיִרְבִי בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּי בִּיִרְבִי בְּבְּבְּי בִּיִרְבִּים בִּיִבְּיִרְם בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיוֹים בּּבְּיוֹים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּיוֹים בּבְּבְּיוֹים בּבְּבְּוֹים בְּבְּבְיוֹים בּבְּבְּיוֹים בּבְּבְּיוֹים בְּבְּבְּיוֹים בּבְּנְיוֹים בּיִים בְּבְּבְּיוֹים בּבְּיוֹים בּבְּיוֹים בּּבְּיוֹים בּיִייִים בְּיִיבְּיִים בְּבְּיוֹים בּּבְּיוֹים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיוֹים בְּיִיבְּיוּים בְּיוֹים בְּיִיבְּיוּים בְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיוֹיִים בְּיִיבְּיוּים בְּיוֹים בְּיוֹבְיּיוֹבְייִים בְּיִיבְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוּבְּיוּים בְּיוֹים בְּבְּיוּים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוּים בְּיוּיים בְּיוּים בְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְיּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְי Und er sprach und ich versteckte mich bin ich nackend denn und ich fürchtete mich לו ואיבָה אָשִׁית בִּינְךּ וּבֵין הָאִשֶּׁרֹ, בּינְךּ וּבֵין הָאִשְּׁרֹ, 15 dem Weibe und zwischen zwischen dir will ich setzen Und Feindschaft יבין יִרְעָה הוּא יִשְׁוּפְּדְ foll dir zertreten er ihrem Samen und zwischen deinem Samen und zwischen ראש וְאַתָּדה חְשׁוּפֶנּוּ נָעַקְב: 16 אֶל־הָאִשְׁה

Frau Zur die Fersc wirst ihn beißen und du den Kopf

mĭpnéj j'hōwáh (âdōnáj) êlŏhím bthōch ēts hăgán.

9 Wăjikrấ j'howáh (âdonắj) êlohím ĕl^hāodám wăjóměr lo ăjékāh. 10 Wăjóměr êthîkolchá schamátī băgán wăïrá ki^ējróm ānóchī waēchābhé. 11 Wăjóměr mī higidh lehā kī ējróm ótāh hâmin haéts âschêr tsiwwithíchā lbhiltí âchōl mîménnū ocháltā. 12 Wăjómer hāodám hāïscháh âschér nathátāh 'immodí hī nāthnohîllí mǐnîhaéts wāochél. 13 Wajómer j'howah (adonaj) elohim laïschah mah soth assith watomer häïscháh hānnochásch hischschiáni wāochél. 14 Wajomér j'howáh (âdōnắi) êlöhím êl hannochásch kī assítha soth arúr atáh mikolhabhemah ümikol chajáth hassadéh 'alh gchonchá theléch w'ophár tochál kolojméj chajécha.

15 Wējbháh āschíth bējnchá ubhéjn hāïscháh ubhéjn sărâchá ubhéjn săr^áh hū jschuphchá rōsch wă'táh tschūphénnu akébh. 16 Ĕl^haïscháh

הַרְבָּה אַרְבָּה עִצִּבוֹנַךְּ deine Schmerzen ich werde stark mehren sprach er רְבִרְי בְּנְיְם בְּנְיְם בְּנְיְם בְּנְיְם בְּנְיְם בְּנִיְם אַנְיִים הווֹ Stinder wirst du gebären mit Schmerzen und deine Schwangerschaftsleiden über dich foll herrschen und er sei dein Harren den Mann und auf אָמַר בִּי שַׁמַעִהָּ deines Weibes der Stimme du haft gehorchet weil sprach er Und zu Abam וַתּאַכַל מִן־ הָעֵץ אֲשֶׁר צִּוִּיתִיךּ לֵאמֹר wie folgt ich dir gebot davon dem Baume von und du affest לא תאכל מָבֶּגָּוּ אַרוּרָה הְאַדְמָּה בּעֲבוּרֶדְּ Deinctivegen die Erde verflicht sei davon du sollst nicht essen בְּעִצְּבוֹן הָאַבְלֶנָה כּל יְמֵי חַיֶּיְךְּ: 18 וְקוֹיץ Und Dornen dein Lebenlang all sollst du dich davon nähren mit Kummer וְדַרְבַּר מִּצְמִיחַ לֻּדְּ וְאָּכַלְתָּ אֶת־־גִעשֶׂב הַשְּּדֶ<mark>ה:</mark> des Feldes Arant das und du sollst essen dir soll sie tragen und Disteln אַפֶּיך תּאָכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךְּ du wiederkehrest bis Brod sollst du effen deines Angesichts Im Schweiß אָל־הָאַדְמָה כִּי מִמֶּנְה הָי מִמֶּנְה בְּי מִמֶּנְה בְּי מִמֶּנְה בְּי מִמֶּנְה בְּי מִמֶּנְה בְּי מִמֶּנְה bist du Erde denn bist du genommen von ihr denn Erde, zur וָאֶרַ הַאָּדָם בּי פֿער הָשִׁוּב: בּיִקְרָא הָאָדָם וֹאָרַר den Namen Adam Und nannte follst du zurückkehren Erde und zur :יְמָשׁתּוֹ חַוּנֻתְּ פִּי הָוּא הַוְּתָה אָם בְּּלְ--חִיי Lebendigen alles die Mutter ward sie denn Eva seiner Frau יְהוָרה אֱלֹהִים לְאָדָם 21 יַבְּעשׁ Möde und seiner Frau Abam Gott der Herr Und es machte עור וילבשם: 22 ויאטר יהוָה אֱלהים הג siehe Gott der Herr Und es sprach und bekleidete sie von Fellen הָאָדָם הָיָה פְּאַחַד מִמֶּנוּ לָדַעַת מוב und Bojes Gutes zu erfennen von und wie Einer wurde der Mensch ישלח ידו vom Baume auch und greift seine Hand streckt er aus vielleicht und nun

— 21 āmár harbáh arbéh itsbhonéch w'hēronéch b'étsebh teldhí bhaním w'ěl 'ĭschéch t'schūkāthéch w'hu jimschāl bách. 17 Ŭlodám amár ki schama tá ľkol ischtěchá wătochál min haéts âschér tsiwwithichá lemór lo thochál mimménnu áruráh haádomáh ba'ábhurécha b'itsābhon tochâlénnah kol j'méj chajécha. 18 W'kots w'dhardar tatsmiach lach w'achalta eth 'essebh hassadheh. 19 Bsē'áth 'apejchá tóchál léchem 'adh schubhchá ělhaâdhomáh ki mimménnah lukáchta ki ophár 'átah w'ěl ophár tāschúbh. 20 Wăjikrá hāodám schēm

'ischtő chăwwáh ki hi hājtháh ēm köl cháj 21 Wăjă'áss j'hōwáh ('âdōnáj) 'êlōhím l'ŏdám ūl'ischtō kŏthnóth 'ör wajalbischém. 22 Wajómer j'howah ('adonaj) 'elohím hen

hão dám hojáh k"áchádh mumménnu lādáath tobh worá w'atah pen jischlach jadó w'lakach gam meets

הַחַיִּים וְאָבַל וָחֵי לְעלָם: 23 וַיְּשֵׁיּלְחֵהוּ 10 בּחַיִּים וְאָבַל וָחֵי לְעלָם: 23 וַיְּשֵׁיּלְחֵהוּ 10 to es fandte ihn fort ewiglid, und lebe und effe des Lebens יְהוָה אֱלֹהִים מִנּוּן־ עֻדֶּן לַעֲבֹד אֶת־הְאֵּדְמָה פּדּעבׁר מַנּנִן־ עֻדֶּן לַעֲבֹד אֶת־הְאֵּדְמָה פּדּעבׁר wrde die 3u bearbeiten Eden ans dem Garten Gott der Herriche אָשֶׁר לְפַּח מִּשְּׁם: 24 וְיְּגָנֶשׁ אֶּת־הְאָּדְּם אָנָקְ סוּ 10 מוּשְׁם: ביים וְאָרָ שׁ אֶת־הְאָּדְם אָנָן אָת־־הַבּּוְרָבִים וְאֵת לַהַטּ אַרְרָבִים וְאֵת לַהַטּ וְאֵת לַהַטּ וְאֵת לַהַטּ וְאֵת לַהַטּ וְאֵת לַהַטּ der Klinge mit Chernbin den Eden den Garten vor und er lagerte בהתורב הפור לשמר את ההקר עץ מין ביתור את ההקר ביתור או ביתור את ההקר ביתור או ביתור ביתור

des Lebens

נְיָהִי כָל־ הָאָרֶין שְׂפָּה אֶּחְת וּדְבָרִים und Mundart eine Sprache Grde (auf der) ganzen Und es war אַרְדִים: 2 נִיְהִי בְּנָסְעָם מַּקְרֶם נַיִּלְאָאוּ da fanden sie vom Morgen als sie fortzogen Und es geschah dieselbe : בָּקְעָה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר וַיֵּשָׁבוּ dort und sie ließen sich nieder Sinear im Canbe ein ebenes Land בשָׁמֵים וְנַגְשֶׁדְהַ לְּנוּ שֵׁם פֶּןְ־ denn einen Namen uns wir wollen machen reiche an den Himmel יַעל-פָּנֵי כָּל־--דָאָרֶץ: נַפּוּץ Erde der ganzen auf der Oberfläche wir werden vielleicht zerftreut werden

hặchajím w'achál wācháj l'olám. 23. Wăj'schăll_ché_hū
j'hōwáh ('âdōnáj) 'êlōhím mígăn''édhěn lă'âbhód êth'haâdŏmáh
âschér lŭkkách mischám. 24 Wăjghárěsch êth'hāŏdám
wăjăschkén mikkéděm l'găn'éděn ěth'hākrůbhím w'ēth lắhāth
hặchĕrébh hāmmithpéchěth lischmór ēth'dérěch ēts
hặchájím.

- Wăj'hí chöl^hoárĕts ssopháh 'ĕcháth ūdbhārím 'âchādím.
 Wăj'hí b'nŏss'ám mĭkkédĕm wăjĭmts'ú bhĭk'áh b'érĕts schĭn'ár wājéschbhū schām.
- 3 Wăjōm'rű 'īsch ĕl^rē'éhū hábbāh nilb'nāh l'bhēnīm
 w'nĭssr'pháh lĭssrēpháh wāt'hī lāhém hăll'bhēnáh l''ábhěn
 w'hăchēmár hŏjáh lāhém lāchóměr. 4 Wăjōm'rú hábhāh
 nĭbhněh^llánū 'īr ŭmĭghdál w'rōschó
 bhăschāmájīm w'nā'âssĕh^llánū schēm pĕn^
 nāphúts 'āl^p'néj chŏl^hŏ'árĕts.

בּיבֶר יְהֹוָה לִּרְאוֹת אֶת־הָעִיר וְאֶת־־הַמִּגְּדְּלֵ Thurm und den Stadt die zu sehen Gott Und da stieg nieder אַשֶּׁר בְּנוּ בְּנִי הָאָדְם: 6 רַיּאֹמֶּר יְהְוָה הֹן siche Gott Und es sprach die Menschenkinder banten die نْهُوٰٰٰٰٰٰבَ אַתַת לְכָלָּ עם אַחַד שְּׁפַרת רַעָּהוּ: 8 וַיָּפֶץ יְהוֹּה אֹהָם מִּשְּׁם שׁפַרת בַּלְ־הְּגִי בָלְ־-הָאָרֶץ וַיִּהְוּלוּ אַנִי בְלְ-הְּגִי בְלִּיִר בְּנִי בְלְ-הָאָרֶץ וַיִּחְוּּלוּ לִּנְית הְעִיר: הַאָּרֶץ die Stadt, zu banen und sie hörten auf Erde die ganze über קָרֶא שְׁמָהּ בְּבֶל בִּי־שְׁב של-פְּנֵי בְּלִי-הָאָרֶין: אַרְיּצָם יְהוֹדְּ של-פְּנֵי בְּלִי-הָאָרֶין: אַרָּיִצְם יְהוֹדְּ של-פְּנֵי בְּלִי-הָאָרֶין: של-פְּנֵי בְּלִי-הָאָרֶין: שַּׁל-פְּנֵי בְּלִי-הָאָרֶין: שַּׁל-פְּנֵי בְּלִי-הָאָרֶין: Gott verwirrte הָפִיצָם יְהֹוָה־ Erde die ganze über

Die hebräische Aus-

Die jetzige Aussprache der Juden, mit Ausnahme derer der Iberisschen Halbinsel, weicht, wie bereits bemerkt, wesentlich von der obigen christlichen ab. Es dürfte vom Auten sein, im Nachfolgenden dieselbe zur phonetischen Auschauung zu bringen, wobei als selbstverständlich bestrachtet wird, daß in den verschiedenen Ländern sich noch Dialektseigensthümlichkeiten geltend machen. So sprechen die russischen Juden das Hebräische anders als die polnischen, diese wiederum anders als die östersreichischen, deutschen ze. Im Ganzen und Großen ist aber im Nachs

5 Wajérědh j'howáh ('âdonáj) lĭr'oth ěth hā'ír w'eth hammighdál

àschér bănú b'nēj hãodám. Wăjómer j'howáh ('âdonáj) hen

'ēm 'ĕchádh wssŏpháh 'acháth l'chullám w'sĕh

hặchillám lặ âs sốth w' ătáh lo ji bāt sér mēhém köl

âschér jāsmú lá'assóth. 7 Hábāh nērdháh

w'nābhláh schām ss'phothám aschér lo jischm'ú 'īsch

ssphåth rē'éhū. 8 Wăjấphěts j'hōwấh ('âdōnấj) 'ōthấm mǐschấm

'ăl^p'néj chŏl^hŏárěts wăjăchd'lů lĭbhnốth hā'ấr.

9 'Ăl^kén kārá schmāh babhél ki^schám bālíl j'hōwáh ('àdōnáj)

ssphath kölhtoárets umischám héphitsám j'howáh ('adonáj)

'àl^p'néj kŏl^hŏárĕts.

sprache der Juden.

folgenden die jüdische Aussprache zum richtigen Ausdruck gebracht. Wir schieden voraus, daß die nicht dagessirten Buchstaben I, I, I und I wie w, eh, f und ss ausgesprochen werden. Die Bokale haben theilweise eine andere Bedeutung; so lautet I stets wie o, I wie a, wie i, wie ei, wie e und i wie eu. Zwischen Kamets und Kametschatuph wird kein Unterschied gemacht, wie überhaupt die Nuancirung der Bokale keine streng prononcierte ist, woran nicht zum wenigsten das Manierierte vieler Borbeter und Synagogal-Kantoren schuld ist.

Leseübung.

אִישׁ מָבֵּית לֵוְיֶ וַיַּקּח אֶת־ bie und er nahm Levi vom Hause ein Mann Und es ging hin בַּת־־לֵוִי: 2 וַתַּהַר הָאִשָּׁדה וַתּלֵד einen Sohn und es gebar das Beib Und es ward schwanger Levi's Tochter ותרא אחו פידיטוב הוא וַתִּצְפְנָהוּ שְׁלשָׁה יְרָחֵים: Monate drei und sie verbarg ihn er ist schön daß ihn und sie sah לו תבת עוד הצפינו ותקחד ein Käftlein für ihn und jie nahm ihn verbergen mehr Und jie konnte nicht וַהַּחָמָרַה בַחָמַר וּבַוָּפֵּת וַהַשֵּׁם בַּה את־ das darin und fie legte und Bech mit Lehm und verklebte es von Rohr בַּפוּף עַל־שָׁכַּת הַיִּאָר: 4 וַהַּתַצֵּב Und es stellte sich des Flusses Ufer am in das Schilf und fie legte es Kind לְבַעָרה מַה־ גַּעשֶׂה mit ihm geschehen werde was zu ersahren von Terne seine Schwester בַּת־ פַּרעה לִרְחֹץ עַל־־הַיָּאר ה ותרך Flusse im um zu baden Pharao's die Tochter Und da ging hinnuter וְגַעֵרֹנָגִידָה הְלְכֹת עַל־בִיד הַיְאָר ותרא את־ bas und da jah sie des Flusses User am gingen und ihre Jungfrauen הַמָּבָה בָּתוֹךְ הַפּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת־־אֲמֶתְהּ und ließ es holen ihre Magd und fie fandte Schilf im Raftlein ַלַהָּרָאָרוּ אֶת־־דַיֶּילֶד וְהִבָּדֹה־ נְהַבָּרֹי בְּהַבָּילֶד וְהַבָּדֹה־ בַּיִּילֶד וְהַבָּדִה־ bas Anäblein und fiehe Anäblein das und fie fah und fie öffnete es בַּבֶּרָה וַתַּחְמל עָלְיו וַתּאֹמֶר der Hebraer von den Kindern Und sie sprach es und sie bemitleidete weinte זֶּרְה: זֹ וַתֹּאֹמֶּר אֲחֹתוֹ אֶלֹ־ בַּת־ פַּרְעהׁ joll ich hingehen Pharao's Tochter zur jeine Schwester Und da jagte ist es וַקַרָאתִי לָךְ אִשָּׁה מֵינֶנֶת מִן־ הַעִבְרַיִּת und daß fie fange den Sebraerinnen von eine Umme dir und rufen אָת־־דַיָּלֶר: 8 וַתּאֹמֶר־ לָה בַּת־ פַּרְעה לֵכָי gehe hin Pharao's die Tochter ihr Und da jagte Kindlein das dir

Phonetische Transskription.

- 1 Wajéilech īsch mǐbéiss leiwí wajĭkách ess?
- bass leiwi. 2 Watáhar hoischó watéiled bein
- watéire eusséu ki téuw hu watizpnéihu schleuschó jrochím.
- 3 Wleu jochló eud hazfinéu watikach léu téiwass
- géume watachmró wacheimór uwasófess watóssem boh ess?
- hajéled watóssem bassúf al^sfáss hajéur. 4 Wateissatzáw
- acheusséu meirochéuk ldeió ma^jeiossé leu.
- 5 Wateiréd bass paréu lirchéuz al hajéur
- wnaareussého heulchéuss al jád hajéur watéire ess
- hateiwó bsseuch hossúf watischlách ess amossóh watikochého.
- 6 Watiftách watiréihu ess hajéled whinei náar
- béuche watachméul olów watéumer mijaldéi hoiwrím
- se. 7 Watéumer acheusséu el^bass^paréu haeiléich
- wkoróssi loch, ischó meinékess, min hoiwríjeuss wsseiník
- loch ess^hajóled. 8 Wateumer^lóh bass^ paréu léichi

ich ihn herausgezogen habe.

wateiléch hoalmó watikró ess^éim hajóled. 9 Watéumer loh bass^paréu heilíchī ess^hajéled hazé wheiníkíhu li w'aní eteín ess^schoréich watikách hoischó hajéled watnīkéihu. 10 Wajígdál hajéled watwieihú lwass^paréu wajhī^lóh lwein watikró schmeu meusché watéumer ki min^hamájim mschīssíhu.

- 1 Al^naharéuss bowél schom jóschawnu gam^bochínu bsochréinu ess.^zijéun. 2 Al arowím bsseichóh tólmu kineureusséinu. 3 Ki zchom scheilúnu scheuwéinu diwrei^schír wsseuloléinu ssimchó schíru lónu mischír zijéun. 4. Eich nóschir ess^schír adeunáj al admáss neichór.
- 5 Im^eschkocheich jruscholójim tischkách jmīnī.
- 6 Tidbák lscheuní lchikí im^léu eskréichi im^léu áale ess^jruscholájim al réusch ssimchossi.

Die hebräische Kurftvschrift.

Es ist nicht ohne Interesse, die jüdische Kursivschrift, das sogenannte Jüdisch-deutsch, kennen zu lernen, mit der wir nachfolgend den Lernenden vertraut machen.

Das Allphabet.

Die Buchstaben in den Klammern sind die fünf Endbuchstaben (litterae finales).

Vofale und Diphthongen.

Jeseübung.

שטודירלי א א ע ר. פֿױסט איט דעס פודען הערמיינטרעטענד.

פֿוים ט: פֿער (מסטען המב' מיך פעלד מונד מויען, דימ מיינע טיעפע נמכט בעדעקט, איט מהמכגםפֿמַוועם הייוֹ'גען גרויען מין מונז דימ בעסס'רע זעעלע וועקט. ענטשוחפען זינד כון וויודע טריעבע, איט יעדעק מונגעטטיאען טהון: עם רעגעט זיך דיח אענטעוליעבע, דיא ויעבע גמטטעם רעגט זיך מן. ייא כוהיג פודעו! רעננע ניבט הין אונד וויעדער! אן דער שוועווע וואם שנאבערסט דוא היער? לעגע דיך הינטער דען מַבּען ניעדער, איין בעמטעם קימטען געב' חיך דיר. ווימ דומ דרויסען מוין דעם בערגיגען וועגע דורך לעננען חונד טפרינגען ערגעטלט חונם החסט, זְשַׁ נימּם נון מויך פֿמַן מיר דימ פפֿועגע, מוֹם מיין וויווקמואענער שטיווער גמסט. מך, ווענן מין מונזערער ענגען לעללע
דימ לממפע פֿריינדליך וויערער ברעננט,
דמנן ווירד'ט מין מונזערס בוזען העללע,
מיס הערלען, דמט זיך זעלבער קעננט,
פֿערנונפֿט פֿענגט וויעדער מן לו טפרעכען,
מונד המְפֿפֿנונג וויעדער מן לו בליה'ן,
מונד המְפֿפֿנונג וויעדער מן לו בליה'ן,
מון זעהנט זיך נמך דעט לעבענט בעכען
מך! נמך דעט לעבענט הין.

געטריעכען שטעהט: חיס מכפֿמנג וומר דמז "וומרט!"
היער שטמָק' מיך שמָן! ווער היוֹפֿט איר ווייטער פֿמָרט?
מיך קמנן דמז וומָרט זעָ המָך מונאמָגוֹיך טעטלען,
איך אוט עס מנדערט חיבערזעטלען,
ווענן מיך פֿמָס גייטט רעכֿט ערוֹיכֿטעט בין,
געשריעבען שטעהט: חיס מכפֿמנג וומר דער זי כן,
בעדענקע וומָהוֹ דימ ערסטע לייוֹע,
דמס דיינע פֿעדער זיך ניכֿט מיבערמייוֹע!
דמס דער זי כן, דער מוֹנעט ווירקט מונד טמפֿפֿט?
מיזט עס דער זי כן, דער מוֹנעט ווירקט מונד טמפֿפֿט?
דמָך, מוֹיך מינדעס מיך דימוּ קרמפֿט.
דמָך, מוֹיך מינדעס מיך דימוּט.
מוֹן וומרנט איך וומט, דמט מיך דמביימ ניכֿט בוייבע
מין וומרנט איך וומט, דמט מיך דמביימ ניכֿט בוייבע
מין וומרנע געטרמַסט: מיס מנפֿמנג וומר דימ ט ה מט!

Die Redetheile (הַלְבֵי הַהַבּוּר).

Alle Wörter der hebräischen Sprache werden eingetheilt in acht Redetheile:

Hauptwort — Substantivum (DE).

Gigenichaitswort — Adjectivum (מַאַר הַשָּׁה).

Türwort — Pronomen (בָּבֵּרִי הַשֶּׁב).

3citwort — Verbum (בְּעַל).

llmitandswort — Adverbum (תֹאַר הַפְּעַל).

Berhältnißwort — Präposition (מַלַת הַיַּחָם).

Bindewort — Conjunction (מַלַת הַהָבוּר).

פומלת הקריאה) Empfindungslant — Interjection (מַלֵּת הַקּרִיאָה).

Das Hauptwort. — Nomen (Dy).

Das Hauptwort bezeichnet einen wirklichen (konkreten) ober gedachten (abstrakten) Gegenstand, z. B. Din (das Hause), von (die Pflanze),

— fonfret, הְבִּרְהְ (Weisheit), הְבוּנְה (Verstand), הְבוּרָה (Stärfe)

Die Substantiva werden eingetheilt in 1) Eigennamen (nomina propria), 2) Gattungsnamen (nomina apellativa) und 3) Sammelnamen (nomina collectiva). Beispiese:

יַעַקב, יִצְּהָק, יִצְּהָה nomina propria.

אָרֶם (Menich), סוֹם (Pierd), עִיר (Stadt): nomina apellativa.

יער (Bald), עם (Bolf), מְקְנָה (Bich): nomina collectiva.

Bei den Substantiven sind zu beachten:

Beschlecht (genus), Zahl (numerus) und Fall (casus). Das Gesschlecht ist im Hebräischen zweisach: männlich (masculinum جَبُ) und weiblich (femininum جَرَبُ). Ein sächliches Geschlecht (genus neutrum) giebt es im Hebräischen nicht, wohl aber sinden sich mehrere substantiya communia.

Bur Erkennung des Geschlechts dient bei Personen die Bedeutung, bei Sachen hält es viel schwieriger, da bestimmte Endungen (wenige Ausenahmen für das weibliche Geschlecht abgerechnet) nicht vorhanden sind, die zur Unterscheidung des Geschlechtes dienen. (Wir wissen, daß alle Substantiva auf Konsonanten ausgehen.) In diesen Fällen muß es der Übung überlassen werden, das Genus zu bestimmen. Davon später eingehend. Im Hebräschen hat man drei Zahlen: Singular, Plural und Dual; letztere Zahl dient zur Bezeichnung von paarweise zusammenhängenden Gegenständen wie Dizz Hände, die Ihren, wurden, dugen, dieser Zage.

¹⁾ Das & leidet befanntlich fein Dagess; es findet daher beim , Bofal's änderung statt.

Wie aus den obigen Beispielen hervorgeht, ist die Dual-Endung D', was übrigens nicht hindert, daß auch andere Substantiva im Plural dieselbe Endung erhalten, z. B. D'D Wasser, Gewässer.

Viele Substantiva, zu denen insbesondere die meisten Stoffnamen gehören, werden nur im Singular (singularia tantum), andere nur im Plural (pluralia tantum) gebraucht.

Beispiele: sing. t: אָמֶשׁ bas Gold, קמַה das Mehl, שֶׁשֶׁשׁ bie Sonne; pl. t: שַׁמֶים der Himmel, פֿנִים das Gesicht.

N'Die Singularendung für das Femininum.

Für das Genus der Sachnamen merke man, daß die Namen der Flüsse, Meere, Völker, Gebirge, Metalle und Monate männlich sind; das Femininum hat indessen mehrere bestimmte Endungen, und zwar: 7, 7, 7, 7, 7, , 1, 7, , serner sind Femininum die Namen der Länder und Städte.

Über die Pluralendung.

Die Endung des Masculinum ist größtentheils דִים, die auch desettiv ם vorkommt, z. B. קצין der Reiche, קצינים die Reichen, בְּרִים der Arme שְבִינִן die Armen, בְּרִים שׁביוֹן das Wort – הְבָרִים die Worte.

Die Plural-Endung für das Femininum ist ni- wenn der Sinsgular auf normund normund nicht nicht nud nicht nicht nicht nicht nicht nud nicht nicht

שנוֹנְינות – אוֹפ בּבוֹרְוֹת שׁנִיבְיה אוֹנ שְּנְבְירָת שׁנֹינִית שׁנֹינִית שׁנֹינִית בּבוֹרְה שׁנְבְיּבְה שׁנִיבְיה שׁנֹינִינִית שׁנֹינִית שׁנֹינִית שׁנִינְיה שׁנִינְיה שׁנִינְיה שׁנִינִיה שׁנִינִית שׁנֹינִית שׁנִינִית שׁנְינִית שׁנְינִית שׁנְינִית שׁנְינִית שׁנִינִית שׁנְינִית שׁנִינִית שׁנִינִית שׁנִינִית שׁנְינִית שׁנִינִית שׁנִינִית שׁנִינִית שׁנִינִית שׁנִינִית שׁנְינִית שׁנִית שְׁנִית שְׁנִית שְּׁנִית שְׁנִית שׁנִינִית שׁנְינִית שׁנְינִית שְׁנִית שְׁנִית שְּׁנִית שְׁנִית שְּׁנִית שְּׁנִית שְּׁנִית שְּׁנִית שְּׁנִית שְׁנִית שְּׁנִית שְּׁנִית שְּּינִית שׁנִית שְּינִית שְּּינִית שְּׁנִית שְּׁנִית שְׁנִית שְּׁנִית שְּּינִית שְּינִית שְּיִּית שְּׁנִית שְּּינִית שְּּינִית שְּיִּית שְּּינִית שְּינִית שְּינִית שְּיִית שְּיִּית שְּיִית שְּינִית שְּיִית שְּינִית שְּיינִית שְּינִית שְּינִית שְּיית שְּינִית שְּיית שְּיית שְּיית שְּיית שְּיית שְּיית שְּיית ש

Man begegnet hebräischen Wörtern, die im Plural ein anderes Geschlecht haben als im Singular: דְבוֹרָה die Biene, weiblich, ist im Plural männlich, ist im Plural männlich דְבוֹרִים, nungesehrt מַקוֹם der Ort, die Stelle, männlich, hat eine weibliche Plural Endung מַקוֹמוֹת Drte, die Stellen.

Mehrere Substantiva haben eine doppelte Plural-Form, die männliche ים und die weibliche או ז ל. B. בּפָשׁים die Seele hat יְבְשִׁים und die Seelen.

Daß der Dual die Endung D'- hat, ist bereits bemerkt worden. Sebräische Sprachlehre.

Die Deflination des Hauptwortes.

Jun Lateinischen und Griechischen, sowie in anderen veridentalen Sprachen wird die Deklination des Nomen durch Kasus bewirkt, nicht so im Hebräschen, das eine eigenartige Form für das Verhältniß der Haupt-wörter hat. Nehmen wir ein Substantivum, als אָיי die Furcht. Wie werden wir nun die Furcht des Hinnels ausdrücken? שַׁבִּיי das Grundwort verändert das אָי in אַר, אָיר אָשִיי : Ernte — Weizen-Ernte: אָבִיר אָשִיר אָשִיר אָביר אָביר אָפִיי אָר אָביר אַביר אַביר אַביר אַביר אַביר אַביי (Haral werden die Buchstaben und die Vokale des Grundwortes verwandelt, 3. B. בָּלִים שִּׁבִּיִּים שִּׁבִּיִּים (Haral werden die Buchstaben und die Vokale des Grundwortes verwandelt, 3. B. בָּלִים שִּׁבִּיִּים שִּׁבִּיִּים (Haral werden die Buchstaben und die Vokale des Grundwortes verwandelt, 3. B. בָּלִי בַּיִּר שִׁיִּבְיִּים (Haral werden des Haral werden die Buchstaben und die Vokale des Haral werden des Haral werden des Haral werden des Haral werden die Buchstaben und die Vokale des Haral werden des Haral werden die Buchstaben und die Vokale des Haral werden die Buchstaben und die Vokale des Grundwortes verwandelt, 3. B. בָּלִים בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיָּר בַיִּר בַּיָּר בַיָּר בַּיָּר בַּיָּר בַיִּר בַיָּר בַּיָּר בַּיָּר בַיִּר בַּיָּר בַיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיָּר בַּיָּר בַּיָּר בַּיָּר בַּיָּר בַּיָּר בַּיָּר בַּיָּר בַיִּר בַּיָּר בַּיָּר בַּיָּר בַּיָּר בַּיִּר בַּיָּר בַיִּר בַיִּר בַיִּר בַיִּר בַיִּר בַיִּר בַּיִּר בַּיִר בַיִּר בַּיִּר בַּיָּר בַּיָּר בַּיִר בַּיִּר בַּיִּר

Abweichend von den occidentalen Sprachen wird im Genitiv nicht das Bestimmungs- sondern das Grundwort flektiert. Mitunter dient auch das Relativpronomen wird welches, um den Genitivcharafter auszu-

drücken, die interessanteste Vildung des Genitivs ist aber durch die sogenannten Pronominassuffize gegeben, zu deren Verständniß wir nunmehr die Fürwörter erläutern wollen.

Die Fürwörter Pronomina (הַבְּבּוּיִים).

Die Fürwörter dienen dazu, um an Stelle der Hauptwörter gesetzt werden; man theilt sie ein in persönliche (Personalia), zueignende (Possesiva), hinweisende (Demonstrativa), fragende (Interogativa), besiehende (Relativa) und unbestimmte (Generalia). Uns beschäftigen zus nächst die persönlichen Fürwörter, welche für die Deklination der Subsstantiva von ausschlagender Bedeutung sind.

Wie bei den Substantiven unterscheiden wir bei den persönlichen

Fürwörtern Zahl, Geschlecht und Person.

Perfönliche Pronomina (Personalia).

	Masc. und Fem.	Masc.	Fem.
~.	יי) אָנבִי id) (י <u>·</u>)	ng gạn	(1 <u>1</u>
Sing.		Nin er	(י) אוֹ הָיא (יי)
Plural.	שׁנַהְנוּ (־נוּ שׁנַהְנוּ שׁ	נֶבֶם) יוֹנָה אַתְּּמּם הַכּ (בֹם) וֹנָהָם (בֹּם	, ,
	,		X

Diese Pronomina können selbständig gebraucht werden (Pronomina separata), sie können aber auch nur in ihren Endbuchstaben (Pronominal-suffixe) vorkommen in Verbindung mit einem Nomen, um das Besits-Verhältniß auszudrücken; man nennt sie dann Pronomina suffixa (in der vorhergehenden Tabelle in Klammern eingeschlossen).

Befiganzeigende Fürwörter (Possesiva).

Wie soeben bemerkt, dienen die Sussige der persönlichen Fürwörter (Merkwort: ה'נ'נ'ול'ם = hakinujim), um den Besitz auszudrücken. Pronomina possesiva separata gibt es mehrere, doch gehören sie nicht der Glanzperiode der hebräischen Sprache an, es sind dies:

ישֶׁלְּכֶם nein, שֶׁלְּבֶר (in, אַלְּהָה in) שֶׁלְּבֶר (masculinum) פּוּפר, שֶׁלְּבֶן (fem.) פּוּפר, שֶׁלְּבֶן (masc.) ihr, שֶׁלְּבֶן

(fem.) ihr.

0

Bir bringen nachfolgend ein Beispiel, wie die Pronominalsuffire mit den Substantiven verbunden werden:

717 der Onkel (des Vaters Bruders).

~	Singular.	Plural.
Zuffixe '	mein Onkel	Suffize. , 'Tid meine Onkel
7	777 dein "masc. eines	לודֶיק ד beine " (mase.)
1	wannes Untel)	
7	Tin Dufel (fem. einer Fran Onfel)	לוְדַיִּךְ ל deine " (fem.)
٦	itit sein "	ן וְבִיר רְ jeine "
П	יוֹדָה ihr "	ihre "
٦	תובר " דובר	תוביכה ו unfere "
ם	דוְּרֶכֶם ener " (masc.)	פוריכֶם ם בודיכֶם פו enere " (masc.)
i	רוְדֶכֶּוֹ euer " (fem.)	רודיבן ו enere " (fem.)
	ihr " (masc.)	וודיהֶם ם ihre " (masc.)
i	ihr " (fem.)	וֹ דוֹבִיהָן ihre " (fem.)

Hinweisende Fürwörter (Demonstrativa).

Tiese sind:

Tiese

Beziehendes Fürwort (Relativum).

תוא Relativum ist das Wort אָשֶׁר welcher anzusehen, das ins deklinabel ist und für beide Geschlechter im Singular und Plural gebraucht wird, z. B. אָשֶׁר פַּרִין, welcher seine Frucht.¹) Dieses Pronomen relativum ist nicht mit dem Adverb בַּאִשֶּׁר wie zu verwechseln.

Fragende Fürwörter (Interrogativa).

Zu ihnen gehören:

mer, welcher

ner, welche

Die weibliche Form ist zuweilen Vokaländerungen ausgesett.

Der Artifel 7.

Er kommt nur in Verbindung mit dem zu bestimmenden Worte vor; der Konsonant nach dem Artikel wird verdoppelt. Wie man weiß, leiden indessen die Buchstaben der keine Verdoppelung oder, was dasselbe sagen will, kein Dagess; wenn also das d mit einem dieser Buchstaben zusammenkommt, so sindet meistens eine Anderung des de Vokals statt.

Status constructus und status absolutus.

Wenn ein Substantiv im Genitiv steht, welcher Casus am deutlichsten ausgeprägt ist, so wird es grammatisch als im status constructus stehend bezeichnet; steht es aber in einem andern Casus, so befindet es sich im status absolutus.

Das Wörtchen 1.

Zunächst ist 7 als Konjunktion anzusehen; seine eigentliche Punkstation ist ein Sswa, doch kann es auch aus euphonischen Gründen eine andere Punktation annehmen. Das Waw hat indessen nicht allein eine

i) bringet gur Zeit (Pfalmen 1, 3).

fopulative, sondern auch zuweilen eine konditionelle Bedeutung. Söchst interessant ist die Auwendung des 7 zur Berwandlung der Tempussormen, das Perfekt erhält durch das i die Bedeutung des Futurums, zuweilen auch umgekehrt. Man nennt dann das j Waw consecutivum (ההפוד ').

Wird aus dem Persekt ein Futurum, so erhält das 7 ein Sswa, um= gekehrt aber ein Pathach mit nachfolgendem dagess forte, 3. B.: fie hüteten, ושמרר fie werden hüten, dagegen ישמרר er wird hüten, רישמור er hütete.

Albersehungs-Aufgaben.

Die Wörter, deren Formen dem Lernenden noch nicht bekannt jein können, sind unterhalb des Textes erläutert; die Zahlen weisen auf dieselben hin. Abkürzungen: m. = masculinum, f. = femininum, s. = Singular, pl. = Plural, d. = Dual, gc. = genitivus constructus, c. = commune.

Vofabeln.

אָלָהָ f. die Rede, das Wort, die עָנִיְּהְ m. arm, f. עָנִיְּהְ. אָנִיְּהְ. אָנִיְּהְ. אָנִיִּהְ m. arm, f. עָנִיְּהְ. אָנִיּיְהְ. אַנִיִּרְה יִשְיִּרְה עִשִּׁיִרְה עִשִּׁיִרְה עִשִּׁיִרְה , f. אָפּbräerin; hebräijch. דְּבֶּרְיִּה שָׁם, c. der Beg. duricq , m. daß Kleid, Gewand; pl. מוב, m. gut; f. לבריש; pl. m. mit dem ה demonstra- טובים, pl. f. בישים. monstrativum לב, תוֹנָה, m. das Herz. - Lib איש , m. Mann; אָשָּׁה, Fran; pl. רַע, m. schlecht; f. רְעָה; pl. m.

tivum עיִן, א. ווּיָבריש, f. das Unge. 'agin דְרָשׁים, nen; pl. חְרָשׁים, dasasa הְרָשׁים, m. Genosse, Freund. dasher אָרָ, m. diejer; f. אוֹר, mit אוֹ de= שָׁבֵּן, m. der Machbar. Ichakin m. בְעִים; pl. f. נְשִׁים, mit בְעִים; pl. f. בְעִים; pl. f. בְעִים, demonstrativ מָעֲשֶׂה, הָאִישׁ, m. That, Sandlung. Makarde הַנְשִׁים, הַאָּנְשִׁים. נפּילת הַיָּה, f. lebend, Thier, pl. הַנְשִׁים, הַאָּנְשִׁים, הַאָּנְשִׁים יְבְקְנִים, m. der Alte; pl. קְנִים, m. קּנִּוֹשְׁ, m. Seiligfeit; heilig. איז איז, m. בּקוֹשִׁים, m. בּקוֹשִׁים, m. פֿלוֹמת אַנִּיִּים, m. פֿלוֹמת פּלִּים. hagusek

ערום, m. liftig, klug, nicht zu ver בל, m. alles, das Ganze, das wechseln mit ערום, nacend.

אבאים. diese Präposition ist צבאים, m. Heer, Feldherr; pl. צבאים, immer durch Makeph mit dem folgenden Worte verbunden.

ng, ng, Pronomen demonstr., baoth, Gott, das zusammen mit dient zur Bildung des Aff. קול, m. Stimme.

13, c. der Garten.

שמים, שמים, pl. tant. der Himmel

רָאָרֶץ, אֶרֶץ, f. die Erde.

Gesammte.

Herr des Himmels, Gestirne, nicht zu verwechseln mit nixx, Ze= יהוה, אלהים Gott, vorfommt. אחר, אחר, hernach, nachher. דַבר, m. Wort, Rede; pl. דְּבַרִים; g. c. דָבַר, nja' Name Gottes, der Allerhöchste

Übersetze ind Deutsche

j. Anmerkung S. 12.

ים שְׁפַת קדֶשׁ. – הַזְּמֵנִים וְהַזְּמֵנוֹת. – לְבוּשִׁים חֲדָשִׁים. – הַנָּחָשׁ (יְהָיָה עָרוּם. — יַנתּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנְּחָשׁ. — אֶת־קלְךְּ נּשָׁמִעְתִּי בַּנָּן. – הַנָּשִׁים רָעוֹת. – נּוַיְכְלוּ הַשָּׁמִיִם וְהָאָרֶץ וְכְלֹ־ (יַּנְיִכְלוּ הַשָּׁמִיִם וְהָאָרֶץ וְכְלֹ־ יְבַבְּאָם. – אַחַר חַדָּבָר הַוֹּה. – דָּבַר יְהוַֹה:

1) war. - 2) da fagte. - 3) hörte ich. - 4) und es wurden vollendet.

Vofabeln.

מור, האשית, am Anfange, בראשית, אור אור, m. bas Licht. f. der Anfang. Dj' c. der Tag. אלהים, m. pl. Gott. קשה, m. die Dunkelheit, Finsterniß.

הלילה, f. die Macht. הלאם, Lichter. רָקיע, m. Wölbung, רָקיע gc. זו אָרַבְּדִיל, זו unterscheiden. אין, איין, פיין, פיין, פיין, פיין, ni, Roah. াল্ড, mit ihm. חבה, f. Kiste, Kasten, Schiff. עיר, f. Stabt. קרבה, f. nahe. אבימלף, Abimeled). ik's, c. Schaafe. בקר, c. Rinder. עבר, m. Stlave, pl. עבר, הַשְׁפָּחָה, f. Magb, pl. הוֹשְבָּחָה. אברהם, אברה, אברהם, אברהם, אברהם רַעָב, m. Sunger.

אטַח, m. Günder, pl. מאים.

Dizo, Sodom.

אב, jehr.

ישֵׁם, Sem, חָם, Sam, יַפַּת, Sapheth. שמלה, f. Gewand, Rleid. חמרים m. Gjel, pl. המרים. יאָתוֹן, f. Gjetin, pl. האַתוֹן. רָמַלִים .c. Ramcel, pl. בְּמָלי. הגר, Hagar. אשר, pronomen relat. et demonstr., welcher, welche, welches, der, die 2c. יִשִּׁבְּעֵאל, Jāmaet. לבן, Laban. ישְתֵי, zwei. הב, f. Tochter. בְּרֹלָה, f. große, הַגְּרֹלָה, bie große, größere. קְמַנְהָ, f. fleine, הַקְּמַנְה, die fleine, fleinere. לאה, Leah. תחל, Rahel, פרעה, Bharav. עם, (עם), m. Bolf. יאר, m. Fluß; הַיּארָה, in ben Tluß.

וו. בְּרָאשִׁית (יְבָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשְּׁמֵיִם וְאֵת הָאָבֶץ, —
(יְנִיּאֹמֶר יוֹם וְלַחשֶׁךְ יּלְרָה. — (יְנִיּאֹמֶר אֱלֹהִים (יְנִיּאֹמֶר יוֹם וְלַחשֶׁךְ יּלְרָה. — (יְנִיּאֹמֶר אֱלֹהִים (יְנִיּלְרֹה. — (יְנִיּאֹמֶר אֲלֹהִים (יְנִיּלְרֹה. — (יְנִיּאֹמֶר הַבְּיְלְרֹה. — (יְנִיּלְתֹּת הַבְּנְיוֹ וְאִשְׁתוֹ וּנְשִׁי־בְנְיוֹ אָתוֹ אֶל־הַתִּבְרֹה. — הָאִיר הַיֹּיִבְּלְה. — (יְנִיּלְח אֲבִימֶלֶךְ צֹאוֹ וּבְקר וַעֲבְרִים וּשְׁפְחֹת (יְנִיּמְן אֲבִימֶלֶךְ צֹאוֹ וּבְקר וַעֲבְרִים וְשְׁפְחֹת (יִנִיּהְוֹ רְעִב בְּאָבֶץ, — וְצִּנְשֵׁי סְדֹם רָעִים וְחָפָּחֹת מְוֹיְמָת. — (יְנִיּהְוֹי בְּנִירנחׁ (יִיהִיּצְאִים מִן־הַתִּבְרָה שֵׁם וְחָם וְיָפֶּת. — מְאַרְר שֵׁמֹן וְבָּקר וַחְמִּרִים וְיִפֶּת. — וְיִהִי לְצִבְרָה צֵאוֹ וּבָקר וַחְמּרִים וְיִפֶּת. — וְיִהִי לְצִבְרָה צֹאוֹ וּבָקר וַחְמּרִים וְיִפֶּת. — וְיִהִי לְצִבְרָה צֹאוֹ וּבָקר וַחְמּרִים וְיִמֶּת.

וַאֶבָדִים וּשְׁפָּחתׁ וַאֲתנֹת וּנְמַלִּים. (יוֹנַתֵּלֶד הָנֶר לְאַבְרָם בֵּן וַיִּקְרָא אַבְרִם שֶׁם־בְּנוֹ אֲשֶׁר־(יּיְלְדָה הָנֶר יִשְׁמָאֵאל. — וּלְלָבְן שְׁתֵּי בְנוֹת שֵׁם הַנְּדְלָה לֵאָה וְשֵׁם הַקְּמַנָּה רָחֵל. — (יּוֹיְיצִו פַּרְעה לְכָל־עַמּוֹ לֵאמֹר בָּל־הַבֵּן (יֹּהַיִּלוֹד הַיְאִדָּה (יֹּתַשְׁלִיכָהוּ וְכָל־הַבַּת (יֹּתְּחַיּוּן:

1) erschus. — 2) und er nannte. — 3) nannte er. — 4) und er sprach. — 5) ex werde. — 6) da fam. — 7) und er nahm. — 8) und er gab. — 9) und ex war. — 10) und ex waren. — 11) die herauß gingen. — 12) und ex gebar. — 13) die gebar. — 14) und ex befahl. — 15) der geboren wird. — 16) werset ihn. — 17) lasset sie Leben.

Vofabeln.

בֵני יִעַקב, gc. Söhne Jakobs. אב, m. Bater, pl. אבורה, ge. עבודה, f. Arbeit. אַבות. אתים, m. Bruder, pl. אחים. 3, denn, daß. חַתּא, לוו, הרע, m. Saame, Nachkommen, Kin- שלום, m. Friede. der; זרעק, deine Nachfommen. עד שולם; פועלם, ewig; עד עולם, bis; עד für und für. עַפַר, m. Staub, Erbe; עַפַר, gc. 72, c. Hand. קרש, m. Nacken. איב, m. Feind. על, מעון. שׁלשׁה, brei. דְּבֶר, m. Wort, Ding, Sadje.

עוֹלַם, m. Welt.

nzin, f. Lehre, Belehrung. תַּבְיִים, אַנְמִילוּת חָבָּדִים, Muŝiibung von Wohlthaten. אמה, f. Wahrheit. דין, m. Recht, Gerechtigfeit. שער, das Thor; Gerichtshof. קצין, m. Richter; gc. קצין. שבע, sieben. שׁנַר, f. Jahr. ול, m. König. וֹן, m Fürst, Vornehmer, Magnat. בוֹכַב, m. Stern. הַסְלָּה, f. Bahn, Gang. בים. pl. m. Wasser. יְקַב, m. Mild).

יוַיִּקְרָא (יוַיִּקְרָא (יַיִּעַקב אֶל־בְּנְיִוּ, רַ בְּנִי יַעֲקב שׁמְעוּ אֶל־ III. (יוַיִּקְרָא (יַּיִעַקב אֶל־בְּנְיוּ, רַ בְּנִי אָת־בְּּל־הָאָרֶץ (יִּיִשְׂרָאֵל אָבִיבֶם. רַ יִּשִׁמְעוֹן (יֹּוְלֵוִי אַחִים. רַ בִּי אֶת־בְּּל־הָאָרֶץ)

אָשֶׁר־אַחָּה (١٠ אֶהָ (יִּלְּהָ (צֹּאָחְנֶנָּה וּלְזַרְעָהְ עַד־עוֹלְם. — (יְּוְשַׂמְתִּי אֶבִּיךְּ אֶבִירְעַהְ בַּעֲבָּר הָאָבֶיץ. — (יִּיְהוּדָה אֵחָה יוֹיוֹדוּהְ אַחִידְּ יִדְּהְ בְּעָרְרְּ אֶבִיךְ (יִּיִּישְׁמְחִוֹּ לְּךְּ בְּנֵי אָבִיךְ. — (יֹּישִׁמְעוֹן הַצַּדִּיקְ (יִּיְהְיָרְ אוֹמֵר עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדְה וְעַל בְּעַבוֹּךָה וְעַל הַאָבוֹרָה וְעַל הַאָבוֹרָה וְעַל הַאָבוֹרָה וְעַל הַאָבוֹיְה וְעַל הַאָּבֶּייִם הְעוֹלְם (יִּיּשְׁמְעוֹן בֶּן־נַּמְלִיאֵל הַדִּין וְעַל הַשְּׁלוֹם (יִּשְׁנָּאֲמָר בְּרִים הְעוֹלְם (יִּיּשְׁבָּעוֹן בֶּן בַּבְּיִבְּיִם בְּעוֹיִנִּוּ חוֹרָת בְּשְׁבִּיוֹ וְעַל הַשִּׁלְוֹם (יִּשְׁנָּאֲשׁוֹּ בְּבִּייִים הְעוֹלְם (יִּיּשְׁבָּאַמִּר בְּשִׁבְּיוֹ וְעַל הַשְּלוֹם (יִּשְׁבָּאָשִׁר בְּבִייִהְהָּה בְּבִייִם הְעוֹל הַיִּעְהוֹן וְעַל הַשְּׁבְּיוֹ בְּבִר־יִהְוֹּה בְּבִּייִן שְׁבָּעוֹיִ וְּבִּל הְבִּי בְּבִייִי בְּרִב בְּיִבְיִן שָׁבְּעוֹיִי וְהְוֹּה בְּנִינִי וְהְוֹּה בְּעִבִי וְהְוֹךָה בְּיִרִים הְעִלְּהְעִבּי הְבִּיבְי שְׁבִּיים בְּעִבִּי וְהְוֹרָה בְּעִבִיי וְהְוֹּה בְּעִבִי וְהְוֹרָה בְּעִבִּי וְהְוֹרָה בְּבִיים הְעִבְייִ וְבְּלְבִים הְאָנִינִי וְהְוֹרָה בְּנִייִי וְהְוֹבְי וְשִּבְּעִשׁוֹּ בְּבִיים הְאָנְינִי וְהְוֹבְי וְשְׁבִּיְיְעְשׁוֹּבְי וְבִיּבְייִ שְּבְּבִי וְבְּבִיים הְאָנִייִי וְהְוֹבְי וְבְּבְּיִים וְהְוֹרָה בְּיִבְיִים הְבִּיְיִבְּיִם בְּיִבְּיִים בְּבִיים הְאָבְיִים בְּבְיִים הְאָבְיִים בְּיִבְּיִבְייִבְיּ בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִים הְבִּיְיִבְיּים בְּבִּיִים בְּבְּבִים הְיִבְיִבְים הְּעִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּעִינִי יְהְבְּבִיי וְיִבְּיִבְּים בְּיבְיִים הְיּבְיִבְים בְּבְיבִיים בְּבְיבִים בְּבְיבִיים בְּיִבְיְיְעְם בְּיבְיִים בְּיבְּיְישִׁיְבְּים בְּיבְייְיְבְּיבְּיבְּיִים בְּיבִיים בְּיוּבְיּבְייִם בְּיבְּיוֹי בְּיבְּיוּיְיְבְיּבְּיִים בְּיבְייִים בְּיבִּיְיְיִבְייְם בְּיבְּבְייִים בְּיבְיוּים בְּיבְּבְיים בְּבְּיוּים בְּיוּבְיְיִבְים בְּיבְיוּים בְּבְּבְיוּ בְּבְיבְיוּבְייִם בְּבְּיבְּיְם בְּבְּבְיוּם בְּבְיוּבְיוּבְיוּ בְּיוּבְיוּבְיים בְּיוּבְיּבְייִים בְּיבְיוֹבְיים בְּבְּיוּבְייִים בְּבְיוּבְים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיּבְים בְּבְּבְּבְייִים בְּבְיוֹים בְ

1) da rief. — 2) Sakob. — 3) Fraek. — 4) Simon. — 5) Lewi. — 6) siehst. — 7) dir. — 8) werde ich geben. — 9) und ich werde machen. — 10) Juda. — 11) werden danken. — 12) es werden sich neigen. — 13) Simon der Gerechte. — 14) pslegte zu sagen. — 15) steht. — 16) Simon der Sohn Gamkieks — 17) sagte. — 18) steht. — 19) denn es heißt. — 20) richtet. — 21) höret. — 22) vernehmet. — 23) Gomorra. — 24) und es thaten. — 25) und er gab sie. — 26) Midian. — 27) ich singe. — 28) ich preise. 29) stritten sie. — 30) Sissra. — 31) es sei gesegnet. — 32) Toel. — 33) Hebers des Keniters. — 34) bat er. — 35) gab sie ihm.

Vofabeln.

ישׂרָאֵל, Sfrael.

הְבְבָּה, f. Weisheit, Erfahrung.

קברנְה, f. Ginsicht, Verstand, Kennt= niß.

יוֹבָת (בַב) viel; הַרְבָּה מָאָד , ſeḫr viel.

38, dann, damals, alsdann.

תְּאָשָׁה הָאָשָׁה הְאָשָׁה, bie cine Fran.

בי, bitte, בּי אֲרְנִי, bitte, mein אַפּרר. אָנִיּי, id) (basjelbe אָנִיּי, m. אַנּהִים, m. אַנּמשׁ, pl. בְּחִים, m. אַנְהָי, f. die andere (m. אַהֶּהֶר, f. die andere (m. אַהָּהָר, nein, (fommt auch אַלּא), nein, (fommt auch אַלֹּא)

ים, denn.

חי, lebendig.

nin, todt, (nin der Tod).

קבאור יְהוְה, gc. im Lichte Gottes. אָרָז m. die Zeder; אָרָז, m. die Zeder; אָרָז, gc. die Zedern Libanons.

ק, hoch.

بن بن crhaben.

הַר, Berg.

ְּנְבְעָרה, f. Sügel (pl. נְּבְעָרה,).` מְנְדְּל, m. Thurm.

הַבהַ, הָסמֹי.

הבר, m. Held.

איש בּלְהְבְה, m. Kriegsmann.

שׁבֵּשׁ, m. Richter.

גביא, m. Prophet.

תות מות בשנת מות, im Todesjahre. קבא, m. Thron.

קב, bitter, das Bittere.

ֶּמֶתֶק, m. Süßigkeit; süß.

חְבְחַ, m. weise (pl. חְבְהִים, nor gegenüber

לֶבֶּך, vor, gegenüber.

, c. Angesicht; בֶּנֶך פְּנֵיהֶם, in ihren Angen, nach ihrer Ansicht.

נְבּוֹים, m. pl נְבּוֹים, Verständige. ייִן, m. Wein.

רְשְׁעִים, m. Böjewicht (pl. רְשְׁעִים). עֶקר, wegen.

קרש, m. Geschenf, Gabe, Bestechung.

ועל יוַיְהִי הַפֶּלֶּךְ (יְשְׁלֹמֹה מֶלֶּךְ עַלֹּבְּלֹרִישִׁרָצֵּלֹ. — (יַוִיְהִי הַפֶּלֶּךְ (יְשְׁלֹמֹה וְתְבוּנְה הַרְבֵּה מְאֹד. — אָז (יְתְבּנִּנְה הַרְבֵּה מְאֹד. — אָז (יְתְבּנִּנְה הַרְבֵּה מְאֹד. — אָז (יְתְבּנִּנְה הַרְבִּים הָאַשָּה הָאַחַת בִּי אֲדֹנִי אְנִי וְהָאשָׁה הַזּאֹת (יִישְׁבֹת בְּבַיִת אָחְד (יְּנָאֵלֵד עִמְּה בַּבְּיִת. — (יְנִימְת לֹא כִי בְּנִי הָחִי. — בִּתֹּ הַחֵי וּבְנִי הָחִי. — בִּתְּ הַחֵּת וּבְנִי הָחִי. — בִּתְ הַחֵּי וּבְּנִי הַחְי. — בִּתְ הַבְּי וּבְּנִי הַרְי. — בִּתְ הַבְּי וּבְּיִי הַרְי. — בִּית יִבְּיבְ וּבְּי הַבְּי וּבְּיִי הַבְּיִי הַיְּיִי. — בִּית יִבְּיבְ הַבְּי וּבְּיִי הַבְּיִי הַרְי. — בִּית יִבְּיבְ הַבְּי וּבְּיִי. — בִּית יִבְּבְּיוֹ וְבִּיִים הְנִיבְ הַבְּיוֹ הְיִיִּי. — בִּית יִבְּיבְ הַבְּיוֹ הְיִבְיִים הְנְבִיּ הַבְּי הִבְּיִ הַיְּי. — בִּית וְבִּבְּיִם הְרִים הְרָמִים הַבְּבְעוֹת הַבְּּשְׁאוֹת. — מִנְבְיוֹן הְרָמִים וְבִּיִי בְּיִי הָיְיִי. הַבְּיִבְיוֹ הְיִבְיִבְ הַבְּבִיוֹן הְרָבִים הְבְּיִבִּים הְבִיּים הְנִבְיִים הְרִמִּים הְנְבִיּא. — (יִּבְּיֹבְוֹן הְבִּבִּיּ הְבָּי, הְבְּיִים בְּבִיּמִים בְּבִיים בְּעִיבִיהָם וְנָבָּיְ הְשְׁבִים מִר בְּיִים בְּבְיוֹים וְבְבִיּאוֹ הְשְׁמִים בְּבְי וְבְשִׁבִּים בְּעִים בְּרִים וְנִבְּיִּ בְּבִים וְבְשִׁבְּים בְּבִים בְּבְיִם בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבְיִים וְנָבֶּי בְּיִבְּים וְנָבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִים בְּבִים בְּיִבּים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבְיִים בְּבִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּבִים בְּבִים בְּיִים בְּיבְּים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּיבְּים בְּבִים בְּבְּבִים בְּבִים בְּבְּיבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבְּים בְּבִּים בְּבִים בְּבְּים בְּבִּים בְּבִים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּיבְּים בְּים בְּבְּים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּב

¹⁾ Und es war. — 2) Salomo. — 3) da gab. — 4) kamen. — 5) zwei. — 6) da sprach — 7) wohnen. — 8) und ich gebar. — 9) da starb. — 10) sprach. — 11) wohlan wir wollen wandeln. — 12) im Lichte Gottes. — 13) im Todesjahre. — 14) Hosias. — 15) und ich sah. — 16) sitend. — 17) Weh! — 18) die da sagen. — 19) welche machen. — 20) zu trinken. — 21) welche rechtfertigen.

Sösungen der Aufgaben und Kückübersetzungen.

Jum größeren Vortheil des Lernenden, den wir auf die sicherste und schnellste Weise die hebräische Sprache lehren wollen, bringen wir nachstehend die Lösungen der oben gestellten Übersetungs-Ausgaben. Diesielben haben den Zweck, dem Schüler den Beweis zu verschäffen, daß er seine Aufgaben richtig gelöst hat, andererseits aber ihm auch im Falle des Zweisels sichere Auskunft zu gewähren. Da wir uns an Erwachsene wenden, die von dem Bestreben besecht sind, ernstlich zu arbeiten, so muß selbstredend jedes Mißtrauen, als ob die gebrachten Lösungen eine weniger gewissenhafte Behandlung der Übersehungs-Ausgaben zur Folge haben könnten, gänzlich ausgeschlossen bleiben. Gerade das Gegentheil ist der Fall: Jeder weiß, wie viel Auspornung und Frende es gewährt, zu wissen, daß man durch eigene Austrengung die Ausgabe korrett gelöst hat. Wenn der Lernende nicht die Möglichkeit hat, zu ersahren, ob die von ihm ans gesertigten Übersetungen richtig seien, so verliert er bald die Lust, sich

mit ihnen zu befaffen.

Die Löfungen jollen aber auch gleichzeitig als Rückübersetungen Dienen, als neue Unfgaben zum Uberfegen ins Bebräifche. Da es uns hauptfächlich darum zu thun ist, durch die Ubungen die grammatischen Formen dem Lernenden leichter und fester einzuprägen, so bleibt es ihm freigestellt, jede Bokabel, die er etwa vergessen haben sollte, nachzuschlagen, wie er überhaupt die Vokabeln nur aus dem Texte am besten lernen fann. Die Methode in den Schulen, eine Vofabel so lange herzusagen, bis man sie sich eingeprägt hat, ist unserem Dafürhalten nach als gedankenloser Gedächtniskram zu verwerfen. Man lese vielmehr einen Cab, febe die Bofabeln nach und wiederhole mehrmals den gangen Cat, gebe bann gu einem anderen Cate über und jete Dieses Berfahren für die ganze Anfgabe fort; man wird sich bald überzeugen, daß man durch dasselbe die Botabeln nicht nur leichter und idmeller erlernt, sondern daß man noch dadurch die grammatischen Formen, die Bendungen, die Eigenheiten der Sprache fich mit geringeren Schwierigfeiten aneignet.

I. Die hebräische Sprache. — Ein neues Ateid. — Dieser Mann und diese Fran. — Dieser alte Mann ist arm und diese alte Fran ist reich. — Ein guter Weg. — Ein gutes Luge. — Ein guter Kamerad. — Ein guter Nachbar, — Ein gutes Heg. — Dieser Mann ist gut und diese Fran ist schlecht. — Die Menschen sind gut. — Ein schlechter Weg. — Gute Handlungen. — Gute Francu. — Ein böses Auge. — Böse Thiere. — Die heilige Sprache. — Die alten Männer und die alten Francu. — Vene Aleider. — Und die Schlange war listig. — Da sprach

die Frau zur Schlange. — Deine Stimme hörte ich im Garten. — Die bösen Frauen. — Und es ward vollendet der Himmel und die Erde mit ihrem ganzen Heer. — Rach dieser Rede. — Gottes Wort.

II. Am Anfang schuf Gott den Himmel und die Erde. — Und Gott nannte das Licht Tag und die Finsterniß (nannte er) Nacht. — Und Gott sprach: Es werden Lichter an der Veste des Himmels, zu unterscheiden zwischen Tag und Nacht. — Und Noah ging in die Arche mit seinen Söhnen, seinem Weibe, und seiner Söhne Frauen. — Diese Stadt ist nahe! — Da nahm Abimelech Schafe und Rinder, Knechte und Mägde und gab sie Abraham. — Und es war eine Hungersnoth im Lande. — Und die Leute Sodoms waren sehr böse und sündhaft. — Es waren die Söhne Noahs, die aus der Arche gingen Sem, Ham und Japheth. — Da nahmen Sem und Japheth das Kleid. — Und Abraham hatte Schafe, Rinder und Sel, Knechte und Wägde, Eselinnen und Kameele. — Und Hoggar gebar Abram einen Sohn; und Abram gab seinem Sohne, den ihm Hagar gebar, den Namen Ismael. — Laban hatte zwei Töchter, der Name der ältern war Lea und die jüngere hieß Rahel. — Da gebot Pharav allem seinem Volf wie solgt: Feden Knaben, der geboren wird, werset ins Wasser und jedes Mädchen lasset seben.

III. Und Jafob berief seine Söhne. — Ihr Kinder Jakobs, höret euren Vater Jirael. — Simeon und Levi sind Brüder. — Denn alles Land, das du siehst, dir will ich es geben und beinen Nachkommen ewiglich. — Und ich werde beinen Samen machen wie Sand auf Erden. — Du Jehnde, dich werden deine Brüder loben, deine Hand wird sein im Nacken beiner Feinde, es werden sich neigen vor dir die Söhne beines Baters. — Simeon der Gerechte pflegte zu jagen: Auf drei Dingen fteht die Welt: auf der Gottestehre, auf der Arbeit und auf dem Wohlthun. Simeon, Sohn Gamaliels, pflegte zu fagen: Auf drei Dingen steht die Welt: auf Recht, Wahrheit und Frieden, denn es heißt: Wahrheit und Recht, Frieden schaffet in eueren Gerichtshöfen. — Höret das Wort des Herrn, ihr Fürsten Sodoms, vernehmet die Lehre unseres Gottes, du Bult von Gomorra! — Und die Kinder Jraels thaten das Bose vor den Augen Gottes, und Gott übergab sie in die Sand der Midianiter sieben Jahre. — Höret, ihr Könige, vernehmet, ihr Fürsten! — Ich will dem Herrn, ihm will ich singen, ich will preisen den Gott Ffraels. — Bom Himmel stritten sie, die Sterne von ihren Bahnen weg stritten gegen Siffra. — Vejegnet sei unter den Beibern Jael, die Fran Bebers, des Keniters; er forderte Wasser, sie gab ihm Milch.

IV. Und der König Salamo war König über ganz Jirael. — Und Gott gab Weisheit Salamo und sehr großen Verstand. — Zu jener Zeit kamen zwei Frauen zum König, und das eine Weib sprach: "Ich bitte, mein Herr, ich und dieses Weib wohnten in einem Hanse und ich gebar mit ihr im Hause. — Da starb der Sohn dieses Weibes in der Nacht." — Und da sprach die andere Frau: "Nein, denn dein Sohn ist todt und mein Sohn lebt." — Haus Jakobs, wir wollen wandeln im

Lichte Gottes! — Die hohen und erhabenen Zedern des Libanon. — Die hohen Berge. — Die erhabenen Hügel. — Im Todesjahre des Königs Usia sah ich den Herrn sißen auf einem hohen und erhabenen Throne. — Wehe denen, die Böses gut und Gutes böse heißen, die aus Finsterniß Licht und aus Licht Finsterniß, die aus Vitterem Süßes und aus Süßem Vitteres machen! — Wehe denen, die weise in ihren eigenen Lugen sind und vor sich selbst verständig! — Wehe denen, die Helden sind, Wein zu zechen, die dem Frevler Recht zusprechen um Geschense willen.

Das Verbum (פַעַל),

Das Zeitwort drückt eine Thätigkeit oder einen Zustand aus. Wie in den veridentalen Sprachen theilt man die hebräischen Zeitwörter in zwei Klassen ein:

- 1. Bicscube (verba transitiva פָּעָלִים יוֹצְאִים) แทง
- 2. Biellose (verba intransitiva פָּעָלִים עוֹמָדִים).

Erstere haben als Ergänzung ein Objekt, das auf die Frage wen? was? antwortet, lettere haben kein Objekt, kein Ziel, auf welches ihre Thätigkeit gerichtet ist. Ein Beispiel wird dies klarer machen: אַרָּיִי בְּרָא אָלְהִים אֵת הַשְּׁמִים וְאֵת הְאָּרֵיִי, lim Unsang schuf Gott Himmel und Erde — man kann also hier die Frage stellen, was sichuf Gott? Dagegen sind die Berba sitzen (עָמֵר), stehen (עָמֵר) intransitiv, weil sie kein Objekt ersordern und man in Folge dessen bei ihnen die Fragen wen? was? nicht stellen kann.

Ein transitives Verb, welches eine auf einen andern Gegenstand übergehende Thätigkeit bezeichnet, neunt man ein aktives. Bon den transitiven Zeitwörtern werden gebildet: Verba passiva, die den Zustand eines Gegenstandes bezeichnen, auf den die Thätigkeit gerichtet ist, z. B. geliebt werden. Es ist klar, daß intransitive Zeitwörter keine Passiva bilden können, da ja ihre Thätigkeit aus einen andern Gegenstand nicht übergeht; Verba reslexiva sind solche Zeitwörter, die eine Thätigkeit bezeichnen, welche aus die handelnde Person übergeht.

Im Hebräischen hat man für das Verbum je vier Unschauun ung seson vier Thistige form en für das Aktivum und Passivum; sie dienen dazu, eine Thätige keit oder einen Zustand zu präzisieren, anzugeben ob etwas einmal oder mehrmals geschieht, ob man eine Thätigkeit selbst aussührt oder durch einen andern ausstühren läßt, ob sie auf einen andern Gegenstand oder auf die Person des Thäters selbst übergeht. Diese Auschauungsformen neunt man auch Konjugationen (בניבים); man spricht also von vier Konjugationspaaren:

Activum.

A) I Kal " II Piēl " III Hiphil " IV Hithpaēl

Activ

Passiv

Passivum.

B) I Niphal " II Pŭal " III Hophal " IV (Hothpaēl)

Bas drücken diese Anschauungsformen auß? Das Kal¹) sammt seinem Passiv nennt einsach die Thätigkeit, ohne es näher zu bestimmen; das Piel ist die mehrmalige, frequentative Form, welche eine sich intenssivere, mehrmals wiederholende Handlung ausdrückt, z. B. mehrmals schlagen, wersen, tödten; das Hiphil, das Causativ, bezeichnet eine Thätigsteit, die einen Dritten zum Urheber hat:

asso hier einmal einen der tödtet (handelnde Person) und einen, der tödten läßt (veranlassende Person). Das Hithpael ist das verdum reslexivum. Die vier passiven Konjugationen oder richtiger drei, da das verdum reslexivum eigentlich gesprochen teine leidende Person hat, drücken dies selben Anschauungen in der passiven Form aus: ein einsaches Leiden

(Niphal), ein intensives, mehrmaliges Leiden (Pual), ein Leiden, das durch einen Dritten als Urheber erzeugt ist (Hophal).

Nebenstehendes Schema dient zur Veranschaulichung der vier Anschauungs=

formen (Konjugationen).

Hilfszeitwörter gibt es im Hebräischen nicht, da alle Zeitwörter in ihren verschies denen Modis durch Flexionen gebildet werden.

Man unterscheidet ferner beim hebräisschen Verb drei Arten (modi D'A):

1. Infinitiv, 2. Indifativ und 3. Imperativ. Der Infinitiv bezeichnet, nennt eine Handlung, einen Zustand, ohne das Verb in Beziehung zu einer Person oder zu einem Gegenstande zu bringen, z. B. ichreiben; der Indifativ bezeichnet nicht nur die Handlung, sondern bestimmt sie auch näher in Bezug auf die Verson und

auch näher in Bezug auf die Person und Zeit, z. B. ich schreibe, ich schrieb; der Imperativ-drückt einen Befehl, einen Wunsch, eine Bitte aus, z. B. schreibe!

1) Kal (קל) heißt leicht, weil es hier die Grundform des Berbs bezeichnet. Die Namen der anderen Konjugationen stammen von dem Berbum בָּעָל, welches den früheren Grammatikern als Konjugationsbeispiel diente.

Die fonjunktive Form.

Eine besondere Form für die bedingende Ausdrucksweise, einen eigentlichen Konjunktiv, hat die hebräische Sprache nicht. Der Indikativ kann ebenso gut konjunktive Bedeutung haben, die richtige Anwendung ergibt sich leicht aus dem Inhalte; es sind übrigens einige Konjunktionen, wie i, iv en n, et wa ec., welche in Verbindung mit dem Verb den konjunktiven Charakter mehr ausprägen.

אָרִירָ). Vergangenheit, Perfectum (אָרֵירָ) und Zufunst Futurum (בֵּיכוֹנִי), Vergangenheit, Perfectum (אָרִירָ) und Zufunst Futurum (אָרִירָ). Das Perfectum und das Futurum sind nur einsach (es gibt also fein Plusquamperfectum und fein Perfectum exactum). Man unterscheidet serner zwei Veschlechter (בְּיִבִים): Masculinum (יְרַיְרָי) und Femininum (בְּיִבִים); zwei Zahlen (בְּבִּים): Singular (יְרִירָ) und Plural (בַּבִּים) sowie drei Personen (בְּבִּים): er st e, zwei t e und dritte Person.

Die Konjugation der Verba.

Unter Konjugation versteht man die Abänderung eines Verbs in den Anschauungssormen, Personen, Zeiten, Jahlen und Geschlechtern, um bestimmte Begriffe auszudrücken.

Die Abanderung geschicht beim hebräischen Verbs durch Hinzufügung von Buchstaben zu dem Stamm, der aus drei Konsonanten, Trilitterum, besteht; auch das starke Dagess hilft die Konsugation bilden.

ständigen Formen halber der Konjugation als Muster gegeben und man nennt daher den ersten Buchstaben 5, den zweiten vund den dritten fendisalen. Bleiben die drei Radikalen sämmtlich bei der Flexion, so ist das Berb ein vollständiges, wird dagegen ein Buchstabe ausgestoßen, so bezeichnet man das Zeitwort als unvollständiges. Bei den unbestimmten auch ruhenden Berben ist einer der Burzels Buchstaben in der Aussprache nicht wahrnehmbar oder er fehlt ganz, in welchem Falle der kurze Bokal in einen langen verwandelt wird. Als Grundsorm des Zeitwortes wird das Persekum angenommen, aus dem man durch Bokalwechsel, durch Berdoppelung, Ausstoßung, Anhängung von Buchstaben die Flexion bildet.

Nichts wird das Verständniß des hebräischen Zeitwortes so sehr erleichtern, als das folgende Konjugationsparadigma, zu dessen besserem Erfassen wir aber die Bedeutung der vier Komparationspaare zurückrusen müssen: Kal-Niphal; Piel-Pual; Hiphil-Hophal; Hithpael-Hothpael. Wir wählen das Zeitwort קבור voer קבור, benken.

A) Vollständige Verba.

(שלמים) Verba perfecta.

I/a. Aktiv-Kal.

Masculinum.

Perfettum.

Femininum.

Singular.

1. בקרתי), ich bachte

2. אַכַּרָת, du dachtest

יפַקְרָה, bu dachtest

3. פקד, er dachte

Plural.

1. פַקַרנר, wir bachten

2. פַקַרְתָּם, ihr bachtet

יוֹף, ihr dachtet

3. פַּקְדוּ, sie dachten.

An merkung. Der Lernende beachte, daß das Femininum besondere Endungen für die 2. und 3. Person Sing. sowie für die zweite Person Pluralis hat. Die Endungen, die zu diesen Flexionen dienen, ווווס: יחַ, חַ, חַ, הֹיַ, יוֹב, בחַ, יְחַ, יּחַ, יּחַ, יּחַ, יּחַ, יּחַ, יּחַ, יּחַ, יּחַ, יּחַ, יּחַ

Bildung des Perfektum "Kal".

Wie man sicht, entsteht das Perfektum in der Konjugation Kal derart, daß die Endungen des Personalpronomen an die 5=Burgel angehängt wird.

Infinitiv.

מקוד aud) פקוד, denken.

Unmerkung. Der Infinitiv hat zwei Formen, eine fürzere und längere. Der Infinitiv der fürzeren Form kann in Verbindung mit Präpositionen gebrancht werden, wie

¹⁾ Das Berbum er Tpp beißt fuchen, zählen, denten, muftern, ahnben :c. Der leichteren übersicht halber haben wir es in dem folgenden Paradigma durchweg als "denten" überfett.

בּפְּקְד, (im) benken, benkend, אַפְּקְד, (au) benken, לִפְּקְד, (aus) benken, מִפְּקִד, (von) benken.

Dieser präpositionelle Infinitiv läßt sich recht gut als Gerundium auffassen.

Uftiv: פקד, denfend, Particip. Passiv: Rassiv:

Prajens.

Masculinum.

1. אנכי פוקד, id) dente

2. " אַתָּה, du denkst

3. " NIA, er denkt

Singular. Femininum.

ישלי פּלְּדָה, id) benfe אָנכִי פּלֶּדֶה, id) benfft אָנכִי פּלֶּדֶה, bu benfft

" " " " Kic, sie benkt

Plural.

1. אָבַחְנוּ פּקְרִים, wir benten,

2. " dank, ihr denket

3. " die denken.

wir benten אֲנַחְנוּ פּּלְּדוֹת,

" ነውጀ, ihr denket

, fie denken.

Bildung bes Prafens.

Das Präsens wird, wie das Beispiel lehrt, aus dem aktiven Particip mit dem Personalpronomen gebildet; man achte, daß das Femininum hier wieder eigene Endungen hat.

Futurum.

Masculinum.

- 1. אפקד, ich werde denfen
- 2. חַפַקד du wirst denten
- 3. יִפקד, er wird denfen
- 1. בפקד, wir werden benten
- 2. חפקדר, ihr werdet benfen
- 3. יְכַּקְדְרָ, fie werden benfen. Sebräifche Sprachlehre.

Singular. Femininum.

Femininum.

קלקדי, ich werde denken

קלדי, du wirst denken

קלקדי, sie wird denken

Plural.

נְפְּקְד, wir werden denken, וּבְּקְדְנָה, ihr werdet denken הִפְקְדְנָה, iie werden denken.

Bildung bes Futurum.

Man bildet das Futurum wesentlich dadurch, daß man an die kürzere Infinitivsorm die abgekürzten Formen des Personalpronomen ansichließt; die Besonderheiten ergeben sich aus dem Paradigma.

Masculinum. Smperativ. Femininum. Singular פְּקְדָי, denfe יפְקְדִי, denfe אַנְקְדָי, denfet פְּקְדָיָר, denfet.

I/b. Pajjivjorm des Kal : Niphal.

Perfeft.

Masculinum. Singular. Femininum.

1. נְפְּקַרְתִּי, ich bin bedacht worden נְפְּקַרְתִּי, ich bin bedacht worden

2. בפקדף, du bist bedacht worden בפקדף, du bist bedacht worden

3. בפַקך, er ist bedacht worden בפַקך, sie ist bedacht worden.

Plural.

1. בפקדנה, wir sind bedacht worden בפקדנה, wir sind bedacht worden

2. בְּבְּקְדְהֶּם, ihr seid bedacht worden בְּבְּקַדְהָּם, ihr seid bedacht worden

3. נְפַקרף, sie sind bedacht worden. נְפָּקרף, sie sind bedacht worden.

Prajens.

Singular נְפְּקְדְה, er wird bedacht נְפְּקְדָה, sie wird bedacht. בְּבְּקְדִים, sie werden bedacht, נְבְּקְדִים, sie werden bedacht.

Infinitiv.

הפקד, bedacht werden.

Gerundium (präpositioneller Infinitiv).

ימי ,מָהפָּקד, im ,לְהפָּקד, als ,

אָרִהפָּקד , won)

bedacht werden.

Futurum.

Masculinum. Singular. Femininum.

- 1. אָפַקד, ich werde bedacht werden אָפַקד, ich werde bedacht werden
- 2. הְפַּקְדי, du wirst bedacht werden הִפְּקְדי, du wirst bedacht werden
- יפָּקָך. er wird bedacht werden יְפָּקָך, fie wird bedacht werden

Plural.

- 1. נפקד, wir werden bedacht werden נפקד, wir werden bedacht werden
- 2. הִפְּקְדְרָ, ihr werdet bedacht werden הְפָּקְדְרָ, ihr werdet bedacht werden
- אָפַקדר, fie werden bedacht werden הפַקדנה, fie werden bedacht werden.

II/a. Piel.

Das Piel drückt bekanntlich den Begriff des Intensiven aus, sich angelegentlich, auf's eingehendste mit einer Handlung befassen. Dies in Erinnerung gebracht, ist es überschiffig, die Formen mit deutschen Übersjehungen zu versehen.

	Masculinum	•	Perfett.	Femin	inum.
	Singular	Plural		Singular	Plural
1.	פַקּדָתִי	פַקּדנוּ		<u>פַק</u> ּרָתִי	פַקּדְנוּ
2.	פֿבּלבָה	فقلأشع		פַקּדְהָּ	פַקּדָהֶן
3.	פַּקּד	פַקדוּ		פָּקדָה	פַּקְדוּ

Man achte auf die Dagessierung des zweiten (y) Wurzelsbuchstaben, die eine Verdoppelung repräsentiert.

Infinitiv.

פקר, stark benken.

Gernndium (präpositioneller Infinitiv).

מְפַקּד ,לְפַקּד <u>,בְּפַקּד</u>

אָפּקּדָר, מְפַּקּדֶר, מְפַּקּדֶר, מְפַּקּדֶר, מְפַּקּדֶר, מְפַּקּדֶר, מְפַּקּדֶר, מְפַּקּדֶר, מְפַּקּדָר, מְפַּקּדָר, מְפַּקּדָר, מְפַּקּדִים בּוּמוּש

43

Mittels	der	Personalpronomina	wird	aus	Particip	das	Präsens
gebildet.	٠						

	Masculinum	. Futu	trum. Femini	num.
	Singular	Plural	Singular	Plural
1.	אַפַקד	נְפַקּד	אָפַקּד	נפַקּד
2.	הְפַקּד	מְפַקּדוּ	הַפַּקְדִי	ה <u>ְפַקּ</u> ּרְנָה
3.	יַפַּקּד	יַפַּקְדוּ	הָפַקּקר	הִפַקּדְנָה
Masculinum. 3 mperativ. Femininum.				
	Singular <u>e</u> eqr		ָדי י די	25
	שַּקְרָר שווימוּ		דְנָה	פַּק

II/b. Paffiv-Form des Piel: Pual.

	Masculinum	. ^P	erfett. Feminiun	a.
	Singular	Plural	Singular	Plural
1.	<u>פַק</u> ּדְתִּי	פַקּדנוּ	פַקּדָתִי	פַקּדנוּ
2.	שַׁבַּקְּדְתָּ	<u>פֿפֿל</u> וֹבמים	פַּפַן־יִּתְּ	פַקרמָן
3.	פַקד	פַּקרוּ	פָּקרָה	פקדו

Particip.

	T	Masculinum.	Femininun	
	7	mascumum.	remininun	1.
	Singular	פַקד	פַקּדָה	
	Plural	פָּקקדים	פָּקרות	
	Masculir	ium. Fit t	urum. Fe	mininum.
	Singular	Plural	Singular	Plural
1.	אַפַקּד	נְפָקּד	אַפַקּד	וָפְפַקד
2.	תְּפָקּד	הִפְפָקרוּ	הְבְּקּקרי	הִפְפַּקרנָה
3.	יִּפְלַקד	יִפְּקְּדוּ	הְּבְּקַד	תְּפְבַּקְדִנָה
	Sufin	itin	~ m	neratin

Infinitiv.

Imperativ fehlt.

III/a. Hiphil.

Der Modus Hiphil hat eine kausative Bedeutung : von Jemandem zu einer Handlung veranlaßt werden; הפקדתי, ich habe auf Veranlaffung eines Dritten gedacht:

	Mascı	ılinum. Perf	eft. Femin	inum.
	Singular	Plural	Singular	Plural
1.	הפַקַדְתִּי	הִפְּקַדְנוּ	הָפ <u>ַק</u> ּדְתִּי	הפָקדנוּ
2.	הפקדה	הִפָּקַדְמֶּם	הָ <u>פַק</u> ֹדִתִּ	הפַקּרָהֶן
3.	הפקיד	הִפְּקידוּ	הִפְּקִידָה	הִפְּקִידוּ
des	Aus dem s Hiphil ein v	Obigen ersieht man, orgesetztes 7 ist.	daß der charakt	eristische Buchstabe
	Masci	ulinum, Parti	cip. Feminin	um.

	Masc	ulinum,	Particip.	Feminin	um.	
	Singular	מַפְקִיד	I	ה, מַפָּקֶדֶוּ	מַפְּקידָ	
	Plural	מַפְקִידִים		ภา	מַפָּקיד	
	Masc	ulinum.	Futurum.	Femir	· ninum.	
	Singular	Ph	ıral S	ingular	Plural	
•	אַפָּקיד	קיד	נַפְּיִ	אַפָּקיד	נַפָּקיד	
	תַּפְקִיד	קידוּ	י, שַׁלְב	תפקיד	תַּפְקַדְנָה	
	יַפְקִיד	וידר	יַבְּּכִּ	תַּפְקִיד	ּתַּפְּקֵרְנָה	
	Amverativ.					

1

Masculinum. Femininum. הַפָּקַר Ging. הַבְּּבָּק הַפִּקִידִי בּוֹפְקִירוּ Blural. הַפִּקַדְנָה

Infinitiv.

הַפָּקִיד הַפָּקַד

Gerundium (präpositioneller Infinitiv). מֶהַפָּקִיד ,לְהַפְּקִיד ,בְּהַפְּקִיד ,בְּהַפְּקִיד

III/b. Baffivform des Hiphil: Hophal.

	Masculini	ım. Per	feft. Femin	ninum.
	Singular	Plural	Singular	Plural
1.	רָפָּקַדְתִּי	הָפְּכַקְרנוּ	הָפְּקַרָּתִי	הָפְּקַרְנוּ
2.	הָפַקַדְתָּ	ַדְפָבַןְדְתָּם הָפְּבַןְדְתָּם	הָפ <u>ָּק</u> רָתְּ	בָפָּלַדְמֵּן
3.	הָפְ <u>כ</u> ְּר	ָּהְפְּקְדוּ הָפְּקְדוּ	ָּהְפְּקְדָה הָפְּקְדָה	ָּהָפְּקְדוּ הָפְּקְדוּ
	7-: 4): : T	ं गी: उप	7: : T
	Masculinum.	Pari	ticip. $_{ m Fe}$	emininum.
	רָפְּלָך Sing.		קָדָה	דָפְּ
	אַנווים. אַנווים		ָבָןדוֹת - בָּןדוֹת	
	'। र : र			: т
	Masculinum.			emininum.
	Singular	Plural	Singular	Plural
1.	אָפְכַקד	נָפְּכַןד	אָפְכַּןד	נְפְּקַד
2.	הַפְּכַּקר	הַפִּקּקרוּ	הָפִּקְּדִי	הָפְכַּלְדְנָה
3.	יָפָקַד	יַפְקְדוּ	הַפְּקַד	שַּפְּכַןדְנָה
	Imperat	i v.	· T 11	finitiv.
	fehlt.			ָ הַפָּקַד
		IV/a. H	ithpaēl.	1
קד	Mit dem High, sich bedenke	thpaēl ist der 11.	Begriff des Refle	eriven verbunden:
,,	Masculinu	m. Per	gular.	ininum.
1.	id) אָן, הֹתְפַּקּרְתִי	be mich bedacht	ָּהָתְ <u>פַקּוְר</u> ָתִי, id) וֹ	habe mich bedacht
	יילי <u>פֿפֿליל, און אי</u>		אָרָתְפַקּדָת, מוּ אָ הָתְפַּקּדָת	ast dich bedacht
	er hat ji התפקר, er hat		יִהְתַפַּקּדָה, îie h	at sich bedacht
			ural.	
1 1	ייי, ivir hab, הָתִפַּקּדְנרּ	,		haben uns bedacht

2. הְתְפַקּרְר, ihr habet euch bedacht 3. הְתְפַקּרְר, fie haben sich bedacht

וֹהְתְפַקּרָהָן, ihr habet euch bedacht

הְתַּפַקְרוּ, sie haben sich bedacht.

Man beachte die Vorsetzung der Silbe nin sowie die Dagessierung des zweiten Burzelbuchstaben.

Masc	ulinum.	Partie	εi p.	Fen	nininum.
Singular	מִתְפַקּר		קרָה	ם מֹעפֿ	קלעפלונע apper
Plural	מִתְפַּקְדִים			ות	מְתְפַּקּק
Masculinum Futurum. Femininum.					
Singular	Plu	ral	Singr	ılar	Plural
אֶתְפַּמֵּר	פַּקַד	ذ بً	פַּכּור	אָר	נִילַפַּצַר
תִתְפַּקּד	ופַקּדוּ	نتز	פַקּדי	نتن	תִּתְ <u>פַּק</u> ּוֹרנָה
יִתְפַּקּד	פַקרוּ	יִתְּ	פַּקּד	ប់ម	טּעׄפּֿצּוֹבְנָה
Masc	ulinum.	Impera	ativ.	Fen	nininum.
Singular	ַה ת פַּמַר			>=	עילפּּלּוֹ
Plural	דִּיתִפַּמְדוּ			ָנָה <u>"</u>	הָתְפַּקּוֹ
Jufinitiv.					
הְתְפַּקִר, fid) bedenken.					

Gernndinm (präpositioneller Infinitiv).

מָרִתְפַּצִּןד יְלְהִתְפַצִּןד יְבָּהִתְפַּצִּןד יִבְּהִתְפַּצִּןד

Die Passivsverm des Hithpael, des Hothpael, fann ihres äußerst seltenen Vorkommens halber, unberücksichtigt gelassen werden.

אמת לופוֹפות Paradigma, fann der Lernende die Reihe der komspleten Verba konjugieren, wie בְּבַבְ tödten, בְּבַב reden, בְבַב ftehlen, מְשֵׁל herrschen, בְּבַב schlen, בְּבַב

B. Unvollständige Verba.

(הַמַרִים) verba imperfecta.

Unter unvollständigen Zeitwörtern begreift man bekanntlich solche, in denen ein Radikal bei der Flexion elidiert wird. Zu dieser Konjugation zählt man alle Verba, deren erster DeRadikal ein z ist, dieser Buchstabe sällt in einigen Zeiten und Ausdrucksweisen weg und wird durch ein Dagess forte im zweiten Radikalen ersetzt, wie zzz sich nahen, zzz, ich nahe mich.

Es giebt auch Verba mit einem 3 als ersten Radikale, die doch zu den Vollständigen zählen; so sind alle Verba, die als zweiten Radikalen einen Kehlbuchstaben haben, vollständige, da letzterer kein Dagess korte annehmen und somit der fehlende peRadikal nicht kompensiert werden kann.

Konjugations-Varadigmen.

Kal.

3 n finitiv. בָּשֶׁת, בָּנשׁ, fid) nahen.

Masculinu	ım. Per	feft. Femini	num.
Singular	Plural	Singular	Plural
נְגַיִּשְׁתִּי 1.	בָבַשְׁנוּ	נָגַשָּׁתִּי	נָגַישְׁנוּ
2. נְגַשְׁתְ	ַנְנַשְׂתָם נְנַשְׁתָם	ڎؚ۫ۮڛ۬ۺ	נָנַשָּׁתֶּן
יָבַשׁ 3. י	בָּבְשׁר	ڒؚڋؚڛۣٚؗؗؗ	בָּנִשׁוּ
a) activ	, Pari	ticip. b) pas	ssiv.
Masculinum. Fe	emininum.	Masculinum.	
ה נגש Singular	נגָשָׁת ,נגִשָּׁ	קנריש Singular	נְגוּשָׁה
נְנְשִׁים Plural	נגשות	קנרשים Plural	לְגוּשׁוֹת
Masculir	num. Futi	rum. Feminir	ıum.
Singular	Plural	Singular	Plural
אָנַש 1.	נְנַשׁ	אָנַשׁ	נגַש
2. تابية كالى الى الى الى الى الى الى الى الى الى	קנשו	חָנִשִׁי	הִנַשְׁנָה
3. v ai	יִבְּשׁר	ب <u>ة</u> ت	תּנִשְׁנָה
Masculinı	ım. Impe	rativ. Femini	num.
Singular 👸	۾ (پغ)	אַי	יָם
Plural	ְגִּשׁר	אָכָה	ża
Gernndii	ım (präpofi	itioneller Infi	nitiv).

ַסְגֵשָׁת ,לְגַשָׁת ,בּגַשָּׁת ,בּגַשָּׁת.

Niphal. Infinitiv. דְּלָנֵלִישׁ.

	Masculinum.	Ŗ	erfekt. Fe	emininum.	
	Singular	Plural	Singular	Plural	
1.	נגַשָׁמִי	ב <u>נ</u> שכר	נַנַשָּׁתִּי	בַּנִשְׁכרּ	
2.	نةَشِعُن	נגַשָּׁתֶם	نقبضن	נדּהָשׁמוּן	
3,	נגש	בָבָּשׁר	ببنغت	בָנְשׁר	
		B a	rticip.	•	
	ָּנְבָּשׁ.				
	Masculinum. Ծ u t u r u m. Femininum.				
	Singular	Plural	Singular	Plural	
1.	אָנְנֵשׁ	נָנָגשׁ	אָנָגִש	ڊڊڊڻ	
2.	הַבָּגִשׁ	תַנָּגִשׁוּ	הַנָּנִשִׁי	תּנָנִשְׁנָה	
3,	יַּבְנֵשׁ	יִבַּבְשׁר	מַבָּגִשׁ מִי	תּבָּנִשְׂנְה	
	Masculinum	•	perativ. Fed	mininum.	
	הַנָּנִשׁ Singular	הָבָּגִשִׁי			
	הָבָּרִשׁרְ Plural		הָנָגשׁנָה		
	Hiphil.				
		F n	finitiv.		
			הַנִּשׁ.		
	Masculinum	ı. P	erfett. F	emininum.	
	Singular	Plural	Singular	· ·	
1.	הְגַּשְׁתִי	הַנִשׁנוּ	הָנַשְׁתִּי	הְנַשְׁנוּ	
2.	רַנִישָׁהָ וו	הַנִשְׁתָם	ناذ بُمْ نِد	הַנִשָּׁמֶן	
3.	הְגִישׁ	הִנִּישׁרַ	הָגִּישָׁה	הָגִּישׁר	
	Masculinum	n. Po	rrticip. F	emininum.	
	Singular Cherica			מגישה	
	בונישים Plural			מַנִישׁות	
				- 112	

	Masculinum.	guin:	r n m. Femini	inum.	
	Singular	Plural	Singular	Plural	
1.	אַגִּישׁ	בַנִּישׁ	אַבִּישׁ	בַּגִּישׁ	
2.	חַגִּישׁ	חַבִּישׁר	תַּנִישִׁי	הַנִּשִׁנָה	
3.	יַבִּישׁ	יַבִּישׁר	חַגִּישׁ	חַנִּשְׁנָה	
	Masculinum.	Imper	ativ. Femini	inum.	
	Singular רַבִּישׁ		הַבִּישִׁי		
	Plural Pictural		הגישנה		

Hophal.

3 nfinitiv. קוָשׁי.

	Masculinum	Berjett. Femininum.		um.
	Singular	Plural	Singular	Plural
1.	הְנַשְׁתִּי	הְגַשְׁנוּ	הָנַשְׁתִּי	הְגַשִׁנוּ
2.	ڔٙڎؚۻ۪ۄ	הָנַשְׁמָם	הָנַשִּׁה	הָנַשׁׁתָּן
3.	רְגַּשׁ	הָנְשׁוּ	بُدِنعِہ	הָנְשׁר

Particip. . پېښ

	Masculinum.	Fut	urum. Feminir	Femininum.	
	Singular	Plural	Singular	Plural	
1.	אָנַש	נְנֵשׁ	אָנַש	נְגַשׁ	
2.	הָנִשׁ	יְתִנִּשׁר	ָּהָנִשִׁי הַ	ָּהָנֵשׁנָה הַנִּשִׁנָה	
3.	יְבַשׁ	יגשר	שְׁגַשׁ	הָגִישִׁנָה	

Die anderen drei Konjugationen. Piel, Pual und Hithpael gehen vollkommen regelmäßig, da sie den ersten Radikal, das 3 beibehalten.

Wie erwähnt, gehen alle Verba, deren y-Radifal (der zweite Wurzelsbuchstabe) einer der fünf Kehlbuchstaben (¬, v, ¬, ¬, x) ist, nicht nach der obigen Konjugation, da eine Dagessierung nicht zulässig ist.

C. Außende Verba

(נְהִים) Verba quiescentia.

Diese Konjugation umfaßt die Verba, die als ersten Wurzelbuchsstaben (D-Nadifal) eine littera gutturalis (K, A, B, v und 'haben); zu dieser Verbalklasse gehören auch die Verba, deren zweiter (v)-Vuchstabe ein z oder deren dritter (d) ein A ist. Beispiele: Jy, arbeiten, jir, erschlagen, sind Quiescentia 'K'D, 'v'D; wid, sich schämen ...'', und A'L, besehsen — 'A'L.

Paradigma.

Quiescentia '8'5

	Quiescentia	. W. Đ	
Injinitiv K al Şnjinitiv K al	Niphal האָכֵל	Hiphil הַאֲכִיל	Hophal הָאָכַל
אָכוֹל	הַאָּכל		
¥erfeft אָבַלְתִי	נֶּאֶבַלְתִּי	ָהָאֱכַלְתִּי	הָאֲכַלְהִי
אָבַלְתָּ	n. j. w.	11. j. 1v.	11. j. w.
אָבַלְהְ			·
אָכַל			
אָכִלָה			
אַבַלְנוּ			
אַכַלְתָּם			
אָבַלְהָּוָ			
אָכְלוּ			
Part.act. 538	נָאֶכְל	מַאָכִיל	מָאָבָל
" pass. אָכוֹל			
Futurum 854	אַאָבֵל	אַאַכִיל	אָאָכַל
m. האכל	הַאָבֶל	תאכיל	הַאָּבַל
f. האּבְלִי	הָאָבָלי	תאבילי	הַאַכְלִי
m. יאכל	יִאָבל	יאכיל	יָאָכַל

	Kal	Niphal	Hiphil	Hophal
f.	תאבל	הַאָבֶל	תַּאָבִיל	תַּאָבַל
	נאבל	נַאָבֵל	נַאָּכִיל	נָאָכַל
	תאכלו	הַאָּבָלוּ	הַאָבִילוּ	הָאָבָלוּ
	תאבּלְנָה	הַאָּבַלנָה	הַאַבלנָה	הָאָבַלְנָה הַאָּבַלְנָה
	יאכְלוּ	יִאָּבְלוּ	יַאֲבִילוּ	יִאָבְלוּ

Als ein weiteres Beispiel des R's diene prechen.

	Kal	Niphal	Kal	Niphal
Infinitiv	אָמוֹר	iprechen הַאָּמֵר	שבור Gernud. בּאֱמוֹר	
Perfekt	אָמַרתִי	ָנָא <u>ֶ</u> מַרְתִּי	בַּאָמור	
m.	אָמַרִתְּ	נֶאֱמֵרָתְּ	לאמר	
f.	אָמַרת	נאמרת	מאַמר	
m.	אָמֵר	נאמר	Futurum אַלַר	אַאָמֵר
f.	אָמִרָה	נאֵמְרָה	m. האֹמֵר	הַאָּמֵר
	אָמַרְנוּ	נאָמַרנוּ	f. תאמָרִי	הַאָּמָרִי
m.	אָמַרְתֶּם	נָאֶמַרְתָּם	יאַמַר י.אַמַר	יַאָמֵר
	אמרתן	נאָמַרתָּן	f. תאֹמֶר	הַאָּמֵר
	אָמִרוּ	נאמרו	נאמר	נאָמֵר
(Part.	m. אמר	נאמר	m. האמרו	הַאָּמָרוּ
s. f. act	אַבָרה מיני	נאמרה	f. האמָרנָה	הַאָמַרנָה
m.	אמרים	נאמרים	יאמרו	יִאָּמְרוּ
p. f.	אֹמָרוֹת	ָנָא <u>ֱ</u> מֶּרוֹת	אמור אווף Imper. m. אמור	הַאָּמֵר
activ	אָמור א	• • •	f. אמרי	הַאָּמָרי
S.	אַמוּרָה		m. אָמָרוּ	הַאָּמָרוּ
	אַמורים		f. אַמוֹרָנָה	הַאָּמַרָנָה
p. {	אַמורות			u. J. w.

Die übrigen Ausdrucksarten Piel, Pual und Hithpael gehen regels mäßig.

Quiescentia ">5.

Diese Verbalklasse hat zwei Abtheilungen, eine '1'5 und '1'5. Die erstere Abtheilung enthält Verba, welche früher im Anlaut 1 hatten. Dieses 1 wird entweder ganz elidiert, oder in 'verwandelt; bei der eigentslichen '1'5 Abtheilung ist die Elision seltener.

Beispiele: Kal Suf. שֶׁבֶשׁ, אָשֶׁבּו; אַשֶּׁבּוי, אַשָּׁבּר, אָשָׁבּר, אָשָׁבר, אָשָׁבּר, אָשָׁבּר, אָשָׁבּר, אָשָׁבּר, אָשָׁבּר, אָשָׁבּר, אָשָׁבּר, אָשָׁבּר, אַשְּׁבּר, אַשְּבּר, אַשְּׁבּר, אַשְּבּר, אַעָּר, אַשְּבּר, אַשְּבּר, אַשְּבּר, אַשְּבּר, אַשְּׁבּר, אַשְּׁבר, אַשְּבּר, אַשְּבּר, אַשְּבּר, אַשְּבּר, אַשְּבּר, אַשְּבּר, אַ

Niphal: Juf. הְנְשֵׁב; Jmperf. 1. Perj. נוֹשַבְהִי; Fut. 1. P. בוֹשַבְהִי; Jmp. II. P. Sing. הְנְשֵׁב.

Quiescentia 'γ'y.

Kal: Sufinitiv סוּר; Smperf. סְרָתִּי; אָסוּר, אָסוּר; אָסוּר (אַנְסוּר (אַנְיּהַיִּי; אָסוּר (אַנְיּהַיִּיי; יְהַפוֹר (אַנִיּר (אַנִיין)).

Quiescentia 'A' und 'T'.

Die Klasse 'K' hat das Charafterische, daß K im Auslaut mit dem vorhergehenden Bofal zusammenfließt, im Anlant ist das K Konso-nant: NIP, sinden, "PRPA, ich sand, KRPA, ich werde finden.

Die '7' Klasse ist änserst reichhaltig; wir geben für dieselbe ein vollständiges Paradigma:

	Kal	Niphal	Kal	Niphal
Infinitiv	נְלה	entdeden הְּבָּלה	Part. ac. 다양기	נגלה
Imperf.	בָּלִיתִי	נְגְלֵיתִי	בּוֹלָה	נגלה
m.	נָּלִיתָ	נְגְלֵיתָ	בּוֹלִים	נְגְלָים
f.	בְּלִית	נְגְלֵית	בולות	נגלות
m.	נְּלָה	נְגְלָה	Part. pass. <u>"Łż</u>	• • •
f.	ַּנְלְתָה	נְגְלְתָה	בְּל וּיֵה	
	בָּלִיבר	בְּבְלִיכוּ	בְּלֹרִיִם	
m.	גְּלִיתֶם	נִגְלֵיתֶם	בְּלִרִיות	
f.	ּבְלִיתֶן	ָנְּלְיתֶוֹ	אנלה Tuturum	אבלה
	בְּלוּ	ָבּבְּלוּ	شَدْدِکُرہ .m.	ה ָנָלֶה

	Kal	Niphal	Kal	Niphal
f.	הִגְלִי	י הַנָּלִי	יִבְלֹהָ	יִבְּלֹרּ
	יִּבְלֶהָ	יַּבְּלֶהָ	תּגְלֶינְה	תִּנְלֶינָה
	הִּגְלֶה	הַגָּלֶה	Superativ בְלֵה	הַנְלֵה
	נְגְלָה	נְּלֶה	ڋؚڔٛۥ	הַּבְּלִי
	הִגְלוּ	הַבְּלוּ	בְּלֹרִ	הנֶלוּ
	הִגְלֵינַה	תנלינה	בְּלֵינָה	הגלינה

Die übrigen Modi gehen nach dem obigen Beispiele.

Konjugations-Zeispiele für die regelmäßigen Verba.

לְמֵל, tödten, umbringen.

Kal. Snfinitiv. קטל ,קטול

Perfettu	Futurum.				
Singular	Plural	<u> </u>	ingular	Plural	
ן. קשַלְתִּי	לַמַלְנוּ	1.	אָקְמל	נ ק של	
2. m. קמַלְתָּ	לַמַלְמֶּם	2. m.	הקטל	הַלְמְלוּ הַלְמְלוּ	
2. f. קמַלְתְּ	לַמַּלְמָּוּ	2. f.	הַלְמְלִי	תַּלְמּלְנָה	
3. m. קשַל	קְמִּלוּ	3. m.	יִקְמיל	יִקְמְלוּ	
3. f. קּמְלָה - קֿמְלָה		3. f.	הִקְמיל	הִלְמִלְנָה	
Singerativ. קשלני f. קשלני f. קשלני f. קשלני f. קשלני f. קשלני					
א activ קמול passiv קמול					

Niphal.

הַקְמֵל הִקְמַל אָ הַקְמַל הַקְמַל

Perfettum.			Futurum.		
	Singular	Plural	Singular Plura		
1.	נלמֿלְעּי	נקשַלנוּ	1.	אָקְמֵל	י נְקְמֵל
2. m.	ڗڟؗٙڡۧڂ۪ڡٚ	נִקְמֵּלְתֶּם	2. m.	ט ַלמָל	הַקְּנְי
2. f.	נּלְמַלְתְּ	נלמּלְשׁוּ	2. f.	הַלְּמְלִי	הַקְנָה
3. m.	נּקְמַל	נקטלו	3. m.	יָקמַל	יַקְמְלוּ
3. f.	ڋڟۭڠ۪ڔٝٙٙٚ		3. f.	فأظمر	הַקְּמַלְנָה

Particip. activ גּקשָל.

Piel.

Sufinitiv. קמל ,קמל

Perfektum.			Futurum.		
	Singular	Plural	(Singular	
1.	לַפַּלְתִּי	קשַּלְנוּ	1.	אַקמַל	ּגַקמֵל
2.	m. خلقب نطقب نطقب نطقب نطقب نطقب نطقب الم	ڬۿٙڂٚۺٵ	2. m.	הַלַמָּל	הַכַמְטִלוּ
2.	לַמַּלְתָּ f.	ڬٳڡٛ ڔؙۺٳ	2. f.	הַקְמָלִי	<u>הַקמ</u> ַלְנָה
3.	m. ק <u>מ</u> ל	קִמְּלוּ	3. m.	יַקמֵל	יַקמִלוּ
3.	לּמְלָה f.		3. f.	הְלַמְטֵל	<u>הְּלַמֵּלְנְה</u>

Sing. 2. m. קְמֶּלְנָה f. קְמֶּלְנָה f. בְמְּלְנָה f. בְמְּלְנָה f. בְמְּלְנָה f. בְמְּלְנָה f. בְמְיִלְנָה המל

Pŭal.

אָנוּ אָקמּל, קמל , קמַל, קמל

Perfettum.				Futur	u m.
(Singular 💮	Plural		Singular	Plural
1.	לַמַלְתִּי	בְּלְמַלְנוּ	1.	אָקְשַׁל	נְלְשַׁל
2. m.	كٰلهٙڂ۪ٮڎ	کُلمَّاجُ شِع	2. m.	שֹׁלְמַל	הָקִמְּלוּ
2. f.	جاهَاجِات	ڮؙڶۿٙڂؙؚڞڵ	2. f.	שֹׁלְמְלִי	הָקְמַלְנָה
3. m.	ל ְמַל	בןמְלוּ	3. m.	יָּלְמַּל	יָּקמְלוּ
3. f.	ڬۣ۠ۿ۬ڔٝٮ	•	3. f.	הִלְמַל	הָ לְמַלְנ ָה

我articip.

Hiphil.

אה מול הולנים. הַקְמִיל הַקְמֵיל

Perfek		Futur	n m.	
Singular	Plural	<u> </u>	ingular	Plural
וּהָקְמַלְּתִי 1.	הַלְמַלְנוּ	1.	אַקְמִיל	נַקְמִיל
2. m. הַלְמַלְהָ	בילמּלְמֶם	2. m.	הַקְמִיל	הַלְמִילוּ
2. f. הָלְמֵלְהָ	טַלְמַלְמֶּן	2. f.	שַלְמִילִי	הַלְמֵלְנָה הַלְמֵלְנָה
3. m. הַקְמָיל	הַקְמִילוּ	3. m.	יַקִּמִיל	הַקְמִילוּ
3. f. הָקְמִילָה		3. f.	הַקְמִיל	הַּקְמֵלְנָה

Imperativ.

Sing. 2. m. הַקְמֵילִי f. הַקְמִילִי אַ אוות צוֹנות 1 בּוֹקְמִילִי f. הַקְמִילִי f. הַקְמֵילִי

\$ articip. מַקמיל

Hophal.

מוז וווניט. הַקְמֵל הִקְמֵל

Perfektum.			Futurum.		
	Singular	Plural	9	Singular	Plural
1.	בּלְמַלְתִּי	בְלְמַלְנוּ	1.	אָלְמַל	בָּלְמַל
2.	יילמֿלָנֿי ייי <u>ה</u> ֿלמֿלָנ	בּלְמַלְהֶם	2. m.	שַׁלְמַל	הַלְמְלוּ
2. 1	הַלְמַלְתִּ הַ	בילהלְשׁוֹ	2. f.	הָקְמְלִי	הַלְמַלְנָה
3. 1	ח. הָקְמַל	הַקְּמְלֹּוּ	3. m.	יָקשַל	יָקְמָלוּ
3, 1	הָקְמִּלְה :	•	3. f.	הַּלְמַל	הָּלְמַלְנָה

Particip. מָקמָל

Hithpael.

אול מול מול אול. הַתְקַמֵּל

	Perfektum.		Tuturum.		
	Singular	Plural	Singular	Plural	
1.	הָתְקַפַּלְתִּי	<u>הַתְּלֵנוּ</u>	אָרְקַמֵּל 1.	ָנְתְקַ מֵ ל	
2.	m. הִתְּקִמֶּלְתָּ	בינילפּגלְשָׁם	2. m. הִתְבַקּמֵּל	שׁלַכַּלְמָּלֵנִ	
2.	t. הִתְּקַשְּׁלְתְּ	ك كُرِّ فَرَا فَيْ إِنَّ الْمُرْ	פִּתְבַקְשָּׁלִי £2. f.	<u>שַּׁתְלַנָּה</u>	
3.	m. הִתְּקַמֵּל	הָתְקַפְּלוּ	יָתְקַמֵּל B. m. יָתְקַמֵּל	יִתְקַמְּלוּ	
3.	ני הַלַמְּלָה f.		פּוֹתְלַמָּמִל f. 3. f.	הִתְקִפֵּלְנָה	

אָר מו אָפּר מונט. אוו אָר פּוּמָלָנָה f. הַתְּקַשֵּלִי אוו אָנָה אָנָה f. הַתְּקַשֵּלִי או הַתְּקַשָּלִי או הַתְּקַשָּלִי f. הַתְּקַשְּלִי אווי אַנוּ 2. m. הַתְּקַשָּלִי אווי אַנּ

Particip. מְתַקַמֵּל 완erbum: 건설, fernen.

Kal.

Infinitiv. למוד, lernen.

	Perfek	tum.	Futurum.			
	Singular	Plural	(ingular 💮	Plural	
1.	לָמַדְתִּי	לָמַדְנוּ	1.	אָלְמוֹד	נְלְמוֹד	
2. m.	ۮۭٙڡۧڶڟ	לְמַדְתֶּם	2. m.	תִלְמוֹד	הִלְמְדוּ	
2. f.	לָמַדְּהָ	לְמַרְתָּוֹ	2. f.	תִלְמָדִי	הִּלְמוֹדְנָה	
3. m.	לָמֵד	לָמָדוּ	3. m.	יִלְמוֹד	יַלְמָדרּ	
3. f.	לָמָדָה		3. f.	הִלְמוד	הִלְמוּדְנָה	

Imperativ.

Sing. 2. m. לְמִרָּר f. לְמְרָר אַ אַנוּרמוֹ 2. m. לְמִרָּר f. לְמִרָּר הַ

activ לומֵד passiv לְמֵרָד passiv

Niphal.

Infinitiv.

הַלָּמֵר

	Perfek	tum.	Futurum.					
(Singular	Plural	<u> </u>	ingular	Plural			
1.	ָנִלְמֵדְתִּי	ָב לְבַּו ְדְנוּ	1.	אָלְמֵר	נּלְמֵר			
2. m.	נּלְמַדְתָּ	נּלְמַדְתֶּם	2. m.	טּלָמֵר	הַלְּמְדוּ הַ ּ			
2. f.	נלמדת	נלְמַדְהָּגָ	2. f.	שׁבְּׁמְדִי	הִלְּמֵיְרנָה			
3. m.	נּלְמֵד	נּלְמָדוּ	3. m.	יַלְמֵד	יִלְמְדוּ			
3. f.	נִלְמִדָה		3. f.	טֹלָמֵר	<u>שׁלְּמֵּוֹרְנָה</u>			

Imperativ.

Sing. 2. m. הּלְּמֵרְנִי f. הַלְּמְרָנִי Plural 2. m. הַלְּמְרָנִ f. הַלְּמֵרְנִי הַּלְּמְרָנִי הַּ מִּיִנְיִנְי # articip.

נלְנֶיד נלְנָיד

Piēl.

Infinitiv.

	Perfekt	um.		Futurum	I.		
	Singular	Plural	(ingular 💮	Plural		
1.	לִפַּדְתִּי	לִמַּדְנוּ	1.	אַלַמֵּד	נְלַמֵּד		
2.	m. جُمِّدُ ۾	לִמַּדְתֶּם	2. m.	הְלַמֵּר	הַלַמֵּדוּ		
2.	f. לְמַּדְהָ	ڔٙۿؚڔۺڒ	2. f.	הְלַמְדִי	הִלַּמֵּדְנָה		
3.	m. לְמֵּד	לִמְדוּ	3. m.	יִלַמֵּד	יִלַמָּדוּ		
3.	f. לִּמְדָה		3. f.	הְלַמֵּד	הַלַמֵּדְנָה		
Imperativ.							
8	ing. 2. m. לַמָּר	לַמְּדִי f. לַמְּּ	Plural	2. m. לַּמְדר	לֵמֵּדְנָה f.		
	Varticiv.						

Pŭal.

מְלַמֵּר

Infinitiv.

לְמַד

perfe	ttum.		Futur	11 11 1.
Singular	Plural	(žingular	Plural
ן. לְמַדְתִּי	לְמַדְנוּ	1.	אַלְמַד	ּנְלְמַד
2. m. לְּמַדְתָּ	ָלְמַּדְתָּ ם	2. m.	הָלְמַּד	הָלְמְדוּ
2. f. אָפַּרְהָּ	كُوِّدُورُ	2. f.	הִלְּמְדִי	ׇׇׇ֖֖֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓

	Perfett	tuu.		-Futurn	m.
<u>e</u>	Singular	Plural	@	ingular	Plural
3. m.	לְמַּד	לְמָּדוּ	3. m.	יֹלְמַּד	יָלְמָּדוּ
3. f.	לְמְדָה		3. f.	חִלְמַר	הְלְפַּ דְנָה

我articip. מְלָמָּד

Hiphil.

Sufinitiv. הַלְמֵיר

Perf	e f t n m.		vu <u>t</u> u	rum.
Singular	Plural		Singular	Plural
וּהְלְמַדְתִּי 1.	הַלְמַדְנוּ	1.	אַלְמִיד	נַלְמִיד
2. m. הִלְמַדְהָ	הַלְמַדְהָם	2. m.	תַּלְמִיד	הַלְמִידוּ
2. f. הִלְמַדְהָ	הלְמַדָּהֶּן	2. f.	תַלְמִידִי	תַּלְמֵּךְנָה תַּלְמֵּךְנָה
3. m. הִלְמִיד	הַלְמִידוּ	3. m.	יַלְמִיד	יַלְמִידוּ
3. f. הִלְּמִידָה		3. f.	תַּלְמִיד	<u>ה</u> ַלְמֵּךְנָה

S m p e r a t i v. פֿווּ פּ הַלְמִיך ה. הַלְמִיך אַ אוֹ אוֹנים אַ אוֹנים אַ אוֹנים הַלְמִיך ה. הַלְמִיך ה. הַלְמִיך ה. הַלְמִיך ה

> א articip. מַלְמִיד

Hophal.

אָנְמֵר װּלְמֵר הַלְמֵר

	Perfet	tum.		Futuru	m.
	Singular	Plural	(Singular	Plural
1.	הָלְמַדְתִּי	הָלְמַדְנוּ	1.	אָלְמַד	נָלְמֵד
2. m	- הָלְמִרְהַ	הָלְמַדְתֶּם	2. m.	מַלְמֵד.	הַלְמִדוּ

		Perfet	tum.		Futuri	t 11t.
		Singular	Plural	@	5ingular	Plural
2.	f.	הָלְמַדְתָּ	הַלְמַּדְהֶּוֹ	2. f.	הָלְמָדי	הַלְמַדְנָה
3.	m.	הָלְמֵד	הָלְמְדוּ	3. m.	יַלְמֵּד	יָלְמָדוּ
3.	f.	הָלְמִדָה	•••	3. f.	הָלִמֵּד הַלִּמַד	הָלְמִדְנָה הַלְמִדְנָה

· Particip. מָלְמָד

Hithpael.

בּילִלִּמֵּר ביללמונים: Sufinitio:

	Perfe	ftum.	Futurun	it.
	Singular	Plural	Singular	Plural
1.	ָהִתְלַ <u>פַּ</u> ּוֹרִתִּי	הָתְלַפַּדְנוּ	אָתְלַמֵּד 1.	נְתְלַמֵּד
2.	m. הָתְלַפֵּיִרְהָּ	הָתְלַפַּיְדְתֶּם	2. m. הָתְלַמֵּד	הִתְלַמְּדוּ
2.	f. הָתְלַמֵּדְתָּ	הִתְלַפַּיְהָהָן	2. f. מְתְלַמְּדִי	תִתְלַמֵּרְנָה
3.	m. הָתְלַמֵּד	הָתְלַמָּדוּ	יְתְלַמֶּד . 3. m.	יִתְלַמְּדוּ
3.	f. הִתְלַמְּדָה		פּֿתְלַמֵּר 3. f.	מִּתְלַמֵּרְנָה

א א פי מ זויט. אין פֿין דּרָה. אוי אָר פּי מ זויט. אין פֿין דּרָה. אוינים 12. אין בֿין פֿין דּרָה. אַלְמָּדרּ הָתְלַמְּדִי הַתְּלַמְּדִי 1. אין שׁרָרָאַר יוֹיייט אַנוּמוּ בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים ב

> אמרticip. מְתַלַמֵּר

Albersehungs-Aufgaben.

Vofabeln.

קול, m. Stimme לי, mir, zu mir לי, regieren, beherrschen ליבָם, regieren, beherrschen לַבְּיבֶם, m. König הַבְּיבֶם, wor euch לְבְּנִיבֶם, alt sein, alt werden לְבְּנִיבֶם, mit euch הול, weiß, grau werden בער, weiß, grau werden בער, mit euch ליבָב, m. Züngling, Knabe ליבָב, m. Züngling, Knabe ישור, m. Dohse, Stier ישור, mer, wen, wessen אָבָיק, nehmen אָבַיק, nehmen אָבַיק, berauben, bedrücken אָבַיק, morden, tödten, zertrümmern אָבַיק, m. Sühnegeld, Bestechung ישוב אוויים, aurückenstatten אַבָּים, euch ישור ביים, etwaß ישור, האויקור, etwaß ישור אויים, etwaß ישור אויים, etwaß ישור אויים, etwaß

Übersetze ind Deutsche.

עיאמר שְמוּצֵל צֵל־כְּל־יִשִּׂרְצֵל הִנָּה שָׁמַעְתִּי בְּקְלְכֶם לְכֹל אָשֶׁר־אָמַרְתָּם לִי וָצִּמְלִּדְ עֲלִיכֶם מֶלֶּךְ: וְעַתְּה הִנָּה הַמֶּלֶךְ מִתְהַלֵּךְ מִתְהַלֵּךְ מִתְהַלֵּךְ מִתְהַלֵּךְ מִתְהַלֵּכְם מֶלֶּךְ: וְעַתְּה הִנָּה הַמְּלֶךְ מִתְהַלֵּכְתִּי וְשִּבְתִּי וְשִּבְתִּי וְשִּבְתִּי וְשִבְּתִי וְשִבְּתִי וְשִבְּתִי וְשִבְּתִי וְשִבְּתִי וְשִבְּתִי וְשִבְּתִי וְשִבְּתִי וְשִׁבְתִּי וְשִבְּתִי וְשִבְּתִי וְשִּבְתִי וְשִּבְּתִי וְשִּבְּתִי וְשִּבְתִּי וְשִּבְּתִי וְשִּבְתִּי וְשִּבְּתִי וְשִבְּתִי וְשִּבְתִי וְשִּבְּתִי בְּבִּר וְצִּעְלִים צִינִי בּוֹ וְאָשִיב לְכֶּם: מִי בְצִּוֹקְנוּ וְלֹא לְבַקְחְתִּ מִיַּד־אִישׁ מְאוּמָה וִיּאמֶר וְבִּי לֹא מְצָאתֶם בִּיּיִי מְאוּמָר עָד:

Vofabeln.

הב, adv. so, also יבד, herabsteigen יבר, Fuda דבר, reden יְשָׁה, dort יְשַׁב, fitgen קָוִד, David תְּחָה, jetূt, da, nun אָבָׁה, diese (אֵל)
אָבָׁה, diese (אֵל)
אַבְּה, machen, thun, schaffen
אָבְּה, m. Recht
אַבְּיָר, f. Wohlhätigfeit
אַבְּיָר, retten, heransreißen
אָבְיּר, der Unterdrückte
אַבָּיר, m. der Unterdrückte
אַבָּיר, m. der Frembling, Lusländer

יתום אינתום, m. der Waise
קר, m. die Wittwe
קר, bengen, peinigen
קר, m. Blut
קר, m. Blut
אַלְמָנְה, unschulbig (יְבָה, unschulbig (יָבָה, unschulbig (יַבָּה, unschulbig (יַבָּה, unschulbig (יַבָּה, unschulbig (יַבָּה, unschulbig), se. der Ort

Überjețe ind Deutsche.

ער פה אָמַר יְהוּה רד בּית־מֶלֶךְ יְהוּרָה וְדִבּּרְהְ שָׁם אֶת־ הַּבָּר הַיָּה: וְאָמַרְהְ שְׁמַע דְבַר־יְהוּה מֶלֶךְ יְהוּרָה הַיּשִׁב על־פִּפֵּא דָוִד אַתְּה וְעַבְּדֶיךְ וְעַפְּךְ וְהַבְּיִה הְאָלֶה: כּה אָמֵר יְהוֹּהְ בִּשְׁעָרִים הְאֵלֶה: כּה אָמֵר יְהוֹּהְ עֲשׁוֹּ מִשְׁפְּטוֹ וּצְדְקָה וְהַצִּילוּ גְזוּל מִיֵּד עֲשׁוֹּק וְנֵר יְתוֹם וְאַלְמָנְדֹה עֲשׁוֹּ מִשְׁכִּוֹ הַעָּה וְבְּבָּהְ שִׁבְּכוֹ בַּמָּקוֹם הַעָּה:

Söfungen und Rückübersetzungen.

V. Da sprach Samuel zum ganzen Jsrael: Siehe, ich habe enerer Stimme gehorchet in allem, das ihr mir gesagt habt und habe einen König über ench eingesetzt. Und nun siehe, da schreitet ener König vor ench, ich aber bin alt und gran geworden und meine Söhne sind bei ench; ich bin vor ench hergegangen von meiner Jngend an bis auf diesen Tag. Siehe, hier stehe ich, antwortet wider mich angesichts des Herru und angesichts seines Gesalbten, wessen Dahsen nahm ich und wessen Gesel, und wen bedrückte, wen berandte ich und von wem nahm ich ein Geschenk, daß ich verhülle meine Augen, und ich will es ench wiedergeben. Da sprachen sie: Du hast uns nicht unterdrückt, noch berandt und von niesmandes Hand hast du etwas genommen. Und er sprach zu ihnen: Gott ist Zenge wider ench und sein Gesalbter am heutigen Tage, daß ihr nichts in meiner Hand gefunden habt; da sprach es (das Bolk): Wir sind Zengen.

VI. So sprach der Herr: Gehe hinab in das Haus des Königs Judas und rede daselbst dies Wort. Und sprich: Höre des Herrn Wort, du König Judas, der du auf dem Throne Davids sitzest, du und deine

Knechte und dein Volk, die zu diesen Thoren eingehen. So spricht der Herr: Schaffet Recht und Gerechtigkeit und errettet den Unterdrückten von der Hand des Bedrückers, und den Fremdling, die Waise und die Wittwe peiniget und beraubet nicht, und vergießet nicht unschuldiges Blut an dieser Stätte.

Wir fehren nunmehr zu dem Substantivum zurück, um sodann alle anderen Redetheile eingehend durchzunehmen.

Das Substantiv.

Das, was man in den occidentalen Sprachen Deklination nennt, ist im Hebräischen nicht zu sinden; lettere Sprache drückt die Beziehungen der Gegenstände zu einander aus durch Veränderung der Vokale, durch Vorsetung von Präpositionen, läßt aber den Stamm im Singular meistens unverändert. Man kann also im eigenklichen Sinne von Kasus nicht reden, doch ist natürlich der Begriff, der sich mit ihnen verbindet, vorhanden. Gin Beispiel wird es klar machen: das Gebot heißt אָבֶוּה, der König בָּעָבֶוּת הַמֶּבֶּוּ הַוֹּנִית וֹמָבֶּרָ, will ich nun sagen: das Gebot des Königs, so gebrauche ich בית יוֹמֶך וֹאָהֵין, das Hauf, and seiner Brüder.

Wir wissen bereits, daß wie Verba mit Pronominal=Sufficen sich verbinden, so auch Nomina; so z. צין das Auge, עִיבָין, seine Augen; אֱלֹהֵיכֶּם, seine Wugen; אֱלֹהֵיכֶּם wein Gott, אֱלֹהַיכִּם ener Gott.

Das hebräische Substantivum ist wie das Verbum gewöhnlich ein Trilitterum; man hat natürlich genau auf die Vokale zu achten, die die Bedeutung des Wurzelbuchstaben ändern. Bei dem Fehlen eines Radikalen tritt die charakteristische Vokalendung und die Dagessierung ein.

Wie ein Substantivum abgeändert werden fann, ersieht man ans

folgendem Paradigma:

Singular.

בּנְשְׁמְה), die Seele

מבּנְשְׁמְה (Menschen)

אַת הַנְּשְׁמְה (Menschen)

אַת הַנְשְׁמָה (Menschen)

אַת הַנְשְׁמָה die Seele (Uffusativ)

אַת הַנְשְׁמָה bon der Seele

מבּנְשְׁמָה in der Seele

מבּנְשְׁמָה in der Seele,

אַנוימול.
אַנוימול.
אַנוימול, die Seelen
הַבְּשְׁמוֹת, die Seelen der . . .
(Menschen)
אַנוּשְׁמוֹת, die Seelen (Menschen)
אַנוּשְׁמוֹת, die Seelen (Mffnsativ)
אַנוּשְׁמוֹת, bon den Seelen
הַבְּשְׁמוֹת, in den Seelen
אַנוֹע מוֹנוֹת den Seelen
אַנוֹע מוֹנוֹת den Seelen

¹⁾ Das 7 ift bestimmter Artifel.

Die Verbindung eines Substantivs mit den Personalsuffigen zeigen nachstehende Beispiele:

Singular.

דְבָר, das Wort

דבר אלהים, das Wort Gottes

דברי, mein Wort

דְבָרָך, bein Wort

דברו, jein Wort

דברנר, unfer Wort

, ener Wort (m.)

רברכן, ener Wort (f.)

דְבֶרָם, ihr Wort

מוֹדֶת, ein Feld

שרה, ein Feld (Genitiv)

ישרי, mein Feld

שַּׂרָדְּ dein Feld

אַהָרוּני, jein Feld.

DID, ein Pferd

יסום, mein Pferd

ADID, dein Pferd (m.)

IDIO, dein Pferd (f.)

iono, sein Pferd

mono, ihr Pferd

13010, unser Pferd

סוּסְכֵם, ener Pferd (m.)

וסוס, euer Pferd (f.)

Dono, ihr Pferd (m.)

iono, ihr Pferd (f.)

Plural.

דְבָרִים, Worte

דברי, Worte der (Genitiv)

, meine Worte

דבריך, beine Worte

דְבַרְין, seine Worte

דברינר, unsere Worte

רבריבם, enere Worte

דְבְרֵיכֶן, enere Worte

דְבְרֵיהֶם, ihre Worte

הים, Felder

ישרי, Felder (Genitiv)

יקשׁ, meine Felder 2c.

סיסום, Bjerde

יסוס, meine Pferde

סרְמֵיךָ, deine Pferde (m.)

7:010, deine Pferde (f.)

סוּסיר, seine Pferde

סוביה, ihre Pferde

חומינר, unsere Pferde

פוּכֵיכֵם, enere Pferde (m.)

סוּםיבן, enere Pferde (f.)

סוּסֵיהֵם, ihre Pferde (m.)

סוסיהן, ihre Pferde (f.)

שמש Femininum שמו שוף אולבים, כועדה, כועדה (equa, feminae equus). שונ אופים ווּל לפנים ווּל שונים, שונים,

Der Plural und Dual.

Die Endung des Plural für das Masculinum ist voder de, für das Femininum dessen Singular gewöhnlich auf de, dei, ni, ni, der Dual endigt auf deispiele:

קבְּמִים, der Weise הַבְּמִים, die Weisen בּגָּים, der Gohn בְּגִים, die Göhne בִּגִים, der Reichen בְּגִינִים, der Reichen בְּגִינִים, der Urme בְּגִינִים, der Gtern בּגְיוֹנִים, der Gtern בּוֹבְבִים, die Eterne בּוֹבְבִים, die Wittwe בּוֹבְבִים, die Waise בּוֹבְבִים, die Waise בּוֹבְבִים, die Waise בּוֹבְרִה, die Waise בּוֹבְרִה, die Waisen בְּבִּוֹרָה, die Gungfrauen בּרוֹרָה, בְּבוֹרָה, die Gungfrauen

Die Dualendung ist D-, Beispiele:

קנְנִים die Hügel קּנְנִים, die Hügel קּנְנִים, die Hügel קּנְנִים, die Hügel קינָים, die Uugen אָיָן, die Ohren קּנְנִים, die Tuß קּנְנִים, die Tüße קּנְנִים, die Tüße קּנְנִים, die Tuß קּנְנִים, die Tuße קּנְנִים, die Tuße קּנִים, die Tuße קּנִים, die Tuße קּנִים, die Tuße

Albersehungs-Aufgaben.

Bofabeln.

חיה, sein, ויהי, und es war, es geichah

m. das Ende

שנה, f. das Jahr, שנתים, dualis, zwei Jahre

בּרְעה, Þharao

הלם, fräumen

עמד, ftehen

by, praep. auf, am, über

עלה, steigen, emportommen הברה, f. die Ruh

מראה, m. Anblick, Aussehen, Gestalt יקין, erwachen

בַּרִיאָ, adj. m. (בַּרִיאָר, f.) fett, gemästet

הבשלר, m. Fleisch

ירַעָה, weiben

Ans, m. Gras

אַהר (אַהרוֹת, anderer (אַהרוֹת, f. pl.)

חריהן, nach ihnen

יָּק, adj. מוֹח, f. pl.)

538, praep. bei, neben

שפה, f. Manb, קיאר, g. c. der Rand des Flusses, Ufer

אבל, essen

Übersetze ins Deutsche.

על- עמר עמר עמר ופרעה חלם וְהְנֵּה עמר על־ VII. הַיִאר: וָהַנֵּדה מָן־הַיָּאר עלות שֶבַע פָּרוֹת יְפוֹת מַרָאָה וּבְרִיאת בְּשֶׂר וַהִּרְעֶינָה בָּאָחוּ: וִהִנָּה שֶׁבַע פָּרוֹת אָחֵרוֹת עלוֹת אַחֲרִיהָן מִן־הַיִארֹ רַעוֹת מַרָאָה וְדַקּוֹת בָּשָּׁר וַתַּעַמֹדְנָה אָצֶל הַפָּרוֹת עַל־ שִׂפַת הַיִאר: וַתּאַכַלְנָה הַפָּרוֹת רַעוֹת הַמַּרְאֵרה וָדַקּת הַבָּשָׂר אַת :שֶׁבַע הַפֶּרוֹת יְפת הַמַּרְאֶה וְהַבְּרִיאת וַיִּיקֵץ פַּרְעה

Votabeln.

رنسن, einschlafen שבי, m. zum zweiten male שבלת f. Whre (pl. שבלת) קבה, m. Rohr, Halm קה, m. einer

ក្មាយ់, versengen, verbrennen חקף, die Spite, Wurzel ndy, wachsen, hervorsprossen שלע, verschlingen, מלא, adj. voll

Übersetze ins Deutsche.

עלורת ניִישָׁן פַּרְעה נִיּחֲלם שׁנִית וְהַנֵּה שֶׁבַע שִׁבְּלִים עלורת בְּקְנֶה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְמִבוֹת: וְהַנֵּה שֶׁבַע שִׁבְּלִים הַקּוֹת וּשְׁדוּפּת בְּקְנֶה אֶחְוֹת אַחֲרֵיהֶן: וַהִּבְלַעְנֶד־: הַשִּׁבְּלִים הַדַּקּוֹת אֵת שֶׁבַע הַשְּׁבְּלִים הַבְּקוֹת אֵת שֶׁבַע הַשְּׁבְּלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַפְּלֵאוֹת וַיִּילֵץ פַּרְעה וְהִנָּה חֲלוֹם:

Vofabeln.

יוֹכֵלְ, senden
קבׁת, rufen
קבׁת, אוֹנְיםְרּ, אוֹנְיםְרּ, binausziehen, herbeibringen
קבֹר, m. Grube, Loch
קבֹר, abscheren
קבֹר, wechseln, abziehen
שִׁבְּלִר, wechseln, abziehen
אַבְּלִר, bewand (pl. מַּבְּלַרוֹת, benten

בּהֵר, m. Deuter, Traumbenter
אָין, adv. ift nicht vorhanden
אָרוֹם, (Lift.) ihu
קּילֶין, von dir, über dich
הַאָּלֵוּם, nämlich, wie folgt
הַאָּלֵוּם, antworten
הַלְּעָרֵי, m. Friede, Ruhe, Wohle
ergehen; שִׁלוֹם פַּרְעוֹה, g. c.
der Friede Pharaos.

Übersetze ins Dentsche.

וּיִשְׁלַח פַּרְעה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹםְף וַיְרִיצְהוּ מִן־הַבּוֹר וַיְגַלַּח וַיְרִיבְּהוּ מִן־הַבּוֹר וַיְגַלַּח וַיְחַלֵּף שִּׁמְלֹתִיו וַיָּבֹא אֶל־פַּרְעה: וַיּאמֶר פַּרְעה אָל־יוֹםף חֲלוֹם חְלַמְתִי וּפֹתֵר אִין אתו וַאֲנִי שְׁמַעְתִּי עָלֶיף לֵאמר הִּלְעְדִי אֱלהִים יִעַנֶּה לִפְתּר אתו: וַיַּעַן יוֹםָף אֶת־פַּרְעה לֵאמר בִּלְעָדִי אֱלהִים יִעַנֶּה אֶת־שָׁלוֹם פַּרְעה:

Votabeln.

קל, adj. schwach, dürstig, mager [קלות, f. pl.] אָר, m. Unssehen, Gestalt בקות, adj. mager [f. pl. בקות.]

רָאָד, וְפּאָכּת, וְפּאָכּת, joidhe בְּהַבְּיִם, פֿgypten בְאַבְיִם, m. erîter [אַשׁנֹן, f. pl.] קרֶב, m. Juneres, Körper, Leib יְדֵע, wahrnehmen בְּאְנִשֶּר, wie הְחִלְּה, f. Lufang המוץ, mager [אָנָם, pl.] בּנְרָ, m. Priester, Hieroglyphist [pl. הַרְּשָׁמִים] wohl auch, Traum= benter, Magier , verkünden, benten, anzeigen.

Übersetze ind Dentsche.

ג וַיְדַבּּר פַּרְעה אֶל יוֹםְךּ בַּחֲלֹמִי הִנְנִי עמֵׁד עַל־שְׂפַּרֹת הַיְאֹר: וְהִבָּה מִן־הַיְאֹר עלֹת שֶׁבַע פְּרוֹת בְּרִיאוֹת בְּשָׁר וִיפֹּת חּאַר וַהִּיְאָר עלֹת שֶׁבַע־פְּרוֹת בְּיִאוֹת בְּשָׁר וִיפֹּת חּאַר וְהִנְה בְּאָרוֹ: וְהִבָּה שֶׁבַע־פְּרוֹת אֲחֵרוֹת עלוֹת אֲחֲרִיהֶן הַלֹּתְ וְבְּלִיה בְּבְּלּרֹי, בְּבְּיִת בְּבְּלוֹת וְבְּרִעוֹת אֵת שֶׁבַע הַפְּרוֹר לְּרִעִיׁ בְּבְּיִה בְּכְל־אֶרְיִם הַפְּרוֹת בְּבְּרִוֹת הָבְּרִיאֹת: וַהְּצְבִיה הַבְּרִיּת הְבִּרִיאֹת: וַהְּבָּאוֹ אֶל־בְּרְבִּיְה וְמֹאֹת וְמִבֹּע בִּיְבְאוֹ אֶל־בְּרִיּא בַּחְלֹמִי וְהִבָּה שָׁבַע שִׁבְּלִים וְמִבּוֹת וְמִבְּלִייְן; וְהִבָּה שֶׁבְע הַּבְּעְהָוֹת בְּבְּתִיה שְּבְּלִים בְּמִבוֹת וְמִבְּרִיה שֶׁבְע הַּבְּעְּוֹת שְּבְּכוֹת הַבְּלִים הַמִּבוֹת וְמִבְּרִיה בְּקְוֹת שִׁבְּלִים הַמִּבְע הַשְּבְּלִים הַמִּבוֹת וְמִבְּרִיה אָּחְד הוּא אֵת שָׁבַע הַשְּבְּלִים הַמּבוֹת וְמִבְּרִיה אֶלְּהִים עשׁה הִנִּיד לִפְּרְעה חֲלוֹם פַּרְעה אֶחְד הוּא אֵת שִׁבְע הִיּבְּלְים הַמִּבוֹת וְמִבְּרִעה אֶחְד הוּא אֵת שִׁבְע הִשְּבְּלִים הַמִּבוֹת הַבְּרְעה אֶּחְד הוּא אֵת אַבְּרִיה וְבִּיִי לִי: וַיּאֹמֶר יוֹבֵּלְ עְבִּרְעה הְבִּיִים הְמִבּרְעה הְבִּיִים בְּיִבּר הְבִּרְעה בְּבְּרְעה הְבִּיִים בְּיִבּר הִּבְּרְעה בְּבְּרְעה הְבִּיִים בְּבְרִיה בְּבְּרְעה הְנִין בְּבִּרְיה בְּבְּרִיה עשׁה הִנִיר לִי: וַיּאמֶר יוֹבֶּלְ בְּרְעה הְבִּיר הִיּבְיר הִיּבְיִים עשׁה הִנִיד לְבַּרְעה:

Jösungen und Rückübersetzungen.

VII. Und es geschah, als zwei Jahre zu Ende waren, da hatte Pharao einen Traum, er stände am Flusse. Und siehe, vom Flusse steigen auf sieben schöne und sette Kühe und sie weideten im Grase. Aber siehe, sieben andere Kühe steigen auf nach ihnen vom Flusse her, die häßlich und mager waren; sie stellten sich neben die Kühe am User des Flusses. Und die häßlichen und mageren Kühe verzehrten die sieben schönen und setten Kühe. Da erwachte Pharao.

VIII. Und Pharao schlief wieder ein und ihm träumte abermals: siehe, sieben volle und schöne Ahren an einem Halm. Doch siehe, sieben magere und versengte Ahren wuchsen nach ihnen. Und es verschlaugen die sieben mageren Ahren die sieben dicken und vollen. Da erwachte Pharao: es war ein Traum.

IX. Da sandte Pharao hin und ließ Joseph rufen; man zog ihn aus dem Gefängnisse hervor, und er ließ sich das Haar schneiben, wechselte seine Kleider und kam hinein zu Pharao. Da sprach Pharao zu Joseph: Mir hat ein Traum geträumet, und ist niemand, der ihn deuten kann; ich habe aber von dir folgendes gehört: du hörest einen Traum und deutest ihn. Und Joseph antwortete Pharao wie folgt: "Ich vermag nichts, Gott wird das Wohl Pharaos verkunden."

X. Und Pharao sprach zu Joseph: "In meinem Traume sah ich, ich stände am User des Flusses. Da steigen aus dem Wasser sieben fette und schöne Rühe und weideten im Grase. Doch siehe, sieben andere Rühe steigen nach ihnen auf, die elend, häßlich und mager waren, wie ich sie bis jett im Lande Egyptens nicht gesehen habe. Und es verzehrten die sieben mageren und häßlichen die sieben ersten fetten Rühe. Und fie fraßen sie auf, doch merkte man es ihnen nicht an, denn ihr Aussehen war jo schlecht wie vorhin. Da wachte ich auf. Und mir träumte wieder: siehe, sieben volle und schöne Uhren auf einem Halme. Und sieben dürre und versengte Ahren wuchsen nach ihnen. Und die sieben dünnen Ahren verschlangen die sieben schönen Ahren, und ich sagte es den Priestern, doch konnte es mir keiner deuten." Und Joseph sprach zu Pharao: "der Traum Pharaos ist ein und derselbe: Gott verkundete Pharao, was er thun will."

Das Eigenschaftswort.

(Adjectiv התאר התאר)

Die Abjektiva richten sich im Hebräischen nach dem Genus und nach der Zahl, 3. B. חֲבָמִים בָּדוֹל, ein großer Weiser, הַבָּמִים בָּדוֹל, große Beisen, הַבְמָה גְּדוֹלְוֹת, eine große weise Frau, הַבְמָה גְּדוֹלְה, große weise Frauen.

Die Adjektiva vertreten häusig die Substantive, wie dies ja auch so oft in den occidentalen Sprachen der Fall ist, 3. B. yin, der Reiche,

עני, der Arme.

Man unterscheidet bei den Abjektiven eine volle (attributive) Form und eine furze (prädifative), jene für befannte, diese für erst ausgesagte Eigenschaften, 3. B. אָּחִינה הַקְּטוֹן, unser fleiner Bruder (attributiv) da= gegen אָהִינוּ הָקְשׁוֹ, unser Bruder ist klein (prädikativ). Die attributive Form steht nach dem Nomen, während die prädikative sowohl vor als nach demselben stehen kann. Es ist ersichtlich, daß der status constructus als ein mit einem Romen verbundenes Eigenschaftswort anzusehen ist, Turcht; בֶּלִים, Geschirre, בָּלִים, Hausliche Geschirre.

Es ist dies wie im Deutschen, wo bei zusammengesetzten Wörtern das Be-

stimmungswort als Adjettiv aufgefaßt werden fann.

Die Endungen der Abjektiva sind ähnlich wie die der Substantiva zund zund zur kemininum Singularis, zu für Plural masculinum zur klural femininum. Wirst man die Plural-Endung ab, so entsteht der Singular, wird die Femininum-Endung im Singular abgeworsen, so erhält man das masculinum singularis, welches natürlich auch eine andere Vokalisierung erhalten muß.

Beifpiele für Adjekt.

Masculi	na.	Feminin	ıa.
Singular	Plural	Singular	Plural
עָשִיר, reid)	עְשִׁירִים	אַשִירָה	עשירות
עבי, arm	עַגיים	ַעָניָה	יְעַנִיּוֹת
שום, gut	טובים	פובָה	מובות
רַע, įdyledyt	רָעִים	רָעָר	רְעוֹת
יוקו, alt	וָבְנִים	וָכוּרָה	וָבְנוֹת
קרול, groß	נְדוֹלִים	בְּדוֹלָה	בְּדוֹלוֹת
וְבּבוֹר, וְנבוֹר, וְנבוֹר	בּוֹרָה	נְּבּוֹרָה	גבורות

Der Hebender erset häusig das Abjektiv durch Borsetung von איש (Mann), אַשְּהְ (Fran), בַּעַל (Sohn), הַ (Tochter), בַעַל (Mann), בַעַל (Fran) an ein Nomen. Statt zu sagen ein wahrheit se liebender Mann, sagt er איש אָכָה ein Mann der Bahreheit, ebenso אִישׁ שְׁלוֹם cin Mann des Friedens (ein friedertriger Mann).

Romparation der Gigenschaftswörter.

Die Eigenschaft eines Gegenstandes kann dreifach ausgedrückt werden: im Positiv, Komparativ und Superlativ. Der Positiv bezeichnet die Eigenschaft für sich, während der Komparativ und Superlativ sie mit derselben Eigenschaft eines andern Gegenstandes vergleichen. Der Komparativ besagt, daß einem Gegenstande eine bestimmte Sigenschaft in einem höhern Grade eigen ist als einem andern, während der Superlativ einem Gegenstande eine Eigenschaft im höchsten Grade zuschreibt.

Die Bildung der Steigerungsstufen ist im Hebräischen höchst ein= fach; dieselbe geschieht durch Präpositionen oder durch Partifel. So ist

für den Komparativ die Präposition von, (verfürzt) gebränchlich; der Komparativ hat oft, wie es auch in occidentalen Sprachen der Fall ist, die Bedeutung des Superlativ; ז. שורה בערות בערות בערות בערות ארות ארות בערות מוני און, und die Schlange war listiger denn alle Thiere auf dem Felde.

Der Artifel 7, der ja im Hebräischen so vielen Zwecken dient, kann

oft den Superlativ bilden helfen, д. B. הַבְּכִירָה die älteste, הַבְּיִרָה die jünaste.

Interessant ist die Bildung des Superlativ durch Verdoppelung des Abjektivs, und zwar steht das eine Abjektiv im Singular, das andere im Plural, z. B. קדשׁי בְּרָשׁי בְּרָשׁי בְּרָשׁי בּוֹשְׁירָ בְּשִׁירִ בְּשִׁירִם das Allerheiligste; anch zwei Substantive können den Superlativ umschreiben helsen, z. B. בישיר בישירים das

Zibersetzungs-Aufgaben.

höchste Lied (das Hohelied).

Aus Mangel an Raum haben wir für die nachfolgenden Übersetzungs-Aufgaben die Bokabeln nicht mehr ausgezogen; die beigegebenen kast wörtlich, ohne Rücksicht auf die deutsche Konstruktion, gehaltenen Lösungen reichen bereits für die Zwecke des Lernenden aus; überdies besindet sich am Schlusse unserer Sprachlehre ein sehr sorgfältig zusammengestelltes hebräisch-deutsches Glossar, dessen sehren Gebrauch wir dringend empfehlen. Da die Übersetzungsstücke nunmehr zusammenhängender Natur sind, so haben wir dieselben mit den für die richtige Betonung nöthigen Accenten versehen.

Überjețe ins Dentsche.

Söfung und Rücküberfetung.

XI. Die Himmel erzählen die Ehre Gottes und das Himmelssewölbe verfündet das Werf seiner Hände. Ein Tag sagt es dem andern, und eine Nacht erzählt es der andern. Ohne Rede und ohne Worte, noch daß ihre Stimme gehört werde. Über die ganze Erde zieht sich ihre Schnur, und ans Ende der Welt dringt ihr Wort; der Sonne hat er in ihnen ein Zelt gemacht. Und sie tritt hervor wie ein Bräntigam aus seinem Brantzelte (Baldachin) und srent sich wie ein Held, den Weg zu durchlausen. Vom Ende des Himmels ist ihr Ansgang und ihre Umstreisung dis ans Ende, und nichts bleibt vor ihrer Wärme verborgen. Das Geseh (die Lehre) Gottes ist vollkommen — eine Erquickung der Seele, die Bestimmung Gottes ist tren — eine Belehrung des Thoren. Die Besehle des Herrn sind gerade — eine Frende des Herzens, das Gebot Gottes ist lanter — eine Erleuchtung der Augen. Die Furcht Gottes ist rein, dauernd, ewiglich, die Rechte Gottes sind wahrhaftig, allesanunt gerecht. Sie sind köntigker denn Gold und viel seines Gold, sie sind süßer denn Honig und Honigseim.

Übersetze ins Deutsche.

אַבּרְבֵי לְּבֶּךְ הְּבָמִרְאֵי עִינֶיְךְ וְיִמְיבְךְּ לִבְּךְ בִּימִי בְחִוּרוֹתֶּיְךְ וְהַלֵּךְ בְּבְּלְבִּילְ בְּבְיִבְי לְבִּיךְ לְבִּלְרִבְי לְבִּיךְ לְבִיךְ לְבִּיךְ לְבִּיךְ לְבִּיךְ לְבִּיךְ לְבִּיךְ לְבִּיךְ לְבִּיְ בְהָּשְׁ בְּיִבְיִ הְבְּבְּים וְשָׁבְנִי הְבָּבְים וְשָׁבְנִי הְבָּבְים וְשָׁבְנִי הְבָּבְים וְשָׁבְנִי הְבְּבְים וְשָׁבְנִי הְבָּבְים וְשָׁבְנִי הְבְּבְים וְשָׁבְנִי הְבְּבְּים וְשָׁבְנִי הְבְּבִּים וְשָׁבְנִי הְבְּבְים וְשָׁבְנִי הְבְּבִּים וְשָׁבְנִי הְבְּבְים וְבְּבִּבְים וְהָבְּבִים וְשָׁבְנִים וְבְּבְּבִים וְשָבְנִים וְבְּבִּבְים וְשָּבְנִים וְבְּבְּבִים וְשָּבְנִים וְבְּבְבִּים וְבְּבְּבִים וְבְּבְּבִים וְבְּבְּבִים וְבִּבְּבִים וְבִּבְּבִים וְבְּבְּבִים וְבְּבִּבְים וְבְּבְבִּבְים וְבְבְּבִים וְבִיבְּבִים וְבְּבְבִּבְים וְבְּבְּבִים וְבְּבְבִּבְים וְבְבְּבִּבְים וְבְּבְבִּבְים וְבְבְּבִּבְים וְבְבְּבִּבְים וְבְּבְבִּבְים וְבְבְּבִים וְבִּבְּבִים וְבִּבְּבִים וְבִּבְּבִים וְבִּבְּבִים וּבְבְּבִים וְבִיבְּבִים וְבִּבְּבִים וְבִּבְּבִּים וּבְּבְּבִים וְבִּבְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּבְּים בּיִבְּיִים בְּבִּבְּבִּים בְּבְּבִּבְים בְּבִּבְּים בּבְּבִּים בְּבִּבְּבִים וּבְּבְּבִים בְּבִּבְּבִּים בּבּיים בּבּבְּים בּבּבּים בּבּיים בּבּיים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּיבְּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּיבְּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּ

Lösung und Rückübersetzung.

XII. Freue dich, Jüngling, in beiner Jugend und ergöße bein Herz in beinen jungen Tagen (in den Tagen beiner Jugend), thue, was bein Herz gelüstet (wandele in den Psaden beines Herzens) und beinen Augen gesällt, wisse aber, daß um dies alles Gott dich vor Gericht führen wird. Schaffe ab den Gram von beinem Herzen und thue weg das Böse von beinem Leibe, denn die Kindheit und Jugend ist eitel. Gedenke deines Schöpfers in den Tagen beiner Jugend, ehe denn die bösen Tage kommen und die Jahre eintreten, da du wirst sagen: "sie gesallen mir nicht (ich habe kein Gesallen an ihnen). Ehe denn sich verdunkelt die Sonne und das Licht und der Mond und die Sterne und die Wolken wiederkommen nach dem Regen.

Die Zahlwörter.

(Numeralia יַשֶׁם הַמָּסְפָּר)

Man theilt die Zahlwörter ein: in Grundzahlen, cardinalia, auf die Frage wie viele? und in Ordnungszahlen, ordinalia, auf die Frage der wievielste? Fene geben die Menge der Dinge au, diese die Reihenfolge derselben.

Das Zahlwort ist als Attribut des Nomen und daher folgerichtig als Abjektiv anzusehen. Es richtet sich daher nach dem Genus und der

Bahl des Substantivs.

Grundzahlen.

	o i ii ii b z ii ji i ii.							
I	Masculinum.	Femininum.		Masculinum.	Femininum.			
1	אָקד	אַחַת	16	שִׁשָּה עָשָׂר	שש עשְרֵה			
2	שָׁגַיִ ִ ם	שָׁתַּיִם	17	שִׁבְעָה עְשָׂר	שְׁבַע עֶשְׂרֵה			
3	שׁלשָׁה	שַׁלשׁ	18	שִׁמְנָה עָשָׂר	שׁמנֶה עֵשִׂרֵה			
4	אַרבָּעָה	אַרָבַע	19	הִשְּׁעָה עֲשָׂר	חשע עשה			
5	חַמִשָּׁה חַמִּשָּׁה	קמֵש בּי	20	עשְׂרִים	ָעֶשָׂרִים עָ			
6	नष्यं	שש	30	שׁלשִׁים	שׁלשִׁים			
. 7	שִׁבְעָה	שֶׁבַע	40	אַרְבָּעִים	אַרְבָּעִים			
8	שִׁמֹנְה	שָׁמנֶה	50	חַמִשִּׁים	חָמִשִּׁים			
9	תִשְׁעָה	עשׁיַת	60	ששים	ששים			
10	ַעשִׂרָה	עשֶׂר	70	שָׁבְעִים	שָׁבְעִים			
11	אַחַד עָשָׂר	אַחַת עֶשְׂרֵה	80	שמנים	שמנים			
12	שְׁנִים עָשְׂר	שָׁמֵים עֶשְׂרֵה	90	הִשְׁעִים ה	הִשְׁעִים			
13	שׁלשָׁה עֲשָׂר	שָׁלשׁ עֶשְׂרֵה	100	מַאָר	מַאָר			
14	אַרְבָּעָה עָשָׂר	אַרְבַּע עֶשְׂרֵה	1000	אָלֶף	אֶלֶף			
15	אַשְׁה עָשְׂר	חַבשׁ עשְׂרַה	10000	רָבְבָה	רְבָבָה			

Die Verbindung der Einer mit den Zehnern geschieht auf die leichteste Weise, indem erstere vor oder nachgesetzt werden können; з. B. einundzwanzig אֶחֶר וְעֶשְׁרִים achtundvierzig שַׁמֹנְרָה וְאַרְבָּעִים

Ordnungszahlen.

Masculinum. Singular. Femininum וְאשׁוֹנָה, der erste רָאשׁוֹנָה, die erste

Masculinum.	S	iı	1 9	11	1	a	r.	Femininum.
-------------	---	----	-----	----	---	---	----	------------

שׁנִי, der	zweite	,שֵׁנִית,	die	zweite
שׁלִישִׁי, der	dritte	שְׁלִישִׁית,	die	dritte
רביעי. ber		רְבִיעִית,	die	vierte
שׁבִישִׁי, ber	fünfte	חָמִישִׁית,	die	fünfte
ישישי, der	jechjte	שִׁשִּׁית,	die	sechste
שָׁבִיעִי, ber	jiebente .	שָׁבִיעִית,	die	siebente
שׁמִיבִי, der	achte	שָׁמִינִית,	die	achte
הִשִּׁיעִי, ber	neunte	הְשִׁיעִית,	die	neunte
עשירי, ber	zehnte.	ַעֲשִירִית,	die	zehnte.

Plural. Masculinum. Femininum. ראשונות, die ersten ראשונים, die ersten שבילתי, die zweiten שניים, die zweiten שלישיות, m. j. w. שלישים, זו. וֹ. זע. רביעים רבעיות חמישים חמישיות ששיות ששים שביעים שביעיות שמינים שמיניות תשיעים תשיעיות

Wie aus Obigem hervorgeht, werden die Ordnungszahlen bis zehn von den Grundzahlen gebildet, indem ersteren ' für das männliche und pi für das weibliche Geschlecht augehängt wird; der Plural erhält die Endung p' fürs Masculinum und pi fürs Femininum.

עשירים

עשירות

Bon zehn ab werden die Erundzahlen auch als Ordnungszahlen benutzt, nur stehen letztere stets nach dem Nomen und haben vor sich den Artistel; auch die ersten zehn Zahlen werden hänsig so gebildet, z. B. am zweiten Tage.

Bruchzahlen.

Dieselben sind mit Ausnahme von halb 'Ar, 'nach, auch Aringe, auch Aringe, and genau mit den Ordnungszahlen generis feminini übereinstimmend, doch stehen sie stets vor dem Nomen.

ווחים אונים אונים אונים בל ,בל מונים לבעם viel, בל wenig; Mal heißt בְּעָם, der Plural von בְּעָבִים ist בְּעָבִים (and) מונים, רְּבְּלִים (מונים, רְבְלִים (מונים, רְבְלִים (מונים בּעָבִים בּעָבים בּעַבים מונים). Distrubitiva (Zahlen, welche angeben, wie viele zusammen jedesmal gerechnet werden, wofür man im Deutschen die Partisel je benust) drückt der Hebräer durch Wiederholung der Grundzahlen auß, 3. B. הַשָּׁשִׁר שִׁשָּׁר je sechs.

Es kann an dieser Stelle nicht unerwähnt bleiben, daß die alten Hebräer die Buchstaben des Alphabets benützten, um die Zahlen zu beszeichnen; der erste Buchstabe war 1, der zweite 2 20. Die hebräischen Zahlen stellen sich uns daher in folgender Gestalt dar:

1,	8	9,	හු 17,	*>	70,	ע	600,	ם
2,	ב	10,	, 18,	יח	80,	פ	700,	1
3,	٦	11, \$? 19,	ים	90,	Z	800,	Ŕ
4,	٦	12,		ڔ	100,	ק	900,	25
5,	ī	13,	יג 30,	5	200,	ή	1000,	,
6,	1	14,	۲ [,] 40,	な	300,		2000,	
,	i	15, j	_ ,	1	400,	ח	1	
8,	П	16,	יך 60,	ם	500,	٦	3000,	٦

Bei zusammengesetzten Jahlen wird die größere vorangesetzt, z. B. 423, τος = 857, σος = 1989.

Albersehungs-Aufgaben.

Überfetze ind Dentsche.

בְּשְׁבֵת בְּשָׁבֶת בִּיְמֵים וּמֵי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל־הָאָבֶץ: בְּשְׁבַת שֵׁבּוּל הָיוּ עַל־הָאָבֶץ: בְּשְׁבַת שֵׁשׁ־מֵאָוֹת שָׁנְה לְחַיִּי־נֹח בַּחֶּרָשׁ הַשִּׁנִי בְּשִׁבְעָה־עָשֶׂר יִוֹם לַחֲדֶשׁ בַּשִּׁבִים הַיָּוֹם הַלָּה: בְּעָבִים נִיְם לְחָבִשׁ הַשָּׁבִים בְּיִּלְה: בְּעָצִם הַיִּוֹם וְאַרְבָּעִים לְוֹי וְשְׁלְשָׁת בְשִׁי־בְנְיָן הַיְּהָבְיִם וְיִבֶּת בְּנִירְתִח וְאָבֶשְׁת נֹח וְשְׁלְשֶׁת בְשִׁי־בְנְיָן אַרְבָּעִים וְיָבֶּת בְּנִירְהַ וְאָבֶשְׁת נֹח וְשְׁלשֶׁת בְשִׁי־בְנְיֶן אָהָבְרָה וְבָלִ-הַבְּבְיִן וְאָשֶׁת בְּלִירָה וְבָל-הַבְּהַמְרֹה לְמִינְה וְבָל-הַבְּהַבְּהֹבְרה לְמִינְה וְבָל-הַבְּבְּתְּרה לְמִינְה וְבָל-הַבְּבְּהַמְרה לְמִינְה

יְּכָל־הָגֶשֶׁשׁ הְרַבִּשׁ עַל־הָאָרֶץ לְמִינֵהְוּ וְכָל־הָעֵוֹף לְמִינֵהוּ כָּל צִפְּוֹר בְּנָקְרּ הַבְּבָּרְ הְבָּבְּיִם שְׁנֵים מָבְּלּרַהַבְּשִׁר אֲשֶׁר אִתְּ בְּבְּרָוּ הַבְּבְּיִם שְׁנִים מָבְּלּרַהַבְּשִׁר אֲשֶׁר אִתְּ בְּבְּרִוּ הַבְּבְּיִם שְׁנִים מָבְּלּר בְּבְּעִים וְיִּבְּאִים זָכְר וּנְקַבְּהַ מִבְּלּרְבְּבְּשִׁר בְּשִׁר בְּשָׁר בְּבְּרְוּ הַבְּבְּיוֹ מִבְּיוֹ מִבְּבְּוֹ הַבְּבְּיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבִּין בְּבְּבְּיוֹ מִבְּיִלְ בְּבְּבְּיוֹ מִבְּיִבְ מְאָר בְּבְבְּיוֹ מִבְּיִבְ מְאָר בִּחְבְּהְ מִבְּיִבְ מְאָר בְּבְּבְּיוֹ מִבְּיוֹ מְבְּבְיוֹ מִבְּבְיוֹ מִבְּבְיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְיוֹ מִבְּבְיוֹ מְבְּבְיוֹ מִבְּבְיוֹ מִבְּבְיוֹ מִבְּבְיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְיוֹ מִבְּבְיוֹ מִבְּבְּבְיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְיוֹ מִבְּבְיוֹ מְבְבְּבְיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְיוֹ מִבְּבְיוֹ מִבְּבְיוֹ מִבְּבְיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְיוֹ מִבְּבְיוֹ מְבְּבְּיוֹ מִבְּבְּיוֹ מְבְּבְיוֹ מְבְּבְיוֹ מְבְּבְיוֹ מְבְּבְּבְיוֹ מְבְּבְיוֹ מִבְּבְיוֹ מְבְבְּיוֹ מְנִבְיוֹ מְבְבְּבְיוֹ מִבְּבְיוֹ מְבְּבְּבְיוֹ מְבְּבְּבְיוֹ מְבְּבְּיוֹ מְבְּבְיוֹ מְבְּבְּבְיוֹ בְבְּבְּיוֹ מְבְבְּבְיוֹ מְבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ מְבְבְּבְּיוֹ בְבְּבְיוֹ מְבְבְּבְיוֹ מְבְּבְּיוֹ מְבְּבְּיוֹ מְבְיוּ בְּבְּבְּבְּיוֹ מְבְּבְּבְיוֹ מְבְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ מְבְּבְּבְיוֹ מְבְּבְּבְּיוֹ מְבְבְּבְיוֹ מְבְּבְּבְּבְּבְיוּ בְּבְּבְיוֹם מְבְּבְּבְיוֹם מִּבְּבְּבְיוֹם מְיוֹבְבְּבְיוֹם מְבְּבְיוֹם מְּבְּבְיוֹם מְיִבְּבְיים מְבְּבְיוֹם מְבְּבְיוֹם מְיו

Jösung und Rückübersetzung.

XIII. Und als die sieben Tage um waren, da kamen die Wasser Sintslut auf Erden. In dem sechshunderten Jahre des Alters Noah, im zweiten Monat, am siebzehnten Tage dieses Monats, da brachen auf alle Quellen der großen Tiefe, und die Schlensen des Himmels thaten sich auf. Und der Regen kam auf Erden vierzig Tage und vierzig Rächte. Un eben demfelben Tage ging Noah mit Cem, ham und Japhet, feinen Söhnen, (den Söhnen Noahs) und feiner Frau (der Frau Noahs) jammt den drei Frauen seiner Solpne in die Arche. Sie und allerlei Thier nach jeiner Art, allerlei Bich nach feiner Art, allerlei Gewürm, das auf Erden friecht, nach seiner Art, und allerlei Bögel nach ihrer Art, alles was Flügel, alles was Fittige hat. Und sie kamen zu Roah in die Arche je zwei von allem Fleisch, in dem ein lebendiger Geist innen war. Und die da famen, waren Männlein und Beiblein von allem Fleisch, wie denn Gott ihm geboten hatte; und Gott schloß hinter ihm gu. Und die Sintflut war vierzig Tage auf Erden; und die Gemässer wuchsen und hoben die Arche, und sie erhob sich über der Erde. Und das Gewässer nahm zu und vernichtte sich sehr auf Erden; und die Arche fuhr auf dem Gewässer. Und das Gewässer verstärfte sich außerordentlich auf Erden; da bedeckte es alle hohen Berge unter dem ganzen Himmel. Fünfzehn Ellen hoch erhob sich das Gewässer, und es bedeckte die Berge. Da ging alles Fleisch, das auf Erden friecht, unter, sowol Bögel, als Vieh, als Thiere, als alles Gewürm, was auf Erden friecht, und die gauze Menschheit (alle Menschen). Alles, was einen lebendigen Odem hatte, von allem, was auf dem Trockenen war, starb. Und es ward vertilget alles Wesen, was auf dem Erdboden war, vom Menschen an bis auf das Vieh, bis auf das Gewürm und die Wögel unter dem Himmel, und sie wurden vertilget von der Erde; es blieb nur übrig Noah und was mit ihm in der Arche war. Und das Gewässer behauptete sich (nahm zu) auf Erden hundert und fünszig Tage.

Übersetze ind Deutsche.

עוֹדֶנּוּ עמֵׁך אַבְּרָהָם עוֹדֶנִּוּ עמֵׁך XIV. לפני יְהֹנֶה: וַיִּנֵשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֵרְ הַאַף תִּסְפֶּה צַּהִיק עִבִּירְשָׁע: אָוּלַנִ ישָׁ חָמִשִּׁים צַדִּיִקִם בְּתוֹךְ הָעֻיר הַצַּקְר הָסָפֶּה וְלְאֹ־תִשְּׁא לַמְּלֵח לְלַמְעוֹ חָמִשִּׁים הַצַּרִּיָּקִם אֲשֶׁר בְּקְרָבֶּה: חָלְלָה לְךְּ מִעֲשְׂת ו פַּדָּבֶר הַנֶּהֹ לְהָמִיַת צַדִּיק עם־רָשֶׁע וְהָיָה כַצַּדָּיק כְּרְשָׁע חְלֹלֵה לְּדְ הַשׁבּּט בָּל־הָאָרֶץ לָא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט: וַיָּאמֶר יְהוֹיָה אִם־אֶמְצְּאַ בִּסְדִם חֲמִשִׁים צַדִּיִקִם בְּתֵּוֹךְ הָעָיִר וְנִנְשָׂאַתִי לְבָלְ־הַבְּמָקוֹם בַּגֵעבֹנְּרָם: וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיּאמַרָ הִנָּה־נְּאַ הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּבֵּרַ אֶל־אֲדֹנֶי וְאָנֹכִי עְפֶּר וָאֵפֶר: אוֹלֵי יַחְסְרוּן הַמִשִּים הַצַּוּיקם הַמְשָּׁה הַתִשְׁתִית בַּהֲמִשְּׁה ָּאָת־פָּל־הָעִיר ווֹאֹמֶר ׁ לָא אַשְּׁחִית אָם־אָמְצְאַ שְׁם אַרְבָּעִים וְחֲמִשְּׁח: אָת־בָּל־הָעִיר ווֹאֹמֶר ׁ לָא אַשְּׁחִית אָם־אָמְצְאַ שִׁם אַרְבָּעִים וְחֲמִשְׁחִוּ וַיֹּםֶף עוֹד רְבַבַּרָ אֵלִיוֹ וַיּאַמֵּר אוּלַיָּ יִמְּצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאֹמֶר לְא אָעשֶׁה בַּעֲבָוּר הָאַרְבָּעִים: נַיֹּאֹטֶר אַל־נָא יָחַר לַאדֹנָי נַאֲדַבּּרְדַה אוֹלְיֵי יִפְּצְאָוֹן שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לָא אֶעֶשֶׁה אִם־אֶּמְצְא שָׁם שָׁלשִים: וַיִּאמֶר הִנֵּה־נִאָּ הִוּאַלְתִּי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנִי אוּלַיָּ יִפְּצְאָוּן שָׁם עשִרִים וַיֹּאֹמֶר לָא צִּשְׁחִית בַּעבוּר הָעֶשְׁרִים: וַיֹּאמֶר אַל־נָאׁ יָדַוֹר לַאָדנָי וַאֲדַבְּרָה אַדְ־הַפַּעַם אוֹלַי יִפְּצְאָוּן שָׁם עֲשָׂרָה וַיֹּאמֶר לְאַ אַשְׁלִית בַּגֵעבור הָגַעשְׂרָה: וַיִּכֶּלֹך יְהְוֹה בַּגֵאשֶׁר בִּלְּה לְדַבֵּר אֶלֹי אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם שָׁב לִמִקמִו:

Jösung und Rückübersetzung.

XIV. Und die Männer wandten sich von dort und gingen gen Sodom; aber Abraham stand noch vor dem Herrn. Und Abraham näherte sich und sprach: "Willst du den Gerechten mit dem Gottlosen umbringen?

Es möchten vielleicht fünfzig Gerechte in der Stadt fein; wolltest du die umbringen und dem Ort nicht vergeben um fünfzig Gerechter willen, die darinnen wären? Das jei ferne von dir, daß du das thust, zu tödten den Berechten mit dem Gottlosen, daß der Gerechte sei gleichwie der Frevler; daß sei ferne von dir, daß du, der die ganze Welt richtest, nicht Recht thuest." Und Gott sprach: "finde ich zu Sodom in der Stadt fünfzig Gerechte, jo will ich um ihrer willen dem ganzen Orte vergeben." Da antwortete Abraham und sprach: "ich habe mich unterwunden zu reden mit dem Herrn, wiewol ich Erde und Stand bin. Es möchten vielleicht an den fünfzig Gerechten fünf fehlen, willst du denn wegen der fünf die ganze Stadt verderben?" Und er (Gott) sprach: "Ich werde sie nicht verderben, wenn ich dort fünfundvierzig finde." Und er (Abraham) fuhr fort, mit ihm zu reden und sprach: "Man möchte vielleicht vierzig darinnen finden"; und er (Gott) sprach: "Ich werde es nicht thun um der Vierzig willen." Und er (Abraham) sprach: "Der Herr zürne nicht und ich werde noch reden, es möchten sich vielleicht darinnen dreißig finden." Er (Gott) aber sprach: "Ich werde es nicht thun, finde ich darinnen dreißig." Und er (Abraham) iprach: "Siehe ich habe mich unterwunden mit dem Berrn zu reden, man möchte vielleicht zwanzig darinnen finden." Und er (Gott) sprach: "Ich will sie nicht verderben um der zwanzig willen." Und er (Abraham) iprach: "Der Herr wolle nicht zürnen, daß ich noch dies eine Mal rede, man möchte vielleicht zehn darinnen finden." Und er (Gott) iprach: "Ich will sie nicht verderben um der zehn willen." Und der Herr ging hin, da er beendet hatte, mit Abraham zu reden; und Abraham fehrte wieder an seinen Drt.

Die Fürwörter.

(Pronomina בַּבּרִים).

Wir haben schon früher das Pronomen und seine Verbindung mit dem Romen und Verbum kennen gelernt. Zur gründlichen Erlernung geben wir nachstehend ein Verzeichniß der Pronomina sammt ihrer Deklination.

1. Perjon.

לב א פרן פת.

Masculinum. Femininum.

אָרָה, אַת אַר, אַרָר, אַרָר, אַרָר, אַרָר, אַרָר, אַרָר, אַרָר, אַרָר, פּרָר, פֿרָר, פֿרַר, פֿרָר, פּרָר, פֿרָר, פּרָר, פֿרָר, פּרָר, פּ

3. Perjon. Masculinum, Femininum. איח, fie RAT, er לו, למו, או ihm לה, או ihr החוא, fie (20ff.) ואות, אותו יוסט, ממבה von ihm בְּבְהַר, מְמֵבְרּ ihr ום, durch ihu בה, durch sie ישול, twie er במוחה, twie fie הם, המה, fie (עוff.) א, להם, או ihnen להם, זע ihnen יָּבֶרְהָלְ, אָרְהָל, אוֹרְכֶם, אוֹרְם, װְּלֶם, אוֹרְם, אוֹרְם, אוֹרָם, אוֹרָם, אוֹרָם, אוֹרָם שהה, von ihnen מהן, von ihnen בָהֶם, durch sie בָהֶן, durch sie כהן, wie fie כהן, wie fie

Pronomina demonstrativa.

ה, dieser האו, diese בּלְנֶה, jene אַלֶּה, אֵל, biejetben

אָת, jelbst קאָם, bieser

נה, הבה, dieser diese.

Pronom. interrogativa.

מב, הבה, השה, was מי, wer.

Pronomen relativum.

אשר, welcher, welche.

Personaljuffige.

Singular.

1. ', mein II, unser II. ', meine II. ', meine II. ', unsere II. ', meine II. ', meine II. ', unsere II. ', meine II. ', meine II. ', unsere II. ', meine II. ', unsere II. ', meine II. ', meine II. ', unsere II. ', meine II. ', unsere II. ', meine II. ', unsere II. ', ihre II. ', unsere II. ', ihre II. ', ihre II. ', unsere II. ', ihre II. ', unsere II. ', ihre II. ', unsere II. '

Albersehungs-Aufgaben.

Überfețe ind Dentsche.

אַלּרָאָרֶם וְאַתָּה אֶתִּבְּרִם בֶּּלְרִתְּה שְׁעִים שְׁנָּה וְתַשַׁע שְׁנִים וַיִּרָּא יְהֹוֹה אָלִרְאַבְּרָם וַיַּאָמֶר אֵלְיוֹ אֲנִיראָל שַׁבִּי הִתְהַלֵּךְ לְּפָּנֵי עָהְהֹ הְתִּבְּרָם וַיִּאָמֶר אֵלְיוֹ אֲנִיראָל שַׁבִּי הִתְּהַלְּךְ לְּפָּנֵי עָהְהֹ הְמִּרְ בִּיִּאָר מִאְדֹ בְּרִתְּ וֹיִבְּעָרְ בִּינִי וְבִינְּהְ עִוֹרְ אֶתִּרְשִׁרְ בִּינִי וְהַיְּהָ שִׁקְּרְ בִּינִי וְבִינְּהְ שִׁבְּיִם נִאְּלְהִים נִאְלְהִים נִאְלְהִים נִאְלְהִים וְלְּבִּיְם נִמְּלְּהִים וְלְּזִיְעָהְ שִׁבְּיִ וְהַבְּרָהְ מְּבְרָהְ וְבִיּנְיִ בְּנְיִתְּ בְּנִיתְ עוֹלֶם לְהְיִיִת לְּהְּ בִּאְרְהִים וְלְזִּרְעָהְ אַבְּרָהְם בִּינִי וְבִינְּהְ בִּינִי וְבִינְּהְ בִּינְיִם וְבְּיִנְהְ בְּרִיתְ עוֹלֶם לְהְיִיִּת לְּהְּ בִּאְלְהִים וּלְזִרְעָהְ אַבְּרָהְם בִּינִי וְבִיבְּרָ בְּבְּינִיְ בְּבְּרָהְם בְּיִבְיהְ בְּבְּרִיתְ עוֹלֶם לְהְיִיוֹת לְּהְּ בִּאְרְהִים וּלְזִירְעָהְ בִּבִינְוֹ בְּבִינְיִם וְּלְּבְּרָבְ וְבְּינְתְּ בְּרִיתְם לְבְּרִיתְם לְבְּרִיתְם בְּרִיתְי בְּרָבְיִם בְּלְּהִים וְלְזִרְעָהְ בִּרִית עוֹלֶם לְהְיִיִם לְּבְּרְתְּ בְּבְּרִיתְ בְּלְּהְיִם וְלְנִיְתְּהְ בִּרְיתִי לְבְּרְתְם בְּרִיתְם לְבְּרִיתְם בְּבְּרִיתְ בְּרְבִּים בְּיִבְּהְ בְּבְּרִיתְם וְּבְּבְּיבְּרְ בְּבְּרִיתְי בְּרְבִּים בְּבְּרִיתְי בְּרִיתְי בְּרְבִּבְּי בְּבְּרִיתְי בְּרְבִים בְּבְּרִיתְם בְּרִיתְי בְּרְבִים בְּוֹיִיתְי בְּבְּבְּיוֹתְי בְּבְּיבְּיוֹ בְּבְּרְבִּים בְּרִיתְי בְּיִבְיוֹתְ בְּבְּבְּיוֹ בְּוֹבְיוֹיתְי בְּבְּבְּבְּיוֹתְי בְּיבְּים בְּוֹבְיוֹתְי בְּבְּיִבְיוֹ בְּבְּבְיִיתְי בְּבְּבְּיבְ בְּבְּיִבְיוֹ בְּבְּרְבִים בְּוֹבְיוֹבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹיתְ בְּבְּבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיוֹ בְּבְּבְיִים בְּנְבְּבְּיוֹם בְּבְּיִיתְי בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיִים בְּבְּבְיבְיוֹם בְּבְּרִיתְי בְּבְּבְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְים בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְבְּבְיוֹם בְּבְּרְיבְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹם בְּבְּרְבְם בְּבְיבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבְיוּ בְּבְב

Lösung und Rückübersetzung.

XV. Und Abram war neunundneunzig Jahre alt; da erschien Gott Abram und sprach zu ihm: "Ich bin der allnächtige Gott, wandle vor mir und sei fromm! Und ich will meinen Bund zwischen dir und mir machen und will dich außerordentsich vermehren." Da siel Abram auf sein Angesicht. Und Gott redete mit ihm und sprach: "Ich habe nunmehr meinen Bund mit dir, und du sollst ein Bater vieler Bösser werden. Und es soll nicht mehr deine Name Abram heißen, es sei dein Name Abraham, denn ich habe dich zum Bater vieler Bösser gemacht. Und ich will dich außerordentsich fruchtbar machen und will von dir Bösser erzeugen; Könige sollen aus dir hervorgehen. Und ich will aufsrichten meinen Bund zwischen mir und dir und deinem Samen nach dir, bei ihren Nachsommen, ewiglich (zum ewigen Bunde), daß ich dein Gott sei und deines Samens nach dir. Und ich will dir und deinem Samen nach dir das Land deines Ausenthalts geben, das ganze Land Kanaan, zum ewigen Besitze; und ich will ihr Gott sein." Und Gott sprach zu Abraham: "Du aber halte meinen Bund, du und dein Same nach dir, bei ihren Nachsommen.

Übersetze ins Dentsche.

וִישְׁלַחַ יִהְוָּה אֶת־נָחָן אֶל־דְּוֹדְ וַיְּבָא אֵלְיו וַיּאַמֶּר לוֹ שָׁנֵי xvi. אָנְשִׁים הָוֹּ בְּעֵיר אָחָׁת אָחָד עִשִּׁיִר וְאָחָד רָאשׁ: לְעִשִּׁיר הָיָהְ צְאֹן וֹבָקָרָ הַרְבָּה מָאִד: וְלָרָשׁ אֵין־כֹּל כִּי אִם־כִּבְשְהֹ אַחַת קְמַבָּה אֲשֶׁרֵ בַּלְנָה וַיְדָיֶהְ וַתִּגְדַּל עִמֶּוּ וְעִם־בַּנִיֻו יַחְדָּוָ מִפְּחוֹ תֹאֹכַׁל וּמִבּסְוֹ תִשְׁמֶּרֹ וּבְחֵיקוֹ תִשְׁבָּב וַהְּהִי־לְוֹ בְּבַרְת: וַיְּבָא הַלֶּךְ לְאִישׁ הָעֲשִׁיר וַיַּרְמִל בָלַקְחַת מָצּאָנוֹ וֹמִבְּכָּוֹרוֹ לַעֲשׁוֹת לָאַדְחַ הַבְּאַ לְוֹ וַיִּכַּן אֶת־כִּבְשַּׂת הָאִישׁ הָרָאשׁ וַיְּעֲשֶׂהְ לְאָישׁ הַבָּאֹ אֵלְיֵו: וַיִּחַרְּ־ אַף דָּוֹדֶ בָּאִישׁ מְאָד וַיֹּאמֶר אָל־נָתְן חִי־יִהוָה כּיַ בֶּן־מְּׁנֶת הָאִישׁ הָאָישׁ בָּה־אָמַר יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְּׂרָאֵל אָנבִי מְשַׁהְאַיִּךּ רְּטֶּׁלֶךְ עַכֹּרֹ יִשְׂרָצֵּל וְאָנבִי הַצֵּלְתִּיך מִיַד שָׁאִוּל: וְצֶתְנָה לְךּ אֶת־בִּית צַדנִיךּ וְאֶת־נְשֵׁיַ צִּדנָידּ בְּחֵיֶלְךּ וְאֶחְנָהַ לְדֹּ אֶת־בִּית יִשְׂרָאֵל וְיהוּדָה וְאָם מְעָׁט וְאֹסִפָּהְ לְּךְּ כָּהֵנָהְ וְכָהְנְּהְ: מַהְּנִע בָּזִיתְ הֶּבְּרָ וְאָת־הְבַרְ יְהְנְּיִהְ כָעֲשִוֹת ְדָרַעְ בְּעִינָוֹ אֵת אָוּרִיָּהְ הַחְתִּי הִכִּיִתְ בַחֶּרֶב וְאֶת־אִשְׁתּוֹ בְלַקְחְתְּ לְּךָּ לְאִשָּׁהָ וְאֹתֵוֹ הַבַּרְנְתַּ בְּחָרֶב בְּגִי עַמְּוֹן: וְעַתָּה לְאִ־תְּסִוּר בָּוֶרֶב מִבּוֹיְתְהָ עַרֹּ־עוֹלָב ֹעָקב בּי בְזִּבְנִי וַהִּבַּח אֶת־אֵשֶׁת אְוּרִיָּרָ־ה בַּחָתִּי לָּחָיִוֹת לְּהָּ לָאִשְּׁה:

Jösung und Rückübersetzung.

XVI. Und Gott sandte Nathan zu David; er fam zu ihm und sprach: "Es waren zwei Männer in einer Stadt, einer reich, der andere arm. Der Reiche hatte sehr viele Schase und Rinder. Aber der Arme hatte nichts, denn ein einziges fleines Schas, das er gefaust hatte; und er nährte es, und es ward groß bei ihm und bei seinen Kindern zugleich; es aß von seinem Bissen und trank von seinem Vecher, und schließ in seinem Schooß, und es war ihm wie eine Tochter. Und es kam ein Reisender zum reichen Manne und es dauerte ihn, zu nehmen von seinen Schasen und Rindern, um dem Gaste, der zu ihm gesommen war, zuszurichten, und er nahm das Schas des armen Mannes und richtete es dem Manne zu, der zu ihm gesommen war." Da ergrimmte David heftig gegen diesen Mann, und er sprach zu Nathan: "So wahr Gott sebt, der

Mann, der dieses gethan hat, ist ein Kind des Todes. Und das Schafsoll er viersältig bezahlen, dieweil er diese That begangen hat und nicht geschont hat." Und Nathan sprach zu David: "Du bist der Mann! So pricht der Herr, der Gott Fracks: Ich habe dich zum Könige über Frael gesalbt und ich habe dich errettet aus der Hand Sauls. Und ich habe dir das Haus deines Hern und seinen Frauen in deinen Schooß gegeben; ich habe dir auch das Haus Frael und Juda gegeben; und ist das zu wenig, so will ich noch dies und das hinzuthun. Warum hast du denn das Wort Gottes verachtet, um Böses vor seinen Augen zu thun? Uriam, den Hethiter, hast du mit dem Schwert erschlagen und sein Weib hast du dir zur Frau genommen, ihn aber hast du erschlagen mit dem Schwerte der Kinder Ammons. Und nun weiche nicht das Schwert von deinem Hause ewiglich, darum, daß du mich verachtet und das Weib Urias, des Hethiters genommen hast, daß sie dein Weib seid

Die Verhältnißwörter.

(בלות היחם Prapojitionen).

Man unterscheidet freie und gebundene Präpositionen; erstere bilden Wörter für sich, letztere sind mit anderen Redetheilen zu einem Worte vereint.

Verzeichniß der Präpositionen.

אָבל, אָם, אָבר, אָנוונרי, אָנוונרי, אָבּר, אָבּר, אָבּר, אָבּר, אַבּר, בּיַר, בַּיר, בּיַר, בּיַר, בּיַר, בּיַר, בּיַר, בּיַר, בּיַר, בּיַר, בּיר, בּיַר, בּיַר, בּיַר, בּיב, בייַר, בּיבּיר, בּיב, בייַר, בּיב, בייַר, בּיב, בייַר, בּיבּיר, בייַר, בּיב, בייַר, ב

Präpositional-Präsige.

In, in, innerhalb

Die Buchstaben 3, 3, 3 werden oft als Präpositionen gebraucht, indem sie mit dem ersten Buchstaben des Nomen verbunden werden, 3. B.

, durch ein Bolf; בְּנְיִם, vor dem Zorne; בְּנְיּה, wie dein Bolf; בְּנְיִּה, wor der Pest, die im Dunkel schleicht; לְשָׁלוֹם, dum Frieden; לְבָּנִיךְ, vor dir.

Verbindung der Präpositionen und Präposition8-Präfigen mit Pronominal-Suffigen.

אָבֶלינף מון מות מון	r uns r euch
	r ench
m. אַלֶּיך auf end) ה. אַלֶּיך m. אַלֶּיך m. אַלֶּיך m. אַלֶּיך	r ench
f. אַלַיִּךְ מּנִיבֶּן f. לָפְנֵיבֶן אַ אַלִּיִרְם m. מָלֵירָם מַנּוּ וְשָׁלֵירָם f. לָפְנֵיבֶן	: 16
שניהֶם. היי בּי בְּנִיהֶן f. אֲלֵיהֶן auf jie היי מּניהֶן f. אָבְיהֶן מָלִיהֶן f. אָבִיהֶן f. אָבִיהֶן f. אָבִי	r ignen
m. 可引 in dir f. 可引 in dir m. 可引 an Sin	11
אם, in ihm f. אַלְבָּל אָז אוֹד אָז אָן אָל אָד אָן אָז אָל	n mir
יני (מַבֶּרְ , in ihr אָבָרְ , אָנ ihm, בּהּ הָּ, in uns יבָּרָר , אָנ ihm, ihm f. בְּרָרְּ	n dir
יוו פות או אוו איל אווו פות אווו איל אוווו איל אוווו איל איל איל אווווא איל איל איל איל איל איל איל איל איל אי	n ihm
f. אָרֶבֶּה $m.$ אָרָבֶּה $f.$ אָרָבֶּה $f.$ אָרָבֶּה $f.$ אָרָבֶּה $f.$ אָרָבָּה $f.$ אָרָבָּה $f.$ אָרָבָּה $f.$ אָרָבָּה אָרָה אָנּה אָרָבָּרָה אָרָבָּרָה אָרָבָּרָה אָרָבָּרָה אָרָבָּרָה אָרָבּרָה אָרָבּרְה אָרָבּרָה אָרָבּרָה אָרָב אָרָבר אָרָבּרָה אָרָבר אָרָבר אָרָבר אָרָבר אָרָבר אָרָבר אָרָב אָרָבר אָרָב אָרָבר אָרָבר אָרָבר אָרָבר אָרָבר אָרָבר אָרָבר אָרָב אָרָבר אָרָבר אָרָבר אָרָבר אָרָבר אָרָבר אָרָבר אָרָבר אָרָבר אָרָב אָייייייייייייייייייייייייייייייייייי	
ינים , מָבֶּבֶּרָ הוּ ihnen לְבָּבֶּרְ הַּהְּרָ הוּ ihnen לְבָּבֶּרְ הַּהְּרָ הוּ ihnen לְבָּבֶּרְ הַּהְּרָ הוּ הוּ הוּ לְבָּבֶּרְ הַּהְּרָ הוּ הוּ הוּ לְבָּבֶּרְ הוּ הוּ הוּ לְבָּבֶּרְ הוּ הוּ הוּ הוּ לְבָּבֶּרְ הוּ הוּ הוּ הוּ לְבָּבֶּרְ הוּ הוּ הוּ הוּ הוּ הוּ לְבָּבֶּרְ הוּ	
יסין (מַהֶּה הַ, מִהָּה שׁבְּי, שׁבְּי, שׁבְּי שׁבְּי, שׁבְּי שׁבּי שׁבְּי שׁבְּי שׁבְּי שׁבְּי שׁבְּי שׁבְּי שׁבְּי שׁבִּי שִׁבְּי שׁבִּי שִׁבְּי שְׁבְּי שִׁבְּי שִׁבְּי שְׁבִּי שְׁבְּי שִׁבְּי שְׁבְּי שִׁבְּי שְׁבְּי שְׁבִּי שְׁבְּי שְׁבְּיוֹ שְׁבְּיִי שְׁבְּי שְׁבְּי שְׁבְּיוֹ שְׁבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיוֹ בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִיבְּיוֹ בְּיִיבְּיוּבְּיי בְּיבְּיבְיוּבְּיים בְּיִיבְּיוּ בְּיִיבְּיוּבְּיים בְּיבְּיבְּיוּבְּיים בְּיבְּיבְיוּבְּיים בְּיבְּיבְייבְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְייבְּיבְּיבְייבְּיבְּיבְּיבְיבְּיבְיבְּיבְיבְיבְּיבְיבְּיבְיבְּיבְיבְּיבְיבְּיבְּ	n ihnen
ת. אָלְבָּנִי (מְבָּנִי (מְבָּנִי (מְבָּנִי (מִבְּנִי (מִבְּיִּנְיי (מִבְּנִיי (מִבְּיִי (מִבְּיִי (מִבְּיִי (מִבְּיִי (מִבְּיִי (מִבְּיִּיי (מִבְּיִי (מִבְּיִי (מִבְּיִי (מִבְּיִי (מִבְּיִי (מִבְּיִי (מִבְּיִיי (מִבְּיִיי (מִבְּיִי (מִבְּיִיי (מִבְּיִיי (מִבְּיִי (מִבְּיִי (מִבְּייִי (מִבְּיִי (מִבְּיִי (מִבְּייִי (מִבְּייִי (מִבְּיִיי (מִבְּייִי (מִבְּייִי (מִבְּייִי (מִבְּייִי (מִבְּיִיי (מִבְּייִי (מִבְּייִי (מִבְּיי (מִבְּיי (מִבְּיי (מִבְּיי (מִבְּייִי (מִבְּייִי (מִבְּייִי (מִבְייי (מִבְּייִּייִי (מִבְּייִּיי (מִבְּייִּייִּייִי (מִבְּייִּייִּי (מִבְּייִּייִי (מִבְּייִּייִי (מִּבְּייִי (מִּייי (מִּייי (מִּייי (מִּייְּייִּייְ (מִבְּייִּייִּייְּייִי (מִּייְּייִּייְּייִייְּייִּייְּייִייְּייִייְּייִּייְּייִּייְּייִּייְּיייִּייִּ	
יים אָלְירָ מוּן וֹאָתוּ, מוּוּיִים אוּאָתוּ, מוּיוּ וֹאָתוּ, מוּוּיִים אוּיים אוּאָתוּ, מוּיוּ ווּאִים אוּיים אוּים אוּיים אוּיים אוּיים אוּיים אוּיים אוּיים אוּיים אוּיים אוּים אוּיים אוּיים אוּיים אוּיים אוּיים אוּיים אוּיים אוּיים אוּים אוּיים אוּייים אוּיים אוּיים אוּיים אוּייים אוּייים אוּייים אוּייים אוּייים אוּייים אוּייים אוּיים אוּייים אוּייים אוּייים אוּייים אוּייים אוּייים אוּייים אוּי	

וחחה, nuter ihm	entgegen לְקרֵאת,	, mit
नकृत्नेज, unter ihr	ילקרָאתי, mir ent=	עבי, mit mir
ישי wie id), הַמוּנִי	gegen לקראתף, bir ent= gegen ec.	m. אָבְּיך f. עַבְּיך
יים של p, wie du שלוהף, wie er	בין, אַניוֹלָם, אַניוֹלָם, אַניוֹן	יות uns עלור, mit uns
יבְמוֹהָ, wie sie	אַניבָי, אַ mifchen ntir	m. עפּבֶּבֶן mit euch
יייי שוני שוני, שנוני שנים, פבבר שוני שוני שוני, שנים, שנים	m. אויה אויה אויה אויה אויה אויה אויה אויה	
wie fie , בְּמֵוֹהֶם, פָּהֶם	אינון, אינון, אינון, אינון, אינון, אינון, אינון אינון, אינון, אינון, אינון, אינון, אינון, אינון, אינון, אינון	m. עְבְּהֶן huit ihnen

Das Umstandswort.

(Adverbium תַּאַר הַפָּעַל).

Dienen die Abjektiva zur näheren Bestimmung der Substantiva, so haben die Umstandswörter den Zweck, die Berba näher zu erläutern. Man theilt die Adverdien ein in solche, die Eigenschaft, Zeit, Ort und Menge ausdrücken, sowie auch Fragen, Besahungen, Verneinungen 2c. Biele Adverdien haben wir bereits bei den Präpositionen kennen gelernt; hier folgt ein vollständiges Verzeichniß der Adverdia.

, , , , , , ,		
58, nicht	in, damals	אָמְנָם, wahrlich
אין כל, nichts	אָנָה אָנָה, אָנָה יָאָנָה?	אַיכָבָה אַיכָה, אֵיכָּה,
78, faum	אָנָהוְאָנָה, hin und her	wie

vielleicht, סטו ,אירו ? סטו ,חוווו , איפה , gestern אתמול תולם, nicht סוף, סוף שלי המח, ficher בדד, allein, einsam בלמוד, einfam 门, ja গন, genng הבל, eitel היום, hente הַלוֹם (הַבְּה) bier meit hinweg, הלאה DIA, vergebens שונה, gut

טרם, ehe wi, manchmal viel, כביר כבר, längst הַמעם, fast 85, nicht לריק, divectios, umsonst לשוא, vergebens לאט, langfam je nachdem, לפי שלפנים, vormals לעת, Beit שדרע, ivarum חדם, morgen ind, seitdem טעולם, von jeher 1280, woher? מהרה, ומחובה, ומהרה geschwind

ゴペロ, sehr שעט, wenig ער מאד, sehr viel עתה, jett עד עתה, bis jett עד הבה, bis hier עולם, immer, ewig עַר ewig עַר עוּלְמֵי עַר װּלְמֵי עַר װּלְמֵי עַר װּלְמֵי ישר שוויים עַר יינער יינער עבר יינער עַר יינער עַר יינער עַר יינער עַר יינער יינער יינער יינער יינער יינער יינער 19, daß nicht שואָסוֹם, plöblich ישאכן, ruhig שלשום, vorgestern שמה, שם bort קמול, gestern קמיך, stets, beständig

Die Negation 🥱 ist nicht mit dem Pronomen 🥇 (ihm) zu vers wechseln.

Die Adverbien sind, geringe Ausnahmen abgerechnet, indeklinabel.

Bindewörter.

(מלות החבור Ronjunttionen).

Die Konjunktionen binden oder trennen ganze Wörter und Sätze. Die im Hebräischen häufigste Konjunktion ist das 3, das wir schon früher kennen gelernt haben.

Die wesentlichen Konjunktionen sind:

אָרָם aber, allein אַהָרֵי, nachdem אַרָּם aber, allein אָרָם אָרָם, wenn

78, sondern, jedoch obgleich, מומח (אף בַם זֹאַת בעבור, bamit הלתי, jondern, außer - לואת, לפון הוח מון לואת, לפון geachtet, ausge= nommen ausgenommen בלעדי

ा, वार्त) הלתי, ausgenommen ran, außer יען, weil , wenn ובמו מוש الي أو שר מושר, wie als קל עוד, jo lange ךק, allein.

לכן, darum ענין, תחו, damit לבד, außer 15, wenn מלבד, außer ind, seitdem יקל, זָס סוֹּt על כן, daher 🔁, daß nicht, um nicht

Bujammengejette Konjunktionen.

Die - Die Gentweger in — in oder יַרָבֶה — נְיהַבָּה - נְיהַבָּה faum, jo יְבֶרֶם - נְיהָבָּה, bevor nody

als auch תון – אַק כִּי , װװֹ 18 — DB, wenn — so wie viel mehr

יב אַשֶּׁר – בֵּן, je – je שלו – אָנּ שׁפּה שׁמוּר (לוּ בִּיעַהָּה wäre, jo תואר eher, לא־כּי אִם, nidyt eher,

Die Konjunktion אשר, die auch als Pronomen relativum dient, in Berbindungen vorkommen, wie באשר, daß — nachdem; יען אַשֶּׁר, baß — weil; על בֵּן אֲשֶׁר שׁר , waß — wenn; על בֵּן אֲשֶׁר, beß= halb, weil, אחר אשר, nachdem.

Das Empfindungswort.

(מלות הקריאה מלות הקריאה).

Die Interjektionen sind Ausrufe, welche verschiedene Empfindungen ausdrücken; man unterscheidet Interjektionen, welche Verwunderung, Schrecken, Schnierz, Frende 2c. bezeichnen. Die gebräuchlichsten unter ihnen sind solgende:

מלי, adh, o weh! אַלְלֵיי, adh, o weh! אַלְלֵיי, o! wie!

bitte sehr!

רְבָּדְ, הְבָּדְ, ha, ha הַבְּד, הְבָּדְ, hurrah!	הָבָה, frijd) auf! הַם, jtill!	אל מי יהן wenn! wollte! ge= jchehe es!
רל אין אין מלון, מלון, מלון מין מלון מלון.	יְהַלִּילַה, es seisern! bewahre!	קר, was nicht gar!
′	ו לכו ווייטון לכו ווייטון לכו ווייטון	پې, bitte, bitte!
اند) إنداء إلى أنداء	וויסווויסוו ללכוי	יָרָאָד, jájau!

3u den Interjektionen könnte man noch das in den Psalmen so häusig vorkommende Wort בְּלְנִיה preiset Gott! rechnen.

Zibersetungs-Aufgaben.

Übersetze ins Deutsche.

בְּלְרוּ: וַיַּעֵן חַשָּׁלֶךְ וַיִּאִּמֶר הְנוּ־לָהָּ שֶּׁתְ־תַּיְלְוּד הַחַּי וְהָמֶּרְ לְּאֲשְׁוֹת הְמִיתְחוּ הִיא אִמְּוֹ: וַיִּשְׁמְעוּ כָּלְ־יִשְׁרָאֵל אֶת־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שְׁפַּט השפט: משפט:

Söfung und Rückübersetzung.

XVII. Zu jener Zeit famen zwei Buhlerinnen zum Könige und traten vor ihn. Und das eine Weib sprach: "Bitte mein Herr, ich und dieses Weib wohnten in einem Hause, und ich gebar bei ihr im Hause. Und es war am dritten Tage, da ich geboren hatte, da gebar auch dieses Beib; und wir waren zusammen; kein Fremder war mit uns im Hause, außer uns beiden (im Sauje). Und es ftarb der Sohn diejes Weibes in der Nacht, denn sie hatte ihn im Schlafe erdrückt. Und sie stand in der Nacht auf und nahm meinen Sohn von meiner Seite, und beine Magd ichlief und fie legte ihn auf ihren Bufen 1) und ihren todten Sohn legte fie auf meinen Busen. Und ich stand bes Morgens auf, um meinen Sohn zu jängen, jiehe, da war er todt, und ich betrachtete ihn am Morgen und siehe, es war nicht mein Sohn, den ich geboren hatte." Da sprach das andere Weib: "Mit nichten, benn mein Sohn lebt und dein Sohn ist todt"; und sie redeten also vor dem Könige. Und der König sprach: "Dieje jagt: Mein Sohn lebt und dein Sohn ist todt, und jene jagt, nein, denn dein Sohn ist todt und mein Sohn lebt." Und der König sprach: "Bringet mir ein Schwert!" und man brachte ein Schwert vor den König. Da sprach der König: "Zerschneidet das lebendige Kind in zwei Theile und gebet eine Sälfte der einen (Fran) und die andere Sälfte der andern." Da sprach das Weib, dessen Sohn lebte, zum Könige, denn ihr Muttergefühl regte sich für ihren Sohn, sie sprach: "Ich bitte, mein Herr, gebet ihr das lebendige Kind, aber todtet es nicht; doch jene iprach: "Weder mir noch dir gehöre es an, zerschneidet es!" Da antwortete der König und sprach: "Gebt ihr das lebendige Kind und tödtet es nicht, sie ist seine Mutter." Und ganz Frael vernahm das Urtheil, das der König gefällt hatte, und sie fürchteten sich vor dem Könige, denn sie jahen, daß Die Weisheit Gottes in ihm war, um Gerechtigkeit zu üben.

Konjugations-Zeispiele für die Verba imperfecta und quiescentia.

Imperfecta 'j'5

Refapitulation.

Erster Radikal "I"; Elision desselben im Futurum; zweiter Radikal erhält ein Dagess korte compensativum; im Insinitiv constructus und

יק m. Bufen, Schoof.

Imperativ von Kal sindet Aphaeresis statt, d. h. Ausstoßung des ersten Radikalen (3) ohne jegliche Kompensation; Anderung der Bokalisation im Hophal. Bir haben bereits früher das Verb r., als Beispiel hervor=

gehoben und geben es nun in Anbetracht der Bichtigkeit dieser Verbal= flasse in allen seinen Konjugationen.

Kal.

נגש, sich nähern, stoßen, schlagen, gelangen, eintreffen.

Infinitiv.

נָשָׁת

	Perfetti	t 111.	Futur	Imperativ.			
	Singular	Plural	Singular	Plural	Singular		Plural
1.	נְגַשָּׁתִּי	נְגַישְׁנוּ	<u> </u>	נגַש	m.	שַּׁשׁ	וישר
2.	m. נָגִישָׁהָּ	וְגַשְׁהָם	מַנַש	הִנְשׁוּ	f.	וְשִׁי	נַשְנָה
2.	f. נְגַשָּׁתְּ	نتظفا	יתְּנִשִׁי ת	תְּנִשְׁנָה	Ą	Sartic	εi þ.
3.	m. נָגַשׁ	200/22	יגש	יגשו		ctiv	passiv
3.	f. נְגִישָה	לְנְשׁוּ	שַּׁנִשׁ	הִנִּשְׁנָה		נוגש	נָגוּשׁ

Niphal.

Infinitiv.

הנגש

	Perfett	u m.	Futurum.		Imperativ.		
	Singular Plural		Singular Plural Singular Plural		Singular	Plural	
1.	ינוַשָּׁתִּי	נגַשנו	אָנְגִשׁ	ננְגַשׁ	m. הְנָגשׁ	הנגשו	
2.	m. אָנישָׁמָ	ננִּשְׂמֶם	הָנְנִשׁ	הִנְגִשׁוּ	f. הַּנְּגְשׁי	הָנְגִשְׁנָה	
2.	f. אָנְיִשְׁיָּה	نقبقالا	יּהְנְּגְישׁי	תּנְגִישְׁנָה	Partic	i b.	
3.	m. נגש	(min	ינְגַשׁ	ינָגְשׁוּ	ָננָ <i>ש</i>	· •	
3.	f. נְנְשָׁה	נְגְּשׁר }	הְּנְגֵשׁ	הּנְגִשְׁנָה			

Piēl.

Infinitiv

تين

	*	erfefti	t m.
	(Singular	Plural
1.		נגַ <i>שׁ</i> תִּי	נגַשְנרּ
2.	m.	زدَشْتُ	ננַשְׁהָם
2.	f.	ננִשְׁתְּ	زؤهفأ
3.	m.	ן נגש	נגשר
3.	f.	(נגישה	لمبالغ كساءا

r 11 in.
Plural
וְנַנֵּישׁ
הְנַנְשׁוּ
הָנֵגִישְׁנָה
ינגשו
הְנֵגִּישְׁנְה

Imperativ. Singular Pluras נגש נושר י m. f. Particip. מְנגִישׁ

Pŭal.

Infinitiv. נוש

	@	ingular -	Plural
1.		ונושתי	נְנַשְנוּ
2.	m.	נָגַשׁׁהָ	נגשהם
2.	f.	אָנַשִּׁמָּ	וָנַישָׁהָן
3.	m.	ן נְגַיש	ָ נְגְשׁוּ
3.	f.	ֹנְנְשָׁה ֹ	1 2 3

Berfettum.

Futur	um.
Singular	Plural
אָננַש	נְנָנַשׁ
מְנָנֵשׁ	תנגשו
חָנְנִשׁי.	הָנְגַשׁנָה
יננש	יִנְבַּשׁוּ
הְנָנַשׁ	תננשנה
•	•

Particip. מנגש

Hiphil.

Infinitiv. הגיש

	Perfett	n m.	Futurum.		
	Singular	Plural	Singular	Plural	
1.	הַנִּשִׁתִּי	הַנִּשְׁנוּ	אַנִיש	בַנִּישׁ	
2.	m. הָנַשָּׁהָ	הָנִשְׁמָם	פַּגִּישׁ	חַנִּישׁוּ	
2.	f. הָנַשִּׁתְ	הַנִּשִׁהָן	פֿוּיִמִי	תַּנִשְׁנָה	
3.	m. הְנִישׁ	הָנִשׁוּ	וגיש	יגישו	
3.	f. הְּנִישָׁה	الله الله	פֿוּישׁ	הַגִּישְנָה	

Imperativ. Singular Plural הגש הגישו m. f. הַנִּישִׁי הגשנה Particip. מגיש

Hophal.

Jufinitiv.

	Perfet	tum.	Futur	: n m.	Particip.		
	Singular	Plural	Singular	Plural	בָּנִשׁ		
1.	הָנַשְׁתִּי	הָנַשְנוּ	אַנִשׁ	נוש			
2.	m. הָנַשִּׁהָ	הָנַשְׁמָם	הַנִש	וּנְשׁנִּ			
2.	f. הָנִשִּׁהָ	הָגַשִּׁהָן	הָנִשִׁי	הְנִשְנָה			
3.	m. שַּׁבָּיש	הגשו ל	יְגַשׁ	ינישר			
3.	f. הָּנְשָׁה		שַׁנַש	הָנַשְנָה			

Hithpael.

Infinitiv.

	Perfettum.	Futurum.		Imperativ.	
	Singular Plural	Singular	Plural	Singular Plural	
1.	הָתְנַנִּשְׁנוּ הָתְנַנִּשְׁהִי	אֶתְנֵגִישׁ	נְתְנֵנִישׁ	m. הָתְנַגְּשׁוּ הָתְנַגִּשׁ	
2.	m. הָתְנַנִשְׁהֶם הָתְנַנִשְׁהָ	הָתְנֵנִישׁ	הִתְנַנִישׁוּ	f. הַתְנֵגְיְשְׁנָה הָתְנַגְּישׁי	
2.	f. הְתָנגִישְׁהֶן הְתָנגִישְה	הִתְנַנְישִׁי	תַּתְנֵגִישְׁנָה	Barticip.	
3.	m. התנגש (תונוש	יִתְנַגִּישׁ	יִתְנַנְישׁוּ	מָתְנְגֵּישׁ	
3.	f. הְנְנִיְשׁוּ לְּהְנִיְּשׁוּ לְּהְנִיְּשְׁהּ	הִתְנֵגִישׁ	הָתְנֵגִישְׁנָה	ج.ا برجائی <i>ک</i>	

Imperfecta y'y

(Diese Klasse wird charafterisiert durch theilweise Kontraktion der zwei letzten Radikalen, Anderung der Bokalisation im Hiphil und Bildung von besonderen Formen für das Piel, Pual und Hithpael: Polel, Polal, Hithpolel.)

סבב, umgeben, umzäunen, umschließen.

Kal.

Infinitiv.

Perfettum.			ıt 111.	Futurum.		1 3	Imperativ.	
Singular Plural			Plural	Singular	Plural	(S	ingular	Plural
1.	*1	קַבּוֹתָ	קבונו	אָסוֹב	נָסוֹב	m.	סוֹב	סופו
2.	m.	קבוֹהָ	קבותם	הָסוֹב	קָסוֹבוּ	f.	סוֹבֶּי	סָבֶּינָה
2.	f.	סַבוֹת	קבוֹהֶוֹ	הָּסוֹבִּי	הְקַבֶּינָה	1	Barti	
3.	m.	סַב	מבו ל	וָסוֹב יַ	יָסוֹפוּ		activ	passiv
3,	f.	ַ סַבָּה	1-2	הָּכוֹב	הְּסָבֶינָה		- סוֹבֵב	קבוב
						ı		

Niphal.

Infinitiv.

הַפַב

	Perfet	tum.	Futu	Futurum.			Imperativ.		
	Singula	ir Plural	Singular	Plural	Si	ngular	Plural		
1.	יַחוֹפַנ	נְקַבּוֹנוּ נְיָ	βĒĞ	נִפב	m.	הַפַּב	הָפַבּוּ		
2.	m. אָוֹבּבַּ	נְקַבּוֹתֶם נְיָ	הַפַב	ניסֿפני	f.	נַּפַבִּ,	הַפַּבֶּינְה		
2.	f. הובק	נְקַבּוֹתֶן נְיָ	,agr.	תִּפַבֶּינָה	97	artic	in		
3.	m. 25	נה ה	ַפַב יַפַב	יַפַבוּ	1		ι φ.		
3.	f. ק הפַק	וְנְקַבּנּיּ } '	فقح	תִּפַבֵּינָה		נָסַב			

Poel.

Jufinitiv.									
Perf	efti	t m.		Futu	r u m.	1	F	mpera	ıtiv.
Singi	ılar	Plural	3	ingular	Plura	í	Si	ngular	Plural
ָהָי. -	סובו	סוֹבַבְנוּ	:	אָסוֹבֵנ	סובב]	m.	סובב	סוֹבְבוּ
m. 🏚	כוב	סוֹבַבְתָּם	:	הְסוֹכֵנ	קסובר י	n f	2.	סוֹבְבִי	סובבנה
m. 🗅	סוֹבַ	סוֹבַבְהָּוּן סוֹבַבְרָהָּן	:	הְסוֹבֶנ יְסוֹבֵנ הְסוֹבֵנ	7:1":		Ą		·
	Singi in. m. p f. p m.	יות יות שנים שנים שנים שנים ביל מיבר שנים שנים שנים שנים שנים שנים שנים שנים	m. סוֹבַבְּהָּוֹ סוֹבַבְּהָּוֹ מוֹבַבְּהָּוֹ סוֹבַבְהָּוֹ m. סוֹבַב מוֹבַבְּהָוֹ	אָ e r f e f t u m. Singular Plural S odected address m. סובבקה סובבקה מבבקה מובבקה מובבקה מובבקה מובבקה מובבקה מובבקה מובבר מובבר מובבר או מובבר אובבר או מובבר אובבר או מובבר או	בב א e r f e f t u m. F u t u Singular Plural Singular אָסוֹבֵב סוֹבַבְנוּ סוֹבַבְנוּ m. אָסוֹבָב סוֹבַבְנוּ סוֹבַבְנּוּ f. אָסוֹבָב סוֹבַבְנּוּן סוֹבַבְרּ	שובב א e r f e f t u m. F u t u r u m. Singular Plural Singular Plura יסובב אָסוֹבֵב סוֹבַבְנוּ סוֹבַבְנּי סוֹבַבְנָּי m. אָסוֹבָבי הְסוֹבָב f. אָסוֹבֵבי הַסוֹבַב m. סוֹבַבי יִסוֹבֵב	שובב \$ e r f e f t u m. \$ u t u r u m. \$ ingular \$ lural \$ singular \$ lural \$ ingular \$ f. \$ poice poice \$ poi	שלבב אינבל	בּבְּבַב אָ e r f e f t u m. F u t u r u m. J m p e r a Singular Plural Singular Plural Singular סוֹבְבָי חֹבַבְיִּנִי סוֹבַבְיִּנִי סוֹבַבְיָּנִי סוֹבַבְיָּנִי סוֹבַבְיָּנִי סוֹבַבְיָּנִי סוֹבַבְיָּנִי סוֹבַבְיָּנִי סוֹבַבְיָּנִי סוֹבַבְיָּנִי קסוֹבָבִי קסוֹבָבִי קסוֹבָבִי אָסוֹבָבִי קסוֹבַבִּי קסוֹבַבִּי קסוֹבַבִּי קסוֹבַבִּי קסוֹבַבִּי קסוֹבַבִּי קסוֹבַבִּי קסוֹבָבִי קסוֹבָבִי קסוֹבָבִי קסוֹבָבִי קסוֹבַבִּי קסוֹבַבִּי קסוֹבַבִּי קסוֹבַבִּי קסוֹבַבִּי קסוֹבַבִּי קסוֹבַבִּי קסוֹבַב אַנִּיִּבְיִּי קסוֹבָב אַנִּיִּבְיִּי קסוֹבָּב מוֹבְבִּיּיְיִּי מוֹבַבְיִּי קסוֹבָב מוֹבְּיִייְיִייִּבְּיִּי מוֹבְּבִייִּי מִיבָּב מוֹבְּיִייִּיי מוֹבָּבְיִּי קסוֹבְּבִיי מוֹבְּבִיי מוֹבְּיִיי מוֹבְּבִיי מוֹבְבִּיִּי מוֹבְבִּיִּי מוֹבְבִּיִּי מוֹבְּבְיִּיִּי מוֹבְבִּיִּי מוֹבְבִּיִּי מוֹבְבִּיִּי מוֹבְבִּיִּי מוֹבְבִּיִּי מוֹבְבִּיִּי מוֹבְבִּיִּי מוֹבְבִּיִּי מוֹבְבִיי מוֹבְבִּיִּי מוֹבְבִיי מוֹבְבְיִי מוֹבְבִיי מוֹבְבִּיי מוֹבְבְיִי מוֹבְבְיִי מוֹבְבְיִי מוֹבְבְיִי מוֹבְבְיִי מוֹבְבְיִי מוֹבְבְיִּי מוֹבְבְיִּי מוֹבְּבְיִי מוֹבְבְיִּי מוֹבְבְיִי מוֹבְבְיִי מוֹבְבְיִי מוֹבְבְיִי מוֹבְבְיי מוֹבְבְיי אָּיִבְּבְיי מוֹבְבִיי יִּיִּבְּבְייִי יִּסוֹבְבִיי יִיסוֹבְבִי ייִייִּבְיי זְיִייִּבְּיִי יִייִּייִי יִּבְּיִּי יִייִּבְּיי יִייִּבְּיי יִּייִבְּיי יִּייִבְּיי יִייִּבְּיי יִּייִּייי יִּבְּיי יִּייִּייִיי יִּבְּייי יִּייִּיי יִּבְּיי יִּייִּבְּיי יִּייִּייִי יִּיייי יִייִּייִיי יִּייי יִייייי יִייייי יִּיייי יִּבִּיי יִּייייי יִּיייי יִיייי יִּבְּייי יִּיייי יִיייי יִיייי יִּיייי יִיייי יִּיייי יִיייי יִיייי יִּבְּיייי יִיייי יִּיייייי יִּיייי יִּבְּיייי יִייייי יִייייי יִייייי יִּיייי יִיייייי יִייייי יִייייי יִייייי יִּבְייייי יִּבְּיייי יִיייייי יִּיייייי ייייייי ייייייי יייייייי

Poal.

Jufinitiv.

א e r f e f t u m.

• Singular Aluval

1. סוֹבַרְנוּ סוֹבַרְנוּ סוֹבַרְנוּ סוֹבַרְנוּ סוֹבַרְתָּ סוֹבַרְתָּ סוֹבַרְתָּ סוֹבַרְתָּן סוֹבַרְתָּן סוֹבַרְתָּן סוֹבַרְתָּן סוֹבְרַתְּן סוֹבְרַתְּן סוֹבְרַתְּן סוֹבְרַתְּן סוֹבְרַתְּן סוֹבְרַנוּ אוֹ מוֹרְבוּנוּ לוֹבְרָנוּ לוֹבְרְנוּיִים לוֹבְבְרָנוּ לוֹבְרָבְיִיוּ לוֹבְבְּיִים לוֹבְבְיִים לוֹבְבְיִים לוֹבְבְיִים לוֹבְבְרָתְיִים לוֹבְבְרָתְיִים לוֹבְבְיתְייִים לוֹבְבְיתְייִים לוֹבְבְיתְייִים לוֹבְבְיתְייִים לוֹבְבְיתְייִים לוֹבְבִיתְייִים לוֹבְבִיתְייִים לוֹבְבִיתְייִים לוֹבְבִיתְייִים לוֹבְייִים לוֹבְייִים לוֹבְיבִיתְייִים לוֹבִיים לוֹבִים לוֹבִיים לוֹבִיים לוֹבִיים לוֹבִיים לוֹבִים לוֹבִים בּיים לוּבְיים לוֹבְיים לוֹבִים לוֹבְיים לוּבְיים לוֹבִים לוֹבְיים לוֹבְיים לוֹבִים לוֹבְיים לוֹבְיים לוֹבְיים לוֹבְיים לוֹבְיים לוֹבְיים לוּבִים לוֹבְיים לוּבְיבְיים לוּבְיבְיים לוּבְיים לוֹבְיים לוּיים לוּיים לוּיים לוֹיים לוּיים לוּיים לוֹבְיים לוּיים לוּיים לוֹבְיים לוֹבְיים לוּיים לוֹבְיים לוּיים לוֹבְיים בּיים לוֹבְיים לוֹבְיים לוֹבְיים לוֹבְיים לוּיים

א u t u r u m.

Singular Alural

גְסוֹבָב אֲסוֹבָב

הְסוֹבְבִנְה הְסוֹבְבִּנְה הְסוֹבְבִּנְה יְסוֹבָב

יְסוֹבְבנִה יְסוֹבָב

Particip.

Hiphil.

Infinitiv. ⊒DJ

\$ e r f e f t u m.

Singular Plural

1. הְּסְבּוֹנוּ הֲסְבּוֹנוּ
2. m. הְסִבּוֹנֶם הְסְבּוֹתֶם הְסְבּוֹתֶם הְסְבּוֹתֶם הַסְבּוֹתֶם הַסְבּוֹתֶם הַסְבּוֹתֶן הַסְבּוֹתְן הַסְבּוֹתְן הַסְבּוֹת הַסְבּוֹת אַ הַסְבּוֹת הַסְבִּוֹת הַסְבָּוֹת הַסְבְּוֹת הַסְבָּוֹת הַסְבָּוֹת הַסְבְּוֹת הַבְּיִּתְּיִים הַסְבִּוֹת הַסְבָּוֹת הַבְּיִּת הַבְּיִּתְּיִים הַסְבְּיִת הַבְּיִּת הַבְּיִּת הַבְּיִּת הַבְּיִּת הַבְּיִּתְּיִים הַבְּיִתְּיִים הַסְבִּית הַבְּיִּתְּיִים הַסְבִּית הַבְּיִים הַבְּיִים הַבְּיִים הַבְּיִים הַבְּיִים הַבְּיִים הַבְּיִים הַבְּיִבְּיִים הַבְּיִים הַבְּבִּית הַבְּיִבְּיִים הַבְּבִּים הַבְּבִּים הַבְּבִּים הַבְּבִּים הַבְּבִּים הַבְּיִים הַּיְּבְּיִים הַבְּבִּים הַיִּים הַבְּיִּים הַבְּבִּים הַיְּיִים הְבִּיבְּים הַבְּיִּים הְבִּיבְּים הַבְּיבְּיִים הְבִּבְּים הַבְּיבְּים הַבְּיבְּים הַבְּיבְּיִים הְיִים הְבִּיבְּים הַבְּיבְּים הַבְּיבְּים הַבְּים הַבְּיבְּים הַּיִבְּים הַּיִּיבְּים הַּיִּים הַבְּיבְּים הַּיבְּים הַבְּיבְּים הַּיבְּים הַבְּיבְּים הַיּבְּים הַיּבְּים הַיּיבְּים הַיּבְּים הַיבְּים הַיּבְּים הַיּבְּים הַּיבְּים הַּיִּיבְּיּים הַיּבְּים הְיִיבְּים הְיִיבְּיִים הַיּבְּים הַיּבְּים הַיּבְּים הְיִיבְּים הְיּיבְּים הְיִיבְּיִים הְיּבְּיִים הְיּיִים הְיּיִים הְּיִיבְּיּים הְיּבְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיִים הַּיִּים הְיּים הְּיִים הְיּבְּיִים הְיּבְּיִים הְיּבְּיּים הְיּיבְּיִים הְיּיִים הְיּיִים הְּיִים הְיּיִים הְיּיבְּיִים הְּיִיבְּים הְיּיבְּיּים הְיּיִים הְיּיִים הְיּיִים הְיּיבּים הּיּיבּים הּיּיבּים הּייבּים הּייבּים הּייִים הּיּיבּים הּיּיבּיים הּיּיבּים הּיִים הְיּיבּים הּיּיבּיים הּיּיבּיים הּיבּיים הּיבּיים הּיבּיים הּיבּיים הְיבּיים הּיבּיים הְיבּיבּים הּיבּיבּיים הּיבּייבּים הּיבּיים הְיבּיבְיבִּים הְיבִיבְּיִים הְיבְּיִיבְיּיִים הְיבְּיבְיּים

של של מינה הישבר הישבר

א m p e r a t i v.

Singular Plural

m. הְּמַבּוּ הְמַבּוּ

f. הְמָבִּינְה הְמַבִּי Particip.

Hophal.

Snfinitiv. הוְּסֵב

\$ e r f e f t u ui. Singular \$ lural Singular \$ lural Sin 1. ב הוספוני הוספוק היספוק ב ב הוספוקן הוספוק הוספוק הוספוק אוני ב ב הוספוק הוספוק

אוסבינה תוסב עוסב אוסב אוסב אוסבי אוסב מוסבי עוסב עוסבינה עוסב עוסבינה עוסב עוסב עוסבינה עוסבינה עוסבינה עוסבינה עוסב

Particip.

Hithpoel.

א n finitiv. מְסְתּוֹבֵב

Perfettum. Futurum. Singular Plural Singular Plural הָסְתּוֹבַבְנִוּ הָסְתּוֹבַבְתִּי נַסְתּוֹבֶב צֵּסְתּוֹבֶב 1. 2. m. הַבְבוֹחַם הַתָּבבוֹחַבָּהָ תְקַתּוֹבְבוּ תְקַתּוֹבֵב 2. f. הָסְתּוֹבֵבְתָּן הְסְתּוֹבֵבְתָּ הִקתוֹבֵבְנָה הִקתוֹבִבִי הקתובב מ. א. יָסְתּוֹבְבּר יָסְתּוֹבֶב הקתובבה 3. f. תִּקתוֹבֵבְנָה תִּקתוֹבֵב

S m p e r a t i v.

Singular Plural

m. הְּסְתּוֹבְבִּי הְסְתּוֹבְבִי

f. הְסְתּוֹבְבִי הְסְתּוֹבְבִי

P a r t i c i p.

αραίες αραίες

Quiescentia 1'5, 1'5.

(Erster Radikal); Elision desselben im Futurum, Imperativ und Infinitiv Kal; das 3 quiesciert).

ישׁב, sitzen, thronen, besetzen, sich setzen.

Kal.

Infinitiv.

ישֶׁבֶת

	Perfetti	um.	Futur	Imperativ.			
	Singular	Plural	Singular	Plural	Si	ngular	Plural
1.	וָשַׁבְתָּי	יָשַבְנוּ	אַשֵּב	נשב	m.	שב	ישבו
2.	m. יָשַׁבְּתָּ	וִשַּׁבְתָּב	עומר	הַשְׁבוּ	f.	ישָבִי	שבנה
2.	f. אָשַׁיִייַיִי	زهَٰذُوْرُ	הַשְׁבִי	תִשׁבְנָה	1	Sartic	i b.
3.	m. 20%	ישבו ל	בייי	וִשְבוּ		activ	passiv
3.	f. הַּיְשָׁרָ	()	עַישָׁב	הושבנה		יושב	יָשוב י

Niphal.

Jufinitiv. הישׄב Perfettum.

Singular Plural 1. נוֹשַׁבָנוּ נוֹשַׁבָתִּי

2. m. מְשִׁבְּהָם נוֹשִׁבְהָ

2. f. הְשַׁבְשָּׁן נוֹשַׁבְּשָּׁ

3. m. נושב

3. f. גושְׁבָה לושְׁבָה

Tuturum.

Singular Plural

תּוְשְׁבוּ תּוְשְׁבּי תּוְשֵׁבְנָה תּוְשְׁבִי ייִשרוּ ייִשר

יְנְשֵׁבּנְה תְּנִשֵּׁב שַבְנָה תְּנִשֵּׁב Imperativ.

Singular Plural m. הְיִשָּׁבוּ הִיְשָׁב

f. הְיִשְׁבְנָה הְיִשְׁבִי

Particip.

Piēl.

Infinitiv.

יַיִּייֵב

Perfettum.

Singular Plural

ושָׁבְנוּ וִשְׁבְתִּי 1. 2. m. יַשָּׁבְתָּם וִשְׁבָתָּ

2. f. אַבשָׁין וְשָׁבְּתָּן

3. m. 1979.

3. f. 722"

ישָׁבוּי

Tuturum.

פוngular Plural אַיַשְׁבִי אָיַשְׁבִי אָיַשְׁבִּי אָיַשְׁבִי אָיַשְׁבִּי אִיִשְׁבִי אָיַשְׁבִּיָּה אָיִשְׁבִי

יְיַשְׁבָנָה חְיַשְׁב יְיַשְׁבָנָה חְיַשֵּׁב חְיַשֵּׁבָנָה חִישִׁב Imperativ.

Singular Plural m. ישׁבני f. ישׁבנה ישׁבנה ישׁבני

Particip.

Pŭal.

Infinitiv.

721,

Berfeftum,

Singular Plural

ושׁבְנוּ וְשַׁבְתִּי 1. ישׁבְתִּי 2. m. ישׁבת מו

2. f. אָבְשֵׁין וְאָבְשֵּׁין

3. m. - 2011

3. f. 7247

Tuturum.

קישבר קישב אונים אושבר קישב קישבר ק

Particip.

מְיִשָּׁב

Hiphil.

Infinitiv. מושיב

Perfettum. Singular Plural הושבנו הושבתי 1. 2. m. הושבתם הושבת 2. f. חושבתן הושבת 3. m. הושיב

Kuturum. Singular Plural אושיב נושיב תושיב תושיבו תושיבי תושיבנה יושיב תושיב תוֹשִׁיבֵנָה

Imperativ. Singular Blural הושב הושבו m. f. הושבי הושבנה Barticip. מושוב

Hophal.

Infinitiv. הושב

Berfettum. Singular Plural הושבנו הושבתי 1. m. הושבתם הושבת 2. f. הושבהן הושבה 3. m. הושב 3. f.

Futurum. Singular Plural אושב נושב תושב תושבו תושבי תושבנה יוושב יוישבו תוֹשַׁבֶּנְה תויטב

Particip. מוישב

Hithpael.

Infinitiv.

Futurum.

Berfettum. Singular Plural Singular Plural ו. יחָבְישַׁבָנוּ הָתְישַׁבָתִּי אַתישַב נתישב קתישבהם התישבה 2.m. תתישב תָּתְיַשִּׁבֵרּ 2, f. הַתְישֵׁבְהֵן הָתִישֵׁבָת הַתְוַשׁבִי הָתְיַשֶּׁבְנַה התישב 3. m. יתישב יתישבו הָתְיִּשְׁבָה 3. f. תתישב תַּתִישַׁבְנָה

Imperativ. Singular Plural m. התישבו התישב f. הַתְישׁבֵנה הָתִישׁבִי Particip. מתישב

Quiescentia j'y, j'y.

(Zweiter Radikal, oder 7, Elision im Persett und Particip praesentis Kal, Verdoppelung des dritten Radikalen in Piel, Pual und Hithpael, Ausschlung dieser Formen in Polel, Polal und Hithpolel).

קב, bestehen, aufstehen, existiren, bleiben.

Kal.

Infinitiv.

קום

	Perfekti	ım.	Futur	Imperativ.			
	Singular	Plural	Singular	Plural	Si	ngular	Plural
1.	בַלְמָתִי	קַמְנוּ	אָקוּם	נְקוּם	m.	קום	קומו
2.	m. קַּמְהָּ	קַמְהֶם	תָּקוֹם	הָקומוּ	f.	קומי	קוּמְנָה
2.	f. קַּמְתָּ	בַןמְהָּוֹ	הַקומי	הַקוּמְנָה	Ą	artic	i p.
3.	m. چرت	קָמוּ }	יָקוּם	יָקוּמוּ	8	activ	passiv
3.	f. קמָה	("-)-	הַקוּם	הָקוּמְנָה		קָם	קום

Niphal.

Infinitiv.

הקום

	Perfettum.			Futu	Imperativ.			
	Sin	gular	Plural	Singular	Plural	Si	ngular	Plural
1.	וֹגָי.	נְקוּמוֹוּ	נָקוֹמְנוּ	אָקוֹם אָקוֹם	נקום	m.	הקום	הקומו
2.	m. 5	נקומוו	נְקוּמוֹתֶם	ה ק קום	הִקוֹמוּ	f.	הקומי	הקומְנָה
2.	f.	נקומוו	נְקוּמוֹתֶן	תִקוֹמִי	תִק וֹ מְנָה	<u>.</u>	3 artic	in
3.	m.	נָקוֹם	נָקוֹמוּ }	יקום	יקומו	7	נַקוֹם	
3.	f.	נְקוֹמֶר	121/2	תִקוֹם	<u>ה</u> קוֹמְנָה		- 1/- -	

Polel.

Infinitiv.

קומם

Berfettum. Singular Plural קוֹמַמָנוּ קוֹמַמָּתִי 1. קוֹמַמְהָם קוֹמֵמָהָ ח. 2. m.

קוֹמַמְהֶן קוֹמַמְהָ .2. f.

3. m. קומם 3. f.

Kuturum.

Plural Singular נקומם אקומם תַקוֹמֶם הַקוֹמִמוּ הַקוֹמֵמֶנָה הַקוֹמְמִי יקומם יקוממו הַקוֹמֵמֶנָה הַקוֹמָם

Imperativ.

Singular Plural m. קוֹמָמוּ קוֹמֵם f. קוֹמָמָי קוממנה

Particip. מקומם

Polal.

Infinitiv.

קומם

Berfettum.

Singular Plural קוֹמַמָנוּ קוֹמַמָתִּי

2. m. קוֹמַמְהָם קוֹמַקָּהָ

1.

2. f. קוֹמַמָתָן קוֹמַמָתָּ

3. m.

3. f.

Tuturum.

Singular Plural מקומם נקומם תקומם תקוממו הִקוֹמָמִי תִקוֹמַמִנְה יקומם יקוממו תקומם תַּקוֹמַמְנָה. הַקוֹמַמְנָה

Particip. מְקוֹמֶם

Hiphil.

Infinitiv.

מקים

Berfettum.

Singular Plural הַקִּימוֹנוּ הַקִּימוֹתִי 1.

בָּקימוֹתֶם הָקימוֹתָ .m. הַקימוֹתָ

2. f. הַקִּימוֹתֵן הַקִּימוֹת

3. m. הַקִּים

3. f. הַקִּימָה

Tuturum.

Singular Plural מַלַנִם נָקום תַּקִים תַּקִימוּ הַּלִימִי הַקַמֶּנָה יָקים יקימה. יקימה

הַקמֶנה

הַקִּים

Imperativ.

Singular Plural m. בְקַב הַקִּימוּ f. הָקימִי הַקמֵנָה

Particip.

מַקים

Hophal.

Infinitiv.

הויבום

	Perfe	ftum.	Futur	n m.	Particip.
	Singul	lar Plural	Singular	Plural	מוקם
1.	קַמְרָנ	הוקמנו הוי	אוקם	נוקם	,,
2.	m. 科科	הוקקתם הוי	תוקם	תוקמו	
2.	f. קַּבְּקָּ	הוקמְתָּוֹ הוּיַ	תוּלְמָי.	תוּקַמְנָה	
3.	m. 5	הוקמו הוי	יוַקַם.	יוקמו	
3.	f. 72		תובקם	תוַקְמְנָה	

Hithpolel.

Infinitiv.

ָהַתְקוֹמֵם *ב*ּ

Perfeftum.	Futurum.	Imperativ.
Singular Plural	Singular Plural	Singular Plural
וּהָתְקוֹמַמְני הָהָקוֹמַמְהִי 1.	נְתְקוֹמֵם אֶתְקוֹמֵם	m. הָתְקוֹמְמוּ הָתְקוֹמֵם
קרָלוֹמַמְהָּב הָרְלוֹמַמְהָּ 2. m. הַּרְלוֹמֵמְהָּ	הַתְקוֹמְמוּ הַתְקוֹמֵם	f. הַתְקוֹמְמָנָה הָתְקוֹמְמָי
2.f. הְהָקוֹמֶקֶהֶן הָהָקוֹמֶקֶה	הּתְקוֹמֶמֶנָה הִּתְקוֹמְמִי	Particip.
התקוממו ל התקומם 3.m. התקומם	יַתְקוֹמְמוּ יִתְקוֹמֵם	בְתָקוֹמֶם
3. f. הַבְּקוֹמְבֶּה) יוֹלָ	הַּתְּקוֹמֵמְנָה הִּתְקוֹמֵם	

Quiescentia 815.

(Dritter Radikal &; Elision und Vokaländerung im Futurum, Imperativ und Infinitiv Kal.)

8\$\$, finden, hintommen, hingelangen.

Kal.

Infinitiv.

822

	Perfettum.		Futu	Imperativ.				
	8	ingular	Plural	Singular	Plural	Si	ingular	Plural
1		מָבְאתִי	מָבָאנוּ	מֹמְצָא	נמ <u>ְ</u> בָּא	m.	825	מֹלָאוּ
2	. m.	מְצָאתָ	מָצְאַהֶּם	עֹמְצָא	עמֹלאנ	f.	מָצְאָ,	מָצֶאנָה
2.	f.	מְצָאת	מָצְאַהֶּוֹ	עמגא.	הִּמְצֶאנָה	5	Bartic	i β.
3.	m.	825	מצאו	מָבְאַ:	יִמְצַאוּ		ctiv	passiv
3,	f.	בְּצִבְּה	7:	אַמְבָא	הִמְצֵאנָה		מוצא	מָצוּא

Niphal.

Infinitiv. H**ÇER**

	Perfettum.	Futurum.	Imperativ.
	Singular Plural	Singular Plural	Singular Plural
1.	וֹמְצֵאנוּ וֹמְצֵאתִי.	kāāk kābj	m. הָפְצָאוּ הָפְצֵא
2.	m. נְמְצֵאתֶם נִמְצֵאתָ	udaku udaku	f. הָפְּנָאנה הִפְּנְאִי
2.	f. נְמְצֵאתֶּן נִמְצֵאת	עַפְצָאנָה תַּפְּצָאִי	Barticip.
3.	m. אנמצא	וֹמְצָאוּ וֹמְצֵא יִמְי	· ·
3,	f. נְמְצְאָרּ נְמְצְאָרּ	הַפְּצָאנָה הִפְּצֵא	زفيئع

Piēl.

Infinitiv.

スプロ

	2	Berfeft:	um.	Futu	r 11 III.	3	mpera	tiv.
		Singular	Plural	Singular	Plural	Si	ngular	Plural
		מַצְאַתִי.	מגאנו	RÄDK	וֹמַהֵּא	m.	ನನೆದ	מַצְאוּ
)	m	מַצֵּאתָ	מֹגאנים	עַמַצֵּא	הַמַצְצוּ	f.	CKK.	מצמנה
	f.	** *	מֹצִאנֶוֹ	הַמַצְאִי	הְמַצֶּאנָה	g	Bartic	
).	m	ו מגא	מצמו	וֹמַצֵּא.	יִמֹצְמוּ יִמֹבְאוּ	٦	ם מיז המים קמצא	· ·
;.	f.	מְצְּאָה	177	למֿגּא	הַמַצָּאנָה		۽ ايا ڪاد	

Pŭal.

Infinitiv.

	P e	rfeft	u m.
	Si	ingular	Plural
1.		מְצֵאתִי	מֿגֿאנו
2.	m.	קָצֵאתָ	מָצֵאתֶכּ
2.	f.	קָצֵאת	lúkäp
3.	m.	845	1 263225
3.	f.	מִצְאָה	מצמו
			(

Futur	cum.
Singular	Plural
ಜನೆದಿದೆ	נמאא
עמאָא	תמצאו
המצאי	הָּמָצֶאנָה
וְמְצָּא	ימצמו
הָמְצָא	הָּמֶצֶּאנָה

Particip.

Hiphil.

Infinitio.

א erfeftum.

Singular Plural

המצאני המצאתי אני המצאתי המצאת המצאת המצאת המצאת המצאת המצאת המצאת המציאון המציאון המציאון המציאון המציאון המציאון המציאון המציאון המציאון

עַּמְצָאנָה תַּמְצִיא פֿומָעומי אָנועמ הַמְצִיאנּ תַּמְצִיאִ הַמְצִיאנּ תַּמְצִיא הַמְצִיאנּ תַּמְצִיא הַמְצִיאנּ 3 m p e r a t i v. Singular Plural m. הַּמְצִיאוּ הַמְצִיאוּ f. הַמְצָאנָה הַמְצִיאִי P a r t i c i p. מַמְצִיא

Hophal.

Sufinitiv.

Perfeftum.SingularPlural1.קמצאתיבְּמְצֵאתִיבְמְצֵאתִי2.m.למצאתוןבְמְצֵאת3.m.בְמְצְאוֹבְמְצְאוֹ3.בַמְצְאוֹ4.בַמְצְאוֹ5.בַמְצְאוֹ6.בַמְצָאוֹ7.בַמְצָאוֹ8.בַמְצָאוֹ9.בַמְצָאוֹ10.בַמְצָאוֹ11.בַמַצְאוֹ12.בַמַצְאוֹ13.בַמַצְאוֹ14.בַמַצְאוֹ15.בַמַצְאוֹ16.בַמַצְאוֹ17.בַמַצְאוֹ18.בַמַצְאוֹ19.בַמַצַא19.בַמַצַא19.בַמַצַא19.בַמַצַא<

Tuturum.

Suturum Plural

Singular Plural

הְמְצָאוּ הְמְצָאי

Particip. ÇÇ<mark>Ç</mark>R

Hithpael.

Infinitiv.

הַתְּמַצֵּא

Perfettum.	Tuturum.	Imperativ.
Singular Plural	Singular Plural	Singular Plural
הַתְּמַצֵּאנוּ הָתְמַצֵּאתִי .1	נעמגא אַעמא	m. הָתְמַצְאוּ הָתְמַצִא
2.m. הָתְמַצֵּאתֶם הָתְמַצֵּאתְ	הָּתְמַצָּאוּ הָּתְמַצֵּא	ָּהַתְּמַצָּאנָה הָתְמַצְאִי f. הַתְּמַצְאי
2.f. הְּמְמֵצְאֹת הָתְמֵצְאֹת 3.m. אָהְמָצָאׁת (יִתְמַצאי וֹתְמַצְא יִתְמַצאי הִּתְמַצְאִי	Particip.
3. f. הַלְּמַצְאָה אָבּיּרָה אָבּיּרָה אָבּיּרָה אָבּיּרָה אָבּיּרָה אָבּירָה אָבּירָה אָבּירָה אָבּירָה אָבּי	הָּתְמַצֶּאנָה הִּתְמַצֵּא הִּתְמַצֵּא	מֹלְמַצֵּא

Queiscentia 75.

(Dritter Radifal: **7**; quiesciert in den Praeteritis; Verwandlung des **7** in der 3. Person Singular feminini perfecti in **1**; Infinitiv constructus Endung **1**,)

בְּלָב, entblößen, aufdecken; nackt, bloß, kahl machen.

Kal.

Sufinitiv.

	Perfett:	n m.	Futu	r 11 111.	J m	pera	tiv.
	Singular	Plural	Singular	Plural	Sing	jular	Plural
1.	נַּלִיתִי	בְּלִינוּ	אָגלה	נְלֶה	m.	ַּגְלֵה	ַּגְלֹרָ
2.	m. נְּלִיתָ	גְּלִיתֶם	תִּגְלֶה	תִּנְלוּ	f.	ָּבְלָי בְּלָי	ּגְלֶינָה
2.	f. נְּלִית	וְּלִיתָּוֹ	תּנְלִי	ּתִּגְלֶינָה	B	artic	i b.
3.	m. נְּלָה	٠ جاء ٠	יגְלֶה	יִגְלוּ		etiv	passiv
3.	f. בְּלְתָה	ַּנְלוּ }	תּגְלֶה	הִּגְלֶינָה	ī	נּוֹלֶוֹ	בָּלוּי

Niphal.

3 nfinitiv. העלה

Perfettum.			Futur	Imperativ.			
<u>e</u>	ingular	Plural	Singular	Plural	Sin	gular	Plural
1.	ַנְגְלֵיתִי	בְּבְ ינוּ	אָנְלֶה	ַ נְגָּלֶה	m.	הָנָלֵה	הָנָלוּ
2. m.	נְגְלֵיתָ	נְגְלֵיתֶם	תַּנֶלָה	תַּנְלוּ	f.	הנָלִי	הנָלֵינָה
2. f.	נְגְלֵית	נְּנְלֵיתָן	תַּנְלִי	תָּנְלֶינָה תַּנְלֶינָה	n	artic	
3. m.	נְנְלָה	נגלו !	<u>י</u> בְּלֶהָ	יִבְּלוּ	4	נְגְלֶה גְגְלֶה	٠ ٠٠
3. f.	ּנְּנְלְתָה		فأثرك	תְּנָלֶינָה		1 1 2 2 2	

Piēl.

Infinitiv.

Perfektum.		Futurum.		Imperativ.			
	Singular	Plural	Singular	Plural	Sir	ıgular	Plural
1.	נְּבָ י תִי	בְּלֵינוּ	אַגֶּלֶה	ּנְגַלֶּה	m.	ַּבַּקה	בַּלִּר
2. n	וּגַלירָת.	וָּלֵיתֶם	הָנַלֶּה	הְגַלוּ	f.	וַלִּי,	ַּגַלֶּינָה
2. f.	ּוּלֵית	וּלֵיתָּוֹ	فُادَّخُ.	ה <u>ְּנ</u> ֻלֶּינָה	n	artic	in
3. n	וּבְּלֶה.	גלו	יְגַּלֶּה	יָבַלּוּ	7	,	٠,٠
3. f.	ּ נִּלְתָה	بولاة	מְנַלֶּה	הָגַלֶּינָה ְ		מְנֵלֶּה	

Pŭal.

Infinitiv.

			*		
	Perfetti	ım.	Futur	um.	Particip.
	Singular	Plural	Singular	Plural	מְנְלֵּה
1.	וָּלִית ִ י	בְּלֵינוּ	אָגֶלָה	נְגְלֶה	
2.	m. גְלֵיתָ	וְּלֵיתֶ ם	תְּנְלֶּ ה	ה גְלוּ	
2.	f. גְּלֵית	וְּלֵיתָן	תנלי	הְּנְלֶינְה	
3.	m. , גָּלָה	د خرد ا	וְגָלֶה	יגלו	
3.	f. בְּלְתָה	124	תְּנֶלֶה	הָּגָלֶינָה	

Hiphil.

Infinitiv.

Berfettum.

Singular Plural 1. 2. m. 2. f.

3. m. 3. f.

Futurum.

Singular Blural אַגַלָה תגלה תַגלי

Imperativ.

Singular Plural הגלה m. הגלו f.

Particip.

Hophal.

Anfinitiv.

Berfeftum.

Singular Blural 1. 2. m. 2. f.

3. m. 3. f.

Kuturum.

Singular Blural Particip.

Hithpael.

Infinitiv. הָתַנֵּלֵה

Perfettum.

Singular Plural הָתְנַּלֵּינוּ הָתְנַּלֵּיתִי 1.

התגליתם התגלית .m. הָתַנַּלֵיתָן הָתַנַּלֵית 2. f.

3. m. התנכה

3. f.

Sebräifche Sprachlehre.

Futurum.

Singular Plural אתנלה תַּתַנַּלָה תתגלו

Imperativ.

Singular Blural m. התגלה התגלי

> Barticip. מתנלה

Varadigmen für den status constructus.

In der Flexion der Substantiva spielt der status constructus eine besonders wichtige Rolle, da er der einzig selbständige Kasus (ohne Pronominalsufsixe) ist. Wir haben nachfolgend eine Reihe Beispiele zussammengestellt, die dessen bessere Aussammengestellt, die dessen bessere Aussammengestellt.

Singular (Nominativ)	status constructus	Plural (Nominativ)	status constructus
DIDK, m. Krippe	אָבוּם	אָבוּסִים	אֲבוּםִי
IN, m. Unglück, Unrecht Falschheit, Tücke, Mühe	#iş	אונים	אוני
Jin, m. Ohr	NII.	Dual אָוֹבֵיִם	אָזְבֵי אָזְבֵי
אָדִיר, m. der Große, Bor=	אַהִּיר	אַהִירִים	אַדירֵי
אפוֹך, m. Priestergewand (ἐπωμίς)	אָפּוֹד	אַפּוֹדִים	אַפּוֹדֵי
m. Bater, Gott (himmlische Bater)	אֲבִי	אָבוֹת	אָבות
m. Küfte, Eiland, Ufer-	'8	אָיִים	77.8
אלם, m. der Stumme	אלם	אַלְמִים אַלְמִים	אלמי
האר, m. Grube, Brunnen	בָּאֵר	בּאַרות	בָּאֱרוֹת
הבנד, m. Kleid, Oberkleid	בֶּנֶד	בְּנְדִים	בִּנְדֵי
בית, m. Haus	בֵּית	בָּתִים	בָּתֵי
הַרְכָה, m. Gegen	בִּרְכַת	בְּרָכוֹת	בּרְכוֹת
நுத்த, f. Schaam	בשֶׁת		
n. Sohn	Ėį	בְּנִים	בְנִי
הב, f. Tochter	בַּת	בְּנוֹת	בְּנִוֹת

Singular (Nominativ)	status constructus	Plural (Nominativ)	status constructus
הַּקָר, f. Seerde	הכר	ההרוח	
	בְּקָר גִּדוֹל	בְּקָרִים	بازد
הָדְוֹל, m. der Große	•	בְּדוֹלִים	בְּדוֹלֵי
הַנְּב, m. Dieb	قِدِد	<u>גַּ</u> נְּכִים	בַּנְבֵי
אָבָּי, m. Böckchen, Ziegen=	בְּדִי	בְּדָיִים	וְּבְדָיִי
böckchen			
הבור, m. Held, Krieger	נְבּוֹר	נְבּוֹרִים	נְבוֹרֵי
ה, m. Ausländer, Fremd=	בר	גָרים	ברי
ling			
הַלוּת, f. Exil, Austreibung	בְלוּת		
הולה, f. Raub, Freibenterei	בּזַלַת	בַּזַלות	בְּזַלוֹת
הברת, f. Herrin, Gebieterin	ּנְבֶּרֶת	ָּבְבָרוֹת בְּבַרוֹת	בַּברוֹת
דַבר, m. Rede, Wort, Ding	ָּהַבֶּר דָּבַר	ָּדְבָרִים דְבָרִים	דְּבָרִי
, m. Blut	ַ - הַם	ָדָבְים דָּמִים	דָמֵי
הרך, c. Gang, Weg, Art	֓֞֞֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓	(דְרָכִיִם dual) דְרָכִים	יבִי <u>ִּ</u>
הבל, m. Hauch, Eiteles	הַבֵּל	הַבָּלִים הַבָּלִים	הַבְלֵי
הביון, m. Gedante, Sinnen,	הָגְיוֹן	ָּהְנִיוֹנוֹת הָנִיוֹנוֹת	
Trachten) ' द् ' 🖓	ا الم المالة	
יבן, m. Greiß, Alter	,,,		
	171	וָקנִים	וּקני וּקני
בְּוֹרָנ, m. Geld	<u>וַהַב</u>		
אָב, m. Wolf, Jegrimm	וֹאֵכ	וָאֵבִים	וֹאֵבֵי
יַרַע m. Saame, das	זָרַע	וְרָעִים	וַרָעִי <u>וּ</u> רְעֵי
Gejäcte			
יורוע, m. das Wejäete,	ורוע	זָרוּעִים	
Sämerei			
71, m. Fremder	זֵר	זָרִים	<u>וְרֵי</u> י
חיז, m. Dlivenöl	זית	זיתים	זיתי
	"		

Singular (Nominativ)	status constructus	Plural (Nominativ)	status constructus
ן היוֹן, m. Dffenbarung,	וויון		
יוֹילָיוֹן, m. Schaugesicht	חָזִיוֹנְ	חָזָיוֹנוֹת חָיַיוֹנוֹת	
ּהְיָיּי, m. Pfeil, Keil	וַזִּייז	חַזִיזִים	
חָכָם, m. Kluger, Weiser	וַתַכָּם	חַבָּמִים	
הלֶּק, m. Theil, Antheil	חלל	חַלָּקים	קלָבִי
n, f. Zuneigung, Gunst	ÌΠ		
וֹחַת, m. Schwiegervater	ומון	חֹתָנִים	חֹתְנִי
אָרָק, m. Bräutigam	וַתַּוּ	חֲתָנִים	
חרש, m. Tauber	הֵרשׁ	חַרשִים	
הק, m. Offenbarung, Gesetz	أتأط	הְקִּי ם	חָבֵי
r, c. Hand	יַד	Dual יִדִים	ידי
יוֹם, c. Tag	יום	יומים Dual ימים	ימי
בָּנֶך, f. Flügel	פָנַף	Dual בְּנָפַיִם	בַּנְפֵי
הָתְב, m. Schrift	בַּתַב	בָּתָבִים	בּתְבֵי
כּבֶּר, c. Kreis, Unifreis,	בַּבַר	בָּבָרִים	בִּבְרי
Umgegend		•	
הַלִּי, m. Gefäß, Geschirr	בְּלִי	בּלִים	רַלִי רַלִּי
רָבָתְנֶת), f. Rleib	בתנת	בָּתָנוֹת	בָּתְנוֹת
כבם, c. Weinberg	בֶּרֶם	בִּר ָמִים	בַּרְמֵי
, m. Herz	ֶבֶּרֶם לֵב	לבת .	
ילַהַב, m. Flamme	לַהַב	לְהָבִים	לַהַבִּי
ליָל, m. Macht	5,5	לילות	
۾ ڪِي, m. König	מֶלֶדְ	מְלָבִים	מַלְבֵי
הלכות, f. Königthum	מַלְבוּת	מַלְבִיּות	מַלְבִיוֹת
מְלָאׁבְרוֹ, f. Urbeit, Geschäft	מְלָאבֶת	מַלְאָבות	מַלאַכות
ימַקל, m. Stab, Stock	מַקַל 🌡	מַקְלות	מַקְלות

Singular (Nominativ)	status constructus	Plural (Nominativ)	status constructus
מְלְחֲמֶה, m. פּלְחֲמֶה, f.⊗מונומר, אַמוּשָה, f.⊗מונומר,	מְּיָבַּח מִלְחֵמֶת	מָּוְבֶּחוֹת מִלְחָמוֹת	מְּנְבְּחוֹת מִלְחֲמוֹת
Streit			
אָקְּדָשׁ, m. heiliger Ort הִישְׁמֵרֵת, f. Dienst (jyno»	מִקְבַּשׁ מִשְׁמֶרֶת	מִשְׁמָרוֹת מִשְׁמָרוֹת	מָקְרָשֵׁי מִשְמָרוֹת
nim mit בִשְּׁבְר, Wache,	**: *	*:	,
שפּוֹמות שׁפּוֹמוּת) לינת, f. Waage	מִשִׁקלֵת	בִּישָׁקָלוּת	מִשָּׁקְלוֹת
הַבְּהָ, f. Geschent, Gabe	מַתְנֵת	מַהָּנוֹת	מַתְנוֹת
עַמָּע, m. Pflanzung	מַמַע	מַּטְעִים	יאַפָּעי
תבוע m. Quelle	מַבוּעַ	מַבּוּעים	מַבּוּעֵי
קבּבֶּה, f. Säule, Dentmal מַבּבָּה, f. Guß, Göße	מַפּבע מַאָּבָת	מַפֵּכוֹת מַפָּכוֹת	מַפָּכוֹת
רישב, m. Stuhl, Siţ,	מושב	מושָבות	מושבות
Wohnung, Play		•	•
מוֹרְשָׁה, f. Besitzung (juno=	מוֹרָשֵׁת	מוְרָשׁוֹת	
nim mit מוּרָשׁ) קנְלַה, f. Rolle	-4-14	mi5 224	
בּבְּבְיִם, ה. שָרוּבְּבְּי, c. Drt, Drtjanit	מְגְלַת מְקוֹם	מְגִלּוֹת מְקוֹמוֹת	
בְּנֵין, c. Schild	בְּגוּ	מַגְנִים	בְּגָנִי
בוֹלֶבֶת, f. Geburt, Geburts=	מולֶדֶת	מולדות	מולְדות
land	prinths		
קעוֹז), m. Beste, sester Ort	מְעוֹה	ָרְעָזָים <u>(</u>	
נְהָר, m. Finß, Strom	נְהַר	נְהָרוֹת	נַהַרוֹת
בְּדִיב, m. Edler, Bornehmer	בְּדִיב	ָּנְדִיבִים נְדִיבִים	<u>ְּנְדִיבֵי</u>

Singular (Nominativ)	status constructus	Plural (Nominativ)	status constructus
ָּנִשְּׁמָד, f. Seele	נשמת	נִשְׁמוֹת	
בער, m. Knabe, Jüngling	נער	ָּגִעַ <u></u> רִים	נערי
בערה, f. Mädchen, Magd	נערת	ָנְעַרוּת	נערות
לבינה, f. Saitenspiel,	נְגִינַת	בָגִינות בּינות	ָנְגִינות <u>יַּ</u>
Melodie		•	
DID, m. Pferd, Roß		סוּסִים	
םַּבְּם, m. Leiter, Treppe	מַלַם	סְלְמִים	ָסַלָ <u>ְמֵי</u>
הַבֶּּר, m. Schrift, Brief,	ם פֶּר	קַבָּרִים	ספרי
Buch ·		• •	·
קרים, m. Beamter, Eunuch	קרים	ֶם רִיסִים	(מָריִםי) מָרִיםִי
תבל), m. Last	קבל	ַ סְבָּלִים סְבָּלִים	ָם בְּ לֵי
עָנִי, m. der Arme	עַני	עַניִים	עביי
עְבָּר, m. Staub	עַבַּר	יָעַ פְּרו ת	עַפְרוֹת
עְצָה, f. Rath	עצת	עצות	עצות
עַמְרָה, f. Schmuck, Diadem	עָטֶרֶת	אָמָרוֹת עַמְרוֹת	עַמְרוֹת
עולם, m. Welt, Ewigfeit	עולם	עולָמִים	עולמי
יַטָּי, f. Luge	עין	Dual עינים	עיבי
עַלְמָה, f. Mäddjen	עַלְמֵת	יְעַלְמוֹת	עַלְמוֹת
עצום, m. der Mächtige	עצום	עָצוּמִים	עצומי
ערן, m. Sünde, Verkehrtheit	עון	(עונות) עונים	
עבר, m. Weintraube, Beere	עַנַב	עְנָבִים	ענְבֵי
עָבָן, m. Dulder, Leidender,	עַנֵר	עָנְוִים	עַנְוֵי
Demüthiger			
עָרְוָה, f. Blöße, Schaam	עָרְוַת		
פְּרָוֹנְן, m. Herrscher, Kriegs=	פִּרְזוֹן	פִּרְזוֹנִים	פִרזוני
oberst			

Singular (Nominativ)	status constructus	Plural (Nominativ)	status constructus
קב, m. Mund	פָּי	פּיוֹת	פיות
שָּבֶה, m. Gesicht, Borderseite	פָנָה	פָּנִים	פָנֵי
Trupp	ָּצְבָא	אָבָאוֹת יְבָאוֹת	יִבְאוֹת
אַנָאר, m. Hals, Nacken	צַוּאר	צַנָּארָים	צַוּאַרִי
תְּבֶּׁת, m. Frucht, Erzeug= niß, Sprosse	גֿמַח	אֲמְ חָים	צְלְיחֵי
קהָשׁ, m. Heiligsteit	קדש	ָקָדָשִׁים	קָדָשֵׁי
קשׁהֶת, f. Räucherwert	קשהת		
קריָה, f. Stabt	קריַת	קָרְיוֹת	
קרָבָּן, m. Dpfer	לְרַבַּוֹ	קָרְבָּנוֹת	קָרְבְּנוֹת
קשֶׁר, m. Jody, Knecht=	קשה	בָּלְשִׁים בָּ	קשי
schaft; schwer			
jyj, m. Gefallen, Wille	רצון		
רָקִיעַ, m. Seld, Alder	רָקיעַ	מילדוֹאי	mi=i++
השי, c. Junges von	שְׂבֵּה שֵׂה	שָּׂרִית שַׂיִּים	ישְׂדוֹת
Schafen	110	2.2	
מבט, c. Stock, Stab,	שֶׁבֶש	שָׁבָמִים	שְׁבְמֵי
Stamm	×	• • •	
שָׁבוּעַ, m. Woche	שָׁבוּעַ	שָׁבְעוֹת	שְׁבְעוֹת
יִּשְׁפְּחָה, f. Magd	הפֿעֿע	יִשְׁבָּחוֹת	שפחות
יְשְׁנָה, f. Jahr	שָׁנַת	ישָׁנִים	ישָבֵי
תְשַׁילָ, c. Sabbath	שַׁבַּת	שַבְּתוֹת	שַׁבְּתוֹת
הועברה, f. Gränel, Ab=	עוֹעֲבַת	תועבות	תוֹעֲבוֹת
schen, Götzendienst			7

Singular (Nominativ)	status constructus	Plural (Nominativ)	status constructus
קּפְאֶּרֶת, f. Pracht, Glanz, Zier	תִּפְּאֶרֶת		
קרב, f. Züchtigung, Belehrung, Zurecht=	תוֹכַחַת	פוֹכָחוֹת	תוֹכְחוֹת
weisung			
קברנָה, f. Einsicht, Klugheit	קבונת	הָבוּנוֹת	
חורה, f. Lehre, Gesetz	חורת	תורות	
קלים, m. der Fromme, Redliche	הְמִים	הְמִימִים	ּהְמִימֵי
קְרָה, f. Hoffnung, Er= wartung	שַּלְנַת		
התקלה, f. Anfang, Beginn	שַׁחַלֵּת הַּחַלַ		
קשרעְה, f. Hilfe, Rettung, Sieg	הְשׁוּעֵת		

Syntax. (דַרְבֵּי הַלְּשׁוֹן)

In der Syntax werden die Regeln gelehrt, nach denen die Redestheile beim Sprechen und Schreiben richtig zu verbinden sind.

Die Rede besteht aus Sätzen, einzelnen abgeschlossenen Gedankenreihen. Die wesentlichsten Bestandtheile des Satzes (מַשְּׁישָׁהַ) sind das Subjekt
(צְּשֵׁיהַ) und das Prädikat (צְשֵׁיהַ). Das Subjekt bezeichnet einen Gegenstand, einen Begriff, von dem etwas ausgesagt wird, das Prädikat das,
was von ihm ausgesagt wird; z. B. אַרָּרָא מִשֶּׁר (und) Moses rief:
מִשֶּׁר – Subjekt, אַרָּרָיִם Prädikat; Subjekt אַלְרִים (Prädikat),
und Gott segnete. Außer Subjekt עוֹבְרֶרָן,
sebräischen einen dritten Bestandtheil, die Ropula, der Subjekt und Prä-

bifat verbindet, 3. B. וְהַבְּחְשׁ הְיָה עָרוֹם, und die Schlange war listig: das Wörtchen וְהָיָה עָרוֹם (Kopula. Die Sätze können einsach und zusammensgesetzt sein; der Satz ist einsach, wenn er nur auß Subjekt und Prädikat besteht; zusammengesetzt, wenn in ihm mehrere Subjekte oder Prädikate entshakten sind; 3. B. יַבְא יִעַקב und Jakob sah (einsacher Satz), ויַבּא יוֹםָר , und Joseph kam und satze (zusammengesetzter Satz).

Subjekt und Prädikat können in einem Worte enthalten sein, wie הָבָּרוּ, sie sündigten, יַרְטָאוּ, und sie sagten, דְבָּרוּ, redet!

Die Handtheile des Satzes, Subjekt und Prädikat, können aber durch vorausgehende oder nachfolgende Wörter näher bestimmt werden, 3. B. בַראשׁית בָּרָא אֱלֹהִים אַת הַשְּׁמֵים וְאֵת הְאָרֵץ, am Anfanze schuf Gott Himmel und Erde; wir ersehen aus diesem Satze nicht allein, daß Gott (Subjekt) schuf (Prädikat), sodann wann und was er schuf. Die Wörter, die dieses anzeigen sind Bestimmungswörter.

Der Artifel.

Das beziehende Fürwort Nik.

Bon großer verschiedenartiger Anwendung ist das indestinable Pronomen אַשֶּׁר, das welcher, welche bedeutet, es zeigt Berhältniß, Besit, Absstammung ze. an, es ist dieses אַשֶּׁר חוֹלָה אַנְיּר וֹנְיעָשׁ בְּאַשֶּׁר אָנִיר וֹנְחַבְּאַ חוֹלָה אַנִּר וֹנְחַבָּא בּאַשֶּׁר אָבֶר וֹנְחַבְּא בּאַשֶּׁר אָבֶר וֹנְחַבְּא בּאַשֶּׁר אָבֶר וֹנְחַבְּא אַבֶּר וֹנְחַבְּא אַבֶּר וֹנְחַבְּא אַבֶּר וֹנְחַבְּא אַבֶּר וֹנְחַבְּא אַבֶּר וֹנְחַבְּא אַבֶּר וֹנִישְׁי בְּאַשֶּׁר אָבֶר וֹנְחַבְּא אַבֶּר וֹנְיִבְּע אַבְרְם שִּׁם בְּבוֹ אָשֶׁר וֹנִישְׁי בְּאַשְׁר וֹנְיִבְּוֹ אַשְּׁר בְּיִבְּוֹ אַשְּׁר בְּיִבְּוֹ אַשְּׁר בְּיִבְּוֹ אָבְרָם וּשִׁר בְּאַשְׁר וְיִבְּוֹ אַבְּרְם וֹנִים בְּנוֹנִי בְּבְּרְם וּשִׁר בְּצִאָּנְה וּשִּׁר בְּיִבְּוֹ אָבִירוֹ אָשֶׁר בְּיִבְּיתוֹ אַנִייְר, וווח שׁבּיּא שׁר בְּיִבְיתוֹ בְּבְּרְר אָשֶׁר בְּיִבְּיתוֹ אַבְּיתוֹ בְּבְר וְיִבְּיתוֹ בְּבְר וְיִבְּיתוֹ בְּבְרְר אָבֶיר בְּבְר וְיִבְיתוֹ בְּבְר וְיִבְיר בְּבְר וְיִבְּיתוֹ בְּבְר וְבִיתוֹ בְּבְר וְבְּבְר וְבִיתוֹ בְּבְר וְבִיתוֹ בְּבְר וְבִיתוֹ בְּבְר וְבִיתוֹ בְּבְר וְבִיתוֹ בְּבְר וְבִיתוֹ בְּבְר וֹנְה בְּבְר וְבִיתוֹ בְּבְר אָבְיר אָבְוֹיך אָמִיר אָבְיר בְּבְר בְּבְר אָבִיר אָבְיר וֹנִיתוֹי בְּבְרִיתוֹ אָשֵׁר נִישִׁר בְּבְּאַר יִישִׁר בְּבְיר בְּבְר וֹנִיתוֹ בְּבְרְר אָבְיר בְּבְר בְּבְר אָבְיר אָבְיר וְבִיתוֹן אַשֵּר בְּיִבְיר בְּבְיר אָבְיר אָבְיר אָבְיר וּבְּבְר וּבְיבְר בְּיִבְיוֹ בְּיִבְיר בְּבְיר בְּיִבְיר בְּבְיר בְּיִבְיר בְּיִבּיר בְּיִבְיר בְּבְיר בְּיִבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּיִבְיר בְּבְיר בְּבְּבְר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְּיר בְּיִבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּיִבְיר בָּבְיר בְּיִבְיר בְּבְיר בְּיִבְיר בְּבְיר בְּיִבְיר בְּבְיר בְּבְיל בְּיִבְיר בְיבְיר בְּבְּבְר בְּבְיר בְּבְּיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּיִבְיר בְּבְיר בְּבְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְיבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְיבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְבְּיר בְּבְיר בְיבְיר בְּבִיר בְּבְיר בְּבִיי בְּבְיר בְּבִייְיבִיי בְּבִיר בְּבִיים בְּבְיר בְּבִיים בְּבְיר בְּבִיים בְּבִיר בְּבִייִים בְּבְיב

Die Verbindung der Substantiva per statum (הַלֵּיכוּת),

Im Deutschen werden zusammengesette Hauptwörter so gebildet, daß das erste Substantiv (Bestimmungswort) sich an das zweite (Grundswort) häusig ganz unverändert anschließt, z. B. Hausthier, Goldgrube, Hausarzt, Milchgefäß, Bettschirm; der Franzose kennt nicht diese Zusammensetung, er verbindet das Grundwort mit dem Bestimmungsworte mittels einer Präposition oder das Bestimmungswort wird ein Absettiv, was es auch logisch im Deutschen ist, z. B. heißt Hausthier im Französsischen animal domestique; Hausherr, maître de la maison; Heersührer, chef de l'armée; Goldgrube, mine d'or; Hausarzt, médecin de la famille; Hausfreund, ami de la maison etc.; ähnlich in den slavischen Sprachen, in denen das Bestimmungswort häusiger ein reines Absettiv ist. (Russisch, Hausfreund, damáschni druch, Tischzeug, stalówoje beljó etc. Zuweisen werden auch im Russischen Franzose, stalówoje beljó etc. Zuweisen werden auch im Russischenstr, von idol, der Götze und paklónstwo, Anbetung.) Im Hebräischen wird dieses Verhältniß derart gebildet, daß das Grundwort vorgesetzt und vokalisch geändert wird,

während das Bestimmungswort unverändert bleibt; z. B. der Kriegsmann heißt im Sebräischen בעל מלחמה, ber Mann und בְּעַל מִלְחָמָה ber Mann und ber Rrieg; Gottessegen, בְּרַכת אֱלֹהִים; Simmelssegen, בִּרְכת שׁמֵיִם; das menschliche Herz, das Menschenherz, לבב אבוש; die Söhne Rachels, בני רְחֵל; bie Fran Jakobs, אֵשֶׁת יַעָקב; bas Dans Wottes, בִּית יְהוְרָה; bie Fürsten Sodoms, קציני סְדוֹם; am Ende der Tage, בַּאַחַרִית הַיְמִים; die Zedern Libanons, אָרֵוֹי הַלְּבְנוֹן; die Töchter Zions, בְּנוֹרת צִיּוֹן; Wotteswort, דבר אלהים etc. Man hat sich dabei zu hüten, zwei Syno= nima deren Aneinanderstellung der Hebraer häufig anwendet, als Status= fonstruktus-Verbindung anzuschen, 3. B. יהק עשב heißt nicht das Grüne des Rrants, sondern Grünfraut; סוֹ אַלהֶיךָ הְנָה אֱלהֶיךָ, denn er ist der Herr, bein Gott. Man bildet im Hebräischen Komposita durch Vorsetzung von "Mann", "Frau", "Sohn", "Tochter" 2c. vor einem Substantiv, בּן־אוֹנִי, Leidenssohn; בֶּן־חַיִּל, der Tapfere; בֶּן־אוֹנִי, der Gütige; איש אמת, der Wahrheitsliebende; איש לשון, der Sprachfundige; איש ריב, ber Banffüchtige; jo and איש היב, boshafte Nachkommen, schändliche Kinder.

Verdoppelung des Substantivs.

Der Gebranch von zwei gleichen Substantiven nebeneinander, sei es daß letzteres im Singular oder Plural steht, ist im Hebräischen gang und gäbe. Die Bedeutung dieser Anwendung ist sehr verschieden; häusig drückt sie den Superlativ auß, з. В. בֶּלְכִים, der höchste König, der König aller Könige; so שִׁיר הַשִּׁירִים, daß hohe Lied; manchmal wird eine große Menge dadurch bezeichnet, wie אַבּרוֹת בָּאֵרוֹת בָּאַרוֹת בָּאַרוֹת בָּאַרוֹת בָּאַרוֹת בָּאַרוֹת מָּלָבִים נִּלְכִים נִּלְכִים נִּלְכִים נִּלְכִים נִּלְכִים נִּלְכִים בּוֹלָבִים נִּלְכִים בּוֹלָבִים נִּלְכִים נִילְכִים נִּלְכִים נִילְכִים נִילִים נִילְכִים נִּבְרִים נִילְכִים נִילְנִים נִּילְנִים נִילְנִים נִּעְרִים נִילְנִים נִּילְנִים נִילְנִים נִילְנִים נִּעְרִים נִילְנִים נִילְנִים נִּילְנִים נִּילְנִים נִּילִים נִילְנִים נִּילִים נִּילְנִים נִּילְים נִּילִים נִּילְים נִּילְים נִּינְים נִּילְים נִּילְים נִּילְים נִּילְים נִּילְים נִּילְים נִּילִים נִּילִים נִּילִים נִּילְים נִּילְּים נִּילְּים נִּילְּים נִּילְּים נִּילְּים נִּילִּים נִּילְּים נִינְים נִּילִים נִּילְּים נִּילִּים נִּילְּים נִּים נִּילְים נִּילְּים נִּילִים נִּילְים נִּילִּים נִּילְים נִּים נִּילִים נִּילְים נִּילִּים נִּילְים נִּילְים נִּילְים

Arten, der Gattungen, so kommt das zweite mit dem Waw zu stehen, 3. B. בֵלֶב נְלֵב נְלֵב , verschiedene Steine, Gewichte; בֵלֶב נְלֵב, verschiedene Herzen.

Der Besitz wird im Hebräischen durch Umschreibungen ausgedrückt, da eine Dativendung nicht vorhanden ist. Die Wörter, die das Vorhansbensein oder den Mangel des Besitzes anzeigen, sind ייֵב (est) es ist vorshanden, הֵיְה, es war: אֵין לִי eine אָין לִי שׁלָּד, was mir gehört, שֶׁלָּד, was dir gehört.

בּבְעוֹת richtet sich in der Zahl und im Geschlecht nach dem Gubstantiv 3. B. הַרְכִים דְרָמִים (masc.) die hohen Berge; הַבְּעוֹת (fem.), die erhabenen Hügel, הַרְלִים הַנְמִים (masc.) ein großeß Wlatt Papier; בַער קמן, ein scheiner Knabe; בַער קמן (fem.) eine gute Nachricht. Bei zwei Gubstantiven verschiedenen Geschlechtes richtet sich daß Abjektiv nach dem Masculinum, ז. B. הַּבְּדְם וְאִיְּחַם וְאִיְּחַם וְאִיְּחַם וְאִיְּחָם וְאִיְּחָם וְאַרָּהָם וְשִׂרָה וַשְׁרָה וְשִׂרָה וִשְׂרָה וִשְׂרָה וְשִׂרָה וְשִׂרָה וִבְּרָהם וִשִּׁרָה וּשִׁרָה וְשִׁרָה וְשִׁרָה וְשִׁרָה וְשִׁרָה וְשִׁרָה וִשְׁרָה וְשִׁרָה וְשִׁרָה וִשְׁרָה וִשְׁרָה וְשִׁרָה וִשְׁרָה וְשִׁרָה וִשְׁרָה וִשְׁרָה וּשִׁרָה מוֹל Sarah waren alt.

Die persönlichen Fürwörter.

Stehen die pronomina personalia allein, so sind sie im casus absolutus, d. h. im Nominativ; treten sie als Suffixe auf, so stehen sie

in den obliquen Kajus; ז. א. בִּי־חַבּרּן אָבִי, denn ich bin mildherzig. Verständlich ist die zuweilen vorkommende Aposition nach einem Nominativ absolutus, wie אָבִי חֹתֶּבְךְּ יִתְרוֹ בְּא אֵבֶי, ich, dein Schwiegers vater Fethro, komme zu dir.

Das Pronomen demonstrativum 77,

בוע ,אָדם ,אָדָם ,אִישׁ ,קֶרֶב ,לֵב ,נֶפֶשׁ Die Bürter. בָע, אָדָם, בָּעָב, אָישׁ.

Die Wörter בָּבֶּשׁ בָּבְּפּוֹפּ, בֶּבֶּשׁ אָרֶבְר, אָרֶבּ, אַרָבָר, אָרֶבּ, אַרָבָר, אַרָבּ, אַרָבָר, אַרָבּ, אַרָבָר, אַרָבָּר, וווו אַמּיּ דּפּוֹנְצִישׁ אַרסוסוופּוּ וְוֹ מֹן מושּאַמוּטְרוֹלָפּי, וווע שׁבְּרָבְּרָ שִּרְרָ בְּרִּבְּרִ ווער בּּרְרָבְּרִּ עִירָר אִישׁ שִּלְרַבְעָרְרְּ אִישׁ אֶלְרַבְעָרְרְּ אִישׁ אֶלְרַבְעָרְרְּ אִישׁ אֶלְרַבְעָרְרְּ אִישׁ אֶלְרַבְעָרְרְּ אִישׁ אֶלְרַבְעָרְרְּ אִישׁ אֶלְרַבְעָרְרְּ אִישׁ אָלְרַבְעָרְרְּ אִישׁ אָלְרַבְעָרְרְּ אִישׁ אָלְרַבְעָרְרְּ אָנִשְׁרְ בְּעָצֶּם רְיִּיְם רְוֹנְרִ אָלָרְ בְּעָבֶּם רְיִּרְם רְוֹנְרָ אָלִי עָבְּרְ בְּרָבְרְ אַנִּעְבָּם רְיִּרְם רְוֹנְרָ אָנִישׁ אַלְרַבְּרִין אָנִיעָרְ בְּיִרְרָם רְוֹנְרָ אָנִיעָרְ בְּיִרְם רְוֹנְרָ אָנִיעָרְ בְּעָצֶבֶּם רְיִיּוֹם רְוֹנְרָ אַנִיעָרָ בְּיִרְם רְוֹנְרָ אַנִיעָרְ בַּרְיִּרְנְרָ בְּעָבֶּם רְיִיְרְם רְוֹנְרָ אָנִיעָרְ בְּיִרְ בְּעָבֶּם רְיִרְם רְוֹנְרָ אָנִיעָרְ בְּרָרְ בְּעָבֶּם רְיִרְבְּרְ בְּעָבֶּם רְיִרְרָם רְוֹנְרִים בּעָבָּם בּיִיְרְם רְוֹנְיִים בּעָבָּם בּעְבָּבְם רְיִרְרָם בְּעָבֶּם בְּיִרְם בּעָבָּם בּעִבְּם בּעִבְּם בּעְבָּבְם בְּיִרְם בְּעָבָּם בְּיִרְם בְּעָבָּם בְּיִרְם בְּעִבְּים בְּעִבְּם בְּיִרְם בְּעָבָּם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּעָבָּם בְּיִרְם בּיוֹים בּעָבָּם בּיִרְם בּיִים בְּיִרְם בְּעָבְּים בְּיִרְם בְּיִרְם בְּעַבָּים בּיִרְרָם בְּעָבְּים בְּעִבְּים בּיִים בְּיִרְבְּיִים בְּעִיבְּים בּיִים בּיִים בּיִים בְּיִּים בְּעִבְּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיבְיר בּיִים בּיבְיר בּיבּיף בּיבְיר בּיִבּים בּיבְירְירִים בּיבְיר בּיבּיף בּיבְּייִים בּיבְּיִים בּיבְּיבְייִים בּיבְייִים בּיבְייִים בּיבְּיבְיּבְיּים בְּיבְּיבְייִים בּיבְּיבְיּים בּיבְּיבְיּיבְיּים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בְּיבְייִים בּיוּים בּיוּבְיים בּיבְּיוּים בּיוֹים בּיוֹים בּיוּים בּיוּבְיים בּיוֹים בּיבְיוּים בּיוּים בּיוּים בּיוּבְיבְיבְיי

Das interrogative Pronomen 'D.

Das Verbum.

Das Hilfszeitwort הְיָהְ , sein, verbindet das Subjekt mit dem Prädikat: הְיָהְ רְעָה , Soseph war ein Hirt; (in diesem Falle ist ex Kopula) יוֹמֵך הְיִהְ יוֹמֵך הְיִהְ רֹעָה, und Foseph war von schöner Gestalt; und Frädikat sein, wie in dem folgenden Beispiele: הַאָּר הַבְּרִים הְאָלֶה יַמַת הּאַר, אַמְר הַבְּרִים הָאָלֶה וּשִׁר הַבְּרִים הָאָלֶה וּשׁם פּּ geschah (begab sich) nach diesen Worten; יְהַרִּיִה בִּרְאוֹתְה וּשׁם בּיִּהְי שׁמִר הִוֹל הְיִהְי בּרְמּוֹל הַאָּרָם צֹאוֹ , und geschah, als sie ihn sah. Das Verb הְיִהְ bedeutet auch haben, לַאַבְרָם צֹאוֹ , nud Abraham hatte Schase. Im Sinne von sein (als Ropula) fann הִיָה häusig außgelassen werden; הְיִהְל עַּרְרָה עִּרְרָה יִּהְנָה יִּהְוֹך אָתֹן, und Nahel war unstruchtbar; הַהָּלְה בִּיִּהְרָה שׁמִר יִּהְוֹך יִבְּרָה עִּרְרָה יִרְוֹך יִבְּרָר וְיִהְל עַּרְרָה יִּהְנָה יִּהְנָה וְּהָּוֹן וּשִׁרְרָה יִּהְוֹך וְיִהְל עַּרְרָה יִבְּרָה יִרְהַל עַרְרָה יִרְהָן וֹח יִבְּיִה יִרְוֹך אָתִן וְיִה יִרְוֹך יִבְּרָר וּשִׁרְרָה יִרְוֹך יִבְּרָה יִרְוֹך יִבְּרָר וּשִׁרְרָה יִרְהָר יִרְהְרָר יִרְרְרָּה יִבְּרְר יִרְרְה יִבּר יִרְהְר יִרְרְר יִבְּרְר יִרְרְרָר יִרְרְרָה יִרְרְר יִבְּרְר יִרְר יִרְר יִרְר יִרְר יִרְר יִרְר יִרְר יִרְר יִּרְרְר יִבְּר יִרְר יִרְר יִרְר יִרְר יִרְר יִרְר יִרְר יִרְר יִר יִרְרְר יִר יִרְר יִר יִרְרָן יִיִּר יִר יִרְר יִר יִרְר יִר יִרְר יִר יִרְרְר יִר יִרְרְר יִר יִרְרְר יִר יִרְרָר יִר יִרְרָר יִר יִרְרְר יִר יִרְרְר יִר יִרְרְר יִיְרְרָּר יִר יִרְר יִרְרְר יִרְרְרְר יִרְרְרְר יִרְרְר יִרְרְרְר יִרְרְרְר יִּרְר יִר יִרְרְר יִר יִרְרְר יִר יִרְר יִרְר יִר יִרְר יִרְר יִרְר יִרְרְר יִר יִרְר יִרְר יִרְר יִרְרְרְרְר יִרְרְר יִר יִרְר יִר יִרְר יִר יִרְר יִּר יִרְר יִּרְר יִיִּרְר יִיּר יִיִּרְר יִיּיְרְר יִיִּרְר יִיִּרְר יִיִּרְר יִיּר יִיִּרְר יִיּי יִּרְרְרָּי יִיּרְר יִיִּיְרְרְי יִיְרְרְרְיִי יִּיְרְרְיִי יִיְרְרְיִי יִיְיְרְרְיִיְיִי יִּיְרְ

 ist die doppelte Alfusativsorm betress der Person und des Objetts: Die dogen Foseph seinen Rock aus (die erste Präposition אָת המישוים, sie zogen Foseph seinen Rock aus (die erste Präposition אָת הבישוים, sie zogen Foseph seinen Rock aus (die erste Präposition אָת הבישוים, sie zogen Foseph seinen Rock aus (die erste Präposition אָת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (Alfusativ) in der no besieht den Rins der n Fra e 13; so sind die Formen verständlich אָת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (אַתְּהַ הַבְּעִרִּהְבֵּר אֶת הַבְּנִי יִשְׂרָאֵל (Alfusativ) und du rede mit allen klugen Leuten; וְאַתְּהַ הַבְּעִירִם אֶת־יוֹמַך (Alfusativ), und der oberste Schenke erinnerte sich nicht des Foseph (gedachte nicht an Foseph).

tiv mit dem 5-Präfix, auch ohne dasselbe, das lateinische Supinum (im Deutschen durch & u mit dem Infinitiv ausgedrückt), &. B. הוֹי בּבוֹרים, שבר לִמְםךּ. שׁבְר , wehe denen, die Selden find, Bein gu trinken und tapfere Leute, berauschende Getränke zu schlürfen; un יוֹעת רְקוֹד וְעֵת הְפוֹד וְעֵת הְפוֹד וְעֵת הְקוֹד , es ift eine Beit au weinen und eine zu lachen, eine Zeit, zu wehklagen, und eine, zu frohlocken (hüpfen, tangen). Mit anderen Prapositionen verbunden, drudt der Infinitiv (sowie der Indikativ) die mannigfaltigsten Begriffe aus, die man im Deutschen bald durch Adverbien, Präpositionen, Gerundien 2c. wiederzugeben hat, אָם . שַּרְבְּרְאָם, wenn sid das Bolt willig hingiebt; בְּרָבְּרָאָם, als וֹנּפ eridiaffen murben; וַיצָא מֶלֶךְ סִדם לִקְרָאתוּ אַחֲרִי שׁוּבוֹ מֵהַפּוֹת אָת בּדְרִלְעוֹמֶר, der König von Sodom ging ihm entgegen, als er zurücktehrte, nachdem er Kedor Laomor geschlagen hatte; בַּהַרִיבִי קוֹלִי als ich meine Stimme erhob. Die Pröpositionen תַרת, לְמַעַן, עַל die vor Zeitwörtern stehen, zeigen zuweilen eine elliptische Fassung: עַר שַׁקְּמִהִי, bis zur Zeit, da ich aufstand. Oft wird die Präposition עַר mit אָשֶׁר אם יסו verbunden, וֹס: אָשֶׁר אָם יעד אָשֶׁר אָם פֿי לֹא אָעֶזְבְךָּ עַד אֲשֶׁר אָם עשיתי אַת אַשֶּר־דְבַּרְתִי לָךְ, benn ich werde dich nicht verlassen, bevor ich das thun werde, was ich dir gesagt habe. Die Prapositionen haben auf die Flexion keinen Ginfluß, sie regieren keine Kasus, wie in der deutschen Sprache: ein und dieselbe Präposition kann vor mehreren כיבְבֵל בֵין .B. ניבְדֵל בִין Substantiven, die sie erläutert, doppelt gesett werden, 3. B. בין הַפַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לְרָקִיעַ וּבֵין הַפַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרָקִיעַ, מוס פּי schied zwischen dem Wasser unter der Beste und dem Wasser über der Beste. An Stelle der Adjektiva treten oft Adverbien, um Substantiva näher zu bezeichnen, z. B. מַנְשִׁים מְעַם, wenig Menschen. Gine Wieder= holung eines Aldverbs druckt, wie dies bei den Substantiven und Zeit= wörtern der Fall ist, einen intensivern Begriff aus. Die Ronjunt= tionen fönnen doppelt oder einzeln stehen; זּ ש. אַבְיק בִּי־שֹּוְב אַבִּיק בִּי־שׁוְב.

יאבלר, אברי בייפרי בייברי מעלליהם יאבלר, saget den Frommen, daß sie es gut haben werden, denn sie werden die Früchte ihrer Thaten genießen.

Die Bildung von Interrogationen geschieht mittels der Ronjunktion אָב cc. oder ganz ohne Interrogationspartifel, z. B. הַשְּׁלוֹם, geht es eurem alten Vater wohl, von dem ihr mir sprachet? Lebt er noch? Verneinung sesät einen gebildet mittels der Adverbien אָלְי, בָּל , בָּל הַבַּעַר לַעֲוֹב אָת־אָבִין. אָ לֹא יוּכַל הַבַּעַר לַעֲוֹב אָת־אָבִין. אָ הַ לּא יוּכַל הַבַּעַר לַעֲוֹב אָת־אָבִין. אַ לּא יוּכַל הַבַּעַר לַעֲוֹב אֶת־אָבִין. אַ לּא יוּכַל הַבַּעַר לַעֲוֹב אֶת־אָבִין. צמter verlassen.

Sebräische Chrestomathie

mit interlinearer deutscher Übersehung.

Der Lernende kennt nunmehr die hebräische Formenlehre in ihren wesentlichsten Zügen; er weiß, einen Sat forrett zu zergliedern; er besitt genügende Renntniß, um mit Silfe eines guten hebräisch-deutschen Lexikons in die Lektüre des alten Testaments in der Ursprache einzudringen, die hohen Schönheiten der "lingua sacra" zu erfassen, sich an dem Geiste der= selben zu erfreuen. Und dies muß ja auch fortan sein eifrigstes Streben sein. Es gilt, sein Wissen zu bereichern, das Gelernte zu verwerthen! Eingedent der praktischen Tendenz unserer Sprachlehre, dem Lernenden in jeder Weise seine Aufgabe zu erleichtern, waren wir darauf bedacht, die Schwierigkeiten, welche sich dem Anfänger bei der Lektüre des alten Testaments entgegenstellen, nach Möglichkeit aus dem Wege zu räumen, und zwar durch ein System, welches sich für die modernen Sprachen als überaus zweckmäßig erwiesen hat. Jeder weiß, wie außerordentlich schwierig es für den Anfänger ist, mit dem Wörterbuch in der Hand eine umfangreiche Lektüre zu verfolgen: der Lernende ermüdet bald, wenn er gezwungen ift, zu oft das Legikon zu konfultieren; er läuft auch Gefahr, nicht immer die präzise Bedeutung des nachzuschlagenden Wortes herauszufinden. Im Hebräischen, in welcher Sprache die Wörter jo oft methaphorische Bedeutung haben, ist besonders zu befürchten, daß für zu suchende Wörter eine falsche Auffassung gewählt werde. Um also diese im hohen Grade ermüdende, zeitraubende und nicht selten fruchtlose Arbeit, in Wörterbüchern Auskunft zu holen, dem Lernenden zu ersparen, haben wir die Leseübungen durch= weg, Wort für Wort, ohne Rücksicht auf deutsche Konstruktion, mit einer interlinearen Übersetzung versehen. Die Lesestücke sind außerdem mit Accenten ausgestattet, wie sie die richtige hebräische Betonung erfordert. Es sei uns gestattet, den Leser zu bitten, den Zweck wohl im Ange zu behalten, den wir mit der Chrestomathie verbinden: Er lese nicht leichthin die Stücke, sondern studiere fie; er achte auf die einzelnen Sätze und suche sich die schwierigeren grammatischen Formen klar zu machen, wozu ihm das am Schluffe gebrachte hebräisch-deutsche Gloffar von wesenlichstem Ruten sein wird. Um sich zu überzeugen, ob er mit Erfolg dieser Aufgabe nachkomme, verdecke er mit einem Roste die deutsche interlineare Ubersetzung und suche dann den betreffenden hebräischen Sat frei zu ver= deutschen. Ein Vergleich meiner Übersetzung mit der im Buche gegebenen wird ihn leicht belehren, ob er völlig frei von leicht zu unterlaufenden Frrthumern blieb. Es ist von großem Werthe, die Elementarformen der Wörter aufzuzeichnen; in zweiselhaften Fällen gewährt das Gloffar Auskunft. So behandelt, wird die hebräische Chrestomathie dem Leser einen großen Schat von Belehrung gewähren, seine Wigbegierde anspornen, ihm Freude an der Lektüre des alten Testaments in der Originalsprache spenden und seinen Fleiß um die Renntniß der hebräischen Sprache mit glänzendem Erfolge frönen.

Sebräische Chrestomathie

mit Accenten, interlinearer beutscher Übersetzung und Erläuterungen.

י בראשית בּרָא מֱלֹהִים מֵת הַשְּׁמֵיִם וְאֵת הָאָרֶץ: Groe und die Himmel den Gott schuf Am Anfang על־ מולה היְתָה הוֹהוּ וְלַהוּ וְלַהוּ וְלַהוּ עַלֹּר מוּן הַאָּרֶץ הְיִתְה הוֹהוּ וְלַהוּ וְלַבְּהוּ עַלֹּר מוּן מוחה Finsterniß (war) und seer wüste war Und die Erde פָּבֵיך תְהוֹם וְרָוּחַ אֱלֹהִים מִרְחֶפֶּת הַּוֹם וְרָוּחַ אֱלֹהִים מִרְחֶפֶּת הַּוֹם וְרָוּחַ אֵלֹהִים מִרְחֶפֶּת הַּוֹם וֹלְוּיִם מִּבְּיִם מִּבְיִּם מִּבְּיִם מִּבְּים מִבְּיִם מִבְּיִם מִּבְּיִם מִבְּיִם מִּבְּיִם מִּבְּיִם מִּבְּים מִבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִבְּים מִּבְּים מִבְּבְּים מִּבְּים מִבְּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּבְים מִבְּים מִבְּבְּים מִּבְּים מִבְּים מִבְּבְּים מִבְּים מִבְּבְּים מִבְּבְּבְּים מִבְּים מִבְּבְּים מִבְּבְּים מִבְּים מִבְּבְים מִבְּים מִּבְּים מִבְּבְּים מִבְּבְּים מִבְּבְּים מִּבְּים מִים מִּבְּבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִבּּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְבִּים מְבְּים מְבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְבִּים מְבְּיבְּים מְּבִּים מְבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּים מְּבְּים מְּבְּים מִּבּים מִּבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּיבְּים מִּבְּים מְבּים מִּבּים מִּבְּיבְּים מִּבְּיים מְיבְּים מִּים מְיבְּים מְבְּים מְּיבְּים מְיבְּים מְּבְּים מְבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּיבְּים מְבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּיבְּים מְבּיבְּם מְּבְּים מְבְּיבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְבְּבּים מְבְּבְּים מְּבְּים מְבְּבְּים מְּבְּים מְבְּים מְּבְּים מְבְּבְּים מְבְּבְּים מְבְּבְּבְּים מְּ על פְּבֵי הַבְּיִם: 3 רֵיאֹטֶר אֱלֹהִים יְהִיּ es werde Gott Und sprach : dem Wasser (der Oberfläche) auf אָוֹר רַיִּהִי־־ אָּוֹר: 4 רַיִּרָא אֶלֹהְיִם אֶת־־הְאָוֹר כִּי־ אַ אַרְהִים אֶת־־הְאָוֹר כִּיִּדְ אַנֹּהְיִם אֶת־־הְאָוֹר כִּיּדְ אַ אַרְהָים אֶת־־הְאָוֹר כִּיִּדְ אַ אַלֹהְיִם אֶת־־הְאָוֹר כִּיִּדְ אַ אַלֹהְיִם אֶת־־הְאָוֹר כִּיִּדְ אַנְיִּהְיִם אָתּרּיִים אָתּרּיִים אָתּרּיִים אָנּה בּיִּדְ אָנֹר כִּיִּדְ אַנֹּהְיִם אָתּרּיִם אָנֹהְיִם אָמּרּיִים אָנֹהְיִם אָנֹהְיִם אָנֹהְיִם אָנֹהְיִם אָנֹהְיִם אָנֹהְיִם אָנֹהְיִם אָנֹהְיִם אָנֹהְיִם אָנִהְיִים אָנֹהְיִם אָנֹהְיִם אָנֹהְיִם אָנֹהְיִם אָנִהְיִים הָּאָוֹר כִּיִּי מַוֹב וַיִּבְדָּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבִין הַחְשֶׁךְ:
ber Finsterniß und zwijden dem Lichte zwijden Gott und schied gut

נְיִקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחְשֶׁךְ בַּקְרָא בַּלְהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחְשֶׁךְ בַּקְרָא בּאוֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחְשֶׁךְ בַּקרָא מחחחוte er und die Finsterniß Tag das Licht Gott Und nannte בְּלֶר וַיְהִיד עֶרֶב וַיְהִיד בֶּלֶר יִוֹם אָּהְד: erster Tag Morgen und es ward Abend und es ward Nacht בְיאֹמֶר אֱלֹהִים יְהִי בְּתְוֹדְ wijden ein Gewölbe (Scheidewand) es werde Gott Und sprach בון מים לְמִים: מבְרִּיל בּין מִים לְמְיִם: und Wasser zwischen ein Unterschied und es sei den Wassern בין הפים הביל בין הביל הפים זריבעש אלהים אתר הרקיע ויבדיל בין הפים זריבעש אלהים אתר הרקיע ויבדיל בין הפים זרים bem Wajser zwischen und schied Gewölbe das Gott Und machte מַעַר מִתַּחַת לֶרָלִיע וּבֵין הַפַּׂיִם אֲשֶׁר מַעַר nber das dem Wasser und zwischen dem Gewölbe unter welches

בְרָקִיעַ בְיָהִי־ בְן: 8 וַיִּקְרָאַ אֱלֹהָים לְרָקִיעַ Das Gewölbe Gott Und nannte : aljo und c3 gejdjah dem Gewölbe יַּטְבֶיִב וְיִהִי־ עֶרֶב וְיִהִי־ בֶּקֶר יִוֹם שֵׁבְי: אַרֶב וְיִהִי־ בָּקֶר יִוֹם שֵׁבְי: weiter Tag Morgen und es ward Abend und es ward Himmel פּ רֵיצִאשֶׁר אֱלֹהִים יִקְוֹּ הַשִּׁלֵיִה הַשְּׁלֵיִה הַשְּׁלֵיִה הַשְּׁלֵיִה פּגּ בּמִים מִקּחַת הַשְּׁלֵיִה פּגּ להִים יִקְוֹּר פּגּ יְמָחִת הַשְּׁלֵיִה פּגּ זְמְחִת הַשְּׁלֵיִה פּגּ זְמְחִת הַשְּׁלֵיִה פּגּ זְמְחִת הַיִּבְּשְׁרֹה ווחס פּגּ מִיּחְר בְיִבְּיִּבְּיה בִיּבְּשָׁרִה ווְתָרָאֶה בִּיבְּשָׁרִה ווְתָרָאֶה בִיבְּשָׁרִה ווְתָרָאֶה מוּם פּגּ מִיּחְלוּם אָלִוֹר מִוּמְרָאָה מוּמִים מִּבְּיִּמְרִה מוּמִיּה מוּמִים מִּבְּיִּבְּיה ווּמְרָאָה מוּמִים מִיּבְּיִּבְּיה ווּמְרָאָה מוּמִים מִּבְּיִּבְּיה ווּמִיִּרְאָּה מוּמִים מִּבְּיִבְּיה ווּמְרָאָה מוּמִים מִּבְּיִבְּיה בּיִבְּיִּבְּיה בּיִבְּיִּיה בּיִבְּיִּיה בּיִּבְּיִּיה בּיִבְּיִּיה בּיִּבְיה בּיִבְּיִּיה בּיִבְּיה בּיִּבְיה בּיִּבְּיה בּיִּבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִּבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִּבְּיה בּיִּבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִּבְּיה בּיִבְּיה בּיִּבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִּבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִּבְיה בּיִּבְּיה בּיִּבְּיה בּיבְּיה בּיִּבְּיה בּיִבְּיה בּיִּבְּיה בּיִּבְּיה בּיִּבְּיה בּיבְּיה בּיּבְיה בּיּבְיה בּיּבְיה בּיּבְיה בּיּיה בּיִּבְיה בּיּבְיה בּיּבְּיה בּיּבְיה בּיִּבְּיה בּיּבְּיה בּיּבְּיה בּיּיה בּיִבְּיה בּיּבְיה בּיּבְּיה בּיים בּיּבְּיה בּיים בּיים בּיּבְּיה בּיים בּיּבְּיה בּיּבְּיה בּיים בּיּבְיה בּיּבְייה בּיּים בּיים בּייבּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייבּים בּיים בּייבְיבְיים בּייים בּיים בּיבּיים בּיים בּיים בּייבּיים בּיים בּייבְיבְייבּיים בּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייים בּיבְייים בּייבְייבְייה בּייבְייים בּייבְייה בּייים בּיבְייבְייבְייה בּייים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּיים בּייבּיים בּיים בּייבּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייים בּייבּיים בּייים בּיים בּייים בּייבּיים בּייים בּיים בּ בן 10 וַיִּקְרָא מֶלהִים לַיִּבְּשָׁה אֶּרץ וּלְבִּוְרַה und die Sammlung Grde das Trockene Gott Und nannte : also : cs gut war daß Gott und sah Weer nannte er der Wasser מַזְרֵיעַ זֶּרַע עֵץ־־פְּרִי לְמִינֹר nach seiner Art Frucht tragend (jeglicher) Fruchtbäume samenbringend יבו בן אַשֶּׁר בּרְני אֲשֶׁר בּרְני בְּיְרְעוֹ־ בְּוֹ אַיֶּבֶּרוּ וּ בְּרָעוֹדְ בְּיִרְעוֹדְ בְּיִרְעוֹדְ בְּי in ihm Same bessen fruchttragende und Bänme nach seiner Art בּין הַיּוֹם וּבֵין הַלְיִכְיה וְהַיּוּ לְאחֹתֹ אַ Beichen und werden der Nacht und zwischen dem Tage zwischen וּלְמֵוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁבִים: 15 וְהַיְּר לִמְאוֹרה Lichter Und seien und zu Jahren (und) zu Tagen (und) zu Denktagen בְרָקִיעַ הַשְּׁמֵיִם לְרָאִיר עַל־ הָאָרֶין וַיְהִי־ und es geschah der Erde auf zu leuchten des Himmels am Gewölbe בן: 16 רַיַעשׂ אֵלהִים אָת־ שְׁנֵי הַמְּאֹרָת הַנְּדְלִים אָת־ מוֹ großen Lichter beiden die Gott Und machte :aljo בּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְּדִּיל בִּין הָאוֹר וּבִין und zwijden dem Lichte zwijden zu unterjaeiden und die Nacht den Tag
הַחְשֶׁךְּ וַיִּרָא אֱלֹהִים כִּי־ מְוֹב: 19 בַיִּרָא אֱלֹהִים כִּי־ מְוֹב: 19 בַּיִּרִייִּר Und es ward : es gut war daß Gott und sah der Finsterniß יַעוֹפַרְ עַל־־הָאָּרֶץ עַל־פָּגִי רְקִיעַ הַשְּׁמְיִם: 21 וַיְבְרָא und jant : bem Himmelsgewölbe unter Erben auf fliegen אַלהִים אָת־ הַתַּנִינִם הַנְּדְלִים וְאֵרֵ כְּלֹ- נָפֶּשׁ הְחַיְּרְהּוּ lebendiges Wesen alles und größen Wassische die Gott הְרֵילֵשֶׁת אָשֶּׁר שִׁרְצוּ הַפַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵרֹ הַתְּיִבּה וְאֵרֹ וְאֵרֹ מִים וְאֵרֹ und nach ihrer Urt das Wasser erzeugten das das sich beweget

בּל־־ עוֹף בְּנָךְ לְמִיבֵּהוּ וַיַּרָא אֱלֹהִים בִּי־ Daß Gott und sah nach seiner Art (geslügelten) Bogel jeglichen פְרָנּ פְּרָנּ מִיְבֶרֶךְ אֹתְם אֱלֹהִים לֵאבֶוֹ 22 יַיְבַרֶּךְ אֹתְם אֱלֹהִים לֵאבֶוֹ 22 feid fruchtbar indem er sagte Gott sie Und segnete es gut war וּרְבֹוּ וּמְלְאוּ אֶת־ הַפַּיִּםׁ בַּיַּמִים וּמְלְאוּ אָת־ הַפַּיִם וּרְבוּ und das Gevögel im Meere Wasser das und erfüllet und mehret euch יכב באָרֶין: 23 וְיִהִי־ עֶרֶב וְיְהִי־ בּאָרֶין: 28 מוֹרָב וְיִהִי־ בּאָרֶין: מערב וויִהִי־ בּאָרֶין: מערב וויִהִי־ בּאָרֶין: יוֹם חֲמִישִׁי: ²⁴ וַיָּאָמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֻכְּשׁׁ Wesen die Erde es bringe hervor Gott Und sprach : fünfter Tag רוֹיְתוֹ־ לְמִינְהֹ בְּהַמָּה וְרֶבֶּשׁ וְחַיְתוֹּ־ und Thiere (Landthiere) und Gewürm Bieh nach seiner Art sebendiges אָרֶים בּלְבִינְהַ רַיְרָים בָּלְבִינְהַ בְּיְרָעִשׁ אֱלֹהִים בּלְבִינְעַשׁ אֱלֹהִים שׁ Wott Und machte also und es geschah nach ihrer Art der Erde אֶת־ חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־ הַבְּהֵמְהֹ לְמִינָה nach seiner Art Bieh und das nach seiner Art Landgethier das בְּצַלְבֵוְנוּ בְּיְרָהְנוּ בְּרְבוּהְנֵנוּ בְּיִרְהְנוּ und ie sollen herrschen nach unserer Gestalt nach unserem Bilde בְּדְנֵּת בִיִּם וּבְעוֹף הַשְׁבֵּיִים בְּדְנַת בִיְים הַיְּבְים בּדְנַת בִיְים וּבְעוֹף unter dem Himmel und über die Bögel des Meeres über die Fische וּבַבְּהֵמָה וּבְבָל־ הְאָרֶץ וּבְבָל־ הְרֶבֶּשׁ שפשוויות und über alles Erde und über die ganze und über das Vieh הְרַבִּשׁ עַלֹּ־ הְאָרֶץ: 27 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים ו אֶת־ הְאָדְבֹּ Wenschen den Gott Und schuf Erden auf das friechet

בּצַלְמֹּוֹ בָּצֶלֶם אֶלֹהִים בָּרָא אֹתְוֹ זְכָרְ Mann ihn erschuf er Gottes nach dem Bilde nach seinem Bilde אֶלהִים פְּרָרּ וּרְבֶּרְּ וּרְבֶּרְּ אָתְּד הָאָבֶיץ פּרָרּ פּרָרּ וּרְבֶּרְּ שִּׁתִּד הָאָבֶיץ פּרָרּ שׁנוּם פּרָרּ שׁנוּם פּרָרּ שׁנוּם שׁנִים שִּּרָרְּ בְּרָבֶּת בּיְבֶּת פּבְּבֶּת פּבְּבֶת פּבְּבֶת פֿבּ über die Fische und herrschet und bezwinget sie auch וּבְעוֹף הַיְהָ הְרְבֶּעֶשׁׁת das friedst Thier und über jedes unter dem Himmel und über die Bögel עַל־הָאָרֶץ: 29 וַיָּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נְתַתִּי לְכֶׁם אֶת־בְּל עֵשֶׂב Rrant alles euch ich gab sehet Gott Und sprach Erden auf בל האָרֶץ ואָר על פּגני בל האָרֶץ ואָר ואָר ווחל Grde der ganzen (der Dberfläche) auf das Samen das trägt יַהְטֶּץ בְּלְּכִּם יְהְטֶּץ בְּלְּרְבְּץ אָשֶּׁרְבְּוֹ בְּלְרִיבְעִץ אַנְּשֶּׁרְבְּוֹ בְּלִּרְבְּוֹ בְּלִיבְעִץ sei es euch samentragend Fruchtbäume worin sind Bäume alle לְּצִּכְלָה: 30 וְּלְבָל - חַיַּתְ הְּצָּרֶיץְ וּלְבָל - עוֹףְ 30 בּלְבְל - עוֹףְ 30 בּלְבְל - עוֹףְ 30 בּלְבְל הוחס מופח שוש 30 בּלְבְל הוחס מופח שוש 30 בּלְבְל הוחס מופח שוש 30 בּלְבְל הוחס מופח בוֹים של הוְצָּרֶיץ מְשֶׁר בּוֹ בּל וּ רוֹמֵשׁ על הְצָּרֶיץ מְשֶׁר בּוֹ שׁנוֹף dem (ist) in Erden auf was friecht und allem unter dem Himmel בָפָשׁ חַיָּה אֶת־בְּל־יֶרֶק עֻשֶּׁב לְאָבְלְהְ וַיְהִיד בּן: מווח פווח פּגּ geidoah duc Speise Rrant grüne alles sebendige Seele אַר אָלהִים אֶת־בְּל אֲשֶׁרְ עָשָׂה וְהְבָּה־ מֻוֹב 31 פּּ war gut und siehe da gemacht hatten was alles Gott Und sah יָלֶבְר וַיְהִי־ עֶרֶב וַיְהִיּר בָּקְר יִוֹם הַשְּׁשִׁי:
[jedhster Tag Morgen und es ward Abend und es ward sehr

CAP. II.

DEUTERON. CAP. XXXII.

 אַמוּבָה וְאַיִן עוֶּל צַרִיק וְיִשְׁרְ und Gerechter ein Frommer Unrecht und nicht ist (an ihm) der Treue דְּרָא: כֹּשָׁחֵת לְוֹ לְאׁ בְּּבְיֵוְ מּרְמָהֵם זֹּלְוֹ בְּאוֹיִם זֹּלְוֹ בֹּבְיִוּ מּרְמָהַם זֹּלְוֹ בּבְיֵוּ מּרְמָהַם זֹלְוֹ בּבְיִוּ בּבְיִוּ מּרְמָהַם זֹלְוֹ בּבְיִוּ בּבְיִוּ מּרְמָהַם זֹלְנִי בּבְיִוּ בּבְיִוּ מּרְמָהַם זֹלְנִים בּבְיִוּ מּרְמָהַם זֹלְנִים בּבְיִוּ מּרְמָהַם זֹלְיִים בּבְיִוּ מּרְמָהַם זֹלְנִים בּבְּיִוּ מּרְמָהַם זֹלְנִים בּבְיִוּ בּבְיִיוּ מּרְמָהַם זֹּבְּיִם בּבְּיִיוּ מּבְּבְיִיוּ מּבְּבְיִיוּ מּבְּבְיִיוּ מּבְּבְיִיוּ מִיּבְּבְּם בּבְּיִיוּ מִיּבְּבְּיִם בּבְּיִיוּ בּבְּיִיוּ בּבְּיִים בּיִּבְּיִם בּיִּבְיִיוּ בּיִּבְּיִם בּיִּבְיִיוּ בּיִבְּיִים בּבְּיִיוּ בּבְיִיוּ בּבְיִים בּבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִּבְיִים בּבְּיִים בּבְּיִים בּיִבְיִים בּבְּיִים בּבְּיִים בּבְּיִים בּבְּיִים בּיִּבְּיִם בּיּבְיִים בּיִּבְּים בּיִּבְים בּיִים בּיִּבְיִם בּיִּבְּיִם בּיִבְּים בּיּבְּים בּיִּבְים בּיּבְים בּיִים בּיִים בּיִּבְּיִים בּיִים בּיִים בּיִּבְים בּיּבְיוּים בּיִבְּיִים בּיִּבְּיִם בּיִבְּיִים בּיוּבְּים בּיוּבְּים בּיוּבְּים בּיוּבְּבִּים בּיוּים בּיִּבְיוּ בּיבִים בּיוּים בּיּבְיים בּיוּבְּים בּיוּים בּיִבְּים בּיוּים בּיוּים בּיבְּיוּם בּיוּים בּיוּבְּים בּיוּים בּיוּים בּיוּים בּיוּבְיים בּיוּים בּיוּבְיים בּיוּים בּיוּבּים בּיוּים בּיוּים בּיוּים בּיוּים בּיוּים בּיוּים בּיוּים בּיוּים בּיבְיוּים בּיוּים בּיבְּיוּים בּיבּיים בּיוּים בּיבּיים בּיים בּיבּיים בּיוּים בּיבּים בּיים בּיבְּיוּים בּיבּיים בּיבּיים בּיים בּיבּיים בּיים בּיבּייוּ בּיבּיים בּייוּים בּייִים בּיבְּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיבּיים בּיים בּיים בּיבּיים בּייים בּיים בּיים בּיים בּייים בּייבּיים בּייבּים בּייים בּיבְיים בּייבּים בּיים בּייבְיים בּייבּים בּייבּים בּייבּיים בּייבּים בּייביים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּיים בּיבּיים בּייבּים בּייבּים בּיבִים בּייבּים בּייבּים בּיבּיים בּיבּיים בּייבּים בּיבְיים בּיבּים בּיבּים בּיבִים בּיבּים בּיבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבִים בּייבּים בּיבְיים בּיבּיים בּיבְיבִים בּיבּים בּיבּיים בּיבְיים בּ דור עקש ופתלחל: 6 הליהוה תגמלו vergeltet ihr ©o denn Wott und verderbtes verkehrtes ein Weschlecht לאת עם נָבָל וְלָא חְכָם הֲלוֹא־הוּא אָבִיךּ בְּּלְּבְּּ dein Herr Grift ja unverständiges gottloses Bolt das הוא עשוף וויִכוֹנְגָךְ: זְכוֹ יְמַוֹּת עוֹלְם τוּיִכוֹנְגָךְ: זְכוֹ יְמַוֹּת עוֹלְם voriger Zeiten Erinnere dich und begründete dich schuf dich er בְיבר שְׁבֵל אָבִיךּ deinen Vater frage von Geschlecht zu Geschlecht die Jahre durchsorschet יְנְבְּרָךְ לְרָבְּיִ לְרָבְּיִ מְנְבֶּרְךְ מְנְבְּרְרְ בְּרְבְּיִ לְרָבְּיִ לְרָבְּיִ מְנִים מוֹ und die werden es sagen deine Altesten und er wird dir es verfündigen בּהַבְּרִיךוֹ אָלִיוֹן בּהַבְּרִיךוֹ אַלְיוֹן פּרַיִּרוּ בּהַבְּרִיךוֹ 8 בּהַבְּרִיךוֹ 8 פֿר fonderte die Bölfer der Höchste 3nr Zeit, als trennte בְּבֵי אָדָם יַצֵּבֹ בְּבְלָת עַמִּים לְמִסְפַּר nach der Zahl der Bölfer die Grenzen da setzte er die Menschenfinder בּנִי יִשְׂרָאֵל: 10 בִּי חֵלֶּק יְהְוָּה עַמִּוֹ וְעֵקְב Tatob ist sein Volt Gottes das Theil Denn Fraces der Söhne הַבֶּל בַחֲלָתוֹ: 11 יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר der Wüste im Lande Er fand ihn seines Erbes ist die Schnur על־ גּוֹזְלָיו יִרַחְרָּ יִפְרִשׁ בְּּנְפִיוֹ יִקְחַהוּ er nimmt sie seine Fittige Er spannet auß schwebt seinen Jungen über

יִשְּׂאֵרוּ על־ אֶבְרְתוֹ: 12 יְהְוָה בְּדֶר יִנְהֶנּוּ יִשְׂאֵרוּ על־ אֶבְרְתוֹ: 10 יִהְוֹה בְּדֶר יִנְהֶנּוּ und nicht war leitete ihn allein Gott seinen Flügeln auf er trägt sie עמו אל גַבָר: 13 יַרְבִּיבֵּהוֹּ על־ בְּבַיְתֵי בְּּקִי Den irdischen Höhen auf Er ließ ihn reiten fremder ein Gott mit ihm רַיּאָבֵל הְנוּבֶת שְּׂדְיִ רִיְבַקּהוּ דְּבִשׁ Sonig und ließ ihn saugen des Feldes mit den Früchten und nährte ihn מָשֶּׁלֵע וְשֶׁמֶן מַחַלְמִישׁ צְוּר: 14 הַמְצֹאת בְּּכְר וַחֲלֵב צֹאן und Schafsmilch Ruhbutter aus dem Felstiesel und Dl aus den Felsen בְּרִים וְאֵילִים בְּנִי־בְשָׁן וְעַתּוּדִים und Bode feifte und Widder von den Lämmern dem Fett fammt עם- הַלֶּב בּלְיַוֹת חִשֶּׁרֵ־ה וְדַםder Traube und mit dem Blute des ersten Weizenschnittes dem Rahm sammt הִשְּׁמֶּר־- קְמֶר: ¹⁵ נַיִּשְׁכַּן Jeschurun (Ffrael) Und er wurde fett mit ausgegohrenem Bein er tränkte ihn ַוִיבְעָׁט שָׁמַגְהָ עָבִיתָ בָּשְׂיתָ בָּשְׂיתָ du strottest von Fett du wurdest stark du wurdest fett und widersette sich den Fels er mißachtete der ihn gemacht hat den Gott und er verließ יִשׁרְעָתְוֹ: 16 יַקְנִאָּהְרּ בְּזָרֵיִם בְּחוֹעֵבְת Durch die Gränel durch fremde (Götter) Er reizte ihn seines Heines Heines יַבְעִיםֶהוּ: 17 וַיָּבְּחוּ לַשַּׁדִים לָא אֵלהַ אֵלהַים Göttern Gott und nicht den Götzen Sie schlachteten erzurnte er ihn יְדָעִוּם חֲדָשִׁים בִּקְרָב בְּאוּ בְּאוּ kamen die aus der Nähe den neuen sie kannten die nicht לא שְּעֶרָוּם אֲבְהֵיכֶם: 18 צוּר יִלְדְדָּהְ הָאָיִי Du mißachtetest der dich erzengt Der Fels cure Väter denen nicht dienten וַהִּשְׁבַּּחְ אֵל מְחְלְּלֶךְ: 19 יַרְיִּא יְדְנְיָהְ שott Und es sah deinen Schöpfer Gott und du vergaßest

בוּנְאָיִן מָבַעַם בְּנָיו וּבְנהְיו: und seine Töchter über seine Söhne vor Zorn und er verabscheute sie ביאטֶר אַסְתִּירָה בְּנֵי מֵהֶׁם אָרְאָרְה ich will sehen vor ihnen mein Antlit ich will verbergen Und er sprach בְּנִים בּנִים בּים בּים בּיוֹם בּים בּיוֹם בּינִים בּינִים בּיים בּינִים ב ראר-אַל בְּבוּ בְּלְאִר-אַל בַּבוּ בְּלְאִרּנִי בְּלֹאִר-אַל בוּ אַנְיִּנְיִּ בְּלְאִרּנִי בְּלְאִר-אַל mit falschen Göttern haben mich gereizt Sie bei ihnen Treue feine פּגעסוּגיי בְּהַבְּלֵיהֶם וְאֲנִי אַקְנִיאֵם בּהַבְלִיהָם בְּהַבְּלִיהָם בְּהַבְלִיהָם וְאֲנִי אַקְנִיאֵם will fic reizen und ich durch ihre Nichtigkeiten sie erzürnten mich בְּלֹא־-עְׁם בְּרָוֹי נְבָל אַבְּעִיםִם:

will ich sie erzürnen sündhaftes durch ein Bolk durch ein Scheinvolk ביר אַשׁ קְרְתָּה בְאַפִּי בּיר אָשׁ קַרְתָּה בּאַפִּי בּיר אַשׁ בּיר אָשׁ בּיר אָשׁ בּיר מיינקר 22 und wird brennen durch meinen Zorn ist angezündet ein Fener Denn עַד־ שְׁאַוֹל חַחְתִית וַהַאֹּכַל die Erde und wird verzehren unterste in die Höhse bis : וְיבְלָהּ לוֹסְדֵי הְרִים: הַרִּים der Berge die Grundfeste und wird verbrennen mit ihrem Erzeugnisse אַסְפֶּּה עָלִימָוֹ רְעוֹרִת הִצֵּיִ אֲכַיֶּה־ בְּּם: 23 in sie will ich senden meine Pfeile alles über sie Ich will häusen נקטֶב בְּלֶהְמֵי הֶשֶׁךְ בְּלֶבְ בְּלֶב und von der Seuche vom Ficher und verzehret vom Hunger Verschmachtet קרירֵי וְשֶׁן־ בְּהַמוֹת אֲשַׁלֵּח־ בְּּבְּ עִם־ mit unter sie will ich senden der Thiere und den Zahn giftigen זְחַלֵי עָפֶר: 25 מָחוּץ הְשַׁבֶּל־ wird sie vernichten Unßen der auf der Erde kriechenden Thiere dem Gifte הֶרֶב וּמְדְרָיִם אֵימֶה גַּבּד בְּחוּר נָם בְּחוּר נָם בְּחוּר נִם בְּחוּר נִם בְּחוּר נִם בְּחוּר נִם בְּחוּר נִם בִּים wie den Jüngling sowohl die Furcht und inwendig das Schwert

בּתוּלֶּרה יוֹנֵק עם־ אִישׁ שִׂיבָה: ²⁶ אָבַרְתִּי In sage greisen dem Mann sammt den Sängling die Jungfrau : נְבְרָם אַשְּׁבִּיתָר מְאֲבָוֹשׁ ihr Undenken unter den Menschen ich werde vertilgen ich werde sie zerstreuen אַבּרָר פֶּּן יְבַבְּרָר מּיֵב אוֹיִב אָבּוּר פּּן 27 אוֹיֵב מַם אוֹיֵב אוֹיִב אַבּר מּס verkennen daß ich fürchtete der Feinde das Frohlocken Wenn nicht יְרֵיכוּ בֶּלֶ יְרֵינוּ לְאָׁ יְרְוְּהְ יְרֵינוּ לְאָׁ יְרְוְּהְ Wott und nicht ist hoch unser Arm sie sagen, daß ihre Widersacher הַבְּר הַבְּר הָאָת: 28 בִּיר נְוֹי אָבֵר עַצְוֹת בּבְּר הָאָת: 28 בִּיר נְוֹי אָבֵר עַצְוֹת הַבְּּרְהּ find fie des Edjarffinnes bar ein Bolf Denn das alles that יאָנן בָּהֶם הְבוּנְהְ: 29 לָּרּ חְבְמֵרּ יִשְׂבִּילֹּרּ זָאָת wenn sie weise würden D! Berstand in ihnen und es ist nicht יְבִינוּ לְאַחֲרִיתְם: 30 אֵיכֶּה יִרְדְּדָּ tönnte verfolgen Wie was ihr Loos sein werde daß sie verstünden אַרְר נְשָׁנִים יְנִיםוּ רְבְבְּרָה רְבְּבְרָה מַּפּוּ יִנִיםוּ יְנִיםוּ בְּבְרָה נְשְׁנִים יְנִיםוּ מַפּוּחוֹפּחּט in die Flucht treiben und zwei tausend Giner אם־לא פִי־צוּרֶם מְכָרֶם רַיְרָם רַיְרָם בְּיְרָם בְּיִרְם בְּרָם בְיִרְם: 31 פִּי Denn fie übergeben hat und Gott fie verkauft ihr Fels wenn nicht לא בצוּרֵבוּ צוּרְם וְאִיְבֵינוּ פְּלִילִים: find Richter und unfere Feinde ift ihr Fels wie unfer Fels nicht : עַבְרֵת לְמְוֹ אַשְּבְּלֹת מְרִרת לְמְוֹ haben sie bittere Beeren sind Gallentrauben ihre Trauben Gomorras 34 בְּלָא הָרֹא פְּתְנִים אַכְזְר: אַנְיבֶם יִינְם יִינְם יִינְם יִינְם יִינְם יִינְם יִינְם יִינְם אַכְזְר: 34 הְלֹא הָרֹא אַנְזְר פֿאַ benn das nicht giftiger Nattern und Galle ist ihr Wein Drachengist בְּבֶּם עִפְּדִי הָתִּוּם בְּאוֹצְרתְי: 35 לִי נְבָקם Die Rache Mir (gehört) in meinen Schätzen? versiegelt bei mir verborgen

יְנִשְּׁלֵם לְאַת הְּמָרִיט רַגְלְהֵ בִּי כְּרוֹבׂ nahe ist denn ihr Fuß wird gleiten zu seiner Zeit und die Bergeltung יְתְבֶּתְם בִּי יִרְאֶה בִּי־ בְּיִלֵּת יָּד die Macht geschwunden ist daß er wird sehen denn wird er sich erbarmen יוֹאָפֶּם עָצוּר וְעָזְוּב : 37 יְאָמַר אָנּר וּיְעָזְוּב : שׁנְאָנּר יִיְעָזְוּב : אני שׁנְאָנִר יִיִּעְזְּר י wo find Und er wird sprechen und der Schwache der Starke und dahin אָלהַיִּבוֹר אָוּר הְּלָב 38 אָשֶׁר הַלֶּב אָנּר הְבְיוּ בְּוֹ: אַוּר הַלֶּב הַ 38 אַשֶּׁר הַלֶּב מּמּ מּמּה אַ 38 מּמּה אַנּר בּוֹיּג מּמּה מּמּה אַנּר שִּׁבּוֹר מּמּה מּמּה מּמּה אַנּר שׁבּּוֹר מּמּה מּמּה מּמּה מַמּה מַבּינוּ בְּוֹי יואנין מין אָרָי מָצִיל בּיך אָשָּאָ אַ אָר בּיִר אָשָּאָל בּיך שָׁמַיִּם בִיךְי בְּיִּרְאִי בִייִ אָנִלְים: 41 אָפר פֿיר בּייִ אָנִלְים: 41 אָפר בּייִ אָנִלְים: 41 אָפר בּייִ אָנִלְים: 41 אָפר בּייִ אָנִלְים: 41 אָפר בּייִ שְּׁמַיִם בּיִר בִּיִּיְלִים: 41 אָפר בּייִנִים בּיִר בְּיִבְיִים בּיִר בְּיִבְיִים בּיִר בְּיִבְיִם בּיִר בִּיִּבְיִם בּיִר בִּיִּבְיִם בּיִּר בְּיִבְיִם בּיִר בִּיִּבְיִם בּיִר בִּיִּבְיִם בּיִר בִּיִבְיִם בּיִר בִּיִּבְיִם בּיִּבְיִם בּיִר בִּיִּבְיִם בּיִּבְיִים בּיִּבְיִם בּיִּבְיִים בּיִבְיִּבְיִם בּיִבְּיִם בּיִבְיִם בּיִּבְיִם בּיִבְּיִם בּיִּבְיִם בּיִבְיִם בּיִבְיִם בּיִבְּיִם בּיִבְּיִם בְּיִבְיִם בּיִּבְיִּם בּיִּבְּיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בּיִבְּיִם בּיִּבְיִם בּיִבְּיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְים בּיִבְּיִם בְּיִבְים בּיִבְיִם בְּיִבְים בּיִבְים בּיִבְּיִם בּיִּבְים בּיִבְים בּיִבְּים בּיִּבְים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִּבְים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּייבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים ישׁפּוֹתִי בְּרָק הַיְרִבִּׁי וְתֹאֹחֵז und waffnen werde meines Schwertes die Schneide ich wegen werde בְּרִשְׁפָּעַ יָדְי אָשִׁיב Vergeltung so werde ich widerfahren sassen meinen Arm mit Recht

LIBER JESAIAE CAP. I.

עוד הוֹכִיפּוּ סְרָה בְּל־ רָאִשׁ לְחְלִי ist krank Hang angt bas ganze wurdet ihr abtrünniger um so mehr יוְבָל־ לֵבָב דַּנְי: מִבַּרְ־רֶגֶל וְעַד־ ראֹשׁ zum Hang vanpte bis Bon der Fußsohle schmerzt Herz und das ganze אין בּוֹ מְלֹם פּצְע וְחַבּוּרָה und Beulen Wunden eine gesunde Stelle an ihm ist nicht ומבּרָה מִריָה לא־־זֹרוּ לא־־זֹרוּ und sind nicht gebunden sie sind nicht geheftet und eiternde Wunden בְּשָׁמֶן: ⁷ אַרְאָכֶם שְׁמְלָּה עָרִיכֶּם enere Städte ist wüste Guer Land mit Öl und nicht gelindert שְּׁרְפֵּוֹרת אָשׁ אַדְמַתְּכֶּם לְנֶנְדְּכֶם זְרִיםׁ אִּבְלִים אּתְּׁהּ פּ verzehren Fremde vor end, ener Land vom Fener verbrannt רִשְׁמָבֶה בְּמַהְפַּבַת זְרִים: 8 וְנוֹתְרָה בַרת־ der Todhter Und der Rest von Fremden wie verheert und es ist wüste אַיּוֹן בְּסְבָּרה בְּכָרֶם בִּמְלוּנָה בְּסְבָּר im Wirbisgarten wie ein Hänslein im Weinberge ist wie eine Hütte Zions דְּמִינוּ: 10 שִׁמְעוּ דְבַר־ יְהוְּדָה קְצִינֵיְ הְבְרֹם ייסרוֹם מוּס Godom ihr Fürsten Gottes das Wort Höret wären wir ähnlich הַאַנְינוּ הוֹרַת אֱלֹהַינוּ עַם עַם עַמִּרְה: 11 לָפָּה בּוְאַנְינוּ הוֹרַת אֱלֹהַינוּ עַם עַמִּרְה: 11 לָפָּה שׁמֹבּינוּ מוֹס שׁמֹשׁ שׁמֹשׁ ווֹסוֹ Was joil von Gomorra du Volt unseres Gottes die Lehre vernehmet לֵי רְבַּד זִּבְחֵיכֶם יאִמֵּך יִהוְּה שָּבַעְהִי עלות Der Brandopfer ich bin satt Gott spricht enerer Opfer die Menge mir עריאָים וְהַלֶּב מְרִיאָיִם וְהַלֶּב מְרִיאָיִם וְהַלֶּב מות und des Blutes von den Gemästeten und des Fetts von Widdern יִב יְנְב יִּבְשִּיִּים יְעַתּוּדְיִם לְאֹ דְפְּצְתִּי: 12 בִּי תְבֹאוּ ihr fommt Wenn will ich nicht und Böcke der Lämmer der Farren לְרָאוֹת פָּנְיָ מִיר בַקִּשׁ וְאֹת מִיֶּדְכֶּהְ Daß ihr tretet von euren Händen solches fordert wer vor mir zu erscheinen בּרֵת־שְׁוְרֵא מַנְחַת־שְׁוְרֵא מַנְחַת־שְׁוְרֵא 13 הַבִּיא מַנְחַת־שְׁוְרֵא faljches Speijeopfer zu bringen Vermehret nicht auf meinen Vorhof קמַבֶּת הְוֹעַבְּרָ הִיא לִי קְדָשׁ וְשַׁבְּּת und Sonnabend Neumond mir ist es ein Gränel das Ränderwert בְּרָאׁ בִּיְרָאׁ בִּיְרָאׁ בִּיְרָאׁ בִּיִּלְאׁ בְּלֹא־אוֹבַל אָנֵוֹן וְעַצְּרְרִהוּ: und Bedrückung (wie) Unrecht mag ich nicht da ihr euch versammelt בפּיכֶּם צִּיְרֵם אַעְלִים אַעְלִים עִינֵי מָבֶּם בַּּהְם פּירתַרְבָּר wenn ihr mehret selbst von euch meine Augen so verberge ich euere Hände הַפִּלְה אִינֶנִי שֹׁמֵע יְדִיכֶּם דְּמִים מְלֵאוּ: 16 רַחֲצּרּ שׁמֵע יְדִיכֶם דְמִים מְלֵאוּ: 16 רַחֲצּרּ שׁמֵע יְדִיכֶם דְמִים מָלֵאוּ: 16 בַּחְצּרּ שׁמֵע יְדִיכֶם בְּמִים מְלֵאוּ: 18 בַּחְצּרּ שׁמֵע יְדִיכֶם בְּמִים מְלֵאוּ: 18 בַּחְצֹרּ שׁמֵע יְדִיכֶם בְּמִים מָלֵאוּ שׁמֵע יְדִיכֶם בְּמִים מָלֵאוּ שִּׁמְע יְדִיכֶּם בְּמִים מָּלֵאוּ שׁמֵע יְדִיכֶּם בְּמִים מָּמִים מָלֵאוּ שִּׁמְע יִדִיכֶּם בְּמִים בְּמִים מָּלֵאוּ שִּׁיִּים מִּיְנִים מִיּנְנִי שֹׁמֵע יְדִיכֶּם בְּמִים בְּמִים מָּלִאוּ שִּׁיִּים מִּיְנִים מִּיִּים בּמִים בְּמִים בְּמִים מִּיְנִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּבְּיִּם מִּיִּים מִּיִּים בּמִים בְּמִים בְּמִים מִּבְּיִּים מִּיִּים מִּיִּים בּמִים בְּמִים בְּמִים בְּמִים בְּמִים בְּמִים בּמְּיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים בּיִּים בְּמִים בְּמִים בְּמִים בּיִּבְּים מִּיִּם בּיִּים בּיִּים בּּמִים בּיִּבְּיִים מִּיִּים בּּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּבְים מִּים בּיִּבְּים מִּיִּים מִּיִּים בּּיִּים בּיִּנִים מִיּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּבְיִּים מִּיִּים מִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיְיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיּים מִּיִּים מִיּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיּים מִּיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּים מִּים מִּים מִּיִים מְּיִים מִּיּים מִּיּים מִיּים מִּיִים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים בּּיים בּּיִים בּיּים בּיִים מִּיים מִייּים מִּיּים מִּיּים מִיים מִּיִּים מִיּים מִּיִים מְּיִים מְיּיִים מְּיִייּים מִּיּים מִיים מִּיּים מְיּים מִּים מִּיּים מִּיּים מְיּים מִּיּים מְיּים מִּים מִּיּים מִּיּים מִּיים מִּיּים מִּים מִּיּים מִּיּים מִּיים מִּיים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּים מִּיים מִּיים מִּייִים מְּיים מְּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיים מְיּים תיבְיָ מִעְלְלֵיכֶם מָבֶּנֶדֶ תִיבְיָ meinen Augen von euere Handlungen böse entfernet reiniget euch אַשְרָר בּיְעֵי: 17 לִּמְדרּ הִימֶב בּּרְשׁרּ מִשְׁפְּטִי אַשְּׁרְרּ הelfet nach Recht forschet Gutes thun Lernet das Böse meidet בְּלְמָנְהְ: יְתֹוֹם רִיבוּ אַלְמָנְהְ: Die Wittwe vertheidiget dem Waisen schaffet Recht dem Unterdrückten

שפח יאפר יְהְוְהָ אִם־ 18 לְכוּ־נָאָ שְּׁטוּ יִהְוְהָה אָם יִּהְנָהְ אָם־ 18 שפחת Gott spricht und last uns mit einander rechten So kommet denn יְהְירֹ הַטְאֵיכֶסַ פַשָּׁנִים פַשֶּׁלֶג יַלְבִּּינרּ זְיִהְירֹ הַטְאֵיכֶסַ פַשְּׁנִים פַשָּׁנִים פַשָּׁלֶג יַלְבִּינרּ זוווסן סוון שווסן פוונים שנים בּשָּׁנִים פַשָּׁלָג יַלְבִּינרּ ביאָדִיכוּ כַתּוֹלְע פַאָּטֶר יְהֵינְי: jollen fie werden wie Leinen wie rothe Wolle und wenn fie gleich find בּלְוּ: האֹבֶל הישְׁמַעְהֶּם פּוּב הָאָרֶץ האֹבֶלוּ: 19 אַם־האֹבֶוּ וּשְׁמַעְהֶם פּוּב הַאָּבֶץ האֹבֵלוּ: 19 follt ihr genießen des Landes das Gut und gehorchet Wenn ihr willig seid הַאְבְּלוּ בֶּי בִּי יְהְוָה דְבֵּר: ²¹ אֵיכָה הְיִתְה Wie wurde doch sagt es Gottes der Mund denn wird euch verzehren ענקר יְלִין אָרֶרְ מְלְאָרִי מִשְׁפְּׁט צֶּדֶקְ יְלִין wohnte Gerechtigkeit des Rechts voll fromme die Stadt zur Buhlerin בָּהְ וְעַתְּרֹה מְרַצִּחְים: 22 בַּסְבֵּּךְ הְיָרֵה לְסִיגִים 3u Échaum ist geworden Dein Silber Mörder und jetzt in ihr סְרָבִּאַךְ מָרְוּרֹל בַּפְּיִם: 23 שָׂרַיִּךְ סְוֹרְרִים 1ind Abtrünnige Deine Fürsten mit Wasser ist vermischt dein Getränk וְחַבְרֵי בַּנָּבִים בְּלוֹ אוֹרֵב שֹׁחַד וְרֵדֵךְ Bezanlungen und jagen nach Bestechung lieben Alle und Diebesgesellen יְתוֹלֵם לְא יִשְׁפּׁטוּ וְרִיב אַלְּכְּרָה לְאֹ־ nicht der Wittwe und der Streit schassen sien nicht Recht dem Waisen יָבוֹא אֲלֵיהֶם: 24 לְבֵּן נְאָכַ הְאָדוֹן יְהוְרָה צְּבְאוֹת אֲבִיר der Mädstige Zebaoth Gott der Herr spricht Darum vor sie kommt ישַׂרָאֵלֶ הַוֹּי אֶבָּחֵם בּקְּיִי durch meine Widersacher ich werde mich trösten o weh Israels וְאָנָּקְמָרֶה מֵאוֹיְבֶה 25 מֵאוֹיְבֶה Und ich werde kehren durch meine Feinde und ich werde mich rächen

יָדִי עָלַיִּךְ הַאַּרְךְּ הַבָּר מִבְיִּךְ deinen Schaum und rein läutern gegen dich meine Hand וְאָסָירָדה כָּל־ בְּדִילְיִךְ: 26 וְאָשִׁיבָה שְׁבְּטֵּיךְ beine Richter Und ich werde einsetzen bein Zinn all und ich werde wegthun יַּקְרֵא אַרִי־בֹן יִיּוְעַצַיִּךְ הְּרָרְאִשׁׂנָה וְיִוּעֲצַיִּךְ הְּרָתְלְּרֶ אַחְרֵי־בֹן יִיּקְרֵא wird man heißen nachher wie am Unfang und deine Rathsherren wie zupor לך עיר היידק איון בּמִשְׁפְּט durch Recht Zion trene die Burg der Gerechtigkeit eine Stadt dich בּצְּדָקְרוּ: נְשָׁבֶירָה פּצְּדָּקְרוּ: נְשָׁבֶירָה Durd) Gerechtigfeit und ihre Gefangenen wird erlöst werden יְחָדָּרֶ וְעָזְבִי וְחַשְּאִיָם יְחָדָּרֶ וְעָזְבִי 128 mnd die verlassen mit einander und Sünder die Frevler Und es zerschmettern יהולה יבלה: 29 בי יבלשר מאילים של יבלה של ביילה ביילה ביילה של ביילה בי תוחס הְנְעַרֵּה הְבְעַרֵּה הְבְעַרָּה הְבְעַרָּה הְבְעַרָּה הְבְעַרָּה הְבְעַרָּה הַבְּעַרָּה הוחס fie werden brennen zum Funken und sein Wirken zu Werg der Schuß יִּשְׁנֵיהֶם יַחְדָּן וְאֵין מְכַבֶּּה: wird löschen und Niemand zusammen beide

CAP. II.

י הַּבְּבֶר אֲשֶׁר חְזָּה יְשַׁעְיָהוּ בֶּןְר אָמֶוּץ עַלֹּ־יְהוּדְהָה אָמָוּץ עַלֹּ־יְהוּדְהָה אָמָוּץ עַלֹּ־יְהוּדְהָה אָמֶוּץ עַלִּ־יְהוּדְהָה אָמָוּץ עַלִּ־יְהוּדְהָה אָמָוּץ עַלִּ־יְהוּדְהָה אָמֶוּץ עַלִּ־יְהוּדְהָה אָמֶוּץ עַלִּ־יְהוּדְה אָמֶוּץ עַלִּ־יְהוּדְה אָמֶוּץ עַלִּ־יְהוּדְה יְהְיָהוּ וְיִרוּשְׁלָּהֵם: בְּבָּוֹן יְהְיָהוּ בַּאַחֲרִית הַיְּמִים נְכֹּוֹן יְהְיֶּהוּ הַרָּ בֵּית־יְהנְּרֹה בְּרָאִשׁ הֶהְרִיִּם וְנִשְּׂאָ und erhabener der Berge auf dem Gipfel des Gotteshauses der Berg בּבְעַוֹת בְּלֹך הַבּוֹיְם: Bölfer alle zu ihm und strömen werden als alle Hügel לכוּ וְבְּלְבׁרּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לְכַרּוּ לְכַרּוּ מְּמִים רַבִּים וְאָמְרוּ לְכַרּוּ לְכַרּוּ fommet und werden sagen viele Bölfer Und es werden hingehen וְבְעַלֶּרֵה אֶל־- הַרר יְהוְּרה אֶל־- בֵּית אֱלֹהֵי bes Gottes Hand wir wollen gehen יַעֲלֶב וְיוֹרֵנוּ בִּיְרְבִיוֹ וְנַלְבָדְה und daß wir wandeln seine Wege daß er uns lehre Jatobs בּאְרַחֹתְיוֹ כִּי מִצִּיּוֹן הַצֵּיִ תוֹרָה וּרְבַר־ und das Wort die Lehre wird ausgehen von Zion denn in seinen Pfaden
יְהוֹדְה מִירוּשָׁלְהַ: 4 וְשָׁפַּטֹּ בֵּין הַגּוֹיִם
den Völfern unter Und wird richten von Jerusalem Gottes וְהוֹכִיחַ לְעַפִים רַבִּים וְכִחְתוּ und sie werden schieden vieler Völker und der Schiederichter sein תַרְבוֹתָם לְאַזְּמֵרוּת לְאֹּר nicht zu Sicheln und ihre Spieße zu Pflugschaaren ihre Schwerter ישָּׁא בוֹי אֶל־ בּוֹי אֶל־ und nicht das Schwert das andere Bolt gegen ein Bolt erheben wird יַלְמֶרה עוֹד מִלְחָמָה: 5 בֵּירוּ יַעַקְב לְבָּר fommet Jakobs D Haus Rrieg mehr lernen werden sie

יְנְלֶכְדָה בְּאוֹר יְהְוָה: 6 בִּי נְטִשְׁחְה verlassen Denn Gottes im Lichte und wir wollen wandeln עַמְּךְ בֵּיָת יְעֵלְב כַּיַ בְּלְאוּ שׁלוּב בֹּי בְּלְאוּ בִית יְעַלְב כַּיַ בְּלְאוּ שׁמוּשׁם שׁמוּ שׁמוּך מוּ בִּית יְעַלְב כַּיַ בְּלְאוּ בִית יִעַלְב כַּיַ בְּלְאוּ הוּשׁם שׁמוּ שִּבְּיִלְב שִּיִּים בּפְּלִשְׁתִים בּבְּלִישְׁתִים בּבְּלִשְׁתִים מוּ בְּבְּלִשְׁתִים בּבְּלִשְׁתִים מוּ בְּבְּלִשְׁתִים בּבְּבְּלִשְׁתִים מוּלְב בּבְּלִישְׁתִים מוּשׁמוּ שׁמוּ שִּבְּבְּלְבְּיִים בּבְּלִשְׁתִים בּבְּבְּלִשְׁתִים בּבְּבְלִישְׁתִים בּבְּבְלִישְׁתִים בּבְּלִישְׁתִים בּבְּלְבִים בּבּבְלִיתְים בּבּבְּלִישְׁתִים בּיבּלְיתִים בּבְּלִישְׁתִים בּבּבְּלִישְׁתִים בּיבּלְיתְים בּיבּים בּבְּלִישְׁתִים בּיבּבְּלִיתְים בּבּבְּלִישְׁתִים בּיבּים בּבּבְּלִישְׁמִים בּיבּים בּבּבְּלִישְׁמִים בּיבּים בּיבְּיבְּיבְּיב בּיבְּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְיבְים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיבּי קצֶה אָרצוֹ בֶּסֶף וְזְהְב וְאִין הַעֶּהְ 7 הַתְּּמְלֵאַ אַרצוֹ בָּסֶף יוֹהְב וְאִין הַעְּיָה 7 פֿחס und fein und Gold von Silber sein Land und voll ist in der Erde und verbirg dich in den Felsen Gehe ihnen verzeihe מַבְּנֵי פַּחַד יִרוְּרִה וּמֵהְרַר וְמִבְּרָי 11 עִינֵי Die Augen seiner Majestät und vor der Pracht Gottes der Furcht vor נַבְרָהַוּת אָדָם שָׁבֵּּל וְשַׁח רַוּם den Stolz und er wird beugen wird er erniedrigen des Menschen hohen בְּלְּיֵבְ הַרְּוֹא: הְרָאוֹ בְּעִיבְ בְּלְים הַהְרְאּ: jenem am Tage allein Gott und erhaben wird sein der Vornehmen

I. SAMUELIS CAP. VIII.

הַבְּכוֹר יוֹאֵל וְשֵׁם מִשְׁנֵהְוּ אֲבִיְהְ שְׁבְּטִים Michter Abia seines zweiten und der Name Soel erstgeborenen בּרְבֵּיוֹ בִּיְרְבְּיוֹ בּרְרְבְּיוֹ בִּרְרְבְיוֹ בִּרְרְבְיוֹ בִּרְרְבְיוֹ בִּרְרְבְיוֹ בּרְרְבְיוֹ בּרְרְבְיוֹ זוּן נוֹח sin seinen Pfaden seine Söhne Und es wandelten nicht zu Ber-Seba וישר אַחַרִי הַבָּצַע ויִלְחוּי־ שֹׁחַד פַּיְשׁר und sie bengten Geschenke und sie nahmen Gewinn nach nud sie neigten ישְׁבְאֵל וַיְּבְאוּ בִּל זִקְנֵי ישְׂרָאֵל וַיְּבְאוּ בּעוֹ בִּיִּתְקְבְּצוּ בְּל זִקְנֵי ישְׂרָאֵל וַיְּבְאוּ und sie famen Straels Vittesten alle Und es versammelten sich das Recht אַלְיר הְבֵּה אָקְרֵר א אָלְיר הְבֵּה אָקְרָר בּהָ אַקְרָר הַבָּה אָקְרָר הַבָּה אָקְרָר הַבָּה אָקְרָר הַבָּה אָקְרָר זו fiehe zu ihm Und fie sprachen gen Ramath Samuel zu יַּבְרֶבֶיךְ לְאָ הְלְכָּוּ בִּדְרָכֵיְךְ:

in deinen Wegen wandeln nicht und deine Söhne bist alt geworden

עַהָּה שִִּיבְּה בְּלָנוּ בֶּנֶלֶּדְ לְּעָבְּר בְּבָּוּיִבְי:

עַהָּה שִִּיבְּה שִּיבְר בּבְּנוּ בְּנֵלֶּדְ לְעַבְּרַבְיוּ בְּנִוּיִם:

wie alse das er uns richte einen König über uns seße nun אַבְירוּ בְּאַשֶּׁר אָבְירוּ בְּאַיּשֶׁר אָבְירוּ בְּאַשֶּׁר בְּאָשֶׁר אָבְירוּ הַּרָבְיר בְּאַשֶּׁר הַבְּבְיר jie jagten daß Samuels in den Augen die Rede Und es mißfiel אָל אָל־ פֿגר בּלָנר בּלֶנר בּלֶנר בְּלֶבר לְשָׁבְּמֵנר בּיִתְפַּלֵל שְׁבוּאָל אֶל־ מווא Samuel und es betete daß er uns richte einen König uns gieb יְהוְה: זְנִיאֹמֶר יִהוְהֹ אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמֵע בְּקוֹל יְשְׁמֵנִע בְּקוֹל יִשְׁמֵנִע בְּקוֹל יִשְׁמֵנִע בְּקוֹל יִשְׁמֵנִע בְּקוֹל יִשְׁמֵנִע בְּקוֹל ser Stimme gehorche zu Samuel Gott Und es sprach Gott הַּעָׁבוּ לְכֹל אֲשֶׁר־ יְאִמְרוּ אֵלֶיְךּ בִּי לְאׁ אִרְּךְּ הַּעָּבוּ לְכֹל אֲשֶׁר־ יְאִמְרוּ אֵלֶיִךְ בִּי לְאׁ אִרְּךְּ הַּעָּבוּ וֹתְנִבוּ לְכֹל אֲשֶׁר־ יְאִמְרוּ אֵלֶיִךְ בִּי לְאׁ אִרְּךְּ מִּלֵּיִם לְכֹל אֲשֶׁר־ יְאִמְרוּ וֹמָלֵיף בִּי לְאׁ אִרְּוְּהְ מֹּלִי וֹת חֹלוֹם nicht denn dir sie sagen werden daß in allem des Bolfes

בְּבְּׁכֵר בִּיִ־־ אַתִּי בְּאַבְרּ מִפְלֵךְ עֲלֵיהֶם: An regieren verwarfen fie mich sondern verwarfen fie אַשֶּׁר--עָשׂוּ מִיּוֹבֶם הַעֲלְהִי אַשֶּׁר--עְשׂוּ הַעְלְהִי אַשֶּׁר--עְשׂוּ הַעְלְהִי אַ אַּיִּר הַפְּעֲעָשִׂים אַשֶּׁר--עְשׂוּ פּרָל-- הַפְּעֲעָשִׂים אַשֶּׁר--עְשׂוּ אַ 8 פְּכָל-- הַפְּעֲעָשִׂים אַשֶּׁר--עִשׂוּ מוּט מוֹ 8 פְּכָל-- הַפְּעֲעָשִׂים אַשֶּׁר--עִשׂוּ מִּיּוֹם הַעַּלְהִיי מוֹ 8 פְּכָל-- הַפְּעֲעָשִׁים אַשֶּׁר--עִשׂוּ אוֹתָם מִמְצְרַיִם וְעַד הַיִּוֹם הַיָּוֹה רַיַּעַוְבְּׁנִי nud sie haben auch verlassen diesen auf Tag bis aus Egypten sie וַיַעְבְדָר אֱלֹהַים אֲחֵרֵים בָּן הַפְּה עשִׁים בַּם־לְּךְ: 9 וְעַתְּה Und nun dir auch thaten fic jo fremden Göttern und fie dienten שָׁמַע בְּקוֹלֶם אַדְּ בִּיך הָעֻדְ הָעִירֹ בְּהֶׁם וְהִבַּּדְהַ, und verkündige ihnen bezenge indessen ihrer Stimme gehorche לָהֶׁם מִשְׁפַּט הַשֶּּׁלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֶךְ עֵלִיהֶם: 10 וַיַּאְשֶּׁר Und es sagte über sie regieren wird der des Königs das Recht ihnen שִׁמוּאֵל אָת בְּל־-דִּבְרֵי יִהְוָה אֶל־הְעָם הַשֹּׁאֲלִים מַאָּחִוּ אסח ihm das verlangte dem Volte Gottes Worte alle diese Samuel בֶּלֶךְ: 11 רַיִּאשֶׁר זָּה נְהָיָה מִשְׁפַּט הַבָּּלֶךְ אֲשֶׁר der des Königs das Recht wird sein das Und er sagte einen König יִמְלֶךְ עֲלֵיכֶתְ אָת־בְּגִיכֶתְ יִמְלְךְ und fie thun wird er nehmen euere Söhne über euch regieren wird :בְּבֶרְתַּוֹ רְבָּבְרְתוֹ בְּבְרְתוֹ וְרָאֵוּ לִּפְבֵי טֶרְבַּרְתוֹ jeinem Wagen vor und sie werben laufen und Reitern zu seinem Wagen ין בְּשַׂרִם לוֹ שָׁרֵל שָׁרֵל אַלְפִים מְּבְיּל שְׁרֵל בְּיִל בְּיִל בְּיִל בְּיִל בְּיִל בְּיִל בְּיִל בְּיִל und zu Hand wird sie verwenden und wird sie verwenden וְלִקְצֵר בְּאִירְׁוֹ בְּלַחֲרָשׁ חָרִישׁוֹ וְלִקְצֵר בְּאִירְׁוֹ jeine Ernte und einzusammeln sein Alder und zu pflügen über fünfzig וְלַעֲשָׂוֹת בְּלֵי־מִלְחַמְאוֹ וּכְלֵי רִכְבּוֹ: 13 וְאֶת־בְּנְוֹתֵיכֶּסְ Und euere Töchter und seine Reitgeschirre seine Kriegsgeräthe und zu machen ילְטַבְּקוֹת ילְטַבְּקוֹת וּלְטַבְּקוֹת ילְטַבְּקוֹת וּלְטַבְּקוֹת ילִטַבְּקוֹת ילִטַבְּקוֹת יוּל מּנּ מוּל מוו שׁ אַ אַמָּלוֹים אַ אַנְיּלְטִבְּקוֹת יוּל מּנִים אווּל מוו שׁ אַנְיּלְטִבְּילוֹת יוּל מוויל אַנְילְטִבְּילוֹת יוּל מוויל אַנְילְעָבְּילוֹת יוּל מוויל אַנְילְעָבְּילוֹת יוּל מוויל אַנְילְעָבְּילוֹת יוּל מוויל אַנְילְילְבְּילוֹת יוּל מוויל אַנְילְילְבְּילוֹת יוּל מוויל אַנְילְבְּילוֹת יוּל מוויל אַנְבְּילוֹת יוּל מוויל אַנְילְבְּילוֹת יוּל מוויל אַנְבְּילוֹת יוּל יוֹיל אַנְבְּילוֹת יוּל יוֹיל אַנְבְּילוֹת יוּל יוֹיל אַנְבְּילוֹבְּילוֹת יוּל יוֹיל יוֹיל אָנְבְּילוֹת יוּל יוֹיל וּלְאְפּוֹת: ¹⁴ וְאֶת־פַּרְמֵיכֶבּ und enere Weinberge Und enere Felder und zu Schlächterinneu ווימייבֶר השוֹבִים יָּקָּח וְנָתָן und wird sie verschensen wird er nehmen die besten und enere Ölgärten וְבַרְמֵיבֶּבְ 15 בְּרְנִי בָּרְ 15 בְּרְנִי בָּרְ 15 בְּרְנִי בָּרְ 15 אווא טon eneren Weinbergen Und von enerer Saat seinen Dienern יַנְשֵּׂר לְּבָרִיבְיוּ seinen Eunuchen und sie geben wird er den Zehnten nehmen וְלֵעֲכְדִיו: 16 וְאֶת־עַבְדִיכֶם וְאֶת־שִׁפְחֹוֹתִיכֶּם und enere Mägde Und enere Stlaven und seinen Dienern וְאֶת־בַּחוּרֵיכֶם הַשּוֹבִים וְאֶת־חֲלְוֹרֵיכֶם וְאֶת־חַלְּוֹרֵיכֶם וְאֶת־חַלְּוֹרֵיכֶם וְאֶת־חַלְּוֹרֵיכֶם וּ wird er nehmen und enere Gel die besten und enere Fünglinge יַעְשַׂרָה לוֹ בּעְבָרְים: לְמְלַאּרְהוֹ: זי לְמְלַאּרְהוֹ: זי לוֹ בְעִבָּרִה אוינים: פו הְמִינים הַמְרִירם: אוינים הַתְּרִירם: אוינים: אויני אַשֶּׁרְ בּיִּוֹם בִּיִּוֹם בִּיִּוֹם בַּיִּוֹם בְּיִּוֹם בִּיִּוֹם בִּיִּוֹם בִּיִּוֹם בִּיִּוֹם בּיִּוֹם בּיִּיִם בְּיִּבְּם בְּיִּבְּם בְּיִּבְּם בְּיִּבְּם בְּיִּבְם בְּיִּבְּם בְּיִּבְם בְּיִּבְם בְּיִּבְם בְּיִּבְם בְּיִּבְם בְּיִּבְם בּיִּבְּם בּיִּבְּם בּיִּבְּם בּיִּבְּם בּיִּבְּם בּיִּבְּם בּיִּבְם בּיִּבְּם בּּיִּם בּיִּבְּם בּיִּבְּם בּיִּבְּם בּיִּבְּם בּיבְּם בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּם בּיוּבּם בּיבּם בּיבּים בּיבּם בּיבּים בּ יְהֹנְהָ אֶּתְכֶּסְ בַּיּוֹם בְּיּוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם פְּיוֹם פּוּלוּ Beit end, Gott aber nicht antworten wird end, ihr erwählt habt

Sebräisch-deutsches Glossar.

×

⊐K, m. Bater אבד, verloren gehen, zu Grunde gehen, unglüdlich machen וְכַאֵשֶׁר אבדתי אבדתי, [Esther, V. 16.] m. Krippe מביון, arm, dürftig, der Arme ואג, f. Stein אבק, m. Staub אברהם, Albraham [der Erzvater murde zuerst אַבְרָם genannt] ארום, ארום, ארום, ארום, ארום, ארום Aldjef= tiv roth, davon Irothhaarig אָרוֹן, m. אָרוֹן, bitte, mein herr! אָרְנִי, אָרְנִי, שָּׁפּרִר, שָּׁרָנִי, mein אָפרי (בי אֵדְנִי, Genesis XLIV. 18] daß die Juden יהוָד Adonaj aussprechen, ist schon an einer andern Stelle erwähnt אַרַם, m. Mensch אַרָמָר, f. Erde, Thon

בהב, lieben אַהַבָּה, f. Liebe אהל, m. Belt, Gezelt in, oder in, weh! vielleicht, vielleicht ארלם, allerdings, wahrhaftig אויל, m. Marr, Thor; אויל f. Thorheit אר, m. Licht [metaphorisch: Einsicht] nin, c. Zeichen Tirk, m. Gürtel אנים, f. Dhr, dual. אונים Dhren אָר, m. Bruder, ge. אָרוי אָר, ПВ! ad)! קר, eins, einer; f. אַהָר ក្មេនុ, ergreifen; កុរុក្សុ, f. Besitgung אחר, nachher וורון, hinten, der Letzte אחרית, f. das Ende, das Lette; וָהַיָה בָּאַחָרִית הַיָּמִים) Butuuft: Jesaia, II, 2.] 18, wo?

38, Insel איבה, f. Feindschaft שִייּג, אָינֹכּנ ? סטו , אינה איבה יִשָּׁבָה ? שׁיים אים, אֵיבָה, אֵיךּ [בַדַר הַעִיר Threni, I, 1.] אימה f. Furcht, Schrecken win, m. Mann, Chemann, jemand, jeder; איש ישראל, ein ifraeli= tischer Mann אינפר, es ist nicht, z. B. אינפר פּ giebt בָּרוֹל בַּבַּיִת הַזֶּה מִפֶּנִי, es feinen größeren in diesem Sause als mich אכל, essen, verzehren אבל א, m. [אַבְלַה] Speise 128, wahrlich 58, nicht, nicht doch [אל] אוז, אל־ אלה, pl. dieje אֱלהִים .m. אֵל; שׁלוֹהַ, אֱלוֹהַ, אֱלהַ אלמה, f. Garbe אלף, tausend, אלפים zweitausend DN, f. Mutter אמה, f. Magb אמרנה, f. Wahrheit אַמַר, reden, sagen, sprechen; אַמַר, אמרה, m. אמרה, f. Rede

תמת, f. Wahrheit

אַנה, אָנָה? שוּה שׁנָה, שִּנְהּ, אָנְ wijzk, m. Mensch יאָני (מָבֹּכִי wir [אָבֹכִי , אֵנִי וּמֹן וּמָבַרִי , אֵנִי קבא, zürnen ADR, sammeln, hinschaffen ion, m. Berderben, Unglück, Tod אסר, gefangen setzen FR, auch, wenn auch, geschweige denn non, backen, fochen אבר, m. Bäcker, Koch אפלה, f. Finsterniß אפרים, Ephraim אצבע, f. Finger אצל, neben, bei אנצר, m. Schat ארב, m. Hinterhalt אַרְבָּה, f. Fenster ארבה, m. Heuschrecke ערבעה ארבעה] vier ואר, m. Zeder הרת, m. Weg ארחה, f. Karawane אריה] ארי m. Löwe ארץ, Land, Erde ארר, verfluchen win, m. Fener חשׁא, f. Frau, Weib, gc. ששׁה (אשת חיל, High machere אשת חיל) Frau]

לְשִׁיּגָּ, m. Tranbe שְּׁיְּגָּ, verwüsten אָשְׁיִגְּ, welcher, der, [beziehendes Für= wort]

אַשְׁרֵי אַפּוֹן, שׁנוֹתֹּל ! אַ אַשְׁרֵי אַבְּעָיךּ אָשְׁרֵי אָבְרָי אָבְרָי אַבְּעָיךּ אָשְׁרֵי אָבְרָי אָבְרָי אַבְּעָיךּ אֵבְּרִי אָבְרָי אַבְּרָי אַבְּרִי אַנְיּוֹם beine Diener; אַשְׁרֵי בְּל־יִרֵא יְהֹנְה , jelig alle, die Gott fürchten

nomen] אָרס, den [hinweisendes Pro-

קּהָם, אַתְם, לּהְיּהָ f. הְאָבָּי, pl. m. הַאָּאַ, f. אָתְמוּל אָתְמוּל, geștern.

קבּאָר, f. Brunnen בְּאֵשׁ, in üblen Gernch fommen בְּבֶל, Babhson בָּבֶל, c. Kleid, Gewand, Bedeckung,

בְּדֶר, cinjam בַּדְל, וֹמָפִל, idheiden, trennen

Decte

기기크, öde, wüste

הבהלה, f. Thier [wildes oder zahmes] אוֹשׁ, fommen, eingehen, ankommen, erreichen

계코, einsehen

בור בור [באר], m. Grube, Grab, Bisterne, Gefängniß via, sich schämen, erröthen שבוה, verachten ita, plündern מון, prüfen, forschen m. Jüngling הַחְרוֹת, f. Jugend חם, auswählen, lieben חשם, sicher sein, vertrauen 103, f. Bauch, Leib 3, ich bitte! mit Erlaubniß! זיש, zwischen בינה, f. Vernunft, Verstand בית, m. Haus, Familie; pl. בית תכה, weinen בכורה, m. der Erstgeborene; בכר f. Erstgeburt םל, nicht, nichts ס הלתי ,בלי, ohne, ohne daß בליעל, m. Tangenichts, unwürdiger Menich בלע, verschlingen במה, f. Söhe 📜, m. Sohn בנה, bauen בנימין, Benjamin בעש, muthwillig ausschlagen בעל, m. Chemann, Mann, Herr

בער, entbrennen בצע, m. Gewinn הַקעה, f. Thal בקר, c. Rindvieh, Hornvieh בקר, m. der Morgen, Morgendäm= merung שבקש, suchen, begehren אַרַא, schaffen, bilden ברד, m. Hagel m. Gisen ברה, fliehen הַרִית, f. Bund ברה, segnen m. Rnie בֶּרֶךְ m. Segen הברק, m. Blit בשר, m. Fleisch; בשר, בער בינע כל-בשר und es verging alles Fleisch בשל, fochen חשים, f. Schande חַב, f. Toditer, ge. הַב ציון] בת ציון

7

קאל, erlösen האל, m. Erlöser, Erretter ברוה, hoch, erhaben

Tochter Zions]

הבתולה, f. Jungfrau.

(גבולה) m. Grenze, בּבוּל וביע, m. Becher אָבוֹר, m. Held הבררה, f. Stärfe וּבְעַה, f. Singel הבר, m. Mann, tüchtiger Mann בְּדוֹלַה f. בְּדוֹל, groß; f. הַדל, m. בדולה, f. Größe 113, m. Nation, heidnisches Volk בּרָר, ansäßig in einem Lande sein ק, m. Fremdling kijd, m. Junges der Bögel וָיַצָא דשָׁר מִנָּזַען, m. פּtamm נְיַצָא דשָׂר מְנָזַע ישיי, Jesaja, XI, 1] ப்பத், m. Bauch ות, m. Rohle ביל, frohloden נלה, ins Exil geführt werden, ent= blößen הלח, scheeren, rasieren ivälzen, kett na, auch, überdies; na-na, sowohl als auch שׁבַּל, bergelten , המול, m. במול, f. Bergeltung, Wohlthat ובמל, sc. Rameel ia, sc. Garten בבב, stehlen

אָבָּב, m. Dieb ששׁ, bewegen, erschüttern בְּבָּלְ, se. Weinstock בָּבָּל, m. Kieser, Fichte בְּבָּלִי הַבְּלִי הַבְּישׁ, wertreiben בּבָּלים, w. Regen בּבָּלים, Gosen (Gegend in Egypten)

בר, [הב sc. Bär הבק, anfleben דַבר, m. Wort, Rede, Sache, Ding חבר, m. Pest, Senche הברה, f. Biene הבש , m. Honig יִנְיַרֵדּוּ בִּדְגַת הַיַּם), m. Tijd und sie jollen herrschen über die Fische des Meeres] דבן, m. Getreide Tit, David הור], m. Geschlecht, Menschen= alter ווסgen, ftogen וין, richten, Gericht קל, arm דלת, f. Thür

DJ, m. Blut

הְּטְּה, מוּחוּוֹמּל וְכִּיוֹת הַּמְרָת, f. Gestalt

קר, f. Gestalt

הביר, f. Derstand, Wissen

הַרְבָּר, dinn

הַרְבָּר, m. Dornen, הַּרְבָּר

Dornen und Disteln

Sornen und Disteln

הָרֶבָּר, sc. Weg, Art, Handlungs=

weise, Versahren

weise, Versahren

הַרָּישׁא, suchen; fordern

הָּישָׂא, grünen

הָּישָׂא, m. Gras

קבָּה, wohlan!

אַבָּה, m. Gitles, Dunst, eitle Dinge
הַבְּּה, machsinnen, nachbenken
הַבְּּה, m.[תַבְּרָה] Pracht, Schmuck,
Shre, Majestät
אַה, er, derselbe; f. אַיִה, sie; pl.
m. הַבְּה, f. הַבָּה
הַבְּּה, m. Glanz, Pracht, Majestät
יוֹה, o wehe!
אַיִה, sie; dieselbe
הַיִּה, sein, er ist gewesen
הַבְּּה, m. Palast, Tempel
אַבְּה, etwa nicht? fürwahr
הַבְּה, gehen
הַבָּה, הַבָּה, m. sie; הַבָּה, הַבּּה, f. sie

קבר, הובה, fiehe; הְבְּבִי, fiehe, ich bin es קבר, umwenden קבר, m. [pl. הְרִים Berg, gebir gige Gegend הַרְבָּר הַרְבָּר, tödten הַרָּר, fchwanger werden הַרָר, fchwanger werden הַרָר, einreißen

7

או, m. Wolf את, הוֹ, dieser, diese, dieses חבַיַ, schlachten חבו, m. Schlachtopfer ה, m. האל f. dieser, diese אָרָכ, m. Gold זוּלַתי ,זוּלַת, außer איז, m. Olive, Olivenbaum זכר, fich erinnern, gedenken אכר, m. männliches Wesen, Mann, Männlein אבר, m. Andenken, Gedächtniß קמר, singen, lobsingen זמרה, f. Gesang אנב, m. Schweif di, buhlen

זְלָה, f. Buhlerin זְלֶה, f. Schweiß קַּבְי, f. Schweiß קַבְי, f. Greis הַלְבִים, m. Greis הַלְבִים, m. Pl. Greisenalter הְלָבִים, m. Ausländer, Fremder; f. קְבִים הַרְבָּי, f. Arm הַבְּרָת, anfangen zu scheinen, ausgehen הַבְּרָ, säen, Samen streuen שווי, m. Samen, Brut, Nachkommen

הָבא, bergen, einhüllen חבל, m. Schmerz חבל, m. Schnur, Strick; Erbland שבש, binden תגור, m. Gürtel קור, gürten, umgürten הַנְרָח, f. Gürtel חַרַל, aufhören חדר, m. Zimmer, Schlafgemach הַרָשׁ, erneuern תְרָשׁׁר, m. neu [f. חְרָשׁׁר,] חרש, m. Monat, Neumond Liū, Eva UIT, m. Faden הול, m. Sand הובה, f. Maner

Din, Mitleid empfinden, schonen rin, braußen, vor der Thür רוניש, eilen in, m. Pfeil הזכן, stark, muthig sein חוק, m. jtarf; f. חוק, хюп, jündigen אטח, m. [אטח, אטח, f.] Sünde 一四月,f. Weizen אמר, m. das Reis, Sprosse חידה, f. Räthjel חיה, leben חים; היים ; היה, m. lebendig ; f. היים ; היים, bas Leben; חֵי יְהוֹה, jo wahr Gott lebt חיה, f. Thier, lebendiges Wesen; היתו־ארץ, Landthiere חיל, m. Kraft, Stärke, Tapferkeit, Tüchtigkeit היק [חַק], m. Schooß, Busen קה, m. Gaumen; חבי, mein Gaumen חבם, weise sein חַכָּמַה, m. Weije; weije; f, חַכָּם חכמה, Weisheit [חלֵב] הַלָּב, f. Mild, הַלָב חלב, m. Tett חלה, trank sein; חלה, m. Krankheit הַלוֹם הַלַמָנוּ ; הַלוֹם הַלַמָנוּ, m. Traum, wir träumten seinen Traum]

חלמיש, m. Riefel, Fels

ולון, sc. Fenster חלילה, das sei ferne, bewahre! behüte! בלילה לי, das sei mir ferne! הלל, durchbohren תלם, träumen חַלַר, wechseln תלצים, dualis חלק, theilen חלק, m. Theil, Untheil המאה, f. Butter, Rahm пып, f. Wärme, Sonne המה, f. Born חַמוֹר, m. @fel; חַמַרָּה, f. @felin הבלל, sidy erbarmen סמה, bedrücken орп, m. Unrecht, Raubthat, Ge= waltthätigkeit חמר, m. Thon, Erde חַמשׁים ; הַמשׁה], וַחָמשׁה הַמָשׁה. fünfzig 77, m. Gnade, Gunft, Erbarmen קברן, gnädig חנית, f. Spieß שנם, vergebens, umsonst um Gnade flehen חסה, m. Liebe, Güte חסיך, wohlthätig, fromm; Fromme

הסה, entbehren, Mangel haben דְבַץ, verlangen; Wohlgefallen haben רְבַּץ, m. Lust, Wille, Berlangen חַבַּר, graben Pn, m. Pfeil; Schaft des Spieses קצב, hauen יאַר, m. Hälfte, Mitte דְצִיר, m. Gras ön, m. Grenze, Ziel, Gesetz חקר, erforichen חורן הר], m. Lody, Grube חַרֵב, verwüsten הֵרֶב, f. Schwert הַרְבָּה, f. Dürre, Trodniß חַרָה, entbrennen חַרְטִם, m. Hieroglyphist, Zeichen= deuter, Magier קַרַק, schmähen, beschimpfen חַבְּבָּה, f. Schande, Schmach, Hohn, Beschimpfung הרץ, schneiden הְרַשׁ, pflügen, schneiden שַׁרְשׁ, m. Künstler, Steinschneider תורש, m. Scherbe שַׁבַ, sichätzen, achten יַחָשִׁיכְה f. [חָשֶׁךְ m.] Finsterniß קשׁה, sich verdunkeln אָשֶׁר, m. [f. הְשֵׁיכָה] Finsterniß חַתָּם, versiegeln

חַחָח [חַחָה], m. Siegel זְחָחָ, m. Bräutigam, Tochtermann

20

רבְּעָ, ichlachten
רבְּעָ, ichlachten
רבְּעָ, eintauchen
רבְעַ, eintauchen
רבְעַ, eintauchen
רבְעַ, eintauchen
רבְעַ, rein, f. אווק, Siegelring
רבור, rein, f. רבור
רבור, gut, schön; f. רבוע
רבור, m. daß Gute, guteß Erzeugniß
רבע, mahlen
רבע, mahlen
רבע, ichnecen
רבעי, bevor, ehe [רבעים]
רבע, bevor, ehe [רבעים]
רבע, zerreißen, zersleischen
רבעי, m. Raub, Beute

יָאּיִ, m. Fluß יְבּוּלְי, m. Früchte, Ertrag יְבּישָׁר, f. Festland יִבְּין, m. Kummer, Pein, Betrübniß יִרְי, f. Hand; dual: יְרַיִּר יִרָי, ertennen, sehen יה, [abgefürzt von יהוֹר, Sehova, Gott יהודה, Suba יהוֹה, Jehova [Gottesname] Gott יוֹם יוֹם ; יַמִים, pl. יוֹם; יוֹם יוֹם, Tag ein, Tag auß; jeden Tag םטי, bei Tage יונה, f. Taube יוֹנק, m. Gäugling Apir, Joseph [יַחָדין] זיון מון איחד, זיחד יחיד, einzig שב, gefallen, Gutes thun 7", m. Wein יכח, richten, zurechtweisen יכל, fönnen, vermögen ילך, gebären ילך, m. Anabe, Sohn ילדות, f. Jugend 55, m. Geheul ים, m. Meer ינטין, rechts, rechte Hand ינק, jaugen יםר, gründen יסוד, m. Beste, Grund יםר, hinzuthun, hinzufügen יען, wegen, deshalb, weil יער, m. Wald

יפה, וֹמֹשׁהַ, וֹמַה

Sebräische Sprachlehre.

833, hervorbringen, herausgehen שבי, sich stellen יצחק, Sjaat יצי, bilden יקרם, alles Seiende, das Ill יקין, erwachen יקר, thener, fostbar ירא, fürchten, sich fürchten יראר, Furcht, Ehrfurcht ירך, hinabsteigen ירוכן, Gras, das Grüne ירושלים, Jernsalem ירח, m. Mond יבח, m. Monat ירבה, f. [ירַדְּן] Süfte ירק m. fiehe ירק ירש, erben, besitzen ישראל, Jirael vi, es ist ישב, sigen, wohnen ישימון, m. Wüste, Einöbe إنسان, schlafen ישׁע [ישׁע], m. Rettung, Heil ישוער, f. Heil, Hilfe, Glück ישר, recht, gerecht, gerade, aufrichtig יתר, ilberrest

בבד, schwer sein

הַבוֹך, m. Ehre; Schwere יה, m. Lamm אם, aljo, מדיכה, bis hieher 清ラ, m. Priester פּוֹכַב , m. Stern; פּוֹכַב הַנַב הַשָּׁבָים wie die Sterne des Himmels Dia, f. Becher בוב, lügen בּוֹב, m. Lüge, Falsches nio, m. Kraft, Tapferkeit , denn, daß, weil, aber בידון, m. Speer בל-, בל, alles, ganz, das Ge= jammte; בְּלְנרּ, wir alle בלא, aufhören הלב, m. Hund פלה, endigen, vollenden, verzehren הבלה, f. Braut בלים, m. Gefäß [pl. בלים] הַלֵיוֹת, f. pl. Mieren בן, fo, deshalb; על-בן, deshalb, deswegen; יהויםן, es sei so! תבלור, m. Zither לנען, f. Canaan על כנפי ; f. Flügel, Bipfel, כנף חוף, auf Flügeln des Windes בסה [בסה], m. Thron הבסה, bedecken הַסְיל, m. Narr, Thor

קַבֶּס, m. Silber, Geld
קַבָּס, m. Jorn, Unwillig werden
קַבָּס, m. Jorn, Unwille, Verdruß
קַבָּס, f. Hand, das Hohle Hand
קַבָּס, m. junger Löwe
קַבָּס, bedecken, ansjöhnen, begnadigen
קַבָּס, m. Pech
בַּסָס, m. Gherub
בַּסָס, m. Weinberg
מַבָּס, m. Weinberg
מַבָּס, fnieen, sich niederbeugen
תַבָּס, abschneiden, schließen, ausrotten
בַּסַס, schreiben
תַבָּס, schreiben
תַבָּס, f. Rock
קַבָּס, f. Schulter

5

לְבַד, allein לבוּשׁ, m. Kleid

לבנון, Libanon מבש, anziehen לַהַב, m. [לַהְבָה, f.] Flamme; להב (להש], Alinge des Schwertes טהל, brennen 15, wenn doch, wollte Gott daß 75, Levi ולוּלֵין לוּלֵאן, wenn nicht תלויתן, m. Leviathan [Meerthier] לחי, f. Backen, Kinnbacken לחם, kämpfen, Krieg führen אלחם, sc. Brot, Speise, Mahlzeit לילה, m. לילה, Macht לכה, ivohlan לכן, deshalb למד, lernen לַמַרו לִמַרן לָמַרן לָמַרן לָמַרו ? weshalb? שנון, wegen, weil לעג, spotten, höhnen m. Factel טט ,לפני תכח, nehmen, empfangen, holen לקט, auflösen, sammeln לץ, m. Spötter אלשון, sc. Zunge, Sprache

2

קאר, fehr, angelegentlich, מארטָה, etwas, מארטָה, nichts

האם, f. hundert שאור, m. [pl. מָארוֹת, Licht 기원법, seitdem מאכל, m. Speise 180, verweigern מברל, m. Sintfluth שבוע, m. Quelle m. Thurm מגן, m. Schild, Stütze מד, m. [pl. מדים Reid, Maaß מרבר, m. Büste, Steppe, Haide שהרע , warum ? מה מה מה מה מה שבה מה אהר, eilen מָהָרָה ,מַהָר [מָהָרָה ,מַהָרָה ,מַהָרָה [מְהָרָה ,מַהָרָה בואב, f. Moab 177, m. Makel, Schandfleck, Fehler מועד, m. Beit בושׁב, m. Sit הות, sterben חום, m. Tod, Verderben חבום, m. Alltar הוריבה, f. Pfoste iin, m. Speise, Nahrung אומור, m. Gesang, Lied, Psalm חוֹם הוֹם, f. pl. Sichel, Winzermesser חזרם, m. Often, Aufgang der Conne, Morgen חחם, tilgen, abwischen, vernichten

קרייה, f. Stüţe, Erhaltung, Unterhalt קריי, m. Kaufpreis הַרְּהָ, f. Krankheit הַרְּהָ, sc. Lager, Heer הַרְּהָהָ, m. Zuflucht, Bertrauen, Schuţ הור, m. Mangel, Dürftigkeit

אַרְסוֹר, m. Mangel, Dürştigkeit במן אין, morgen, der folgende Tag אָרְטְּוֹר, f. Gedanke, Plan אָטְרָה, m. Stab, Stock אַטְרָה, f. Bett, Lager אָטְרָה, m. Schak אַטְרָה, regnen אָטְרָה, m. Regen אָרָה, wer? welcher?

מין, m. Art, Gattung

הַבְּרָ, f. Schlag, Wunde, Niederlage m. feste Grundlage, Siţ, Ort,

תְּבְּטֶּר, m. Decke מכר, verkaufen

הַבְשׁוּל, m. Anstoß, Unsall

שלא, שון אין אין אין fein

מלא, m. Menge, Fülle

יְבְּלְאָדְ, m. Engel, Bote, Gesandter

מְלָאכָה, f. Arbeit, Geschäst

m. אנפוש , m. Rleid

הלוכה, f. Regentschaft, Herrschaft

הַלְחָמָה, f. Rrieg

בְּמְלְכָה, entrinnen, sid) retten בְּמְלְכָה, herrichen הַמְלְכָה, m. Rönig הַמְלְכָה, f. Rönigreid) בְּמְלְכָה הַמְלְכָה, f. Rönigreid), הַמְלְכָה הַמְלְכָה

קְּשֶׁלֶת, f. das Beherrschen אָם, von

, יְבְּרְהָ, m. Ruhe (מְבְּרְה, f.) קבוֹחַ, f. Geschenk, Opser מס, m. Zins, Frohndienst

אָכְהָר, m. Handel

न्यू, mischen

אַסְבָּי, f. Bahn, Straße, Damm

אָסְפּוֹא, m. Futter

ילְּקְבְּר, m. Bahī

מעם, wenig

מֵעיִן, m. Quelle, Brunnen מֵעל, oben, oberhalb; מֵעל, von

oben

הַעַלָּה, f. Stufe

מערה, f. Söhle

מִישְשׁה, m. That, Werk, Handlung

אָבֶאָ, finden

מצוה, f. Befehl

הצם, sc. Stirn

הַאָרִי, f. Egypten; מִצְרִי, m. Egypter

מָקְנֶה, m. Versammlungsort

קקום, m. Drt, Stelle המקל, m. Stab, Stock מר, bitter

בְּרְאֶּה, m. Aussehen, Ansehen, Blid הַרְבֶּל, m. Spion, Kundschafter הַרְנִם, m. Höhe

, m. Ferne

לֶּרְכְּבְה, f. Wagen

לְּרֶבְּה, f. Betrug, Falschheit

בוּשָׁב, m. Wohnung, Siţ

משֶׁר, Moses בּישֶׁר, Moses

תשים, m. Gejalbter

קשׁבי, ziehen

בשׁבֶּב, m. Bett, Lager

משׁכָּן, m. Wohnung

לְשֵׁישׁ, herrschen

בְּשִׁל, m. Spridhwort, Gleichniß [מִשָׁלֵי שׁלמה]

ים אָשֶׁבֶע, m. Machricht

מִשְּׁטְ, m. Unterstützung, Stab

היישְׁפְּרְה, m. Geschlecht, Familie, Stanun

प्रमृष्ट्रं, m. Recht, Urtheil, Recht, Gerechtigkeit

מַשְׁקֶּרְ, m. Getränf משקל, m. Gewicht

משׁחָה, m. Gastmahl

קַתוֹק, וְנֵהַנּק, וְנֵהַנּק

ישְתַי, wann ? מְתְנִים, dualis, אָמְרָנִים, m. ©üßigfeit

١

Ki, Partifel [ähnlich dem deutschen "gelt" "doch")

n. Ausspruch

ver, berachten, berwerfen

נבל, verwelfen, verblühen

לבל, thöricht

instrument בׁבֶּל, m. harsenähnliches Musik=

רָבֵלָה, f. Leichnam

תנב, m. Süben

מבר, anzeigen

entgegen, gegen, gegenüber, in Gegenwart

נבה, glänzen

לבה, f. Glanz

בגע, anrühren

ring, m. Schlag, Plage

נבש, treiben, drängen

נבש, sich nähern

mi, vertreiben, verstoßen

בהב, führen, leiten

לְהַר, זווֹמוווופוווּנוּזָדי, בָּהַר, נָהַר,

תַּהָר, m. Strom

ruhen , ceff D73, fliehen, in die Flucht schlagen בויר, m. Gottgeweihter; בויר, m. אָלהִים אֲנִי מִבֶּטֶן אִמִּי, לפווו ich bin vom Mutterleibe an Gottgeweihter ris, Noah בחל, besitzen, erben ובחל, m. Bach נחלה, f. Erbtheil, Besitzung, Erb= schaft בחם, sich trösten; bereuen יה, m. Schlange ינחשת, sc. @ra בשרן, ausstrecken, ausspannen, neigen אַנַטַע, pstanzen שַּׁמַבַ, verlassen נֵכֵר, m. [נָכִרִי] Frember בְּבֵּר, m. Barder Di, m. Fahne, Panier יָנִםן, fpenden נַםע, aufbrechen, wegziehen בעורים, m pl. Jugend נעל, f. Schuh נער, m. Jüngling, Knabe בעים, hold, lieblich לעברה, f. Mädchen נפַרו, blasen

נפל, fallen, niederwerfen

נַפֿץ, zerstrenen, zerschlagen נפשל, sc. Seele, Hauch, Athem נצב, stellen בְּצָה, fliegen הצו, beständig, ewig נצל, retten נצר, m. Sproße, Zweig הַקבר, f. Frau, Weib; Weibchen נקה, rein; נקר, unschuldig, der Unschuldige נקם, rächen, bestrafen נקבה, m. [קבה, f.] Rache, Strafe, 73, m. Licht, Lampe אַט, heben, aufheben נשוב, erreichen, berühren בשה, bergessen לשים, f. pl. Franen נשך, m. Zins, Wucher נשמח, f. Secle, j. נשמה; נשמח חיים, lebendige Seele בשק, m. Dänimerung נשק, füssen נשׁק] נשׁק], ®affen ניטר, m. Abler, Geier בָתִיב, m. Weg, Pfad לַתַן, geben

קבכ, fich wenden, umringen, um=

יבִיב, ring§um

סבר, verschließen, übergeben

D'70, Codom

התחם, f. Unrath

DID, m. Roß, Pferd

Ajo, m. Ende

F70, m. Schilf

arndweichen, zurücktehren

סוֹחֵר, m. Handelsmann

កា្ទុក្, f. Siitte

ים לע, m. Gels

קַמַּדְ, זְנווֹנֻפָּנוּ

קבר, zählen, erzählen

ספר, m. Buch, Brief

סקל, steinigen

קַרִים, m. Ennuch ; Höfling

סתר, verbergen

חתר, m. Verborgenheit

لا

עב, sc. Wolfe

עבר, arbeiten, dienen, verehren עבר, m. Knecht, Diener, Berehrer

עבדה, f. Arbeit, Gottesdienst

עבור, wegen

עבר, vorbei=, vorübergehen

עְבְרִיּ, m. אָפּוּדמֹפּר; עִבְרִיָּּר, f. אָפוּפּ räcrin

שבש, vertrochnen

עָבֶל, m. [אַבְלָה, f.] Ralb

עבלה, f. Wagen

עד, biŝ; immer, ewig; מַאָּדָם עַד

אַה שָּׁהַלְּה, vom Menschen bis zum Bieh

עד, m. Zenge

עַרָר, f. Gemeinde, Versammlung

עדן, Eden; עדן, Edengarten, Paradies

עדר, m. Heerde

עוֹד, wiederum, nochmals

וְעָרוֹן, m. Sünde [auch נְעַרוֹן, m.

yy, m. Stärfe

עול, m. Unrecht, Schlechtheit

עולה, f. Brandopfer

עוֹלֵל], m. Lucke

עולם, m. Ewigfeit

קיש, fliegen

Hiv, Geflügel, Logel

ערר, wachen

עוֹר m. Fell, Haut

iv, start

y, f. Ziege

jy, m. Stärfe

שוב, verlassen, übergeben עוֹכן, umgraben, umpflügen עזר, helfen עור, m. Hilfe עטֶרֶת, f. Krone, Kranz עין, f. Auge עיר, mübe עיר, f. Stadt [pl. ערים] תירום עירום], nactend מַלִי], auf עלה, hinaufsteigen עלה, m. Blatt, Laub עלי, frohloden עליון, m. Gott, der Höchste עלם, verbergen עלם, m. Jüngling, Knabe עלמה, f. Jungfrau עוֹלָם] עלָם, m. Ewigfeit עַלִץ, frohloden עם, שם, m. Bolf, Nation שם, mit עמד, stehen עבול, abmühen עמוד, m. Säule עֶבֶק, m. Thal עַנְכ, m. Traube מבה, antworten; bedrücken; qualen עבי , arm; m. Armer; f. עבי עבן, m. Wolfe

עַבַּר, m. Stanb, Erde, Sand עץ, m. Baum, Holz [עצה]; עיץ החמים, ber Baum des Lebens; עץ הַדַּעַת, der Baum der Er= fenntniß עצה, Rath עָצֶבון, עָצֶב, m. Schmerz עצלות, f. Faulheit בוּע, mächtig, stark, tapfer, an= gesehen wy, Knochen, Gebein; jelbst, מו בווה בניב ביום בווה, an eben bem= selben Tage עַצַר, hemmen, verschließen עַקב, m. Ferje עקב, wegen, für עַכָר, m. unfruchtbar; f. עַכָר עקש, verkehrt, schief ערב, bürgen ערב, m. Albend ערב, m. Rabe ערבה, f. Wiiste ערה, entblößen עָרְרָה, f. Scham, Blöße, Schimpf; עָרְוַרתּ הָאָרֶץ, die Blöße [bie schwachen Punkte] des Landes ערום, liftig ערל, unbeschnitten עָרם, nadenb; f. עָרם,

עָּיָבֶּל, m. Nebel, Finsterniß

בּישָּב, m. Krant, Graß

העִּשָּׂב, m. Krant, Graß

העִשָּׁר, maden, thun

עִּשִּׁר, m. Rand

העִשָּׁר, m. Rand

בּישִּׁר, m. Haredt, Gewaltthätigkeit

העִשָּׁר, m. Unredt, Gewaltthätigkeit

בּישִּׁר, reich sein, reich machen

העִשֶּׁר, m. Reichthum

תשִּׁר, m. Beit

עַּחַרִּרִים, m. Bod, pl. מַּחַרִּר, יַנְיּמַּר

D

קאָם, jdmücken

קל, m. Leichnam
אַבּ, m. Mund
אַבּ, m. Mund
אַבּ, hier
אָבָּ, m. Feingold, gediegenes Gold
אַבְּ, m. Furcht
אַבְּ, m. Turcht
אַבְּ, m. Wassergraben
אַבְּ, m. Wassergraben
אַבְּ, ipalten
אַבְּ, ipalten
אַבְּי, entrinnen, befreien
אַבְי, f. der entrinnende, gerettete
אַבּוֹל; Besteiung, Rettung

פָּלִשְׁתִּים .m. ቕhitifter, pl. פָּלִשְׁתִּי ן [בָּן], vielleicht, daß nicht, damit nicht פנה, sich wenden בנים, m. pl. Gesicht; Vorderfläche m. pl. Korallen m. Bild, Götze, Statue פּעַל, wirfen, thun machen פעל, m. Arbeit, Werf פעם, f. Fuß; ein Mal; פעם, biejes Mal; בפַעַם, ein= mal wie immer ahnden; besuchen, fragen, denken פקודים, Befchle, Unträge, 3. B. פקד יפקדני אביף, bein Bater wird mich zählen [an mich denken]; בָה אֵנוֹשׁ כִּי־תִוֹכָּרֵנוּ וּבֵן־אָדָם פי תפקדבר, was ist der Mensch, daß du sich seiner erinnerst, und der Erdensohn, daß du seiner denken jollst. פַקח, öffnen m. Aufseher x75, m. wilder Esel לרד, trennen שרך, m. Maulesel הרה, f. Ruh חשם, sproßen, blühen

אָבָר, m. Sproß
יבְּבָּ, m. Frucht
הַבְּי, m. Frucht
הַבְּי, m. Frucht
הַבְּי, m. Kharao
אַבָּי, m. Sinde, Untreue
הַבְּישָׁי, m. Lein, Flachs
הַבְּישִׁי, m. Lein, Flachs
הַבְּיי, m. Bissen
הַבְּיי, m. Thür
הַבְּיי, m. Thür
הַבְּיי, m. Natter
הַבְּיי, m. Natter
הַבְּיי, m. Natter

Z

JRL, sc. Schaafe, fleines Vich, Heerde

יְרְבְּאִים, m. Sprößlinge אָבְאוֹת, m. Heer, Schaar, pl. אָבְאוֹת, יְרְּוְּרְ צְּבְאוֹת אָרְאוֹת יִרְיִר, der Herr der Heerschaaren

עָד, m. Seite אָדָרן; אָדן, nach der Seite hin]

קּבְ, nachstellen, nachjagen אָב, f. Speise, Reisetost, Nahrungs= mittel

קיק, m. gerecht, der Gerechte

pis, gerecht, rechtschaffen, nusterhaft sein

PŢţ, m. [AŢţ, f.] Gerechtigfeit, Tugend

לָבָּהל, frohlocken, heiter sein

אהר, m. Licht

אַהַרִים, m. Mittagszeit

ארא, m. Hals

עוך, jagen; ציך, m. Jagd

הוצ, befehlen

בוֹם, Fasten; אוֹם, fasten

সাম, m. Honigseim, Honig

אר, drängen, beengen

774, m. Fels

אָחַק [שָׂחַק], lachen

jit, f. Zion

m. Steppenbewohner

אָיץ, blühen; m. Blume, Blüthe

53, m. Schatten

אַלַע, Glück, Erfolg haben

אֶלֶם, m. Bild, Ebenbild

אַלְּמֶּוֶת, f. Todesjichatten; Schatten der Unterwelt, von אַץ, Schatten

und nya, Tob

צלע, f. Rippe

xoz, lechzen, dursten

אָטֶאָ, m. Durjt [אָטֶאָ f.]

אָבֶּר, hervorjprossen, hervorgrünen

ny m. Sproß; das Sprossen

אבקר, m. Wolle אנא [אנה] m. Heerde דעד, schreiten, gehen צעד, m. Gang, Schritt צעיר, m. flein; f. צעיר, אַניר, צעירה, f. die Jüngere בעק, schreien, rufen צעקה, f. Geichrei צפון, se. Mitternacht, Rorden עפוני, nördlich אבור, sc. Bogel, Gesangvogel נַבְּיֵל, verbergen יצר, m. [אַרַה, f.] Angı̃t ארור, f. Bündel קרא, jchmelzen, läutern 773, m. Feind

P

קבורה, f. Grab [קבורה, m.]

קבץ, jammeln

קבר, begraben
קרש, heilig; קרוש, heilig sein
קרוש, m. Osten, das Ehemalige,
die Vorzeit
קרים, der versengende Ostwind
קרים, sich verdunkeln
קריל, m. Heiligthum, das Heilige
קריל, m. Versammlung

קר, m. Schnur קול, m. Stimme קרם, aufstehen, sich erheben קוֹמָה, f. Höhe, Statur קריץ, erwachen קוץ, m. Dornen קמב, m. Untergang, Seuche קשנה . [קשון], flein ; f. קשון קשרת, f. Ranchivert קיר, m. Wand, Maner קל, leicht קלע, schlenbern קמים, m. Widerjacher קמה, f. Saat ip, m. Rest קנאָה, f. Eifersucht קנה, kaufen, erwerben קנה, m. Rohr, Stengel קבין, f. Besitzung, Bermögen קץ, m. Ende תציר, m. Ernte קצק, zürnen, in Buth ausbrechen כוצר, ernten, mähen קצר, m. Rürze קצה, f. [קצת], Ende קר, m. Rälte [קרה, f.] קרא, rufen, schreien קרא, m. Rufer קרב, sid annähern

אָרָב, m. Streit, Kampf
אַרָב, m. Juneres, Leib, Körper
אָרָב, f. Begegnung
אָרָב, m. Mitte, Juneres
אָרָב, begegnen; verbinden
קרוב, m. nahe, f. קרוב
קרוב, m. Gis
קרוב, f. Sorn (קרִיד, f. Stadt
meines Heiß)
אַרְרָב, לִישָׁר, אַרִרָּי, אַרָרָי, לַישָׁר, אַרָרָע, אַרַרָע, אַרָרָע, אַרַרָע, אַרַרָע, אַרַרָע, אַרַרָע, אַרַרָע, אַרַרָּע, אַרַרָּעָרָע, אַרַרָע, אַרַרָּעָרָע, אַרַרָּעָרָע, אַרַרָּעָרָע, אַרָּרָע, אַרַרָּעָרָע, אַרַרָּעָרָע, אַרַרָּעָרָע, אַרַרָּעָרָע, אַרַרָּעָרָע, אַרָּעָרָע, אַרַרָּעָרָע, אַרַרָּעָרָע, אַרַרָּעָרָע, אַרַרָּעָרָע, אַרַרָּעָרָע, אַרַרָּעָרָע, אַרַרָּעָרָע, אַרַרָּעָרָע, אַרַרָעָרָע, אַרַרָּעָרָע, אַרַרָּעָרָע, אַרַרָּעָרָע, אַרַרַע, אַרַרַעָּרַע, אַרַרַע, אַרַרַעָּרַר, אַרַרַע, אָרַרַע, אַרַרַע, אַרַרַרַע, אַרַרַע, אַרַרַרַרַע, אַרַרַרַע, אַרַרַע, אַרַרַרַע, אַרַרַרַרַרַע, אַרַרַרַיַּרָרַע, אַרַרַרַרַיַּרַרַ

רְאָה, fehen, bliden ראש, m. Hanpt, Kopf; .Spike; Gipfel ראשון, m. der erste; f. ראשון, am בראשית, f. Ansang [ראשית, am Ansang]

רַב, m. viel; f. רְבָּ ר, m. Menge רְבָּבָה, zehntausend

קשת, f. Bogen

רביבים, m. pl. Regenschauer, dich= ter Regen רְבַע, liegen רבץ, liegen, ruhen בָבָן, zittern, sich fürchten, erschüttern ובן, m. Unruhe רגל, f. Tuß הדה, beherrschen ATT, nachsetzen, nachlaufen 777, f. Hauch, Geist, Athem, Wind, רום, hoch sein; sich erheben ררץ, laufen, eilen רַחַב, m. breit, weit, f. רַחַב רחום, barmherzig, gnädig רחוק, m. ferne; f. רחוק, בהם, sc. Mutterleib תחמים, m. pl. Mitleid רַהִץ, waschen, baden רַתַק, fern sein ריב [ריבה], Bant, Etreit ריק, leer ריכם, leer, mmjonst רכב, fahren, reiten רכב, m. Wagen רוכל, m. [סוחר] Händler, Rauf= mann הם, m. hoch, erhaben; f. הם, רמה, f. Höhe דמה, f. Gewürm

רְמֵשׂ, friechen
, דְמֵשׂ, m. Kriechendes, friechende
Thiere

Thiere

, flirren, jubeln

, f. Jubel

, m. böje, jchlecht; f. דְעָה, m. Kamerad, Frennd, Nachbar

אישׁ אֶל־רֵעָהוּ, einer 311 dem

andern

רָעֵב, hungrig
רָעָבוֹן, m. Sunger רָעָבוֹן
m. Sunger רָעָבוֹן
p, sittern
p, weiden
p, weiden
p, bonnern
p, m. Donner

דְעַך, tränfeln יַרְעַשׁ, ranjajen אָרָבָא, heilen

רעש, m. Geräusch

רְבָּא, heilen, schlaff רֵצוֹן, m. Wille, Gefallen

רצה, morden; הצה, m. Mörder

רַקּה, bünn, f. רַקּה, nur, nidhts als

רַקַד, wanken, beben, tanzen

רָקְרוּ, f. Schlafe

ילַקַה, würzen

ח, m. Bürze

בְּרָקִיעַ, m. Himmelsgewölbe; רָקִיעַ, am Himmelsgewölbe
בּרָקִיעַ, am Himmelsgewölbe
בּרָקִיעַ, f. bunte Stickerei
עָּיִי, m. Armer
עָּיִיעָ, m. Böjewicht, Frevler
עָּיִיעָ, frevelu
עָּיִיעָר, frevelu
עָּיִיעָר, m. הָשִּׁעִר, f. Bosheit, Auchslopigkeit
בּיִייִר m. אַיִּייַעַר

קשֵׁר, m. Gluth, hiţige Seuche רַשֵּׁר, f. Neţ

3

ישְׁכְּה. f. Lippe; Sprache ישְׁר, m. Fürst, Beschlähaber קיִשְׁ, verbrennen קיִשְׁ, m. Schlange ישְׂיִשְׁ, f. Brand ישְׂי, herrschen ישִׁישׁ, m. Frende, Wonne

2

In jchöpfen נְצָעַק, זְעַק], אָנים, יִשְאַנ], fchreien, rufen ושאָשׁ, lärmen ליאול, c. Höhle inu, m. Geräusch bur, verlangen, fordern, bitten, fragen ンスゼ, m. Unterwelt, Todtenreich in, ruhen Fry, begehren אני, übrig sein, übrig saffen ישָאָר, m. אפּוָּד [שָׁאָרִית] קבה, gefangen nehmen שבוע, m. Woche ישברעָה, f. Schwar, Gid שׁבַשׁ, stüken שׁבֶשׁ, sc. Stamm; Stab; Geißel vi, m. elfter jüdischer Monat שָׁבִיב, m. Flanune [שָׁבִיב] לַּיְבִיה f. Wefangenschaft [שָׁבִיה

אָבּלֵת, f. Ahre, Kornähre שבם, flechten שׁבַע, m. sieben, f. שִׁבַע שַׁבַע, jahwören שבר, zerbrechen; Getreide fauf und verkaufen שֶׁבֶר, m. Bruch, Nahrung, E treide ישברון. m. Untergang, Verzweiflu חשבי, ruhen, aufhören שבת, m. Ruhe אַבָּת, sc. Sabbath [אָבַקיֹן] שבל, sich irren שבה, laut rufen, herumirren שְבָּה, genan betrachten שניאה, f. Wahn, Jrrung; אוניאה m. Wahnbefallener שׁבֶע, umherirren ישׁבְּעוֹן, m. Wahnsinn שָׁבֶר, werfen [gebären vom Bic שׁבֶר, m. das Geworfene שָׁר, m. böser Geist, Dämon, E אַרַד, zerstören, verwüsten ישרי, m. der Allmächtige אַבְּטְה, f. Feld קַדַשָּׂי, versengen, verbrennen קישׁרֵבְּר, f. versengtes Getreibe, [אַ brand יִשְׁרָּפוֹן, m. Brand der Saaten

(1984), m. Falschheit, Lüge, Eitles שונה, zurücktehren שרער, m. Fuchs ושוֹפוּי. m. Trompete זהש, m. Bestechung, Geschenk ותש, sich bücken, bengen שחכ, m. Staub, Wolfe; m. pl. שחקים, Wolfen nw, m. Morgenröthe ישחרור, f. Jugend • וחש, verderben וְטֵשֵׁי [אֲטֵשׁ], m. Regenguß pw, singen שיר, m. שירה f. Gejang שיר, m. Dornen ושכו, liegen, sich legen 1130, m. Trunkener, Trinker שבו, vergessen שבו, früh aufstehen id berauschen m. geistiges [berauschendes] Getränk inow, m. Trunfenheit, Rausch של, glänzen של, m. Schnee להבו, f. Flamme שׁלוה, m. Glüd, Ruhe [שלוה] שׁלוֹו, m. Wohlbefinden; friedlich, wohl

הלש, jenden, schicken ישלהן, m. Tildh שׁלִישִׁי, m. ber britte; f. שָׁלִישִׁי שלה, werfen שלל, plündern שלל, m. Bente שלם, ganz, vollständig שלמה, Salomo שלשם, vor drei Tagen שם, dort, da Dw, m. Name, Zeichen שלי, verderben, zu Grunde rich= ten, verwüsten שמועה, f. Nachricht, Gericht שׁמִים, m. pl. Simmel שמיר, m. Dornen שמם, verwüsten השממה, f. Wiiste ישׁבֵּין, m. Fett, אוניים, ממנה], adjt שׁמֵע, hören שמר, hüten, bewahren אלרון, Samaria ພ່າໝູ່, sc. Sonne ישמשון, Simfon w, sc. Zahn שָׁנָה, f. Jahr; pl. m. שׁנָה, pl. f. nijų; nių, im Jahre שׁעוֹ, sich stützen, lehnen

קיי, sc. das Thor, Thür, Pforte, Gerichtshof הישָׁבָּי, richten, Recht verschaffen אָבְּילָי, vergießen, ausschütten אָבְּילָי, beugen, demüthigen אָבָילָי, f. Niederung אָבָילִי, m. Mandelbaum, Mandel אָבָילִי, ruhen הישָּבְלִים betrag in Silber und Gold bäume

ישָׁלֶר, m. Lüge, Faljdheit, Trug אָטֶלָ, m. Hige, Sonnengluth m. Hige, Sonnengluth m. Hige, winneln, trieden m. W. m. Gewürm wir, m. Wurzel, Sproß אַרָּע, m. Burzel, Sproß אַרָּע, bienen שִׁשָּׁי, m. ſedß; f. שְשָׁשִׁי שִּישָׁי, ſedzig m. Silie אַרָּע, trinten; ſpinnen, weben

5

אָב, gelüften, begehren, wünschen; verabscheuen

תאור, f. Lust האנה, f. Feigenbaum, Feige אר. m. Gestalt חבה, f. Rasten, Arche חברנה, f. Verstand, Klugheit הבל. f. Welt, Erde ות, m. Stroh חבנית, f. Bild, Modell חגמול. m. Vergeltung, Belohnung Ain. m. Öber Wüste Diam, sc. Abgrund, Tiefe חהלה, f. Lob, Preis חַהפּוּכָה, f. Falschheit, Verkehrtheit חודה, f. Dank, Geständniß חוחלת, f. Hoffnung, Erwartung הובחה, f, [הובחה] Bureditwei= sung, Tadel, Rüge הוֹלֶדֵת, f. Geburt, Zengung, Fa∍ milienregister הולעת] m. wurm, הולע חועבה, f. Gränel, Ectel, Gögenbild חוֹר, m. Turteltaube חורה, f. Lehre, Geset חושב, m. der Anjäßige קרשיה, f. Heil, Weisheit, Cinsicht תחבולה, f. Rathschlag, Leitung החבר, f. Unfang הַחַנוּנוֹת] הַּחְבָּה. f. Erbarmen, Gebet, Fürbitte

חבונו, m. flehentliche Bitte וותה, m. pl. Lagerort nan, f. Tiefe; unten in, m. Ziegenbock הכלו, f. Vollendung חַכליו, f. Zwed, Ende, Bollendung הְבֵלֶן, f. Purpurblau הְבָלֶן, hängen nd, f. Minhjal הלבש, f. Gewand שָׁלָא], hängen הלרב, f. das Murren គ្ន, m. fromm, vollendet; f. កង្គ קבול] קבון, gestern, vorher המרכן, f. Gestalt de, beständig, stets an, vollkommen, rechtschaffen

קנובה, f. Früchte, Ertrag des Landes שמב, verabschenen חעבה, f. Gränel, Berabschenung An m. Paufe הפארת, f. Pracht, Zierde пээн, т. Apfelbaum, Apfel הִפְּלָה, f. Webet הַקע, blajen הַרְהַּמְרה, f. fester Schlaf תרומה, f. Dpfer קרועה, f. Feldgeschrei, Posannen= ichall קשובה, f. Untwort, Rückehr קשרעה, f. Sieg, Hoffming, Heil, Glück השוקה, f. Berlangen, Begierde עשַׁהַ, m nenn; f. קשַׁעַה

תשעים, neunzig

m. Palme

Inhalt.

m	
Borrede	
Cinlettung.	
Die Buchstaben des hebranchen Alphabets	
Aussprache der Konsonanten	
Die Konsonanten	
Die Buchstaben בגדכפת	
Eintheilung der Konsonanten	
Gestalt der Buchstaben	
Einleitung Die Buchstaben des hebräischen Alphabets Anssprache der Konsonanten Die Konsonanten Die Buchstaben I I I I Eintheilung der Konsonanten Gestalt der Buchstaben Litterae dilatabiles	
Bokale	
Pokale	
Mappik a	
Mappik 🖪	
Halbunkale	
Halbvokale	
Die Buchitahen 7 7 7 7 8	
Der Bokal 2 und das Bokalzeichen	
Der hehrösiche Mccent	
Die Buchstaben 7 7 7 7 8. Der Vokal 7 und das Vokalzeichen • Der hebräische Accent	
Rom Dages	
Rom Dagess	
Der Ruchitahe	
Der Buchstabe 7	
Vergleich des hebräischen Alphabets mit dem lateinischen und	
ariodiidhon	
griechischen	
Die hehräische Quriinschrift	
Pos Minhahat	
Platera und Dinkthanaan	
Die hebräische Aursivschrift Das Alphabet Vokale und Diphthongen Leseübung Die Redetheile	
Dia Basathaila	
The many of market	
Übersetzungs-Ausgaben	
De Ranking	
Das Berbum	
Die Konjugation der Verba	

	Seite
A) Wallitandiae Werha	48
A) Vollständige Verba	48
Bisqua des Projens	49
Riffung des Tuturun	50
R) Unnoffitändige Rerha	55
C) Ruhende Rerha	59
Bildung des Futurum	62
Theriekungs-Verptete fur die etgennigigen verda	69
Übersetungs-Aufgaben	71
Das Substantin	72
Das Substantiv. Übersetzungs-Aufgaben. Lösungen und Rückübersetzungen. Das Eigenschaftswort. Komparation der Eigenschaftswörter.	75
Löinnoen und Rücküberietzungen	77
Das (Figenickatismort	78
Louingration der Gigenschaftswörter	79
Überjehungs-Aufgaben	80
Löfungen und Rückübersekungen	81
Die Zahlmörter	82
Pronungsablen	82
Brudisahlen	84
Die Zahlwörter	84
Sound and Mathemaniaen	85
Die Fürwörter	87
Hheriekiinas-yliitaahen	89
Löfung und Rückübersekungen	89
Die Berhältniswörter	91
Prävojitional=Präfire	91
Lösung und Rückübersetzungen	
Pronominaljuffizen	92
Das Unitandswort	93
Bindewörter	94
Zujammengesetzte Konjunktionen	- 95
Das Empfindungswort	95
Übersetungs-Ansgaben	96
Loung and Ruduberiesung	96
Ronjugations Beispiele für die Verba imperfecta und quiescentia.	97
Paradigmen für den status constructus	114
Syntag	120
Hebräische Chrestomathie mit interlinearer deutscher Übersetzung	130
Bebräisch-deutsches Glossar	153

A. Hartleben's Bibliothek der Sprachenkunde.

Sandbücher für ben Selbstunterricht.

Die Runft, Die

Französische Spracke

in Wort und Schrift durch Selbstunterricht zu erlernen.

Bon Louis Schmidt-Weanchez.

12 Bogen. 8. Gleg geb. 1 fl. 10 fr. 2 M.

Die Runft, die

Englische Sprache

durch Selbstunterricht fich anzueignen.

Bon R. Clairbrook 3weite Auflage.

12 Bogen. 8. Eleg. geb. 1 fl 10 fr. = 2 Dt.

Die Runft, die

Italienische Sprache

schnell zu lernen.

Lauren; Fornafari Edlen von Berce. 12 Bogen. 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Russische Sprache

durch Selbstunterricht schnell und leicht zu erlernen.

Bon 23, Manaffewitich

13 Bogen. 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Ungarische Sprache

ichnell zu erlernen. Bon Gerdinand Gora.

12 Bogen, 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Böhmische Sprache

ichnell zu erlernen.

Bon Professor Rari Sung.

12 Bogen. 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. == 2 M.

Die Runft, die

Bulgariiche Sprache

leicht und ichnell zu erlernen.

Bon Fr. Bumagal.

12 Bogen 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Hollandische Sprache

durch Gelbstunterricht zu erlernen.

Bon D. Sack.

12 Bogen. 8 Gleg geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Spanische Sprache ichnell zu erternen.

ับรักเเ

José Miguel Ávalos de Lima u. Dr. phil, F. Booch-Arkossy.

12 Bogen. 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Polnische Sprache

durch Selbstunterricht ichnell und leicht zu erlernen. Bon 2. Manaffewilich.

12 Bogen. 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Portugiciische Sprache ichnell zu erlernen.

Bon Dr. phil. F. Booch-Arkossy.

12 Bogen. 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Rengricchische Volksiprache durch Selbstunterricht ichnell und leicht

In erlernen. Bon Karl Bied.

12 Bogen. 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Serbostroatische Sprache

schnell zu erlernen. Theoretisch=praktische Anleitung zum Selbstunterricht. Bon Emil Muja.

12 Bogen. 8 Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft,

die internationale Berkehrefprache

"Volavüf"

schnell zu erlernen. Kurzgesaßte theoretisch-praktische Anleitung Schlen er's Volapiik in kürzester Zeit durch Selbstunterricht sich anzueignen.

Bon Julius Lott.

12 Bogen. 8. Gleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Türkische Sprache

fdnell zu erlernen. Bon C. Wied.

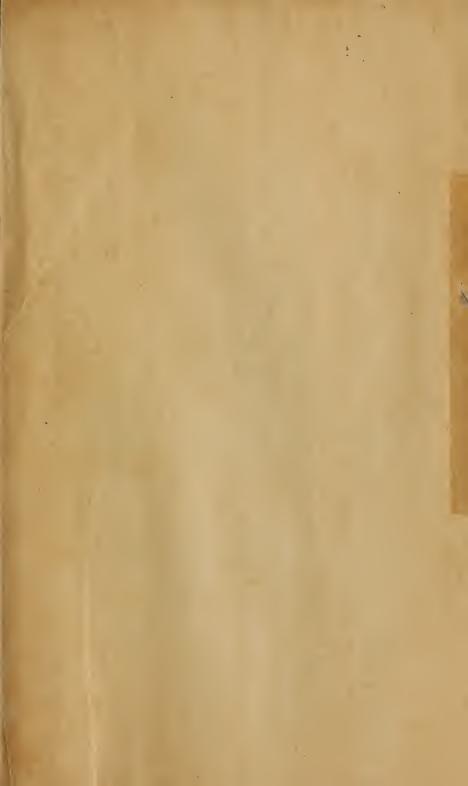
12 Bogen. 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr, = 2 M.

Die Runft, die

Dänische Sprache durch Selbstunterricht schnell zu erlernen. Bon S. C. Poeffion.

12 Bogen. 8. Eleg. geb 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Al. Hartleben's Verlag in Wien, Best und Leipzig.





PLEASE DO NOT REMOVE CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PJ 4567 M19 1889

Manasevich, Boris Die Kunst לישון עברית

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 16 13 05 12 002 9